

Complete

3/14

14 La

Dharmaprasavriten anukramanika

धर्मप्रवृत्त्यनुक्रमणिका

403

श्रीगणेशायनमः॥॥ ६ अथ प्रातस्नाना १० अथ भस्मधारणं १४ अथ निषेधः १६ अथ समस्तहोमः
 १ अथ धर्मप्रवृत्तौ अनु धातुविषये वि० ११ अथ संध्याकालः १५ अथ काम्य १६ अथ कालेकृतं
 १ क्रमणिकालिरित्येते ॥ ७ अथ गृहस्नानवि० ११ अथ काललोप १५ मालापरत्वे वि० ७ अथ वैश्वदेव १२
 २ अथ मौनविधिः ७ अथ सचैलस्नानवि० ११ प्रायश्चित्तवि० १५ अथ रुद्राक्षधारणं ७ अथ अग्निवैश्वदे०
 २ अथ मूत्रपुरीषः ७ अथ अन्यरवनितकृ ११ अथ संध्यावदं १५ अथ संध्योपास ११ अथ सूक्तकेत्यां
 २ अथ शौचविधिः ७ परस्नानविधिः ॥ ११ ११ नविधिः ॥ ११ १५ अथ अभिवंदनं १२ अथ ब्रह्मयज्ञः
 ३ अथ गंडूषविधिः ७ अथ नदीनारजोपदे० ११ अथ पुराणाचम० १५ अथ अमाध्या २१ अथ तिलतर्पणं
 ३ अथ निषिद्धवृक्षः ७ अथ कुशाविधिः ११ अथ स्मृत्याचम० १५ निकसंध्या २१ अथ आधांगतर्प०
 ३ अथ वर्जितथयः ७ अथ निषिद्धविधिः ११ अथ श्रुत्याचम० १५ अथ ओपास २१ अथ आधाहेत०
 ४ अथ दत्तधावनं ७ अथ पवित्रलक्षणं १२ अथ प्राणायामः १६ अथ कालः २२ अथ दिवातीतकर्मण्यां
 ४ अथ स्नानविधिः २ अथ सुवर्णादिपत्रा १२ अथ मार्जनं १४ अथ स्कुडिलं २२ अथ देवतार्चनं
 ४ अथ गोमयस्नानं २ अथ यज्ञोपवितविधिः १२ अथ आर्घ्यदानं १६ अथ गृह्याग्निः २३ अथ नित्यश्राद्धं
 ५ अथ वस्त्रविधिः १० अथ तिलकं १२ अथ आसनानि १६ क्षणाशक्तः २४ अथ भोजनविधिः
 ६ अथ आर्द्रवस्त्र १० अथ भागवतानामंगु १३ अथ जपविधिः १६ अथ प्रयोगः २४ अथ भोजनमंडलं
 ६ निष्पीडनविधिः १० लिनियमः १३ अथ प्रदोष १६ अथ सायम २४ अथ भोजनमंडलं
 ६ अथ सप्तस्नानवि० ११ अथ संध्याकालः २३ जपसंख्या १६ नृपस्थान २४ अथ कांस्यपात्रं

२४ अथभोजनग्राहपात्राणि ३० अथजातकर्मः ३४ अथमातरीस्जोश्वल ३७ अथवाग्दानप्रदानं ४१ अथवधूपवेश
 २४ अथनिषिधानि ३१ अथनामकर्मः ३५ अथअनुप्रवचनीयं ३८ अथवराणां पाणिपीडनं ४१ अथदेवतोद्यापनं
 २४ अथप्राणाकृति ३१ अथपतिकुमारोपवेशनं ३५ अथब्रह्मचारीनियमः ३८ अथसप्तषट् ४१ अथप्रतिकूलं
 २४ अथजीवत्पितृकस्य ३१ अथनिष्क्रमणं ३५ अथमेधाजन ३८ अथमधुपक् ४२ अथप्रतिकूलकाल
 २४ भोजनामोनविधिः ३१ अथपंचमेमासिकर्तव्यं ३५ अथमहामिश्रितानि ३८ अथविवाहमेदः ४२ अथपितृमृत्युनक
 २४ अथनिषिधानं ३१ अथन्तप्रादान ३५ अथोपाकरणं ३८ अथवैदिकालक्षणं ४२ अथविवाहविषुस्त
 २४ अथतिथिपरत्वेवर्ज्य ३२ अथचौलं ३५ अथोत्सर्जनं ४० अथव्रतवधेवैकाहमः ४२ अथविवाहविषुस्त
 २४ अथवमनविधिः ३२ अथचौलवेतानियमः ३५ अथानाध्यायः ४० अथरात्रीभागः ४२ अथविवाहविषुस्त
 २४ अथतांबूलं ३२ अथमेधाजन ३५ अथनातुमस्थिद्वितीयं ४० अथमध्याग्नौविनेष्टं ४२ अथविवाहविषुस्त
 २४ अथसायंकर्मविधिः ३२ अथचूडाकरणनिषेधः ३५ अथयुग्गदयः ४० अथकन्यानतुमतीवै ४२ अथअविवा
 २४ अथदीपविधिः ३२ अथकुमारलक्षणं ३५ अथाष्टकसोमपदं ४० अथकन्यादाता ४२ अथविवाहविषुस्त
 २४ अथशुनिविधिः ३२ अथकर्मलोपप्रायश्चित्तं ३५ अथपदोषः ४० अथकन्यादाता ४२ अथविवाहविषुस्त
 २४ अथगर्भादानं ३२ अथाक्षरस्वीकारः ३७ अथगोदनिक ४० अथअश्विनिनेदानं ४२ अथविवाहविषुस्त
 २४ अथपुंसवर्णदिक्रिया ३२ अथोपनयन ४० अथसमावर्तनं ४० अथदपतानियमः ४२ अथविवाहविषुस्त
 २४ अपिकथ्यते पतिपमाः ३२ अथोपनयनगुरुबल ३७ अथरत्नातकं ४० अथचतुर्थः ४२ अथविवाहविषुस्त
 ३ अथवर्णिषीधर्मः ३४ अथोपनयनेप्रतिबन्धं ३७ अथमधुपकादिविवाह ४१ अथपुनविवाह रेविवाहादि

४४ अथ पुत्रस्याप्युपलक्षणं ४७ अथ मृतभार्यकमृतवि ५६ अथ दशत्र ५८ अथ औदेवतनवश्राधं अथ प्रेतकार्या
 ४५ अथ संकटे प्रवृत्तिमाह ४८ अथ अर्कविवाहः ५६ अथ दामुष्यायणश्राधं ५७ अथ वृषोत्सर्गः दिकर्म इत्यर्थः ६०
 ४६ अथ मंडनापरिमुडनं ४९ अथ पुण्याहवानविधिः ५६ अथ अधिकारी ५७ अथ वृषोत्सर्ग आशौचांतरात्
 ४७ अथ कन्याविषये परिविवादि ४८ अथ नोदीश्राधं ५९ अथ अनुपत्तीसाधिकारी ५७ अथ आद्यश्राधं अथ सपि
 ४८ अथ संस्कृतकन्यारजोदोषः ४९ अथ पादप्रक्षालनं ५६ अथ पुत्रसतिनिषेधः ५८ अथ सपिंडी इमे कोद्दिष्टं ६०
 ४९ अथ स्त्रीणोरजोदोषः ५० अथ विवाहमासनाह ५६ अथ पुत्रविषयं ५८ ब्रह्मचारी ६१ अथ कर्तव्ये
 ५० अथ पंचाशद्वर्षादूर्ध्वं ५१ अथ ज्येष्ठत्रय ५२ अथ वपनविधिः ५७ अथ व्यक्रमा ६० अथ पितामह
 ५१ अथ द्वितीयविवाहादिनिमित्तः ५२ अथ वरगुणं ५७ अथ प्रथमेहिः ५८ अथ पितामहे जीविति श्राधं ६१
 ५२ अथ अग्नि संयोगः ५७ अथ पंचमसप्तमसपिंड्यं ५७ अथ दहनमग्निः ५८ अथ पुत्राभावो ६० अथ अकि
 ५३ अथ औपासनोत्संयोगः ५८ अथ पुत्रीविषये केचिदाहुः ५७ अथ द्विपत्न्या संसृष्टमग्निं ५९ अथ अनुगमने तत्तश्राधं
 ५४ अथ औपासन अती ५९ अथ गोत्रनिर्णयः ५३ अथ नवश्राधानि ५९ अथ ब्रह्मचारी सपिंडी
 तदिन प्रायश्चित्तं ५५ अथ जीवत्पितृकश्राधं ५६ अथ दशाह मध्ये कर्तव्यतये ५९ अथ संनिधाने ज्येष्ठे पुत्रनक
 ५५ अथ पुनराधनं ५५ अथ सापत्न्यमाह विषयं ५६ अथ अस्ति संचयनं ५९ अथ संनिधानपुत्रविषयं
 ५६ अथ विरौपासनं ५५ अथ बडपत्नी एकपुत्रविषयं ५६ अथ त्रिपुस्कृतं ५९ अथ अनुमासिक
 ५७ अथ विधुरौपासनं ५६ अथ कर्माधिकारिपुत्रं ५६ अथ विनक्तपि प्रेतश्राधाधमे ५९ अथ ब्रह्मस्य ब्रह्मचारीत्यर्थः

७५ अथगंधः	८० अथस्वस्थशक्तविषयं	८१ अथचित्रवस्त्रं	८२ अथचपाकः	८३ अथदधि
७६ अथमंडलं	८० अथएकादशीश्राद्धभोजनं	८१ अथमृतकपटं	८२ अथकुलियाः	८३ अथतकं
७७ अथपितृस्नानेनिषिद्धः	८० अथवेष्णवविषयं	८२ अथकबल	८२ अथवर	८३ अथपुष्प
७८ अथपरिस्तरणं	८१ अथदानविधिः	८२ अथशालीती	८२ अथयवः	८३ अथफलं
७९ अथअग्नाकरणं	८१ अथषोडशमहदानं	८२ अथगुडा	८२ अथप्रियागव	८३ अथछत्रं
८० अथत्यक्तः	८१ अथगोदानं	८२ अथशर्करा	८२ अथशामकः	८३ अथउपानात
८१ अथआपोशनं	८१ अथभूदानं	८२ अथरोषं	८२ अथकोद्रवः	८३ अथव्यजनं
८२ अथउच्छिष्टपिंडं	८१ अथतिलदानं	८२ अथलवणं	८२ अथमसुरः	८३ अथउदकपात्रं
८३ अथपितृविप्रस्यतिविशेषः	८१ अथहिरण्यदानं	८२ अथनानाधानं	८२ अथलकं	८३ अथगृहः
८४ अथपिंडदानं	८१ अथआज्यदानं	८२ अथव्रीहि	८२ अथअन्नं	८३ अथचंदनं
८५ अथविकिरं	८१ अथधान्यदानं	८२ अथगोधूम	८२ अथजले	८३ अथशिबीका
८६ अथपादाभिवंदनं	८१ अथवस्त्रं	८२ अथतोगरा	८२ अथमंडकं	८३ अथमंचा
८७ अथजीवसितामहश्राद्धं	८१ अथपीतांबरं	८२ अथयावन्तलं	८२ अथतैलं	८३ अथशयनं
८८ अथश्राद्धोपयोगः	८१ अथरक्तवस्त्रं	८२ अथमाष	८२ अथनवनीतं	८३ अथकुर्यापु
८९ अथसमस्तपित्रार्चनं	८१ अथकृष्णवस्त्रं	८२ अथमुद्ग	८२ अथक्षीरं	८३ अथताम्रले

८३ अथतिलपात्रं	८४ अथगोधूमपिण्डं	८५ अथतैलं	८६ अथसूर्यमूर्ति	८७ अथजलशुद्धि
८३ अथदाशी	८४ अथपिण्डशिला	८४ अथगजादिदानं	८६ अथगणेशमूर्ति	८७ अथवस्त्रशुद्धि
८३ अथशय्यादानं	८४ अथतडुला	८४ अथअश्ववृषभं	८६ अथशक्तिमूर्ति	८७ अथदेहशुद्धि
८३ अथदीप	८४ अथपरमानं	८४ अथमाणिक्यं	८६ अथपुस्तकं	८७ अथप्रायश्चित्त
८३ अथहरिद्रा	८४ अथकदली	८५ अथअजः	८६ अथगोदानं	८७ अथउपपातकानि
८३ अथकुमा	८४ अथसुवर्णपात्रं	८५ अथछागः	८६ अथउभयमुखीगोदानं	८७ अथप्रायश्चित्तब्रह्मह
८३ अथसिंहर	८४ अथरोषपात्रं	८५ अथद्वताप्रतिमादानं	८६ अथमहिषीदानं	८७ अथसुरापानप्रायश्चित्त
८३ अथकस्तुरी	८४ अथतोत्रपात्रं	८५ अथमृत्कंजयः	८६ अथकृतुपरत्वेदानं	८७ अथरत्नहारी
८३ अथकलशा	८४ अथकाश्यपात्रं	८५ अथशिवनाभि	८७ अथद्वयशुद्धिः	८७ अथगुस्तत्पका
८४ अथगंधा	८४ अथकोहपात्रं	८५ अथशालग्रामः	८७ अथग्रहशुद्धि	८७ अथसंज्ञा
८४ अथव्यजनं	८४ अथरत्नदानं	८५ अथचक्रांकितं	८७ अथभूतशुद्धि	८७ अथउपपातका
८४ अथकूपरा	८४ अथमौक्तिकं	८५ अथशंखा	८७ अथपात्रशुद्धि	८७ अथअगम्यागमनं
८४ अथदंडा	८४ अथप्रवालं	८५ अथघंटा	८७ अथधान्यशुद्धिः	८७ अथनानाप्रायश्चित्त
८४ अथसेपदा	८४ अथमागल्यं	८५ अथमूर्तिदानं	८७ अथअन्नशुद्धि	८७ अथकृष्णचोद्रायणं
८४ अथतिलगुडदानं	८४ अथकणपात्रं	८५ अथनारायणमूर्ति		

११२ अथ अमावास्या	११६ अथ कपिलषष्ठी	१२२ अथ अभ्यंगविधिः
११३ अथ कालदर्श	११७ अथ बुधाष्टमी	१२२ अथ नखेत्यादिनिषिद्ध
११३ अथ प्रत्यष्टिकश्राद्धनिर्णयः	११८ अथ त्रतप्रारंभविषयं	१२२ तिथिविषयं
११३ अथ अर्धादिकविधिः	११९ अथ गजछाया	१२२ अथ मृताह वर्षमध्ये शुभकर्म
११३ अथ एकादशीनिर्णयः	११९ अथ संक्रांत	इति श्री धर्मप्रवृत्तौ अनुक्रमणिका समाप्तः
११४ अथ विधौ कादशी	११९ अथ मेलमास	
११४ अथ वैष्णवैकादशी	११९ अथ शुक्रास्तः	
११५ अथ उपवासभ्रंशतो	११९ अथ सिद्धेष्टशुक्र	
११५ अथ अष्टौ महाद्वादशी	११९ अथ ग्रहणनिर्णयः	
११५ अथ श्रवणयोगविजयदर्शनी	१२० अथ ग्रहणदिने श्राद्धं	
११५ अथ पुण्यतिथयः	१२१ अथ नित्यकर्माधिकारः	
११५ अथ पंचकतिथयः	१२१ अथ तीर्थविधिः	
११५ अथ चैपाष्टमी	१२१ अथ स्मरकमपिकथ्यते	

5

5

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीसरस्वत्यैनमः॥ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमं॥ देवी सरस्वती व्यासं ततो जयमुदीरयेत्॥ १॥ गणनाथं
गुरुं श्वापि धर्मसंरक्षणाय वै॥ धर्मप्रवृत्तिः क्रियते कलौ नारायणे न हि॥ २॥ विदुषां कर्मनिष्ठानां समतिर्धर्मवर्धनी॥ आलोक्य ध
र्मशास्त्राणि मन्वादिभिः कृतानि वै॥ ३॥ आश्वलायनसूत्रं तु वृत्तिं नारायणी तथा॥ सरमेव समुद्रतः स्मृतीनां वचनान्यथा॥
सिंघांतानि समूलानि समादायाथ चैव हि॥ वचनानि सतां वैवसंमतानि मनीषिणां॥ ५॥ ग्रंथेऽस्मिन् तानि लिख्यते धर्मप्रवृ
त्तिसहितैः॥ शौचादिकाः प्रवक्ष्यामि क्रियाश्चानुक्रमेणा तु॥ ६॥ तिथीनामपि सर्वासां निर्णयानथ संशयान्॥ योगीश्वरः॥ यस्मिन्
देशे भूगः कृष्णतस्मिन् धर्मा विबोधिनाः॥ ७॥ धर्मसंरक्षणार्थाय तस्मिन् देशे वसेद्विजः॥ ७॥ उषःकाले समुत्थाय चिंतयेदात्मनो
हितं॥ स्मृतवानारायणं देवं स्तोत्राण्यपि च संजपेत्॥ ८॥ अथाचकारि कारवडे॥ रजनी प्रातर्यामार्धं ब्राह्म्यः समय उच्यते॥ स्वहि
तं चिंतयेत्प्रातस्तस्मिन् श्वायाय सर्वदा॥ ९॥ गजास्थं स्मरेद्वा दौ तथा ईशं सहावया॥ श्रीधरं श्रीसमेतं च ब्रह्माप्या कमलोद्भवं॥ १०॥
इंद्रादीन् सकलान् देवान् वसिष्ठं हि मुनिनपि॥ गंगाद्याः सरितः सर्वाश्च शिरोलाघविलान् गिरान्॥ ११॥ क्षीरोदादिसमुद्रांश्च मान
सां हि सरस्वतं च॥ वनानि नंदकादीनि धेनुकामदुधादयः॥ १२॥ कल्पवृक्षांश्च वृक्षांश्च धानुकां च नमुख्यकाः॥ दिव्यस्त्रीषु
र्ववद्रीमुख्या गुरुडादीन् पतत्रिणः॥ १३॥ नगान्द्रोषप्रमुख्याश्च गजानैरावतादिकान्॥ अश्वानुचैः श्वान्मुख्यान् क्रौ
स्तुभादीन् मणिं स्मरन्॥ १४॥ स्मरेद्दंष्ट्रीमुख्याः पतिव्रत्यस्तुता वधूः॥ नैमिषादीन् चरणानि पुरीः काशिपुरीमुख्याः॥ १५॥
विश्वेशादीनि लिङ्गानि देवान्वाक्प्रभृतिर्मतिः॥ गायत्री प्रभृतिर्मंत्रान् योगिनः सनकादिकान्॥ १६॥ प्रणवादि महाबीजानां

रादींश्च वैष्णवान्॥ शिवभक्तांश्च बाणादीन् प्रह्लादादीन् दृढव्रतान्॥ १७॥ वनानिरवांडवादीनि हरिश्चंद्रादिभूपतीन्॥ जननी च
रणौ स्मृत्वा सर्वतीर्थोत्तमोत्तमं॥ पितरश्च गुरुं श्वापि हृदि ध्यात्वा प्रसन्नधौ॥ १८॥ अथ मोनविधिः॥ प्रभाते मैथुने चैव प्रस्तावेदं तथा
वने॥ स्नाने भोजनकाले च षट्सु मौनं विधीयते॥ २०॥ दशहस्तं परित्यज्य मूत्रं कुर्याज्जलाशये॥ शतहस्तं पुरीषे तु नदीतीरे च तु
गुप्ते॥ २१॥ याज्ञवल्क्यः॥ दिवा संध्यासुकर्णस्थे ब्रह्मस्त्रे उदङ्मुखः॥ कुर्यान्मूत्रपुरीषे च राजौ च दक्षिणामुखा॥ २२॥ ब्रह्मचारी वि
षये इति केचित् एकविषयेपीति केचित्॥ तत्र वसिष्ठः॥ २३॥ कृत्वा यज्ञोपवीतं तुष्टुतः कंठं लंबितं॥ विषमूत्रे वगृही कुर्याद्यद्वाक
र्षे समाहितः॥ २४॥ मूत्रे तु दक्षिणे कर्णे पुरीषे वामकर्णे योः॥ धारयेद्यज्ञसूत्रं तु मैथुने त्यज्योपवीतिवत्॥ २५॥ अंतर्धाय त्वेण भृ
मिं शिरः प्रावृत्त्य वाससा॥ वाचं नियम्य यत्नेन षीविनो ह्वासवर्जितः॥ २६॥ कृत्वा समोपादष्टशो मलमूत्रं समुत्सृजेत्॥
अथ न्यथा कुते यस्तु मलं प्राशयति स द्विजः॥ २७॥ फाल्गुणं जले चित्यां वाल्मिके गिरि मस्तके॥ देवा लयेन दीतीरे दर्भेषु पु
शाङ्गले॥ २८॥ सेयद्यास्त्वृक्षेषु मार्गगोष्ठां बुभुक्षुः॥ अग्नौ च गच्छंति षंश्च विष्णुं मूत्रं न चोत्सृजेत्॥ २९॥ वायुग्न्यं क
गोमोमांश्च संध्या बुद्धी द्विजन्मनः॥ पश्यन्तं भिमुखं श्वेता न्निष्ठां सूत्रं न चोत्सृजेत्॥ ३०॥ मनुः॥ अरण्येऽनुदके रात्रौ चो
रयाघ्रकुलेषु॥ कृत्वा मूत्रपुरीषे च द्रव्यहस्तो न दुष्यति॥ ३१॥ काष्ठादिना यपानस्य ममेध्यानि मृजीत च॥ कंदमूलफां गा
रेर्नामैध्यानि मृजीत वै॥ ३२॥ मूत्रं कृत्वा विना शौचं कृत्वा ध्यादि जाधमः॥ कृत्वा धितो मूत्रयुक्तं समुद्रानरकं व्रजेत्॥ ३३॥ इ
ति मूत्रपुरीषोत्सर्जनविधिः॥ अथ शौचविधिः॥ तीर्थे शौचं न कुर्वीत कुर्वीतो ह्यतवारिणा॥ रत्निमात्रं जलं त्यक्त्वा कुर्यात्

औचमनुधते ॥ ३५ ॥ स्मृत्यर्थसारे ॥ ॥ शौचं नु द्विविधं प्रोक्तं बाह्यमभ्यंतरं यथा ॥ मृजलाभ्यां स्मृतं बाह्यं भावं शुद्धस्त
 स्तथांतर ॥ ३६ ॥ ॥ ४८ ॥ हीनशिश्नोऽथायमृद्विरभ्युत्थते जले ॥ ॥ गंधलेपक्षयकरं शौचं प्रोक्तं महर्षिभिः ॥ ३७ ॥ स्मृतिः ॥
 मृदुभ्रवर्णविप्रस्यक्षत्रस्य रक्तमृदितिका ॥ वैश्यस्य पीतवर्णा तु मृदस्य कृष्णमृदितिका ॥ ३८ ॥ स्मृत्यर्थसारे ॥
 अंतर्जले देवगृहे वा त्मिके मूषके रुद्धे ॥ वृत्तशेषावशेषाचनग्राह्या पंचमृदितिका ॥ ३९ ॥ मार्गे रिवरुमज्ञान
 स्तापां सुलामलिनास्यजेत् ॥ कीटां गां रास्तिरहिता माहरे च कुर्यान्विता ॥ ४० ॥ अतर्जलंगताग्राह्या हर
 तोमणिवंधनात् ॥ आस्पृश्य केचु त्वेव गामिते चाहुरणा वेदुः ॥ ४१ ॥ स्मृतिः ॥ आहरे न्मृदितिका विप्रः क
 लासरितकूलयो ४२ ॥ शुद्धदेरीलुसंवीक्ष्य शक्रात्रम विवर्जिता ॥ ४३ ॥ अभावे मृदरुक्ताया यस्मिन् देरी
 तु या भवेत् ॥ तथा शौचं प्रकुर्वीत रिजो मृदितिकया पितृ ॥ ४४ ॥ अधप्रस्थिता च त्रुप्रमाणं मृदितिका स्मृता
 ॥ द्वितीया तु तृतीया तु न दधामि धूप्रकीर्तिता ॥ ४५ ॥ अर्धद्रोऽमलकमात्रा चामूत्र शौचे तु मृदितिका ॥ एका
 लिंगे करेति स्त्रः उभयोर्मृदयं स्मृतं ॥ पंचापाने द्रोऽकस्मिन्नुभयोः सप्तमृदितिका ॥ एका शौचे तु मृदि
 का ॥ एका लिंगे करेति स्त्रः उभयोर्मृदयं स्मृतं ॥ पंचापाने द्रोऽकस्मिन्नुभयोः सप्तमृदितिका ॥ एकद्रोचं गृहस्थस्य द्विगुणं ब्र
 ह्मचारिणः ॥ ४६ ॥ वानप्रस्थस्य त्रिगुणं यतीनां च चतुर्गुणं ॥ यद्विवाविहितशौचं तर्धनिशि कीर्तितं ॥ ४७ ॥ तदर्थमातुरे प्रोक्तं
 तुरस्यार्धमध्वनि ॥ स्त्री मृदोऽदरसक्तानां बालानां चोपनीतिनां ॥ गंधलेपक्षयकरं शौचं प्रोक्तं महर्षिभिः ॥ ४८ ॥ शौच
 यत्नः सदा कुर्यात् शौचमूलो हि जः स्मृतः ॥ शौचाचारविहीनस्य समस्तानि फलाः क्रियाः ॥ मृत्रा तु द्विगुणं शुक्लं मेथुनेन वि

धर्मप्रवृत्तिप्रारंभः ॥ ४८ ॥

गुणं स्मृतं ॥ पद्मां तु शोधयेतीरं नान्यथा शुचियामितान् ॥ पारदपृष्ठे पादतलेति स्त्रस्त्रिस्त्रिस्त्रि मृत्तिका ॥ ५२ ॥ एकैकादामृदा पादौ ह
स्तौ प्रक्षालयेत्ततः ॥ वामं प्रक्षालयेत्पादं श्रद्धां देवा कथंचन ॥ ५३ ॥ शौचादौ तु वामपादे पश्चादक्षिणे मेव च ॥ यतिश्चेद्विस्त्रजेत्स्नात्वा
मूत्रं वायुमलं यदि ॥ ५४ ॥ आजंघात्क्षालयेन्मूत्रेद्विराचम्या कटिं मूले ॥ इति शौचविधिः ॥ अथ गंडूषविधिः ॥ चतुरष्टदिषट्
ष्टुष्टु गंडूषैः शुध्यते क्रमात् ॥ मूत्रे पुरीषे भक्ष्ये तेरेतः प्रस्त्रवणेऽपि च ॥ पुरतः सर्वदेवाश्च दक्षिणेऽपि तस्त्रथा ॥ ऋषयः पृष्ठतः सर्व
वामे गंडूषमुत्सृजेत् ॥ ५५ ॥ प्राङ्मुखो युदङ्मुखो वापि द्विराचम्य ततः पश्चत्तकाष्टे भुक्वृत्तिवाग्यतो दंतधावनं ५० स्मृतिः
मुखे पर्युषिते यस्माद्भवेदशुचि वान्नरः ततः कुर्यात्प्रयत्नेन शुध्यर्थं दंतधावनं ५८ तथा चार्यः मंत्रं वायुमलं विप्रो यः स्नात्वा
विस्त्रजेद्यदि आजंघौ मूत्रं के पादा वा जानु शोधयेन्मलो ५९ खदिरश्च कदंबश्च करंजश्च वटस्तथा त्रिषिणी वेणुः कृष्णश्च द्याम्र
निंबो तथैव च अपामागिश्च बिल्वश्च ह्यर्कश्चौदुंबरस्तथा ॥ एते प्रक्षास्ताः कथिता दंतधावनकर्मसु ६१ समिधा क्षीरं च क्षस्य प्र
माणा द्वादशांगुलं कनिष्ठिकाग्रवत्खलं पूर्वार्धं न त्रिरुक्षितं ६२ अथ निषिद्धवृक्षाः स्मृतिसारसमुच्चये गुवाकता ल
हिता लकेतकी च महावराः खर्जूरनारिकेलाश्च सप्तैते ह्यपराजकाः ६३ तृणराजसमोपेतो यः कुर्यादंतधावनं नरः श्रां
डालयो निस्त्राद्यावज्जंगान पश्यति ॥ ६४ ॥ अथ वर्जतिथयः स्मृतिसारसमुच्चये अभ्यंगे चोदधिस्नाने मेषु ने दंतधा
वने जाते च निधने चैव तिथिता लकी स्मृता ६५ प्रतिपत्यर्वषष्ठी पुनर्वमी द्वादशी शुक्ल दंतानां काष्ठसंयोगः प्रयत्ने
न विवर्जयेत् ६७ स्मृतिः अर्कवारे व्यतीपाते संक्रांत्या जन्मवासरे वर्जयेदंतकाष्ठं तु न द्वादशेषु च पर्वसु ६८ तृपाप

गैः सदा कुर्यादमां चैकादशीविना तथोरपि च कर्तव्यं जंबुनिबाम्रपल्लवैः ६९ एकादश्यात्तणैः पर्णैः कर्तव्यं दंतधावनं स्ना-
 तां देवार्चनं कृत्वा जतं संकल्पमाचरेत् ७० उदिते च सहस्रांशो यः कुर्यादंतधावनं सविता भक्षितस्तेन पितृवंदाय धातकः ७१
 स्मृत्यर्थसारे उंगारवालकाभिश्च भस्मांगुलनरैरपि इष्टिकालोष्णपाषाणैर्न कुर्यादंतधावनं ७२ अभावे दंतकाष्ठानां
 निषिधायान्तिथावपि अपाहादवागंडूबै मुरवशुद्धिर्भविष्यति ७३ मूत्रे पुरीषे भक्षाने मुरवप्रस्रवणे पिव चतुरष्टषट्द्व्य-
 षंगदूषमिति मुच्यते ७४ इति दंतधावनविधिः अयस्नानविधिः विष्णुः उत्तमंतु नदीस्नानं तटागे मध्यमं स्मृतं कूपस्नानं तु सा-
 मान्यं भांडस्नानं ब्रथा भवेत् ७५ नदीषु देवखातेषु प्रातरस्नायादिने दिने तदभावे तटाके वा कूपे वा स्नानमाचरेत् ७६ विष्णुः
 जले निमज्ज्य बधीया छिरवामाचम्य वैततः पुनराचम्य संकल्पमपां स्नानं समाचरेत् ७७ सप्तहाः प्रातरस्नायादिजः शूद्र-
 तमाप्नुयात् तस्मात्स्नानं कर्तव्यं रविवारे सदैव हि ७८ मनुः अत्यंतमलिनः कायो न वच्छिद्रसमन्वितः स्रवत्येव दिवारात्रौ प्रा-
 तरस्नानविशोधनं ७९ नदीगंतुमशक्तश्च द्रुहे वा स्नानमाचरेत् स्वयं चैवाथ शिष्टैश्च पुत्रैश्चोद्धृतवारिणा ८० पराशरः
 नस्नायाच्छूद्रहस्तेन वा तथा उद्धृताभिरभिस्नायादाहताभिर्हि जातिभिः ८१ स्मृत्यर्थसारे जानुमात्रे जले तिष्ठे ना-
 चामद्भिर्न दुष्यति उपविष्टः समाचामे जानुमात्रादधौ जले ८२ हिराचम्य निमज्जाय पुरनरे वद्विराचरे मेत मंत्रैर्णौ वशि-
 रवां बध्वा प्राणानायम्य वैततः ८४ यमः कराभ्यां धारयेद्दर्भान् छिरवा बध्नां विधाय च प्राणायामं ततः कुर्यात्संकल्पं च
 समुच्चरेत् ८५ विष्णुः नाभिमात्रे जले तिष्ठित्वा कृत्वा शोभोद्दिधा द्विजः निरुध् कर्णनासस्तुत्रिवारं मज्जनं चरेत् ॥ वि

श्यामित्रः॥ नाभिमात्रेजले तिष्ठे सप्तदादशपंचच॥ त्रिवारं चापि चालुत्यस्नानमेवं विधीयते ८७ स्नात्वाथ देहप्रक्षाल्य पुनस्ना
 त्वाद्विराचमेत्॥ आपोहिष्ठादिनवभिचारुपौर्मर्जयेदथा ८८ सांगुष्ठयज्ञसूत्रेण त्रिःप्रदक्षिणमाचरेत्॥ याः प्रवत इति जले
 त्विमं मे गंग इत्युवा ८९ स्मृतिः संकल्पं स्मरुपठणं मार्जनं चाघमर्षणं देवादितर्पणं चैव पांचांगं स्नानमाचरेत् ९० व
 सिष्ठः स्नातसोऽभिमुखं स्नायान्मार्जनं चाघमर्षणं॥ अन्यत्रार्कमुखो रात्रौ प्राङ्मुखोऽभिमुखोऽपि वा ९१ स्नातसोऽभिमुखोऽम
 ज्जे घत्रापः प्रवर्तते च॥ स्नातरेषु च सर्वेषु आदित्याभिमुखस्तथा॥ ९२॥ याया समुद्रगानद्यास्तास्तु स्नानंतु सन्मुखं सर्वेषां शि
 नामेव विना वाजसनेयिनां॥ ९३ प्रयोगपरिज्ञातसारवत्या॥ गोमयस्नान आचम्य गोमयं वामे हस्ते धृत्वा विभज्य च॥ त्रैधात
 त्पणवे नैव संप्रोक्षेद्भुवस्वरो ९४ सर्वदिक्षु क्षिपेत्किंचित् गोमयं प्रणवेन तु॥ मानस्तोकमिमं मंत्रमुक्त्वा तदभि मंत्रयेत्॥ ९५
 गंधद्वारामनेनांगं मस्तकाद्यनुलेपयेत्॥ तदुत्तमं सुमुग्धीति हिरण्यभृङ्गमित्युवा॥ २६॥ प्रसंभ्राजे बृहत्सूक्तं अवहेत्ते हे लइत्युवा॥
 याः प्रवत इत्येकाच जलमध्ये पवे क्रमात्॥ सुमित्रानाप इत्येवमपौ याम्यक्षिपेत्बहिः॥ नमो नारायणायेति चतुरस्रं प्रकल्पयेत्॥
 तीर्थपुष्करसंज्ञतत्तत्र संनिहितो हरिः॥ इदं विष्णुरनेनैव मंत्रेणादीत्यमीक्षयेत्सव्याहृति कां गायत्रीं जप्त्वा स्नानं समाचरेत्॥
 द्विराचम्य जले नैव धृत्वा चैवोर्ध्वपुंड्रकं॥ १०० अंतरश्चरतीत्याचम्य समुद्राद्भूमिरित्युवा आपो अस्मान् गायत्र्या शिरसा
 द्याभिषेचयेत्॥ ततः स्नात्वा द्विराचम्य ह्यवयो यंति वै जपेत्॥ ३॥ आपो हिष्ठा मंगंगं सत्त्वन्नो अग्न इत्युवा व्याहृतिश्च सर्वाभिः कुर्यान्म
 र्जनं मंजसा आपो हिष्ठादिभिर्मंत्रैर्जले मालोड्य वै ततः ऋतं चेत्यादिभिर्मंत्रैरघमर्षणं कंचरेत् हंसः शुचिषादित्येकां पूते

पवित्रणेति च सव्यपृथिकां गायत्रीं विजज्ञेत्तथ निमज्जयेत् अथा चम्यततो द्विद्वान्नामभिः केशवादिभिः द्वादशाभिर्विमज्जा
 यत्कृतं चेति वैजपत हंसः शुचिषदित्येकां विजपन्मूर्ध्नि सिंचयेत् त्वन्नो अग्ने तथा चैव स तन्ने अग्न इत्यथ तरत्स इति स्तुतं
 जपं स्नानं समाचरेत् अकारादिहंकारां तां कृचः सर्वास्तुताः पठन् विप्रश्चानुक्रमेणैव स्नानकाले तु सर्वदा आग्ना अग्न इहा
 वसो अधिवासं तु वैततः अयं यशो देव याग्रे भव सुषमि धा इति अतीयामानि दृष्ट्वैव अग्ने रक्षाणो वै क्रमात् अग्निं दूतं च वै चाग्रे
 बाधस्व इति तत्परं अथां मुरीयतां द्विष्टोः यत्किं चेदंततः क्रमात् सरस्वतो वर्णितश्च जपे देता कृचः स्वयं त्रिराप्त्यद्विराचम्य
 गायत्र्या स्नानमाचरेत् शौनकः हस्ताभ्यां जलमादाय सकृदेवाभिर्मंत्रितं मस्य केन मुखे वा द्वौ हृदये षष्ठे देशके अभिषिं
 चेत्स्वमात्मानं गायत्र्या योनिमुद्रया एकावृत्या जपेत् इत्युक्त्या वै क्व वीध्य कृचंततः ॥ स्मृत्युक्तविधिरस्नात्वा द्विराचम्यततः परं
 प्राणायामं त्रयं कृत्वा संकल्पं तर्पयेदथा असतो दक प्रैषे षर्णे न देव तीर्थे न तचतु ब्रह्मदिति पिपां कुर्यात्प्राङ्मुखो पवीत्य
 थ उदङ्मुखो निवीतितु यवसंमिश्रितो दकैः कृष्णा द्वैपायनादींश्च तर्पयेद्देव तीर्थतः दक्षिणाभिमुखो भूत्वा प्राचीनावी
 त्यतः परं तर्पयेत्पितृ तीर्थे न तिलैः सोमपितृ नश्च यन्मया दूषितं तोयं शरीरमलद्रोघनात् तस्मात्पापस्य शुद्ध्यर्थं यक्ष्मा
 णं तर्पयाम्यहं असंस्काराश्च ये केचिज्जलाशः पितरो मम तेषामाप्यायनार्थाय दीयते सलिलं मया हस्ताभ्यां च क्षिपेते
 यं यत्तीरे सलिलात् बहिः उत्तीर्य पीडयेद्वस्त्रं मंत्रतो दक्षिणे ततः यैके चास्मत्कुले जाता अपुत्रा गोत्रपो मृताः ते गृहं तु मया
 दत्तं वस्त्रं निःपीडनो दकं दर्भा चिस्त्रज्यत तीरे त्य पवीति द्विराचमेत् अक्लिन्न वस्त्रं संप्रोक्ष्य शुचीव इति मंत्रितं परिधाय त
 तो वस्त्रं युवं वस्त्रेणि मंत्रतः स्नात्वा देहं निमज्जयेत् त्रिारोगान्यथ वैद्विजः योगीश्वरः तस्माद्देहं नम्रुतीत ह्यवरेण करेण वा ॥

श्वानलेह्येन साम्यं च पुनस्नानेन शुध्यति तिस्रः कोऽर्धकोटी च यावद्रोमाणि मानुजे वसंतिसर्वतीर्थानि तस्मान्नपरिमार्जयेत् पिव
 ति शिरसो देवान् पिवंति पितरो मरुतां मध्याच्च यक्षगंधर्वाः अधस्तात्सर्वजंततः सुराणां तस्मान्नपरिमार्जयेत् पिवति शिरसो दे
 वाः पिवंति पितरो मरुतां मध्याच्च यक्षगंधर्वाः अधस्तात्सर्वजंततः समंतो यं पृथुतः केद्रा बिंदवः तस्मान्ननिष्फलं विद्या पुनस्नानेन
 शुध्यति ५० अथ वस्त्रविधिः कृष्णपञ्चक्रितिसमृत्तिप्रमाणेन ग्राह्यवस्त्रं च धारयेत् षट्कर्मनिरतो ग्राह्यवस्त्रं तत्तु न धारयेत् वसिष्ठः
 अपवित्रपटो न ग्नौ न ग्रश्चार्द्रपटस्मृतः न ग्रश्च मलिनो द्वासी न ग्नः कौपीनवानपि अंतः कच्छो बहिः कच्छो मुक्तकच्छस्तथैव च द्यौर्गु
 लं चतुरंगुलं चोत्तरं पटुनिर्मितं काषायं कृष्णवस्त्रं च मलिनं केशभूषितं विन्नाग्रं चोपवस्त्रं च कुचितं धर्मतो विदुः हारितः न ग्रकाषा
 यवासस्थ न ग्रः कौपीनकेवलः न ग्रसंधितवस्त्रं च न ग्रो विदुः शवस्त्रकः याज्ञवल्क्यः रुधं जीर्णं च मलिनं मूषकेऽपि हतं तथा रवादि तेषां
 महिष्याद्यैस्तत्याज्यं सर्वथा द्विजैः नीलीरक्तं तु यद्वस्त्रं दूरतः परिवर्जयेत् स्त्रीणां क्रीडार्थं संयोगोऽयं नीयेन दुष्यति पालानां द्विक्रिया
 श्वैव तद्विज्ञेयं रूपजीवनात् अपवित्रो भवेद्विप्रस्त्रिभिः कृष्टैर्विशुध्यति नलरक्तं यदा वस्त्रं विप्रः स्वांगेषु धारयेत् तंतुसंमति संख्याको
 वे सद्यु मपुरे ध्रुवं कंबले पटसूत्रे च नीलि दोषो न विद्यो स्त्रियो वस्त्रं सदा त्याज्यमन्य वस्त्रं विवर्जयेत् ॥ अधूतकारं पूर्वेषु धौत
 मेव तथैव च त्रयमेतदसंबन्धः सर्वकर्मसु वर्जयेत् ईषधौ तं स्त्रिया धौतं शूद्रधौतं तथैव च अधौतं तच्च विज्ञेयं शुक्लदक्षि
 णापल्लवैः अशुनो पीड्य वस्त्रं च सर्वथा द्विजसत्तमः स्वदायाः शुक्लमुपरि तद्वस्त्रं न च धारयेत् धौतं चतुर्गुणं कृत्य भूमावा
 यं न पीडयेत् वामकोष्ठे तु निक्षिप्य हिराचम्य विशुध्यति प्रागग्रमुदगग्रं चाधौतवस्त्रं प्रसारयेत् प्रत्यक् दक्षिणयोः कृत्वा पु

पुनः शौचं विधीयते एकवस्त्रेन भुंजीयान्न कुर्याद्देवतार्चनं न कुर्यात्पितृकर्मणि स्नानं होमजेपादिकां खंडवस्त्रत्रयं तत्रैव व
 स्त्रार्थं प्रावृत्तस्तथा ॥ वचनं तनया ह्यंश्चानो छिष्टं हविर्यथा ॥ चंद्रिकायां ॥ स्नानं दानं जपं होमं स्वाध्यायं पितृकर्म च ॥ नै
 कवस्त्रो द्विजः कुर्यात्प्राह्मभोजनसंक्रियाः ॥ वसिष्ठः ॥ अष्टहस्तं न वंश्चेत्तं सदृशं नान्यधारितं ॥ आहतं तद्विजानीयात्स
 र्वकर्मसु पावनं ॥ दक्षिणोत्तरयोः कक्षौ कक्षं बध्नाति चेद्विजः ॥ नाभौ वा वाकुक्षौ वाष्ट्रे चैव यथाक्रमं ॥ अथाद्रिवस्त्रं निष्पीडनं ॥
 स्नानं कृत्वा द्रवस्त्रं तुल्यजेन ध्यामधौ द्विजः गृहे तु स्नानं कृत्वा विस्तजे देत दूर्ध्वतः ॥ स्नानं कृत्वा द्रवस्त्रं उत्तरीयकमूर्ध्वतः ॥
 धृतवस्त्रमधः कुर्यादाचम्य च पुनर्द्वयं ॥ नोत्तरीयमधः कुर्यान्नोपर्यधस्त्रमंबुरं ॥ अज्ञाद्यादि प्रकुर्वीत पुनस्नानेन शुध्यति ॥ धृ
 त्वा वस्त्रं विधानेन करे वामे निधाय तत् ॥ अर्द्रवस्त्रं द्विराचम्य निष्पीडय पुनराचमेत् ॥ तथा च स्मृतिः ॥ निष्पीडय वस्त्रमाचम्य ततः
 संध्यामुपासतो ॥ मध्याह्ने तर्पणो दूर्ध्वं वस्त्रं नीः पीडनं भवेत् ॥ नद्यादि स्नानं तो गेहे स्नानं वस्त्रं सदा द्विजः ॥ स्वयमेव च नि
 पीडय स्त्रियो हस्तेन दोषभाक् ॥ द्वादश्यां पंचदश्यां च संजीतो प्राह्म बासरे ॥ वस्त्रं निःपीडयेन्मैव च क्षालेन योजयेत् ॥ अ
 थ सप्तस्नानानि ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ मात्रं भौमं तथाग्नेयं वायव्यं दिव्यमेव च ॥ वारुणं मानसं चैव सप्तस्नानान्यनुकमात् ॥ प्रा
 तस्नानां शक्तविषयमाह ॥ दक्षः ॥ प्रातस्नाने त्वशक्तश्चेन्मार्जयेद्वा दवाससा ॥ उत्तमांगादिपाशो दान्तसु भवेत्स्नानं कृद्विजः ॥ प्रा
 तः काले त्वशक्तश्चेत्संक्षिप्य स्नानमाचरेत् ॥ स्नानं चैव तु मध्याह्ने द्विजः कुर्यात्स विस्तरं ॥ अथ गृहस्नानं ॥ गृहे गृहसुरं विंधा
 दन्यत्राभिमुखं रवेः ॥ प्रवाहेऽभिमुखं कुर्यात्स्नानमेव द्विजोत्तमः ॥ आपः स्वभावतो मेध्या किं पुनर्वह्नि संयुताः ॥ अतः संतः प्र

शंसन्ति स्नानमुष्णेन वारिणा ॥ अभ्यंगे चैव मांगल्ये गृहे चैव तु सर्वदा ॥ शीतोदकेन न स्नायान्न धार्य गोपि चंदनं ॥ शीतस्वप्नुनि शिंचोष्णं ॥
शीतास्नासुनि शिंचयेत् ॥ तामिः स्नानं गृहे प्रोक्तं न कुर्याच्छित्त वारिणा ॥ संक्रांतौ गृहणे चैव ह्यमावास्या कर्पवस्तु ॥ गृहे वापि प्रकुर्वीत
स्नानं सीतोदकेन च ॥ संकल्पसूक्तपठणं मार्जनं च घर्मर्षणं ॥ देवादितर्पणं चैव गृहे पंचविवर्जयेत् ॥ गृहे स्नानेन कुर्वीत तर्पणं मार्ज
नं तथा ॥ स्नानान्तरा च मनस्कृत्य द्विराचम्येन शुध्यति ॥ पादौ प्रक्षाल्य पाणी च समाचम्य गृहे द्विजः ॥ स्नात्वा शिरसां च बध्नीयाद्विराच
म्य विशुध्यति ॥ गृहे स्नानं यदा कुर्यात्स्नानवस्त्रोर्ध्वं कृत्य जेत ॥ अधो ग्रयान संपीड्य पाराशर वचो यथा ॥ स्नानं कृत्वा चार्द्रवस्त्रं मु
र्धमुत्तरयो द्विजः ॥ आर्द्रवस्त्रमधस्ताच्चैत्सु न स्नानेन शुध्यति ॥ अथ सचैल स्नानं ॥ श्वानकुक्कटमार्जारं मध्यभांडं रजस्वलाः ॥
स्पृष्ट्वा देवलकंचैव सचैल स्नानमाचरेत् ॥ देवलकलक्षणं ॥ षण्मासो वा त्रिमासो वा परार्थे देवतालये ॥ सचै देवलको नामाह
व्यकल्पेषु वर्जितः ॥ मातापितृविस्मृष्टानां क्रियानुत्सृज्य याचकाः ॥ स्पृष्ट्वा देवलकंचैव सचैल स्नानमाचरेत् ॥ प्रत्यहं कुरुते
यस्तु देवपूजां परस्य तु ॥ वित्तार्थी चाथ वान्नार्थी सोऽपि देवलको भवेत् ॥ चित्तिं च चित्तिकाष्टचं श्वानं चाडालमेव च ॥ स्पृष्ट्वा देवल
कंचैव सवासाजलमाविशेत् ॥ अथान्यत्र रवितित कूपस्नानं ॥ अंत्यजैः रवनिताः कूपास्तटाकादितथैव च ॥ तेषु स्नात्वा च पीत्वा
च पंचगव्येन शुध्यति ॥ ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रश्चैवान्यजातयः ॥ एभिस्त्वरविताः कूपाः स्नानं तत्रैव कारयेत् ॥ पंचपिंडान
नुधृत्य न स्नायात्पुरवारिषु ॥ स्नायान्न धां देवरवाते हृदेषु च सरस्तु च ॥ अथ नदी रजो दोषः ॥ सिंह कर्कटयोर्मध्ये सर्वानघो
रजस्वलाः ॥ तासु स्नानं न कुर्वीत वर्जयित्वा समुद्रगाः ॥ योगीश्वरः ॥ खोदुष्टेषु वै स्नानं कर्ज्यं नद्यादिषु द्विजैः ॥ कर्दर्थितं र

जस्तासांसंध्योपास्ति चतुर्षणं ॥ गंगाचयमुनाचैवलक्षजाचसरस्वती ॥ रजसानाभिभूयंते ये चान्ये नदसंज्ञकाः ॥ अत्र विशेष
माहव्याघ्रपादः ॥ उपाकर्मणि चेत्सर्गे प्रेतस्नाने तथैव च ॥ चंद्रसूर्ययोर्होत्रे वरजो दोषो न विद्यते ॥ अभावे कूपवापीनां अं
नुपायभूतं ब्रजेत् ॥ रजोदुष्टेऽपि पयसा ग्रामभोगे न विद्यते ॥ अस्ति चर्मोदियुक्तं तुरवरश्चानादिदूषितं ॥ उद्धरेदुष्टकंसं व
शोधनं परिमार्जनं ॥ धनुः सहस्रान्यष्टौ तु गतिर्यासां न विद्यते ॥ नतानदीशब्दवहांगतीस्ताः परिकीर्तिताः ॥ गतीनां सर्वदोषे
वरजो दोषो न विद्यते ॥ तत्र स्नानं न कुर्वीत भार्गवस्य चोपयथा ॥ अथ कुशाविधिः ॥ स्मृत्यर्थे सारे ॥ कुशाः काशाय वा दूर्वा उशिरा
श्च सकुदराः ॥ गोधूमा ब्रीहयो मुंजा दशदर्भाः प्रकीर्तिताः ॥ नभो मासस्य दर्शे तु शुभान् दर्शान् समाहरेत् ॥ आयातया मास्तद
र्भानियोज्यास्तु पुनः पुनः ॥ विष्णु ॥ नभो मास चतुर्दश्यां दर्भान् स्तत्र समाहरेत् ॥ आयातया मास्तदर्भानियोज्यास्तु पुनः पुनः ॥ क
ष्णपक्षे चतुर्दश्यामानि तव्या कुशादिजैः ॥ अकालिकास्तथा शुद्धाः अत उर्ध्वं विगर्हिताः ॥ स्नात्वा शुचो दर्भदेशे शुचिभूत्वा
समाहितः ॥ प्राणनायक्यसंकल्प्य कुशोत्पादनमाचरेत् ॥ प्रणवेनैव संगृह्य चतुरादौ प्रयत्नतः ॥ दिग्देवतानां मंत्रेण चतु
र्दिक्षु क्षिपेत्कुशान् ॥ विरंचना समुत्पन्ना परमेष्ठी निसर्गजाः ॥ नुद पापानि सर्वाणि भवस्वस्ति करोमम ॥ हुं फट् कारेणैव स
कृत्वा स मुद्धरेत् ॥ अहिनायाः अशुकायाः पित्रे तु हरिता कुशाः ॥ अंगिरः ॥ अहन्यहनि कर्माथ कुशोत्पादप्रशस्य
ते ॥ नष्टेषु धृत कुशा योग्याश्चैवोत्तरे कुशाः ॥ सासिमास्युधृत कुशा मासिमास्येवोदिताः ॥ नोत्तरोत्तरमासेषु धर्मव
ज्जिरसंमताः ॥ प्राङ् समात्संभृतान् दर्भान् वज्रये श्राद्धकर्मणि ॥ सद्यः समाहृताः शस्ताः कुशोत्पुश्राद्धकर्मणि ॥ कुशा

स्यात्प्रवित्रस्य प्रमाणकं ॥ स्नाने दाने जपे यज्ञे स्वाध्याये नित्यकर्मणि ॥ साय वित्रो सदर्भो वाकरो कुर्वीत नान्यथा ॥ उभयत्र स्थिते स
 भैः समाचमनमिति यो द्विजः ॥ सोमपानफलं तस्य भुक्ता यज्ञफलं लभेत् ॥ ग्रथिर्यस्य पवित्रस्य न तेनाचमनं त्यजेत् ॥ आचमये
 स्तुमो हात्मा ययौ छिष्टं तथैव सः ॥ ब्रह्म यज्ञे जपे होमे ब्रह्म यथैव विधीयते ॥ भोजनं वृत्तं प्रोक्तं एष धर्मो विधीयते ॥ स पवित्रः
 सदर्भो वाकर्मगाचमनं चरेत् ॥ नो छिष्टं तत्पवित्रं तु भुक्ता छिष्टं तु वर्जयेत् ॥ यथा वज्रं सुरेन्द्रस्य शूलं हस्ते हरस्य च ॥ च
 कायुधं यथा विष्णोरेवं विप्रकरे कुशः ॥ अथ सुवर्णादिपवित्राणि ॥ योगीश्वरः ॥ दाम्यं पवित्रं ताम्रं वाराजतं हेमं ववा ॥
 विभूषादक्षिणे पाणौ ॥ पवित्रं चोत्तरोत्तरं ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ अनामिकां धृतं हेमं तर्जन्यां रोप्य मेव च ॥ कनिष्ठिकां धृतं खड्गं ते
 न प्रतोभवेन्नरः ॥ तर्जन्यां विभूयादौ प्यं स्वर्णं चोप कनिष्ठिकां ॥ गृहस्थ कर्णयोश्चैव शुशुभेरेष्य कुडले ॥ उत्तरीयं योगप
 दंतर्जन्यां रोप्य मेव च ॥ कनिष्ठासमं वित्राचन धार्यमिति कौशिकः ॥ पादुके चोत्तरीयं च तर्जन्यां रोप्य धारणं ॥ न धारयेत्सपि
 ताय स्तुत्येष्टभ्रातरि जीवति ॥ न तस्य मोनं तर्जन्यां रजतस्य च धारणं ॥ पादुका हरणं चैव योगपदं तथैव च ॥ न जीवति ततः कु
 र्याद्गयां प्राधृतं तथैव च ॥ अथ यज्ञोपवीतं भृगुः ॥ उपवीतं बटोरे कंदे तथैव तयोः स्मृते ॥ एकमेव यतीनां स्यादिति धार्मिक्यवस्ति
 तः ॥ मनुः ॥ यज्ञोपवीते द्वे धार्ये श्रोते स्मार्तं च कर्मणि ॥ तृतीयमुत्तरीयार्थं वस्त्राभावे चतुर्थकं ॥ पाराशरः ॥ रंध्रादिनाभिप
 र्यंतं ब्रह्मसूत्रं पवित्रकं ॥ न्यूनैरो गप्रवृत्तिः स्यादधिकं धर्मनाशनं ॥ आयुष्मासः सदा कुर्यात् बह्वयज्ञोपवीतकं ॥ चंचभिः पुत्र
 कामः स्याधर्मकामस्तथैव च ॥ पाराशरः ॥ दशाष्टौ वा गृहस्थस्य चत्वारि वनवासिनः ॥ एकैकमुपवीतं च यतीनो ब्रह्मचा
 रिणः ॥ यज्ञोपवीतेनैकेन जपे होमादिकं कृतं ॥ तत्सर्वं विलयं याति पितृणां नोपदिष्टं ॥ पतितं तद्विदितं वापि ब्रह्मसू

त्रयं दाभवेत् ॥ नूतनं धारयेद्विप्रः स्नानं संकल्पपूर्वकं ॥ यज्ञोपवीतमेकैकं प्रतिमंत्रेण धारयेत् ॥ आचम्य प्रतिसंकल्पधारयेन्मनु
 रब्रवीत् ॥ एकमेवैकसंकल्पधृत्वा यज्ञोपवीतकं ॥ एकस्मिन् तद्विदितं सर्वं तद्विदितं नात्र संशयः ॥ यज्ञोपवीतमजीनं मौजिद्विडचधा
 रयेत् ॥ नष्टं नष्टं नष्टं नष्टं चेतज्जले क्षिपेत् ॥ सदोपवीतिय धार्यं वासः कलकर्मसु ॥ सह यज्ञोपवीतेन बध्नीयाद्ब्राह्मक
 र्मणि ॥ मनुः ॥ कार्पासमुपवीतं स्याद्विप्रस्योर्ध्वं व्रतं त्रिष्टयं ॥ छणसूत्रमयं राज्ञो वैशस्यस्यो विसूत्रकं ॥ स्कांदे ॥ उपवीतं क्रमे
 ण स्यात्कार्पासं शणमाविकं त्रिष्टयं तच्च भवेदायुर्विबुध्ये ॥ उच्छिष्टं तोरणं छिष्टं विक्रीतं विधवा कृतं ॥ भुक्त्वा तरेत्
 न धारयेत्सप्ततन् धारयेत् ॥ विधवारचितं सूत्रं मना ध्यायेत्कृतं चयेत् ॥ त्रिष्टयं मथ धोयात् भुक्त्वा निर्मितमुत्सजेत् ॥ संग्रहे
 उर्ध्वं वृत्तमधो वृत्तं पुनरुर्ध्वं वृत्तं तथा ॥ एतद्यज्ञोपवीतं स्यात्तस्यै को ग्रंथिरिष्यते ॥ तत्रामैत्राः कटाः कणवाचरकावाजसनेयकाः ॥
 कंठदुतीर्य सूत्रं तु कुर्यात् वैशालं न द्विजः ॥ अथ नित्यविधिः ॥ बह्वचसामुगाचैव ये चान्ये यजुषास्तथा ॥ कंठातीर्य सूत्रं तु पुनः
 संस्कारमहति ॥ अंभ्यगे चोदधिस्नाने माता पित्रो मृते हनि ॥ कंठादुतीर्य सूत्रं तु कुर्यात् वैशालं न द्विजः ॥ अथ नित्यविधिः ॥
 ललाटे तिलकं कुर्यान्मृदा वापि च भस्मना ॥ तदभावे तु तोयेन च दनेन पिबेत् द्विजः ॥ स्मृत्यर्थं सारं समुच्चये ॥ उर्ध्वं पुंड्रं द्विजाती
 नामग्निहोत्रसमो विधिः ॥ प्रातः काले तु संप्राप्ते कृतं भोक्ता तु संत्यजेत् ॥ उर्ध्वं पुंड्रं मृदः सोम्यं ललाटे यस्य दृश्यते ॥ स चा
 उलोपि शुद्धात्मा पूज्य एव न संशयः ॥ ब्रह्मघ्नो वाथ गोघ्नो वाहेतुकः सर्वपापकृत् ॥ गोपीचंदनसंपर्कान्मुक्तो भवति तत्संज्ञात् ॥
 दशांगुलप्रमाणं स्यादुत्तमात्तम उच्यते ॥ नवांगुलमध्यमं स्यादष्टांगुलमतः परं ॥ सप्तषट्पंचभिः पुंड्रं मध्यमं त्रिविधं स्मृतं ॥
 चतुस्त्रिंशंगुलैः पुंड्रं कनिष्ठं त्रिविधं स्मृतं ॥ उर्ध्वं पुंड्रं मुदा कुर्यात्तिर्यक् चैव तु भस्मना ॥ चंदनेनोभयं कुर्यादन्यथा नरकं

ब्रजेत॥ मध्यमांगुलितर्जन्याधारयेदूर्ध्वपुंड्रकं॥ भृगुभारभ्ययत्नेन ब्रह्मणः सर्वकर्मसु॥ भागवतानामंगुलीनियमः॥ अंगुष्ठपुष्टिः
 प्रोक्तो मध्यमापुष्करीभवेत्॥ अनामिकान्दानित्यमुक्तिदा च प्रदेशनी॥ दर्भापाणिनकुर्वीत भूमध्यादिप्रदीपवात्॥ श्रीकामः पुष्टिः
 कामोवायथेष्टं तिलकं चरेत्॥ स्नात्वा पुंड्रं मृदा कुर्यात्स्वामं कृत्वा तु भस्मना॥ अभ्यंगोत्सवकाले तु कस्तुरीचंदनादिना॥ जपो होम
 स्तथादानं स्वाध्यायं पितृतर्पणं॥ व्यर्थं भवति तत्सर्वं मूर्ध्वपुंड्रं विना कृतं॥ ललाटे तिलकं धृत्वा कुर्यात् शैवाश्च वैष्णवाः॥ तर्पणेऽपि
 पितृवैश्राष्ट्येन्यथानिष्कलं भवेत्॥ भागवतविषयमेतत्॥ स्मार्तविषये तु विशेषः॥ स्वाध्यायजपहोमादिसंध्यादानादिकं च यत्॥
 ऊर्ध्वपुंड्रं विना कुर्यात्तत्सर्वं निष्फलं भवेत्॥ ऊर्ध्वपुंड्रं त्रिपुंड्रं वा ब्राह्मणैः कर्मकर्तृभिः॥ वर्जयेत्तिलकं भाले आधे चैव तत्तर्पणे॥ अ
 भ्यंगोस्तत्केरात्रौ विवाहे पुत्रजन्मनि॥ मांगल्येषु च सर्वेषु न धार्ये गोपिचंदनं॥ ऊर्ध्वपुंड्रं त्रिपुंड्रं वा चंद्रकारमथापि वा॥ आधक
 र्त्तानि कुर्वीत यावच्छ्राद्धविसर्जनं॥ ऊर्ध्वपुंड्रं सदा कुर्याद्भौते स्मार्ते च कर्मणि॥ कर्त्ता वाप्यथवा भोक्तान कुर्यात्प्राधकर्मणि॥ ना
 पिकायांगहेश्वोरं पाषाणे गंधलेपनं॥ स्वांगी प्रतिजलदृष्ट्वा शक्रस्यापि श्रियं हरेत्॥ शिलायांगंधलेपश्च मार्जारोच्छिष्टभो
 जनं॥ छायायां दृश्येदं शुभाभ्यंगो न संशयः॥ शालकः॥ धृत्वा ये स्तर्पणेऽपि मृदं वा भस्मचंदनं॥ व्यर्थं स्यात्कुरुते मोहा
 त्सवगच्छेदधोगति॥ नैवतिर्यङ्मृदा कुर्याद्दूर्ध्वपुंड्रं च भस्मना॥ चंदने नोभयं कुर्यादिति तन्मनुरब्रवीत्॥ त्रिपुंड्रं स्तरविप्रा
 णां चतुर्लं नृपैवेत्ययोः॥ अर्धचंद्रं तु सद्राणामन्येषामूर्ध्वपुंड्रकं॥ अथ भस्माधारणं॥ ब्राह्मणानां नृपाणां च भस्ममिश्र
 चचंदनं॥ नेत्रयुग्मं प्रमाणं तु त्रिपुंड्रं धारयेद्भिजः॥ रत्नवल्यां॥ मध्यमानामिकांगुष्ठे ललाटे यत्रिपुंड्रकं॥ तत्रिपुंड्रं भवेच्छस्तं
 हापातकनाशनं॥ स्मृत्यर्थसारे॥ अशुचिर्विषयनाचारो मनसा पापमाचरन्॥ शुचिरेव भवेन्नित्यं त्रिपुंड्रस्य च धारणात्॥ नार

भावे तु काशास्युः काशाः काशमयाः स्मृताः॥ काशाभावे गृहीतव्या अन्यदर्भा यथोचिताः॥ पितृकार्येषु सर्वेषु कुर्यात्प्राद्यासमा
 समाहिताः॥ दूर्वाश्च रुपा सदा प्राद्याः सर्वेषु भुभुक्तकर्मसु॥ तथा च सूत्रे॥ अहिन्नाग्राचनंतगमैर्प्रादेशं मात्रो कुशो नानांतर्यो रिति॥
 तथा च कारिकायां॥ अनंतस्तरुणो यो तु कुशो प्रादेशं संमितौ॥ अनवस्वच्छे दनौ साग्रौ तौ पवित्रा मिधीयकौ॥ अथ निषिद्धानां
 हशंखः॥ ये त्वंतर्गमिता दर्भा ये च छिन्नानस्वे स्तथा॥ कथितानि दर्भाश्च कुशायत्नेन वर्जयेत्॥ चितौ तु येषु ये दर्भा ये दर्भा
 यज्ञभूमिषु॥ स्तरणासनपिंडेषु षट्दर्भास्तु विवर्जयेत्॥ स्मृत्यर्थसारे॥ येः कृतः पिंडनिर्वापः प्राधं वा पितृतर्पणं॥ विष्णुमूर्त्तादि
 षु ये दर्भास्तेषां त्यागो विधीयते॥ प्रवेताः॥ अमायां तु न चिच्छेद्यात्कुशश्च समिधा तथा॥ सर्वत्रावस्थिते सोमे हि सहा ब्रह्महा
 भवेत्॥ तथा च सोमोत्पत्तौ॥ वनस्पतिगते सोमे यस्तु हिंस्याद्वनस्पतीन्॥ घोरयां भूया हत्यायां युज्यते नात्र संशयः॥ यममि
 षेधौ व्यर्थं छेदनं॥ कामांगले छेदने नैव दोषः॥ तथा च जाबालिः॥ कुशां कंच पुण्याणि वर्गीर्य चतुष्पादिकं॥ निषिद्धेषु च गृ
 हीयादमावास्याहनि द्विजः॥ मनुः॥ तत्प्राधदिने कर्त्ता दिवांगच्छेत्तु दक्षिणं॥ वक्षिणां प्रवणान् दर्भान् समूलानाहरेच्छुचिः॥
 पाराशरः॥ समित्युष्पकुशादीनि श्रोत्रियः स्वयमाहरेत्॥ श्रद्धानितैः क्रयः क्रीतैः कर्मकुर्वन् ब्रजन्यधः॥ अथ पवित्रलक्षणं स्मृ
 त्यर्थसारे॥ चतुर्भिर्दर्भैः पिंडं लेब्राह्मणस्य पवित्रकं॥ ये कैंकन्यूनमुद्दिष्टं वर्षावर्णयथाक्रमं॥ सर्वेषां वा भवेद्वाभ्यां पवित्रं
 थितं न वा॥ त्रिभिस्तु प्रायितं कार्यं पौष्णिकं पंचमि स्तथा॥ द्वैर्दर्भौ दक्षिणे हस्ते सव्ये त्रीनां सने सकृत्॥ हेमाद्रौ विशेष उ
 क्तः॥ पंचभिः पुष्टिकैश्चैव चतुर्भिर्यज्ञकर्मणि॥ पितृयज्ञे त्रिभिर्दर्भैर्होदर्भो नित्यकर्मणि॥ आधे ग्राह्यात्रयः सायाः कु
 शास्युः षोडशांगुलाः॥ द्विभूले एकतः कुर्यात्पवित्रं चायमेतत्॥ द्यौगुलं मूलं बलयं ग्रंथिरेकांगुलं तथा॥ चतुरंगुलं मयं

६॥ त्रिपुंड्रं परमं पुण्यं ब्रह्मा विष्णुश्चैवात्मकं ॥ ये जाताराक्षसाः प्रेता ये चान्ये ह्यद्रजं तवः ॥ त्रिपुंड्रं धारिणं दृष्ट्वा पलायंति न संशयः ॥
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन त्रिपुंड्रं धारयेत्सुधीः ॥ विष्णुः ॥ यस्य पंचकोटिजो भुंक्ते शिवभक्तिरत्रिपुंड्रधृक् ॥ सतां पतितेषु नात्येव सकलां चतु
रानन ॥ भक्तिर्यस्य भवेद्यस्मिन्मृदवाप्यथ भस्मनि ॥ तदेव धारयेद्द्विद्वानिति वै मुनयो विदुः ॥ नपादु कस्थो नादर्वो न जले त्वबलोक
यन् ॥ न प्रावृता शिरः कुर्यात्तिलकं धर्मसाधनं ॥ अथ संध्या कालः ॥ उत्तमो तारको पेता मध्यमालुत्पतारका ॥ अर्धमासूर्यसंयुक्ता
प्रातः संध्या त्रिधा स्मृता ॥ अहोरात्रस्य यः संधिः सूर्यनक्षत्रवर्जितः ॥ सा तु संध्या समारब्धा तामुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ॥ संध्या तत्रात्रि
तीये त्रयोपंचांशे दिनस्य स्यात् ॥ मध्याह्निकी तद्दूर्ध्वं वा श्वैर्वं वा स्यादि चैव हि ॥ संध्या काले तु संप्राप्ते संध्या नैव मुपासते ॥ जीवमानो भवे
च्छूद्रो मृतः श्वचैव जायते ॥ काले तु वंदिता संध्या स्वर्गमोक्षप्रदायिनी ॥ अकाले वंदिता संध्या सैव वंध्या वधूरिव ॥ काललोपे प्राय
श्चितं ॥ संध्या काले त्वत्क्रांते स्वात्वाचम्य यथाविधि ॥ जपेदष्टशतं देवी जतः संध्या समाचरेत् ॥ जमदग्निः ॥ एकाहं समतिक्रम्य प्रमा
दादकृतं यदि ॥ अहोरात्रोषितो भूत्वा गायत्र्या श्वायुतं जपेत् ॥ राक्षभं गे नृपक्षो भेरो गार्तेस्तकेपि च ॥ संध्या वंदनविधितिर्न दोषाय
कदाचन ॥ देवाग्निद्विजविद्यानां कार्ये महति सस्ति ते ॥ संध्या हीने न दोषो स्तियतस्तत्कर्म साधनात् ॥ अथ संध्या वंदनविधिः ॥ तत्र का
रिका ॥ अन्यच्चाहरहः कृत्यं संध्या पासनमुच्यते ॥ ग्रामाद्द्विहितातीरे उपविश्यैव सेद्विजः ॥ अचम्य मार्जनादन्यत्स्मृत्युक्तं च करोत्य
था ॥ स्वशारवाविधिना चैव संध्या कर्म समाचरेत् ॥ शौचाचारे तथापाने स्पृष्टा स्पृष्टौ च चर्वणे ॥ पौराणोचमनं कुर्यान्नामभिः के
शावादिभिः ॥ संध्यायां कर्म काले च स्मृतराचमनं भवेत् ॥ ब्रह्म यज्ञोत्तुवै कुर्याच्छ्रुतेराचमनं द्विजः ॥ गोकर्णं कृतहस्तेन माष
मात्रं जालं पिबेत् ॥ तन्नूनमधिकं पीत्वा सुपानसमं भवेत् ॥ अंगुष्ठायं समाकुच्य मध्यमा मध्यपर्वणि ॥ गोकर्णं तद्विविजे

यंसर्वेषां च मनो बहिः स्मृत्यन्तरे ॥ संहतांगुलिहस्तेन गृहीत्वांबुवीक्षितं ॥ मुक्तांगुष्ठकनिष्ठाभ्यां त्रिःपिबेद्ब्रह्मतीर्थतः ॥ शीत-
 लेनिर्मलंचांबुमधुरं सारवर्जितं ॥ ग्राह्यमाचमने स्नाने दैवे पित्रे च कर्मणि ॥ अथ पुराणाचमनं ॥ केशवादित्रिभिः पीत्वा द्वाभ्यां
 प्रक्षालयेत्करो ॥ गंडोष्ठौ समृजे द्विष्टिरेकैकं पाणिपादयोः ॥ मूर्ध्नि चैकं वचस्यैकं नासास्थौः कर्णयोर्द्वयोः ॥ बाह्वोर्नाभौ
 च हृद्देशे मूर्ध्नि चैकं विनिक्षिपेत् ॥ प्रणवः पूर्वतन्नामचतुर्विंशतिसंख्यया ॥ स्वाहांतं प्राशयेद्धारितनमोतस्पर्शयेदथा ॥
 अथ स्मृत्याचमनं ॥ तथा च स्मृतिः ॥ संहतांगुलिभिस्तोयं गृहीत्वा दक्षिणेन तु ॥ मुक्तांगुष्ठकनिष्ठे च त्रिःपिबेद्ब्रह्मतीर्थतः ॥ प्रक्षा-
 ल्य हस्तौ पीत्वा च सकृदोष्णवतः परं ॥ संहतांगुष्ठमूलेन द्विः प्रभृज्यततो मुखं ॥ धृत्वा करौ वभिर्मृशेत् संहतांगुलिभिर्जलं ॥ अग्नि-
 र्वा मकरो सिंच्यतामिः पादौ च संस्पृशेत् ॥ मध्ये मध्ये जलं स्पृष्ट्वा स्पृशेद्नासादिकं क्रमात् ॥ अंगुष्ठेन प्रदेशिन्या घ्राणं पश्चादु-
 पस्पृशेत् ॥ अंगुष्ठानां विकाभ्यां च चक्षुःश्रोत्रे च कृष्टयुक् ॥ अंगुष्ठोपकनिष्ठाभ्यां नाभिं पश्चादुपस्पृशेत् ॥ तलेन हृदयं स्पृ-
 शेद्गुलिभिः शिरः ॥ अंगुल्यग्रैर्दक्षिणादिबाहुमूलद्वयं स्पृशेत् ॥ अनेन विधिना विप्रः कुर्यादाचमनः सदा ॥ अथ श्रुत्याचमनं
 देव्याः पादौ स्त्रिभिः पीत्वा चाल्पिगैः नवभिः स्पृशेत् ॥ सप्तव्याहृदिभिश्चैव शिरोमंत्रे स्पृशेदथ ॥ आदावंते च संध्याया द्विष्टिराचम-
 नं स्मृतं ॥ तथैवाध्यं प्रदानां ते मध्ये सकृत् सकृत् ॥ अथ प्राणायामः स्मृत्यर्थं सोरे ॥ दक्षिणे चैव न कुर्यादामेनाहरितोदरं ॥
 कुंभके च जपं कुर्यात्प्राणायामः स उच्यते ॥ पंचांगुलिभिर्नासाग्रं पीडनांतु प्रणामिघा ॥ मुद्रेयं सर्वपापघ्नी वानप्रस्थगृहस्थयोः ॥
 कनिष्ठानामिकांगुष्ठौ नासाग्रस्य च पीडनं ॥ ओंकारसमुद्रासाप्रोक्ता यतिश्च ब्रह्मचारिणः ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ गायत्री शिरसा साधंज-
 पेद्याहतिपूर्वकं ॥ त्रिःपदे दायतः प्राणः प्राणायामः स उच्यते ॥ आदावंते च मध्ये च प्राणायामस्त्रयः त्रयः ॥ मार्जनं शौनक

कारिकायां॥ अथसंध्यामुपाशिष्य इतिसंकल्पमार्जनं॥ आपोहिष्ठेति कुमंत्रेण कुर्याच्चैव कुशोदकैः॥ पादे पादे क्षिपेन्मूर्ध्नि प्रतिप्र
णवसंयुतं॥ आत्मानं प्रणवेनैव परिषिञ्च्य जलैः सह॥ कुर्यात्स प्रणवैः पादेः मार्जनं न कुशोदकैः॥ यस्मिन् क्षयायेति जलं सकुशं प्रक्षि
पेदधः॥ स्पृष्ट्वा हस्तेन वा मेन तटं नद्यादिकेन वा॥ पाणिना दक्षिणेनैव मार्जयेत्स कुशेन तु॥ कुर्याच्चत्वारिपात्राणिसंध्याकाले
गृहे हि जः॥ मार्जने प्राशने चार्घ्यं तथैवाचमने सदा॥ सूर्यश्चेत्यनुवाकेन प्रातः काले पिबेदपः॥ अग्निश्चेत्यनुवाकेन सायं
काले तथा पिबेत्॥ आपः पुनंतु मध्याह्ने मंत्राचमनमाचरेत्॥ विस्तृज्य दर्भानाचम्य कुशपाणिश्च मार्जयेत्॥ प्रणवेन च
व्याहृत्या गायत्र्या चैव मार्जयेत्॥ दृष्टिना सापुटेनैव पापात्मानमपोहरेत्॥ तज्जलं नावलोक्याथ वामभागे क्षितौ क्षिपेत्॥ आच
म्य दर्भान् विस्तृज्य धृत्वा दर्भान् ततः परं॥ अथार्घ्यदानं॥ पाणिभ्यां जलमादाय गायत्र्या चाभिमंत्रितं॥ रवेरभिमुखं तिष्ठस्त्रिरुर्ध्वं स
ध्ययोः क्षिपेत्॥ द्वौ पादौ तु समौ कृत्वा पूरयेदुदको जलं॥ गोशृंगमात्रमुद्धृत्य जलमध्ये जलं क्षिपेत्॥ आपस्तंबविषयमाह
ईषन्नम्रप्रभाते च मध्याह्ने स्जुसंस्थितं॥ उपविश्य तु सायाह्ने जले त्वर्घ्यं न निक्षिपेत्॥ कालातिक्रमेण यस्तु त्रिसंध्यामपि स
र्वदा॥ चतुर्थ्यं प्रदातव्यं गायत्र्या शिरसा सह॥ तर्जन्यंगुष्ठसंयोगे राक्षसीमुद्रिका भवेत्॥ यो ददाति तथा चार्घ्यं ततो यं रुधिरं भवे
त्॥ असावादित्यमंत्रेण सोदकेनैव पाणिना॥ प्रदक्षिणामनुकृत्य त्वाचम्य संध्ययो द्वयोः॥ मंदेदिनां विनाशाय निक्षिपेत्तु ज
लं जलं॥ प्रायश्चित्तार्थं माचम्य मुच्यते दैत्यहृत्यया॥ अथासनानि॥ वंशासने हरिद्रस्यात्पाषाणे व्याधिसंभवः॥ धरण्या
दुःखसंभूतिदौर्भाग्यं दारुकासने॥ तपासने यशोहानिः पल्लवे चित्तविभ्रमः॥ कृष्णाजिने ज्ञानसिद्धिर्माक्षश्चीर्घ्याघ्नचर्म
णि॥ अमिचारे च नीलं स्यात्कंबलो व्यधिकर्मसु॥ श्वेतवस्त्रे यशोवृद्धिः सर्वार्थी चित्रकंबले॥ सायणायि॥ भिन्नासनयोग

पद्यं तथैव मृगचर्म च ॥ कृष्ण ॥ जिनं च यत्ने न वर्जयेत्पुत्रवान्सदा ॥ आधारादिनमः कुर्यात्कुशाग्रे रासनं ततः ॥ प्राणायामत्रयं कुर्यात्
 दुपविश्य कुशासने ॥ ऋष्यादिलक्षणं ज्ञात्वा रुद्रप्रोक्तेन मार्गितः ॥ न्यासं कृत्वा विधानोक्तं षडंगं वाथ शक्तितः ॥ शौनकः ॥ गायत्री
 संस्मरेद्भीमान् हृदि वा सूर्यमंडले ॥ कल्पोक्तं लक्षणेनैव ध्यात्वा भ्यर्च्य ततो जपेत् ॥ प्रातस्तिष्ठन् जपेद्देवी सायं चैवोपविश्य च ॥ उ
 पविश्य तु मध्याह्ने जपकर्म समाचरेत् ॥ काष्ठीजिति ॥ पूर्वसंध्याजपं नृतिष्ठेत्सा वित्री कर्मदर्शनात् ॥ पश्चमाहुः समासीनः ॥
 सम्यङ् नक्षत्रदर्शनात् ॥ व्यासः ॥ प्रातर्मध्याह्ने योस्तिष्ठन् गायत्रीजपमाचरेत् ॥ उर्ध्वजानुस्तु सायाह्ने ध्यानालोकनतत्परः ॥
 कारिका ॥ अर्धास्तमिति मादित्ये पश्चिमस्य यत्ततः ॥ भागस्तन्मुरव आसीन् ॥ सावित्री वाग्यतो जपेत् ॥ आतारको दया देवं प्रा
 तः ॥ कर्मतदिष्यते ॥ अर्धास्तमिति नक्षत्रमंतरिक्षं यदा ततः ॥ आरभ्य प्राङ्मुखस्तिष्ठेज्जपन्ना सूर्यदर्शनात् ॥ संध्याया साय
 मुत्पत्तिविज्ञया साबुधैः सदा ॥ प्रथमतः उपनयनकाले सायं संध्यामुपक्रमेदित्यर्थः ॥ तथा च शौनकः ॥ उपनीतो हि कुर्वी
 त सायं संध्यामुपक्रमादिति ॥ तथा च कारिका ॥ अहः शेषं ततस्तिष्ठेत्सायं संध्यामुपास्य चेति ॥ अथ जपविधिः ॥ प्रातर्नाभौ क
 रं कृत्वा मध्याह्ने हृदिसंस्थितं ॥ सायं जपति नासाग्रे जपस्तु त्रिविधिः स्मृतः ॥ अंगुष्ठेनाभिकामूले प्रदाक्षिणमंतद्रितः ॥ मध्यमा
 मूलपर्यंतं गायत्रीजपमीरितं ॥ गायत्री वेदमूलत्वाद्देवपर्वस्तु गीयते ॥ पर्वभिस्तु जपेद्देवी नमालाभिकदाचना ॥ उष्णीषकचि
 कोनग्रे मुक्तके शीगलवृत्त ॥ अपवित्रकरश्चैव प्रलापं न जपेत्कचित् ॥ ॐकारं पूर्वमुच्चार्य भूर्भुवस्वततः परं ॥ गायत्र्या प्रण
 वश्चाते जप एवं विधिः स्मृतः ॥ तिस्रव्याहृतियः कुर्यात्पृथगां करसायुतः ॥ पुनः संहत्य पंचाने मंत्रस्याद्यंतयोस्ततः ॥ वाचिका
 रव्यमुपांशुश्च मानसस्त्रिविधः स्मृतः ॥ त्रयाणां जपयज्ञानां श्रेयः स्यादुत्तरोत्तरः ॥ यदुच्चनीतैः स्वरितैः शब्दस्पर्शयदाक्षरैः ॥

इष्टमात्रावरं सर्वतः स्छंडिलमुपलिख्यते स्त्रं ॥ कौशिकोपि ॥ अरतिमात्रं विज्ञेयमग्नेरायतनं शुभं ॥ श्रौतेचौपासनेवापिरवातयो
निर्विवर्जितं ॥ मेखलाद्वितयं कार्यं रवलं न तु बाह्यतः ॥ बाह्याद्यंगुलविस्ताराभ्यंतराचतुरंगुला ॥ बाह्याषडंगुलात्संध्याभ्यं
तराद्वादशंगुला ॥ विस्तारे पातु कर्तव्या समाश्लक्षणादृता शुभा ॥ अन्यपक्षः ॥ नित्यहोमेतु कुंडस्याग्नेखलात्रयसंयुते ॥ भूमेरु
र्ध्वं प्रकुर्वीत चतुर्विंशंगुलं शुभं ॥ मेखलाचोन्नता कार्या त्वेकैका चतुरंगुला ॥ द्यंगुला विस्तृते कैकारवातस्याद्वादशंगुला ॥
गृह्याग्निरसृणाशक्तवये ॥ शाकलः ॥ अग्निसंरक्षणेयस्य शक्तिर्यदि न विद्यते ॥ समिधारोपयेद्वाग्निं हस्तयोरथवापि च ॥ अ
थ प्रयोगः ॥ लोकि काग्निं प्रतिष्ठाप्य कुंडे वा स्छंडिलेपि वा ॥ पाणिस्त्वं वा समिष्ठं वा वह्निसंयोजयेत्ततः ॥ अथ प्रत्यवरोहेति मे
त्रेणाग्निं समिष्ठितं ॥ पाणिस्त्वं वा च नेनैव निदध्याल्लोकि के ज्वले ॥ यथा विधिसुसंकल्पं कुर्याद्ध्यानं हविर्भुजः ॥ पर्युह्याग्निं
परिस्तीर्य पर्युक्ष्य च ततः परं ॥ पयः प्रभृति धे के च संकुर्यादग्नि होत्रवत् ॥ दर्भे पासं सर्वज्वलयेत् पक्वं पक्वं मेव च ॥ अधि श्रिते श्रेयेण
पः प्रतिष्ठितं च न्नवारिवं ॥ पुनस्त्रीज्वलतानेन परिहृत्य प्रहृत्य ततः ॥ पयो प्रियंगु सर्पिश्च ह्योदनं दधित्तुलाः ॥ सोमस्तैलमपो
ब्रीहि द्वादशैते तिलायवाः ॥ पयश्चादीनि च त्वारि विदुः पक्वानियासिकाः ॥ दध्यादीनामपक्वानां नाधिप्रयणमिच्यते ॥ स्मृत्य
र्थं सारं ॥ प्रियंगु ब्रीहि शमा काना वाराश्च तथा यवाः ॥ यावया वन्नलाश्च गोधूमा औपासनं शुभा वह ॥ शालिशामा कनी वरा
गोधूमा ब्रीहयो यनाः ॥ स्वरूपेणैव होम्याश्च स्वरूपेणैव वै तिलाः ॥ कारिका ॥ ब्रीहीणां च यवानां च चतुःषष्टी रथा कुतिः ॥
मिलानां तु तदर्थं स्यात्तदर्थं स्यात्तदर्थं न तु ॥ द्रव हविः स्क्रवेणो वपाणि नाकठिनां द्विः ॥ जुहुयाद्ग्नये स्वाहा स्वर्याया प्रतरे वच ॥ ध्यात्वा शं दं च तु
ने ॥ शाकलः ॥ अग्निः प्रक्षालितान् शुभान् तंतुलान् अग्निसंस्कृतं ॥ जुहुयाद्ग्नये स्वाहा स्वर्याया प्रतरे वच ॥ ध्यात्वा शं दं च तु

थ्यं तं प्रजापतय इत्यथा ॥ स्वाहा कारेणैव जुत्वा कुर्यात्परिस्मोहनं ॥ औपासने कुते देवमंगुलीनां च वामतः ॥ वैश्वदेवतथा चान्येषां
कुतीरयते कुनेत् ॥ पयसा ज्येन वा प्रातस्तेने वेत्याह वृत्तिरुत्त ॥ पूर्वमंत्रस्तु स्वर्याय स्वाहेत्यन्यसमं भवेत् ॥ शौनकः ॥ अग्नये चैव सू
र्याय प्रजापतय नित्यशः ॥ सौरैवैश्वानरे या वासमस्य सति पंचभिः ॥ आ - कामना परत्वमाला विधिः ॥ शंखाक्षमणयः श्रीदः स्फ
टिको मोक्षदः परः ॥ पद्माक्षपुष्टिलक्ष्मीदारुद्राक्षभुक्तिमुक्तिदाः ॥ पुत्रजीवभवा पुत्रपशुधान्यसमृद्धिदा ॥ विदुमा वश्यधनदा सो
भाग्यार्थश्च मोक्तिका ॥ पापक्षया कुशामयाः कामदाः स्वर्णरोप्यजाः ॥ प्रवालमुक्तास्फटिकैः जपेत्कोटिफलप्रदं ॥ तुलसीमणिना
येन गणितं वाक्षयं भवेत् ॥ रुद्राक्षमणिना चैव ह्यनंतफलमश्नुते ॥ अक्षरुद्राक्षधारणं ॥ रुद्राक्षानूकं वदेद्दशानपरिमिता
न ॥ मस्तके विंशति हेषट्षट्कर्णप्रदेशे करयुगल गताद्वादशाद्वादशैव ॥ बालारिद्रोः कलाभिः नमनं युगलं तेनेकमे
कं शिखाया वक्षस्येष्टादिकं यः कलयति वदति सः स्वयं नीलकंठः ॥ अथ संध्यापासनं ॥ शौनकः ॥ सायं प्रातरुपस्थानं कुर्या
न्मंत्रैर्यथाक्रमं ॥ जाते वेदस इत्येका त छं यो रावपी मेहे ॥ नमो ब्रह्मण्य इत्येतैरुपति धे द्विंशं प्रति ॥ उत्तमे चानुवाके न गायत्री च वि
सर्जयेत् ॥ प्रसंगतो मध्याह्न संध्या चेत ॥ आचार्यः ॥ कुर्यान्माध्याह्न की संध्यां ब्रह्मयज्ञादनंतरं ॥ संगवा इर्ध्वमेवाहुः ॥ भवेदवा
गथापि वा ॥ विश्वामित्रः ॥ कुर्यादर्थं तु मध्याह्ने प्रक्षिपेत्स इत्त वा ॥ आरुह्यो नेति मंत्रेण गायत्र्या चेतिकेन च ॥ उपस्थानं तु मध्या
ह्ने कुर्यात्सूर्यस्य संमुखः ॥ इत्यमिति वै विच्यं देवानां मित्यनेन च ॥ अथाभिवादनं ॥ आत्मपादौ तथा भूमिं स्पृष्ट्वा संध्याभि
वादनं ॥ नक्षत्रवतथा सूर्यं न जानेत्यतिवादयेत् ॥ विश्वादर्शं ॥ पूर्वन्नाम्नाभिवाद्य पितृवदिह भवेज्ज्ञानदः श्रोत्रियस्तु यश्चाज्या
यां कनीयानूपि भवति तदामानुलोका पितृव्यः ॥ जुह्वन्मृत्योपि वर्ज्यः कुशालिलसमिपुष्यपाणिः स्वयं वा शुद्धो धावन्नुद

कथापतशठकतमनूप्रणभ्योपवासः॥ स्मृत्यर्थसारे॥ ज्येष्ठवाथकनिष्ठं वासं ध्यातं वाभिवादयेत्॥ कर्जयेत्सुतं शिष्यं दोहि
 त्रं दुहितुः पतिं॥ नायणः॥ नयेद्देवमधीतारं पदक्रमसमन्वितं॥ सारण्यं ब्राह्मणं सांगं कनिष्ठं वाभिवादयेत्॥ नित्यं वेदमधीता
 रं मध्यापयतमेव च॥ अनधीतो न मस्कुर्याज्ज्योष्ठावापिकुनीयसां॥ वज्र्यानाह॥ वमंतं जभमापां च कुर्वंतं तं धावनं॥ अभ्य
 तं शिरसं स्नानं कुर्वन्ति नाभिवादयेत्॥ दूरस्थं जलमध्यस्थं धावतं धनगर्वितं॥ उन्मत्तं वधिरं मूकं मंधं च नाभिवादयेत्॥ औपा
 सनविधिः॥ तत्रेदं सूत्रं॥ पाणिगृह्णादिगृह्यपरिचरेदिति॥ तत्रादौ होमकृन्नाह॥ होमो मुख्याय जमानः पत्नी पुत्रश्च कन्य
 का॥ कुरविकुशिव्यागुरुर्भ्राता भागिनेयः सुतापतिः॥ एतैरेव कृतयतुतद्भुतं स्वयमेव हि॥ कार्या ज्ञेयकारणोक्तस्वयंकर्तुं न
 शक्यते॥ होमं कुर्यादनादौ चेत्पुत्रं कतुरनुज्ञया॥ यदि रथात्स्तनकं कर्तुः कुर्वीतानुज्ञया विना॥ अस्मिन्मते सायं जुहोत्य
 दिते प्रातरिति ब्राह्मणं॥ यत्सायं तनमारभ्य वह्निं परिचरेत्स्वयं सौरवैश्वानरीये वा समस्य सति पंचभिः॥ सायमुपस्थाने॥
 अग्न्यायूषितिस्य भिद्भिः मग्नेत्वमित्यर्थः॥ कुर्यात्सायमुपस्थानं प्रजापते इति त्वय॥ सूर्या न इति पंचर्चः प्रातरौपासनं ज
 पेत्॥ उदुत्यं चित्रं देवानां मुदयं च प्रजापते॥ अथ समस्य होमः॥ कालद्वये ह्यसक्तश्चेद्देकस्मिन् काल एव वा॥ प्रागेवोक्ते
 न विधिना समस्य सायमाचरेत्॥ चतस्रश्चाहुतिर्हुत्वा तत्रेदं सायमाहुतिः॥ देवातराहुतिः सायं होमैव कासमिध्यति॥ समस्य
 सायमारभ्य जुहुयात्सायमाहुतिः॥ परिषिच्य हुती प्रातर्हुत्वा तु परिषेचयेत्॥ द्विः सायं होमं यन्मृज्यादि प्रातर्होमवत्कृत्वा
 उपस्थानं सकृत्कार्यं शेषं प्रकृतिवद्भवेत्॥ हविष्यान्नं द्विदेवत्यामिति सूर्याग्निदेवतं॥ समस्ये पंचभिर्ऋग्भिः प्राजापत
 इति त्वया॥ कुर्याद्ग्निरुपस्थानं सर्वत्राचमइत्यर्थः॥ अभिवाद्य जपेद्देवीयथा शक्त्याथवादश॥ भस्माभिधारणं कुर्यात्

मंत्रमुच्चारयेद्वा बाजपयज्ञः स्ववाचिकः॥ शनैरुच्चारयेन्मंत्रं मंदमाष्टौ प्रचालयेत्॥ अपरैरश्वतः किं वित्सुपांशुजपः स्मृतः॥ विधा
 यचाक्षरैश्चैष्याद्वर्णाद्वर्णपदात्पदे॥ शब्दार्थवित्तनं भूयः कथ्यते मनसोजपः॥ मनसः सिद्धिकामानां पुत्रकाम उपांशुकैः॥ वाचकं
 मारणे चैव प्रशस्तो जप इति॥ वाचकस्त्वेक एवास्या दुपांशु शत उच्यते॥ सहस्रं मनसा प्रोक्तं अन्वत्रिभ्यु नारदः॥ स्मृत्यर्थसारे॥
 ब्रह्मचारी गृहस्थश्च शतमष्टोत्तरं जपेत्॥ वानप्रस्थो यती चैव सहस्रादधिकं जपेत्॥ श्रौतकः॥ अष्टोत्तरशतं नित्यं मष्टविंशति
 मेव च॥ विधिना दशकं वापित्रिकाले संजपेद्विजः॥ अथ प्रादोषे जप संख्या॥ श्राद्धप्रदोषे दशैव गायत्री दश संख्याया॥ अ
 ष्टाविंशत्यनाध्याये सुदिने तु यथाक्रमं॥ अथ जपस्थानं॥ गृहे जपा समं विद्याद्गृहे शतगुणं भवेत्॥ पुण्यारण्ये तथारामे सहस्र
 गणितं विदः॥ आयुतं पर्वते पुण्ये नद्यां लक्षमुदाहृतं॥ कोटिदेवा लये प्रादुर्भूतं विष्णुसंनिधौ॥ सूर्यस्याग्नेगुरोर्विदो दीप
 स्पस्य जलस्य च॥ विप्राणां च गवां चैव सन्निधौ शस्यते जपः॥ अश्वथमूलामाश्रित्य जप होमसुरार्वनं॥ अस्य फलमाप्नोति ब्र
 ह्मणो ब्रवनेत्यथा॥ अथ निविध्यः॥ पतितानां चांत्यजानां दर्शने भाषणे श्रुते॥ कृतोऽधो वातगमने भृगुणो जप मुत्सृजेत्॥ प्रा
 त्यावाचम्य वैतेषां प्राणायामे षण्डकं॥ कृत्वा सम्यक् जपं षष्ठं यद्वा सूर्यदिदर्शनं॥ नित्योपासनं सायमारंभणं सिद्धं॥ अथाहुका
 चारे तु प्रातरारभ्य विधिर्लिख्यते॥ उदिते जुहोतीति श्रुतेः॥ अथाचमनः॥ कालमाह॥ लेखामात्रं दृश्येते रस्मिभिश्च समन्वि
 तः॥ उदितं तं विजानीयात्तत्र होमो विधीयते॥ संग्रहे॥ हस्तादूर्ध्वं रविर्यावद्भवं हित्वानगच्छति॥ तावदेव हिकालोयं प्रातस्तु
 दिति होमिनो॥ प्रातर्होमो नोऽस्तु सायंतु न वनाडिकाः॥ होमकालः समुद्दिष्टो मुनिभिस्तत्तद्दिग्भिः॥ अथ रुद्रिलादिः॥

बृहत्सामेष्टैव यथा ॥ ललातैर्देहदये बाह्वोर्मस्तके च यथाक्रमं ॥ होमकालेपि कुर्वीति त्रिपुंड्रं भस्मधारणं ॥ मानस्तोकेति मंत्रे
ण केचिदाहुर्मनीषिणः ॥ प्रतेपदरणीतत्र पाणिवायुगपतपेत् ॥ अयंतयोनिः समिधां याते अग्नेकराबुभौ ॥ तथा च श्रोतस्
त्रे ॥ अयंते योरित्यरणिं गार्हपत्ये पतिपतेत्यापि वायाते अग्नेयज्ञियेनेति ॥ तथा च स्मृतिः ॥ अश्वत्थं समिधं वापिशमीस
मिधमेव वा ॥ तदभावे यथा चान्यः समिधः प्रतेपेत्तु बुधः ॥ पालाशः रवादिरोश्वत्थः शम्यदुंबरजाशमीनः ॥ अपामार्गर्कदू
र्वीश्वकुशाश्चेत्यपरे विदुः ॥ सत्वचः समिधः कार्या त्रैलुप्त्यक्षणा समास्तया ॥ शस्तादशांगुलारस्तास्युः द्वादशांगुलकास्तु वा ॥
षापमा संस्था छमीग्राह्यारवादि रंनुत्रिमासकं ॥ मासत्रयंतु पालिशोध्यश्वत्थो हरहः स्मृतः ॥ दिनमेकमपामार्ग्याद्याश्चार्क
स्तथैव तु ॥ औपासने शुभाप्रोक्तास्त्रिदिनं स्यादुदंबरः ॥ एतेषामप्यभावे तु कुशा इत्यपरे विदुः ॥ मासमेकं कुशो ग्राह्योदू वा
स्यात्सद्य एव तु ॥ शद्यः शमी च पालाशं सप्ताहमिति केचना ॥ वृतादयोपियाह्यास्युः केचिद्यज्ञविदो विदुः ॥ प्रयोगपारिजाते ॥
अकाले यत्कृतं कर्म कालं प्राप्य पुनः क्रिया ॥ कालातीतं तु यत्कुर्यादकृतं तद्विचक्षते ॥ यत्कर्म क्रियते मोहाद्यत्काले केनचिदि
हि ॥ काले प्राप्ते पुनः कुर्यात्कृतं वापि हि कर्म तत् ॥ संध्योपासनादीत्यर्थः ॥ कृतद्वारे न तिष्ठेत्क्षणमप्यग्निना विना ॥ यदि
तिष्ठेत्ततो ब्राह्मणततश्च पतितो भवेत् ॥ अथ वैश्वदेवविधिः ॥ तत्रेदं गृह्यं ॥ अथ सायंप्रातः सिद्धस्पृहविष्यस्य जुहुयादग्निहो
त्रदेवेभ्य इति ॥ स्मृत्यर्थसारे ॥ गृहस्थो वैश्वदेववार्यं कर्म प्रारभते दिवा ॥ अन्नस्य चात्मनश्चैव संस्कारार्थमितीष्यते ॥ कोद्रव
वरकं माषे मसूरं च कुलीशकं ॥ कांजिपकं परान्नं च वैश्वदेवं तु वर्जयेत् ॥ कारिका ॥ गृहस्थो वैश्वदेववार्यं कर्म प्रारंभ

नेदिगा॥ तंच नोस्पत्रितिकृद्गवदचनं यथा॥ औपसनाग्निमन्नं वासमीध्यायहविर्भुजं॥ पर्युह्यपरिषिच्यग्निमलं कृ-
 त्यच पूर्ववत्॥ हविष्यं पक्वमादद्यात्तु अधिभ्रित्यानले च तत्॥ प्रोक्ष्योद्वास्या कृताभ्यक्तं तदभावेऽबुनापि वा॥ सायणी-
 ये॥ अन्नाभावे प्रवासे च तदुलानोषधीस्तु वा॥ पयोदधिघृतं वापि कुंदमूलफलानि च॥ यजयद्देवयशोदौ जलं वापत्स-
 वाजले॥ द्रवं स्क्रवेण होतव्यं पाणिना कठिणं हविः॥ संगृह्याहुतिं मेकैकामेकैकामाहुतीहुनेत्॥ स्वाहाकारेण चैवाग्नौ त-
 त्सर्वत्यागपूर्वकं॥ अन्यत्र कुरुते यस्तु हुतं तस्य वृथा भवेत्॥ शौनकः त्रेधा विभज्य सिद्धान्नं त्रिः प्रोक्ष्य पुरतः स्थितं॥ हवि-
 र्यदेकपात्रस्थं मध्ये देवं तयोतरे॥ भौतिकं पितृकं याम्ये मानुष्यं चान्यपात्रके॥ देवभूतपितृणां च ततद्भावे भवेत्क्रमात्॥
 उत्तानेन तु हस्तेन गुष्टयेण पीडितं॥ सहतां गुलिपाणिस्तु वाग्यतोऽबुद्ध्या द्विविः॥ हुत्वा हस्तेन सूर्याय त्यादिभिर्दशभिस्त-
 था॥ भूतयज्ञे प्रकुर्वीत ह्यग्नेरुत्तरदेशतः॥ एभिर्भूमिबलिं दत्वा प्राक् संस्थां स्तां निरंतरात्॥ मुक्तांतरालं प्राक्संस्थानं तृद-
 त्याभिर्हतात्॥ इहापि भवति स्वाहाकारेण पितृयज्ञके॥ अग्न्यो हता बलेः प्रत्यग्निं द्रयेति बलिं हरेत्॥ उदगेंद्रबले रिंद्रपु-
 रुषो न्याबलिं हरेत्तयमायेयंतरालस्य हरेद्दक्षिणातो बलिं॥ याम्याद्वलिरुदग्यमपुरुषो बलिं हरेत्॥ प्राच्यां ब्रह्म बल-
 इत्वा वारुणायेति मंत्रितः॥ अस्मादुदकवरुणपुरुषो वै बलिं हरेत्॥ सोमायेत्यंतरालस्य हरेदुत्तरतो बलिं॥ सोम्याद्व-
 ले रुदकसोमपुरुषो बलिं हरेत्॥ यजंतस्त्वाहवास्त्वं तान् बलिं हत्वा निरंतरान्॥ भुक्तांतरालमिंद्रदिदिदेवानां बलिं
 हरेत्॥ ऐन्द्रादिबलितः प्राच्यां यद्वास्या पौरुषो बलिः॥ अंतराले बलिं हुत्वा शिष्टैर्मंत्रैरतः परं॥ रक्षोभ्य इति सर्वासां ब-

गृहद्वारादिष्णुपेत् ॥ चंडालपतितादिभ्यो भूतयज्ञनशेषतः ॥ भुवि कृतबलिदाने भूतयज्ञविधानं शिखिभिर्परमविप्रेत्य
 स्मृतं सोवर्गीये ॥ अजवृषतुरगाद्यैः स्नानमेतेषु दद्यादिह वदति वासिष्ठो नको नित्यज्ञे ॥ सूर्यादिदशभिर्मंत्रैः कुलातुप
 रिषिचयेत् ॥ ततो व्याहृतिभिर्कुत्वात्कृदग्रे बलिं हरेत् ॥ प्रागादीशानपर्यंतं मंगुल्यग्रे महीतले ॥ वदरीफलमात्रान्नं
 घृतक्षीरसमिचितं ॥ सूर्यादिवास्तु पर्यंतं नैरंतर्यं गतान् हरेत् ॥ पूर्वपश्चिमभागे तु प्राकसंस्तुं बलिमाहरेत् ॥ दक्षिणे
 तरभागे तु दक्षदक्षसंस्तुं बलिं हरेत् ॥ वक्रमध्ये तु पंचानां प्राकसंस्तुं ब्रह्मपौरुषे ॥ दक्षिणे चैव विप्रेभ्यः सर्वेभ्य इति पश्चमे ॥
 उत्तरे च दिवेत्यादि नक्तनक्तमित्यादिना निशि ॥ इशान्यां तु बलिं चक्रादक्षेभ्योथ बलिं हरेत् ॥ तथा तृतीयभागाच्च त्याग्र
 ये निनये ध्रुवि ॥ अपसव्यं स्वधेत्यादि मंत्रेण पितृतीर्थतः ॥ नामगोत्रं समुच्चार्य बलिं हरेत् ॥ तथैव तृतीयदद्यात्ततो द्विजः ॥
 पितृयज्ञान्तु शेषेण तथानैर्ऋत्यकोणाके ॥ पश्चाद्वायव्यकोणे तु भुनोर्बलिं तथा हरेत् ॥ स्वाहाकारश्चोपवीति पितृती
 र्थनततयोः ॥ द्वित्रियामशबलौ चैतौ श्वानौ देवप्रणेदितौ ॥ देवत्वे वा पितृत्वे वा याम्यादद्याद्वलिं सुधीः ॥ द्वात्रिंशन्मंत्रके चैते
 गृहमध्ये तु दत्त्वादि दक्षचमस च ॥ सिंहादिभ्यो बलिं दद्यात्समं तात्पूर्वतः क्रमात् ॥ देवयज्ञान्तु शेषेण वायसेभ्यो ब
 लिं हरेत् ॥ नपश्येद्ब्रह्म बलिं वीरदत्ता गृहं बलिं द्विजः ॥ स्वयं नैव हरेन्मोहादुधरे स्त्रीविनश्रयाति ॥ चंडालपतितेभ्यश्च पि
 तृयज्ञान्तु शेषतः ॥ वायसेभ्यो बलिं रात्रौ नैव दद्यान्महीतले ॥ ये भूताः प्रचरन्तीति पात्रे दद्याद्वलिं सुधीः ॥ इयं कुर्याद्विजो
 यज्ञान्दिवान्तं च नित्यशः ॥ वैश्वदेवं दिवान्तं न भवेच्च पृथक् पृथक् ॥ प्रातरे वदिराचृत्या कर्तव्यं स्मृतिशासना

तः ॥ सूर्यादिभ्यो कुनेत्पूर्वमग्न्यादिभ्यस्ततः परं ॥ कुत्वा व्याहृतिभिः पश्चाद्भुतयज्ञस्तथैव च ॥ शङ्खपितृयज्ञस्तथैवेति ॥ उपस्था
 ने स कृत्वा र्ये सकृदेव गृहे बलिं ॥ दद्याच्चैवायसादिभ्यो भूतेभ्यश्च बलिं सकृत् ॥ असंस्कारप्रतीताश्च द्वारे तिष्ठतियेमम ॥
 ते सर्वे तृप्तिमायां तु दवीधौ तेन वारिणा ॥ विभक्तवैश्वदेवं ॥ साग्नेयोप्येकपाकाशु पुत्रभ्रात्रादयो यदि ॥ नष्टथ कुवैश्वदेव
 स्युः स्वपाकान्निर्वपेद्यदि ॥ एकपाके निवसतां पितृदेवद्विजार्चनं ॥ एकं भवेद्विभक्तानां ते देवस्यात्पृथक् पृथक् ॥ कारिका ॥ कु
 र्वीतस्नानकश्चैदं पृथक् पाकी भवेद्यदि ॥ अन्नाभावे च हरहः कर्तव्यं पायसादिना ॥ शाकलः ॥ अविभक्तेन संस्पृष्टे क
 नापितुं यत्नतः ॥ देवायज्ञादिकान् सर्वान् लोकि केनोक्तं यदि ॥ संस्कारान्नाशिनः सर्वकार्या नित्यत्वं सिध्ये ॥ संस्पृष्टाभा
 ते कुर्युः ब्रह्मयज्ञं पृथक् पृथक् ॥ होमसरव्यैश्च भोक्तव्यमन्नयौ पासने हुतं ॥ अभ्यैश्चैव न भोक्तव्यं भोक्तव्यं लोकि के हु
 तं ॥ अथाग्निं वैश्वदेवः सायणीये ॥ साग्निकः पितृयज्ञांते बलिं कर्मसमाचरेत् ॥ संयदे ॥ कुत्वा व्याहृतिभिश्चान्नं कुत्वा शा
 कलकादिभिः ॥ भूतेभ्यश्च बलिं दद्यादन्नमश्नात्यनग्निमान् ॥ धत्वांगुष्ठेन सव्यस्य ब्रह्मसूत्रं करस्य तु ॥ दद्यादन्नं वैश्वदेवे पित
 र्भ्यः सपितापितुः ॥ अनाग्निकस्तु यो विप्रश्चान्नं व्याहृतिपूर्वकं ॥ कुत्वा शाकलमंत्रेण शेषं काकबलिं हरेत् ॥ अन्नं व्याहृतिभि
 र्कुत्वा मंत्रैः शाकलशाकलशारवजैः ॥ प्रजापते हविर्कुत्वा पूजयेदतिथीं स्ततः ॥ अथ स्तुतकेत्याज्यं ॥ वैश्वदेवतथाश्वाध्वं
 ह्ययज्ञं च स्तुतके ॥ न कुर्यात्स्वयमन्यैश्च कारयेन्न न सर्वदा ॥ स्मृत्यर्थं सारे ॥ कुर्यात्पंचमहायज्ञान् नित्यशः स्तुतकं पिना ॥
 नित्यं निमित्तिकं काम्यं स्तुतके पिनापयेत् ॥ नित्यं भोपासनाने निमित्तिकमुपरागे रत्नानदानादिकं ॥ काम्यमाश्वयुजि च
 डिका पूजनं च सर्वथानत्यजेदन्ये कारयेदित्यर्थः ॥ तथा च ॥ संध्यामिष्टिं चरुं वामं यावज्जीवं समाचरेत् ॥ नत्यजेत्स्तुतके

वापिगदौ न त्वद्विजे द्विजः ॥ नित्यकै नैमित्तिकं काम्यं यत्त्वकर्म प्रचोदितं ॥ सतकादिनिमित्तेषु हावयेन्न तुहापयेत् ॥ सतके
 मृतकै चैव ह्यशक्तौ आह भोजने ॥ प्रवासादिनिमित्तेषु हावयेन्न तुहापयेत् ॥ सतके तु स मुत्पन्ने स्मार्तकर्म कथं भवेत् ॥ पि
 उयंश्चरुं होमं सगोत्रेण का ॥ येत् ॥ पिंडयज्ञं पिंडपितृयज्ञं चरुं रक्षालीपाकं होमनित्योपासने चान्येन कारयेदित्यर्थः ॥
 अथ ब्रह्मयज्ञः ॥ यत्त्वाध्यायमधीते स ब्रह्मयज्ञ इति सूत्रं ॥ स्मृतिः ॥ प्रायश्चेत्संगवाद्धर्मं संतेवानित्यकर्मणः ॥ अथवा वै
 श्वदेवंते ब्रह्मयज्ञस्त्रिधा स्मृतः ॥ इति कालत्रयमुक्तं तत्तद्वारं तरे ज्ञातव्यं ॥ आश्वलायनानां कालमहा ॥ शौनकः ॥ आव
 र्तिने गवात्पापः कुरापाणिस्तु बहवः ॥ ब्रह्मयज्ञं प्रकीर्त्तयित्वा माध्याह्निकीततः ॥ स्नानं कृत्वा तु मध्याह्ने द्विजः संध्यामुपास्य
 तु ॥ ब्रह्मयज्ञं ततः कुर्यात्तर्पणं तु द्विजोत्तमैः ॥ अथ कारिका ॥ ग्रामात्प्राच्यामुदीच्यां वा यात्रादि कृत्वा दनिदिता ॥ आपो वगा
 ह्यतु स्नायादुपवीत्येव स द्विजः ॥ धौतशुद्धां वरे कुर्यात्कर्मणि च मनंततः ॥ दर्भान्बहून्शुचौ दशैः प्रागग्रानास्तृणा तथा ॥
 आश्वलायनमैः ॥ सव्यस्य पाणेरंगुष्ठप्रदेशिन्योस्तमध्यगा ॥ दक्षिणास्यांगुलीन्यस्य च तस्योंगुष्ठवर्जितः ॥ तथा सव्यकरं
 गुष्ठदक्षिणांगुष्ठवेष्टितं ॥ संबन्धमेव कुर्वीत न्यसेदक्षिणांते स्थितिः ॥ कारिका ॥ दर्भेषूपवसेत्कर्माण्यत्र प्राङ्मुख एव सन् ॥
 कृत्वा पल्लं करे सव्ये उत्ताने प्रादिगंतुलैः ॥ शाकलः ॥ वामं संपातयेज्जंघं दक्षिणं स्यात्समुन्नतं ॥ बीचप्रागंगुलं तेन संहा
 ध्या दक्षिणं करे ॥ पुर्व्वं तिर्यग्धास्ता द्वा निक्षेपे यदि चाक्षणि ॥ संमूलयेन चात्मानं समाहितमना भवन् ॥ सूक्ता धनमत्तं पूर्व
 मभिसंधाय शक्तितः ॥ ॐ शर्वा व्याहृतिः तिस्रसमस्तास्तु सकृद्देह ॥ पश्चात्तर्धर्चवा सर्वसामि वित्री विवेदे दथा ॥ पूर्वाभि
 सहितं यावते द्वेधीत्यसमाहितः ॥ अग्निमील इतीत्यादीन्वेदांश्चापि सशक्तितः ॥ नमो ब्रह्म इत्येतां त्रिरुक्ता प्रणवं वदे

लिभुत्तरतो हरेत् ॥ भूतयज्ञो यमुदितः प्राचीनावीत्यतः परं ॥ स्वधापितृभ्य इत्युक्ता दक्षिणास्यांतु निर्वपेत् ॥ पितृयज्ञेन मुदि
 तो नक्तं चैतन्नयं भवेत् ॥ अथ यज्ञो मनुष्याणां कर्तव्यः सनकादिनां ॥ आग्नावेवायवान्यत्र केचिदाहुर्मनीषिणः ॥ शौनकः ॥
 त्रिधा विभज्य सिद्धानं त्रिः प्रोक्ष्य पुरतः स्थितः ॥ हविर्द्वयैकपात्रं च मध्ये देवं तथोत्तरे ॥ भूतिकुपैत्कं याम्ये मनुष्याश्चा
 न्यपात्रक ॥ आयुरारोग्यकामो वा धजाकारं बलिहरेत् ॥ मृत्युरोगविनाशार्थं नराकारं बलिहरेत् ॥ आयुरारोग्यसो
 भाग्यं पुत्रविद्यापशूस्तथा ॥ कामां श्रीधर्ममोक्षार्थं चक्राकारं बलिहरेत् ॥ आयुरारोग्यसो भाग्यं पुत्रविद्यापशूस्तथा ॥ कामां श्री
 धर्ममोक्षार्थं चक्राकारं बलिहरेत् ॥ चक्राकारं मथाष्टरं कुर्यादग्निं समीपतः ॥ प्रागादिशानपर्यंतं मुंगुल्यग्रैर्महीतले ॥
 बदरीफलमन्नं तत्तद्वृत्तक्षीरादिमिश्रितं ॥ प्रागादिशानपर्यंतं नैर्यतर्षणतान्न हरेत् ॥ इंद्रायेंद्रपुंसेभ्यः प्राचीप्राक्संस्तु
 सोमायेतितथोत्तरं ॥ चक्रस्य मध्यदेशे तु ब्रह्मणो बलिमाहरेत् ॥ अथ पूर्व्वं तथा ब्रह्मपुरुषेभ्यो बलिहरेत् ॥ ब्रह्मणो दक्षिणां
 देशे वैश्वदेव बलिहरेत् ॥ ब्रह्मणो पश्चिमे देशे सर्वभ्यो भूतये तथा ॥ ब्रह्मणः श्रोतरे देशे दिवाचारभ्य इत्यथा ॥ रसोमो
 इत्युत्तरतः स्वधापितृभ्यो नममेत् ॥ चक्रस्य नैर्ऋते देशे श्यामाय च बलिहरेत् ॥ चक्रस्य वायुकोणे तु वा बलाय बलिहरेत् ॥
 चक्राकारेण यो विप्रः सदा भूतं बलिहरेत् ॥ सर्वपापविनिमुक्तो विष्णुसायुज्यमाप्नुयात् ॥ पितृयज्ञस्य शेषेण नरयज्ञमेवो
 न्यते ॥ पुष्करस्य प्रमाणान्ते मन्यपात्रे सकृद्वरेत् ॥ अक्षतो दकहस्तेन चोपवीति निवेदयेत् ॥ योगिभ्यः सनकादिभ्य इ
 दमन्नं नमोति च ॥ तदन्नं विप्राय कुर्यात्तद्वृत्तं बलिं न च ॥ अन्नशुद्धिं बलिं ह्यायुरन्नं होमैर्बलिष्यते ॥ देवयज्ञान्न शेषेण

त॥ आर्षं द्वां दं स वै तद्वधे तर्पणकर्मणि॥ शौनकः॥ आचम्य बह्वचः कुर्यात्प्रक्षयज्ञं च तर्पणं॥ ततो निष्पीडयेद्दस्त्रं मुपवीतिसमा
चरेत्॥ समाचम्य यजुशारवी ब्रह्मयज्ञं समाचरेत्॥ पुनराचम्य देवादीन् संतर्प्य पुनराचमेत्॥ अपांसमीपमागत्य तर्पयेदथ
देवतान्॥ अन्वारब्धेन सव्येन दक्षिणेन तु पाणिना॥ एवमन्तामित्रप्यंतु चेत्येतैः प्रतिमंत्रकं॥ त्वेन वाथ परस्मैपदेन वचने॥ सिं
चेत्प्रजापतिस्तृप्यत्विपपो देवतीर्थतः॥ धातुस्त्वृत्तिर्यथा लिंगमंत्रांतेषु प्रयुज्यते॥ मंत्रैः वातर्चितस्तृप्यत्विपपादिभिरतः परं॥
प्रतिमंत्रं निवीतीतु तर्पयेद्वितीर्थतः॥ देवतास्तर्पयित्वाथ वातर्चिः प्रभृतीन् तथा॥ ऋषीन् द्वादशं संतर्प्य सनकादींश्च सत्यैव
प्राचीनावीत्यथेदानीं तर्पयेत्॥ पितृतीर्थतः॥ सुमत्वित्यादिभिर्मंत्रैः प्रतिमंत्रं च पूर्ववत्॥ द्वितीयांतेषु मंत्रेषु तर्पयामि पदं वेदेत्य
पितरं वाथ शर्मोपांगोत्रं संतर्पयेत् क्रमात्॥ तथा चारिविलसंहितायां॥ तर्पयेत् पितृन् स्त्रीनां दौ ततश्चैव तु मातरं॥ साप
त्नमातरं पश्चात्पितामाद्यदिकान् क्रमात्॥ आदौ पिता तथा माता सापत्नजननी तथा॥ माता महासपत्नी का आत्मप
त्नी ततः परं॥ सुतभ्रातृपितृव्याश्च मातुलाः सहभार्यकाः॥ दुहिता भगिनी चैव दौहित्रो भागिनेयकाः॥ पितृषु सामातृषु सा
म्यश्वरोगुरुरित्यथा॥ एते स्फुः पितरस्तीर्थे तर्पणे च महा लये॥ याज्ञवल्क्यः॥ सर्वे ण्यो जलं देवं तत्तु पूर्वोक्तसारतः॥ नामगो
त्रस्वधाकारैस्तर्पयेद्बुधर्वशः॥ स्मृत्यर्थसारे॥ वसुरुद्रादित्यरूपांश्चाध्यायेत्तर्पयेत्पितृन्॥ नामगोत्रस्वधाकारैस्तर्पयेत्तर्प
येत्स्वधीः॥ एकैकमंजलिं देवा द्वादौ सनकादयः॥ अहंति पितरस्त्रीस्त्रीस्त्रियश्चैकैकमंजलिं॥ मातृमुख्यश्च याति स्तः
तासामप्यंजलित्रयं॥ दद्यादेकैकमन्यासो रस्त्रीपांचि वांजलिं बुधः॥ पितृणां चैव देवानां जले दद्याज्जलं जलिं॥ ति

लतर्पयुतंतोयं स्वधया यत्र दीयते ॥ ततो यममृतं भूत्वा पितृणां दत्तमक्षयं ॥ भूमौ यस्तर्पणं कुर्यात्लोहे कांस्ये च मृन्मये ॥ तज्ज
न्यंगुष्ठयोगेन सप्तपुत्रः पितृघातकः ॥ स्थले वापि शुचौ देशे कुशस्तर्पणेषु भाजने ॥ ताम्रादिके च पर्णे वा तर्पयेत्सीतले जले ॥
पाणिनैः कर्तुं प्रोक्तं दर्भैः शतगुणं ततः ॥ अक्षय्यं रज्जुपात्रेण पितृणां तर्पणं भवेत् ॥ तर्पिते येन तीर्थे न गृहीयाते नैवेज्यं ॥
अन्यथा कुरुते यस्तु न रक्तप्रतिपद्यते ॥ अथ तिथिस्तर्पणं ॥ विवाहे चोपनयेन च स्ति सति यथाक्रमः ॥ वर्षमर्धं तदर्धं तु ने
त्येके तिलतर्पणं ॥ सप्तम्यां रविवारे च जन्मर्क्षदिवसे शुचि ॥ गृहे निषिद्धं सलिलं तर्पणं सर्वदा पिच ॥ भानुवारे भौमवारे न दाम्भ
गुमघास्तु च ॥ रात्रौ दशम्यां सप्तम्यां भरण्यां कृतिकां शुचि ॥ अयनद्वितये चैव चतसृषु युगादिषु ॥ पिंडदानं मृदास्नानं न कु
र्यात्तिलतर्पणं ॥ अर्कशुक्लत्रयोदश्यां मध्यायां निशिसंध्ययोः ॥ गृहे मृता हे जन्मर्क्षं न कुर्यात्तिलतर्पणं ॥ पवित्रं कौशिकं
ताम्रं रजतं हेममेव च ॥ धारयेद्दक्षिणे ॥ पाणौ पवित्रं चोत्तरोत्तरं ॥ तिलानामप्यभावे तु सुवर्णं रजतान्वितं ॥ तदभावे तु कुर्वी
तदर्भैर्मैत्रैश्च तर्पणं ॥ इदं तु नित्यविषये ॥ अथ विशेषः कथ्यते ॥ प्रेतपक्षे व्यतीपाते संक्रांतौ तिथिपर्वकः ॥ निषिद्धो हिति
थौ वारे कर्तव्यं तिलतर्पणं ॥ उपरागे व्यतीपाते गंगायामथ पर्वणि ॥ आदित्यादिनिषिद्धे पिकतं व्यं तिलतर्पणं ॥ नद्योर्ल
र्थविशेषेषु प्रतकार्यं न थैव च ॥ निषिद्धे पिदिने कुर्यात्पिंडदानं तिलोदकं ॥ प्रतपक्षे च गंगायामुपरागे तथैव च ॥ कृतोद्द
होपि कुर्वीत तर्पणं तिलसंयुतं ॥ व्यतीपाते च संक्रांतौ युगामन्वंतरादिषु ॥ तर्पयित्वा पितृन्यश्चाष्टाक्षं कुर्यात्प्रयत्न
तः ॥ पक्षश्राद्धे हिरण्ये च पश्चादद्यात्तिलोदकं ॥ तथा चैवाष्टकाश्राद्धे श्राद्धे चैवानुमासिके ॥ कृत्वा तु मासिकं श्राद्धं स

निस्तारयति दुर्वाच्च महतश्चैव किल्वल्लिषात् ॥ इति श्रीनारायणमहद्विरचितायां धर्मप्रवृत्तौ शौचादितर्पणांतं प्रकरणं समाप्तं ॥
 अथ दिवातीत कर्मण्याह ॥ नक्तानि प्रमादाच्च प्रातः कर्मणि विना निच ॥ रात्रौ अपि च कार्याणि विना सौचं च तर्पणं ॥ दिवोदितानि क
 र्माणि प्रमादादहतानि वै ॥ शर्व्याः प्रथमे पादे तानि कुर्याद्यथाक्रमं ॥ रात्रौ प्रहरपर्यंतं दिवा कर्मणि कारयेत् ॥ अवगाहं च सौरं च
 ब्रह्मयज्ञं च वर्जयेत् ॥ दिवोदिताः क्रियाः कार्यरात्रौ अपि यथाक्रमं ॥ अवगाहं विना सौरं ब्रह्मयज्ञं च तर्पणं ॥ केचिद्रात्रावपि ब्रह्मवि
 द्दुषो यज्ञमिच्छति ॥ ग्रामे मदनस्वाध्यायमधीयीत दिवानक्तं वेत्तापस्तं बविषयं ॥ तथच स्मृतिः ॥ आचार्यः केचिदिच्छंति रात्रावपि तर्प
 णं ॥ ऋग्यजुः शारिनामेव नान्येषां विधीयते ॥ मध्याह्नसमतिक्रान्ते सायंकाले भवेद्यदि ॥ सायं संध्यासु पास्यादौ संध्यामध्याह्नि
 कीततः ॥ सायंकाले यतीतश्चेदस्तं याते दिवा करे ॥ कुर्यादावर्तनी संध्यां समाभ्ययथाक्रमं ॥ आवर्ततो मध्याह्नास्तस्येयं संधेत्य
 र्थः ॥ कुर्यात्तावर्तनी संध्यां रात्रावपि न दुष्यति ॥ दद्यादर्घ्यं तु गायत्र्या सौरसूक्तं विवर्जयेत् ॥ मध्याह्नसंध्यां रात्रौ चेत्प्रमादात् क्रि
 यते यदि ॥ सौरस्थाने जपेत्सूक्तं सौरवैश्वानरीयकं ॥ अथ देवतार्चनं ॥ अग्नौ चैवाथ वासुदेव्यं प्रतिमायां जले पिवा ॥ पूजयेद्भक्ति
 भावेन प्रत्यहं परमेश्वरं ॥ नारायणं महादेवमादित्यं गणनायकं ॥ शक्तिश्चैवाथ पंचैता प्रत्यहं पूजयेद्भजः ॥ देवतास्थापयेद्दीर्घा
 वरे प्राङ्मुखं दिषु ॥ ग्रहादौ जंगमे वापि स्थापयेत्प्रत्यगाननाः ॥ अभीष्टदेवतां मध्ये स्थापयेत्तान्यथाक्रमं ॥ यक्षमध्ये भवेत्तु
 रीशान्या पूजयेद्भरि ॥ आग्नेयां पूजयेत्सूर्यं नैऋत्यां गणनायकं ॥ वायव्यां पूजयेद्देवीमित्येतान्वेयथाक्रमं ॥ तथा च संग्रहे ॥
 शोभौ मध्याह्ने हरीं नहरं देव्यो हरौ शंकरे भास्ये नागस्तुतारवै हरगणेशां जां विकां स्थापिता ॥ देव्यां विष्णुहरैकदं तरवयौ लं
 बो देवजेश्वरे नार्मीः शंकरभागतां निष्ठुभदा ज्यस्तास्तु हानिप्रदा ॥ अथागमविषये प्राचीत्कथ्यते ॥ पूज्यपूजकयोर्मध्ये

र्वमित्यभिधीयते ॥ नैशानं पूजकापेक्षं पूज्यं पेशंतु तद्देवत ॥ देवस्य मुखमारभ्य दिशं प्राचीं प्रकल्पयेत् ॥ तदादि परिवाराणां मंगाद्या
 वारणं क्रमात् ॥ यस्मिन् चि वस्वान् विषुवत्कदेति प्राचीं तितां वेदविदो वदंति ॥ मध्ये पुनः पूजकपूज्ययोश्च सदागमज्ञाः प्रवदंति संतः ॥
 मुख्येषुष्पां जलं दत्वा गणेशाद्यर्चनं भवेत् ॥ गणेश एव मुख्यश्चेत्तत्र सूर्यं क्रमाद्देवत ॥ गणेशाकौ समभ्यर्च्य शौबो विष्णुः प्रपूज
 यत् ॥ अर्चयेच्च शिवं पश्चात् शिवमोदोत्तुवैष्णवः ॥ ततो विष्णुततो दुर्गा एव स्यादर्थं क्रिया ॥ अर्चयेद्देवं विप्रश्च शिष्टाचारो य
 था भवेत् ॥ हेमराजतताम्नाणां सर्वेषामर्घ्यभाजनं ॥ शिवसूर्योपरित्याज्यं शंखेन्यत्र प्रज्ञास्ते ॥ आवाहनासनपाद्यं मर्घ्यमाचम
 नं भवेत् ॥ स्नानवस्त्रोपवीतानि गंधपुष्पचद्रूपकं ॥ दीपनैवेद्यतांबूलैर्ग्राह्यैर्विसर्जनं ॥ प्रत्यचा पूजयेद्देवं स्नापयेत्पौसवेण
 च ॥ शालग्रामे स्थापयेत्तानावाहनविसर्जनं ॥ शालग्रामशिलायां तु नित्यं संनिहितो हरिः ॥ स्नापयित्वा र्चयेद्देवं यदि ह्ये पु
 ण्यमात्मनः ॥ चर्मण्योष्टिकमायासेषाषाणेनोपवेशयेत् ॥ स्नानवस्त्रे च नैवेद्ये दद्यादाचमनीयकं ॥ अंगलं च जीर्णं च वस्त्रं
 देवेन चार्पयेत् ॥ नागुल्यामर्दयेद्देवधाधः पुष्पं समर्पयेत् ॥ कराग्रैर्नक्षिपेतोयं वज्रपातसमं भवेत् ॥ जलं पृथुपितं त्याज्यं पात्राणि
 कुक्षमा निच ॥ तुलस्यगरुडिल्वं च मार्जनं जाह्नवीजलं ॥ नाक्षतैरर्चयेद्दिष्णुं तुलस्यागणेश्वरं ॥ सर्वाभिर्नार्चयेद्देवं न कत
 क्यामहेश्वरं ॥ शालग्रामशिलामेवं नाक्षतैरर्चयेद्भजः ॥ अर्चयेद्यदियो मोहात् प्रजातस्य तु निष्पला ॥ मृन्मये भिन्नपात्रे च पा
 षाणलोहकाष्ठे ॥ पल्लवे करभूम्यास्तु नैवेद्यं न च दापयेत् ॥ अग्राद्यं शिवनिर्माल्यं पत्रं पुष्पं जलं ॥ शालग्रामस्य संपर्कात्स
 र्वयातिपवित्रता ॥ ये र्चयेद्दिधि वज्रं तया यरानी तैश्च साधनैः ॥ पूजाफलार्घ्यमवाप्य न समग्रफलं भवेत् ॥ एकं विनायकं कुरुहा
 दैस्तैर्त्रीणि शंकरे ॥ चत्वारिंशकेशवै प्रोक्ता सप्तशक्तः प्रदक्षिणां ॥ समभ्यर्च्य विबुधान् यथादसलिलं हरैः ॥ सयाति परमं

स्थानं तद्विष्णोः कं परमं ॥ विष्णुपादं भिक्षुं यत्पात्रेणैव पिबेज्जलं ॥ सर्वपापविनिमुक्तं सयाति परमं पदं ॥ यथादसलिलं विष्णोः
 करेण पिबेते यदि ॥ सख्यो नरकं यतिवदिन्द्राश्चतुर्दश ॥ अथ नित्यप्राधं ॥ ॥ तत्रेदं सूत्रं ॥ यत्पितृभ्यो ददाति सपितृयुतं
 ति ॥ तथा च मनुः ॥ स्वाध्यायेनार्चयेन्मुनीन् हौमदेवान् यथाविधि ॥ पितृभ्यश्च नमस्कृत्यैव पुत्रानि कर्मणा ॥ कुर्यादहरहः
 धमन्नेनोदकेन वा ॥ पयो मूलफलेष्वपि पितृभ्यः प्रातिमाहरेत् ॥ एकमप्यावाये द्विप्रथित्ये पाचयति के ॥ नैव वागाशयेत्
 किंचित् वेदं प्रतिद्वयं ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ नित्यं श्राद्धं देवहीनं नियमादिविवर्जितं ॥ दक्षिणारहितं चैव दातुं भोक्तुं प्रतोसितं ॥ आ
 वाहनं स्वाध्याकारं पिंडाग्नौ करणादिकं ॥ ब्रह्मचर्यादिनियमान् विश्वेदेवास्तथैव च ॥ नित्यं श्राद्धं त्यजेद्वा ताभोज्यमन्नं प्रकल्पये
 त् ॥ भोक्तुं भवेद्यदेवान् गोभ्यश्चैव निवेदयेत् ॥ नित्यं श्राद्धं मदेव स्यादघ्नं पिंडादिवर्जितं ॥ नामैव न होमं च न गहनं विसर्ज
 नं ॥ श्राद्धादिनियमो नास्ति किंचित् कृत्वा विसर्जयेत् ॥ षट् देवैर्भवेत् श्राद्धं कर्तव्यं प्रत्यहं द्विजैः ॥ नित्यं कर्म समाध्याय ब्राह्मणः
 श्राद्धयान्वितः ॥ अपस्येन कर्तव्यं नित्यं श्राद्धं मदेव तं ॥ पितृमुद्दिश्य विप्रस्य भोक्तुं मन्वागतस्य च ॥ पादप्रक्षालनं कुर्यान्ना
 मगोत्रं समुच्चरेत् ॥ अर्चयेद्वासनं दत्त्वा नमो वः पितरस्तथा ॥ गंधपुष्पादिकं दद्याद्भोज्यान्नं परिवेषयेत् ॥ भोजने सद्युतं चान्नं
 गायत्र्यावाभिमंत्रयेत् ॥ इदं विष्णुर्हि मंत्रेण पितृभ्यो न्नं निवेदयेत् ॥ ये चेहेत्यति मंत्रेण पितृणां स्तुतिभारभेत् ॥ ब्रह्मार्पणं ब्रह्म
 हविरित्युक्ता विनिवेदयेत् ॥ बालः सुवासिनी वृक्षारस्तथैव बालुरकन्यकाः ॥ संभोज्यातिथिभृत्यांश्चादपत्याशेषभोजनं ॥ चित्राङ्ग
 तिप्रदानांत कृत्वा भोजनमाचरेत् ॥ सपत्नौ ब्राह्मणस्यापि भुंजीयात्सह बंधुभिः ॥ अथ भोजनविधिं मनुः ॥ सायंप्रातश्चि
 जातीनामशनं श्रुतिचोदितं ॥ नंतरा भोजनं कुर्यादिग्निहोत्रसमाविधिः ॥ गोभिलः ॥ नतो जनवेलायां कृत्वा चारं सदा द्विजैः ॥

पिंडीकरणात्परं ॥ वैश्वेदेव ततः कुर्यात्तर्पणं तिलसंयुतं ॥ दर्शितिलोदकं पूर्वपश्चाद्द्यान्महालयैः ॥ अष्टिकेनापरं पूर्वपरेहानिति
 लोदकं ॥ तीर्थश्राद्धे गयश्राद्धे प्रत्यहं च महालयैः ॥ अष्टिकेनापरं पूर्वपरेहानिति लोदकं ॥ परेहनिद्विजः कुर्यात्तर्पणं तिलसं
 युतं ॥ पक्षश्राद्धं तु निर्वृत्या तर्पणं स्याद्दिने दिने ॥ सकृन्महालयैर्दद्यात्परेहानिति लोदकं ॥ दृष्टिश्राद्धे सपिंडे च प्रेतश्राद्धे नु
 मासिके ॥ परेहनि विमुक्तारव्ये न कुर्यात्तिलतर्पणं ॥ श्राद्धाहेतिलतर्पणं ॥ पित्रोः प्रत्यहिके प्राप्ते तर्पणं कथं भवेत् ॥ ज
 लेनैव प्रकर्तव्यं निवृत्ते पितृकर्मणि ॥ श्राद्धं कृत्वा तु विधिवद्द्वैश्वेदेवादिकं ततः ॥ ब्रह्मयज्ञं ततः कुर्यात्तर्पणं तु तिलैर्विना ॥
 हरिता ॥ ततः परेहिकुर्वीत तर्पणं पुरुषः सुधीः ॥ तद्येषैस्ति लहर्भस्तु प्रातस्नात्वा मृतैर्जलेः ॥ श्राद्धं कृत्वा पूर्वैश्च प्रातरनाय
 त्परेहनि ॥ पितृश्रेवायसंतर्पणं श्रात्संध्यादिकाः क्रियाः ॥ तर्पणं तमृतं प्रातः द्वितीया प्रहरे पयः ॥ तृतीये जलमित्याहुश्च
 तुर्यैरुधिरं भवेत् ॥ प्रयोगपारिजातोऽस्नात्वा तीरं समासाद्य कपविशयकुशासने ॥ संतर्पयेद्दक्षः तपितुं स्तत्र स्नात्वा च चधारयेत् ॥
 यस्तु तर्पयति प्रातः कृत्वा श्राद्धं परेहनि ॥ पितरस्तुष्टिमायांति न च कुप्यंति वै भ्रवं ॥ परेहः श्राद्धं कृत्वा नैव न तर्पयते पितृन् ॥ अतस्माः
 पितरस्तस्य शापदत्त्वा द्विजंति ॥ श्राद्धांगतर्पणं कुर्यात्सतिलं स्वपरेहनि ॥ पित्रोर्विषय एव स्थानं चान्यविषये भवेत् ॥ जीवमानपिताय
 स्य माता यदि वै विषयते ॥ मातुः श्राद्धं कृतः कुर्यान्न कुर्यात्तिलतर्पणं ॥ इति प्रसंगतकथितं ॥ अयेन ब्रह्मयज्ञस्य भिक्षादानादिदक्षणा
 कुर्यात्तिष्ठाशयानो वा ब्रह्मयज्ञं समं भवेत् ॥ देशेषु च स्वयं वा स्यात्तदानध्यायमिष्यते ॥ वाग्वर्धवा भवेच्चायं वैश्वेदेवारव्यकर्मणोर्ध्वम
 नुष्ययज्ञस्तु सचेष्टोतिथिप्रजनं ॥ स्वशस्त्रेभ्यो भोजयेद्दिप्रातः तिथीन्समयागतान् ॥ मनुः ॥ वेद्यातपःसमिधेषु कृतं विप्रमुरवाग्निषु

एतत्तु मभिमेवयेत् ॥ अन्नं मध्ये प्रतिष्ठाप्य दक्षिणे घृतपायसं ॥ शाकादिदुरतरच्छाय भक्षे भोज्यं चामतः ॥ पानीयं पायसं चैव दद्याद्भो
क्तुश्च दक्षिणं ॥ पात्रं घृत्वा तु वामेन यावत्स्याद्भोजनं हितम् ॥ पाणिं दक्षिणे नेव पर्युष्यं परिषेचयेत् ॥ आसनं पादमारुह्य बहिर्जीपाकि
रेतथा ॥ हस्ते वदतश्चैव निराशाः ॥ पितरो गताः ॥ अंगुष्ठतर्जनी चैव मध्यमा च तृतीयका ॥ तिस्रे धे को क गु ली चैव प्रशस्तं पात्रधार
णं ॥ सत्यं वर्त्येन वै प्रातर्वाशिषा परिषेचयेत् ॥ सायंकाले तथैवा स्य दत्तं त्वाचादितः क्रमात् ॥ अनेनैव घृतात्तेन नमस्कारे यावा भु
वि ॥ तिस्र एका कृतीर्दद्यात् भोजनादौ तु दक्षिणे ॥ सायणीये ॥ उधृत्य किंचिदन्नाभ्यं धर्मराजायैव बलिं ॥ दत्वाथ चित्रगुप्तार्थाप्रे
तेभ्यश्च दमुच्चरेत् ॥ स्मृतिः ॥ बदरीफलमात्रं नमगुल्यैर्भुवि सिपेत् ॥ यमधर्मीयचित्राय भूतेभ्यश्च ततो जलं ॥ मनुः ॥ दत्वा तु
चित्रगुप्ताय हस्तं प्रक्षालये द्विजः ॥ अप्रक्षाल्या करो भुंक्ते रौरव नरकं चित्राङ्गतिरनुधृत्य भुंक्ते योगासपंचकं ॥ अघंसे
केवलं भुंक्ते ज्ञानतो ज्ञानतोपि वा ॥ स्मृतिचंद्रिकायां ॥ भोजनादौ बलिमुक्तः समुधृत्य हि भोजनं ॥ अनुधृत्य तु यो भुंक्ते प्रा
णायामाष्टकं चरेत् ॥ उक्तामृते पस्तरयामसि स्वाहांतमुच्चरेत् ॥ आपो शानमिति प्राङ् भोजनादौ पिबेज्जलं ॥ आपो शानमहंसा
तु यो भुंक्ते द्विजसत्तमः ॥ अभोज्यं तद्भवेदन्नं भुंक्ताच्चांद्रायणं चरेत् ॥ आपो शानं करे घृत्वा पात्रे कृत्वा तिलोदकं ॥ श्वानमूत्रस
मंतो यं पुनः पूरयेते यदि ॥ आपो शानार्थं यत्ताय धृतं चैन्निरुतं यदि ॥ हस्तं प्रक्षाल्य तोयेन पुनश्चाधारयेज्जलं ॥ आपो शान
करो विप्रो यद्याशीर्षचनं पठेत् ॥ अभोज्यं तद्भवेदन्नं दाता भवति किल्बिषी ॥ यजमानस्तु तपापं अन्नमाश्रित्य तिष्ठति ॥ अन्नं न प्र
तिगृहीयात् कुरैः प्राणगतैरपि ॥ अन्नं ब्रह्मरसा विष्णुर्भोक्ता देवामहेश्वरः ॥ एवं ध्यात्वा द्विजो भुंक्ते घृत्वा न दोषो न विद्यते ॥ प्राणा
ङ्गतिरुत्वा तु यश्चान्नं परिमर्दयेत् ॥ मर्दितं भोजयेद्यस्तु भुंक्ताच्चांद्रायणं चरेत् ॥ अभोज्यसपिषै कै कां प्राणानानामेव चा

ङ्गतिः ॥ सद्यश्च विधिना भुंक्ते त्रैकुं ने त्राणाङ्गतिं तथा ॥ घृतं वायु दिवा तैलं विप्रो नाद्यान्न खच्यतु ॥ यमस्तमश्च चित्राङ्गस्तुल्यं गोमां
स भक्षयो ॥ स्मृतिसारसमुच्चये ॥ तर्जनी मध्यमांगुष्ठैः प्राणस्थचाङ्गतिर्भवेत् ॥ मध्यमानामिकांगुष्ठैरपानेचाङ्गतिः सिपेत् ॥ कनि
ष्ठानामिकांगुष्ठैश्चानायजुङ्गयात् बुधः ॥ कनिष्ठतर्जन्यंगुष्ठैरुदनाय कुनेधुधः ॥ सर्वांगुलिभिरादाय समानस्थङ्गतिर्भवेत् ॥ अ
नेन विधिना विप्रो वाग्यतो भोजनं चरेत् ॥ जीवत्पितृकसंभोजने मौनं निषेधः ॥ स्मृतिचंद्रिकायां ॥ कनीयान्सपिता चैव मुक्ताश्राद्धि
कभोजनं ॥ प्राणातिहोत्रादन्यत्र न संमौनं समाचरेत् ॥ यदि भुंजीते वै तृष्णी सर्वत्रैव तु भोजने ॥ सपापः पितरंहंति त्रातरं स्मृतिभ्रत संन
तिध्रवं ॥ भोजनं श्राद्धिकं भुक्ते कनीयान्सपितापि च ॥ मौनं भोजपात्रस्य धारणं परवर्जयेत् ॥ वाग्यतो भोजने कुर्यान्न ब्रह्मचारी स
देवहि ॥ कनीयान्सपिता वास्यान्त सपापे न युज्यते ॥ पंच प्राणाङ्गतीर्कृत्वा ब्रह्मग्रंथिं विसर्जयेत् ॥ प्रक्षाल्य वामहस्तं तु पश्चा
द्भोजनमाचरेत् ॥ तर्जन्यां तु स्थिते रौप्ये ब्रह्मग्रंथि च मूर्धनी ॥ कनिष्ठिकां स्थिते खड्गे नैव भोजनमाचरेत् ॥ इत्वा प्राणाङ्गतीरन्नं किं
चिद्वै रक्षापयेत् यत्क ॥ यद्यद्वर्षितं चाद्या स्थितं मतेन भोजयेत् ॥ अनिधाय पृथक् चान्नं गायत्र्याष्टभिर्मंत्रितं ॥ पुनरन्नं न गृ
हीयाद्यदि भुंजीत किल्बिषी ॥ मनुः ॥ मधुपर्कं च सोमे च ह्यश्रु प्राणाङ्गतीषु च ॥ आस्यहोमेषु सर्वेषु नो छिष्टो भवति द्विजः ॥
दक्षिणेतु परित्यज्य वामे नीरं निचापयेत् ॥ अभोज्यं तद्भवेदन्नं पानीयं च सुरासमं ॥ जलपात्रं तु निक्षिप्य शनिबंधे च दक्षि
णे ॥ भुंक्ते काले तु विप्रो वैशिखे दन्यत्र पाणिना ॥ एकपलं पुषिष्ठानां ब्राह्मणानां सह भोजने ॥ यद्ये कोपित्यजेत्पात्रं शेषमन्नं
न भोजयेत् ॥ भुंजानेषु च विप्रेषु यो येषां पात्रं विमुच्यते ॥ समूहो नरकं यांति ब्रह्महास तु जायते ॥ अग्निना भस्मना चैव द

भेषासतिलेनवा॥ अंतरेद्वारेदेशे तु पंक्तिदोषो न विद्यते॥ एकपेत्त्युपविष्टानामन्यान्यं स्पृशते यदि॥ भुक्त्वा तदन्तमन्याज्यं गाय
त्र्याष्टशतं जपेत्॥ स्मृतिः॥ भवेदुच्छिष्टसंस्पृशो भोक्तुर्वाभाजस्य वा॥ अन्तर्देवभोक्तव्यं न त्याज्यं भाजने स्थितं॥ पुनरन्तर्भो
क्तव्यं यदि भुंजीत किं त्विषि॥ ततश्चैव जपेद्देवीं शतमष्टोत्तराधिकं॥ शेषमुद्धृत्य भोक्तव्यं श्रयतामंत्रकारिणं॥ तप्तोदद्यादन्
शेषं भूयो दुर्गति तप्तये॥ भुक्त्वा पीत्वा तु यात्यात्रं रिक्तं त्यज्यति यो नरः॥ स नरः क्षुप्तिपासोऽपि भवेज्जन्म निजन्मनी॥ यत्रैव च
न संस्थानं क्षुत्तृष्योऽपहतात्मना॥ दुर्गतीनां मया दत्तमक्षय्यमुपतिष्ठतु॥ शैरेव पुनानिलये पत्रावुदनिवासिनां॥ अदिना मुदकं
दत्तमक्षय्यमुपतिष्ठतु॥ अर्धपिबति गंडूषमर्धं त्यजति वै भुवि॥ प्रीणोति पितरस्तस्य ये चान्ये भूमिदेवता॥ यद्युतिष्ठेदनाच्चांते
भुक्तवानादिजः॥ यद्यस्नानं प्रकुर्वीत नान्यथा प्रयतो भवेत्॥ अगिरः॥ उच्छिष्टेच्छिष्टसंस्पृष्टः शूनाश्च देवादिजः॥ उपोष्य रज
नीमेकोपंचगव्येन शुध्यति॥ श्वानं च श्वदं मुच्छिष्टं ह्यनुच्छिष्टं तु यो स्पृशेत्॥ स्नानं विधीयते तस्य पात्राणां चलनं विना॥ स्मृ
तिः॥ गंडूषकरणात् सर्वहस्तं प्रक्षालयेद्दिजः॥ हतं चैवं च द्यात्मानं चोपपातकेः॥ गौतमः॥ यो वै गंडूषसमये तर्जन्यावक्रचा
लनं॥ कुर्वीत यदि भूदात्मारौरवं नरकं व्रजेत्॥ आचांतोऽपि शुचिस्तावद्यावत्पात्रं न चोक्षरेत्॥ उद्धरेत् शुचिस्तावद्यावदु
र्न प्रमार्जितं॥ रात्रौ भोजनकाले तु यदि दीपो विनश्यति॥ पात्रं धत्वा तु पाणिभ्यां भास्करं मनसा स्मरेत्॥ दृष्ट्वा स तु पुनर्दीपं त
च्छिष्टं भोजयेन्नरः॥ पुनरन्तर्भोक्तव्यं यदि भुंजीत किं त्विषि॥ परया कनिष्ठतिस्तु परया करतस्तु यः॥ तयोरन्तर्भोक्त
व्यं भुक्त्वा चोद्रायणं चरेत्॥ परया कनिष्ठतिस्तु वर्षे वर्षार्धमेव वा॥ याचयेच्छे त्रियस्यान्नं तदभावे जलं पिबेत्॥ श्रोत्रिया

पोष्यवर्गसंभोपेतो भोजनं कारयेद्बुधः॥ मातापिता गुरुभार्या युत्रोदास्तथैव च॥ अभ्यागतोऽतिथिश्चाग्निः पोष्यवर्ग इति स्मृतः॥ स्मृति
सारसमुच्चये॥ प्राङ्मुखस्तु न मश्रीयात्पतीत्यां वायथा स्मरं॥ उत्तरे पितृकृत्येषु दक्षिणे तु चिर्वर्जयत्॥ मनु॥ आयुष्यं प्राङ्
मुखो भुंक्ते यशः॥ श्रीदक्षिणा मुखः॥ श्रीकामः पश्चिमे भुंक्ते न कदाचिदुदङ्मुखः॥ पुत्रवान् स्वर्गहे नित्यं नाश्रीयादुत्तरा मुखः॥
सोमवारे तथा भयं गेवर्जयेत्तु तथा बुधः॥ अथ भोजनमंडलविधिः॥ बोधायनः॥ चतुरस्रं त्रिकोणं च वर्तुलं चार्धचंद्रकं॥ कर्त
व्यं मनुर्वर्षामंडलब्राह्मणादिषु॥ शरवः॥ आदित्यावसवोरुद्रा ब्रह्मा चैव पितृमहः॥ मंडले तृप्तिं वेति तस्मात् कुर्वीत मंडलं
पितामहः॥ यातुधानाः पिशाचाश्च ह्यसुरा राक्षसा तथा॥ घ्नंति ते बलिमन्नस्य मंडले न विवर्जितं॥ अथ कांश्य पात्रं॥ एक एव
नु यो भुंक्ते विमले कांश्यभाजने॥ चत्वारितस्य वर्धते आयुः प्रज्ञायशो बलं॥ परादिं शतिवा दवागतं दुर्ध्वं यथे छया॥ इदं
भवत् हस्ते नानयति ब्रह्मचारिणं॥ पंचार्धं भोजनं कुर्यात्प्राङ्मुखो भोजनं मास्थितः॥ हस्तौ पादौ तथैव स्थामेष पंचार्द्रता म
ना॥ परिणाहे तथा श्राद्धे वर्जयेत्कांश्यभाजने॥ मोहाद्यो यदि भुंजीत कृतं कर्म च निष्फलं॥ भोजने ग्राह्यपात्राणि॥ रंभा कुटज मध्व
प्रचं च फणस चंपका॥ पद्मं बिंदुराजं शैलौ ब्रह्म पत्रं विवित्रकं॥ ब्रह्म पुत्रे तु यो भुंक्ते मासमेकं निरंतरं॥ त्रिभिश्चांद्रायणैस्तुल्यं
महापातकनाशनं॥ ब्रह्मपालाशमित्यर्थः॥ पालाशेषु च पर्णेषु मध्येषु मेघेषु च भारत॥ यः करोत्यशनं तस्य प्राजापत्यं दिने दि
ने॥ निषिद्धपर्णानि॥ बटाकी श्वय पर्णेषु कुभीति दु क पर्णयोः॥ कोविदार कंदवानां भुक्त्वा चोद्रायणं चरेत्॥ कररवर्परकं चैव वि
लायां तां भोजने॥ भिन्नकांश्ये च वस्त्रे च न भुंजीयात्तथा ये स॥ शाकादिपुरतश्चाथ मध्ये न्नं परिवेषयेत्॥ परिवेष च गायत्र्या

चार्यशिष्यविक्रान्तिश्चश्रुमातुलाः॥येषामन्तं न दूष्येत्तत्कपाध्यायस्यैव हि॥अथनिषिद्धान्तं॥ब्रह्मोदनेतथाचौलेसीमंत
 प्रथमार्त्तवे॥सांसिकेचतथाकृष्टेनैवभोजनमाचरेत्॥गणान्तंगणिकान्तंचसूक्तिकान्तंतथैवच॥इत्यन्तंचैवशूद्रान्तंनाश्री
 याद्विजसत्तमः॥नग्नश्चाधनवश्चाधनवश्चाधेसपिंडीप्रेतकर्मसु॥प्रायश्चित्तेनभुंजीतभुत्काचांद्रयणंचरेत्॥तिथिपरत्वे
 वर्ज्यं॥सप्तम्यारविवारैचदिवारात्रौतथैवतु॥धात्रीफलंनरोश्रीयादलक्ष्मीकोनरोभवेत्॥कूष्मांडंचरुणीचैवमूलकं
 बृहतीतथा॥श्रीफलंचकलिंगंचधात्रीप्रतिपदादिषु॥शिरःकपालमंत्राणिनरचचर्मतिलस्तथा॥यदिष्टेदूर्ध्वगामित्व
 मष्टम्यादिषुवर्जयेत्॥वर्जयेष्टेतृताकंमलांबुवर्तुलंतथा॥छत्रकंलक्ष्मणंनचैवद्युषरंभासुरंतथा॥वृताकंकृष्णाकालि
 गंविल्येदुंबरभिःसदाः॥एतानिसेवतेयस्तुतस्यदूरतरोहरिः॥यत्यन्तंभुंकेपात्रंगंप्रेरितंतथा॥पर्वताश्चिज्जपेन
 मंत्रंशतवारंनकल्मषं॥समानमुद्यंमंत्रंचसहस्रंतुजपेद्यदा॥भुक्तेप्रमादाच्छूद्रान्तंतदादोषात्प्रमुच्यते॥प्रमादाज्ञा
 नतोभुंकेगणान्तंतुयदातदा॥अस्तेवसुजपेन्मंत्रसहस्रंवैनकिल्बिषं॥यज्ञायज्ञयवोस्तुक्तंजपेध्यात्रांजलेपिवा॥
 गणिकान्तंयदाभुक्तेतदापापात्प्रमुच्यते॥अन्नंभुंकेयदायस्तुतदापापात्प्रमुच्यते॥इदानींशूद्राणंसूक्तंसहस्रंवैनजलेजपे
 त्॥स्तोत्रमिदोजपेन्मंत्रंशतवारंजलेपिवा॥कुष्ठान्नंचापियोभुक्तेविमुच्येतसकल्मषात्॥ब्रह्मघ्नस्यगृहेभुंकेकिल्बिषात्तु
 च्यतेयदा॥एहिगान्प्रजपेत्सूत्रंसहस्रंतुजलेयदा॥यएनंप्रजपेत्सूत्रंसहस्रंविष्णुमंदिरे॥पापात्प्रमुच्येतसत्यंभुक्ते
 गेहेसुरापिनः॥शुक्रंतेप्रजपेत्सूक्तंशिवस्त्वेनसहस्रकं॥तत्पुण्यंरहभुक्तेतदापापात्प्रमुच्यते॥मानोहकापवंगं

चशतं विष्णुं लये जपेत् ॥ भुक्तेन दोषिणो यस्तु तदा पापात्प्रमुच्यते ॥ आयुवानां जपेद्द्विंशतवारं जले यदा ॥ दीर्घरोगी गृहे भु
 क्ते तदा ॥ कुवेवोदैवीवर्गं च ब्रह्मं वै जपेत् छतं ॥ पिशुनस्य गृहे भुक्ते तदा ॥ अपेहाति जपेत्सूक्तं श्राद्धे भुक्ते तु षोडशे ॥ तदा
 पापात्प्रमुच्यते त्रिंशद्वारं जले स्थितः ॥ विभ्राट् बृहज्जपेत्सूक्तं सपिंडी भोजने जले ॥ प्रेतस्थाने यवान्ये व त्रिंशद्वारं न कि
 ल्विषं ॥ भुक्ते तु मासिके यस्तु तदा ॥ अश्वइव जपे न्मंत्रं दशवारं जले यदि ॥ नित्यश्राद्धे यदा भुक्ते तदा ॥ आराइं जपे न्म
 त्रं दशवारं न संशयः ॥ सीमंते च यदा भुक्ते तदा मुच्येत किल्विषात् ॥ सत्येनोतमिता मंत्रं जपेदश्वस्य संनिधौ ॥ उत्स
 वेषु यदा भुक्ते मुच्यते पातका तदा ॥ कोष्ठानरो जपेत्सूक्तं एकवारं प्रशस्तकं ॥ भुक्तं मन्वादि कं श्राद्धं कल्मषं नैव लिप्यते ॥
 क्रतेन क्रतं यत्सूक्तं एकवारं जपेत्बुधः ॥ भुक्ते शुगादिकं श्राद्धं तदा ॥ तमनू नं जपेत्सूक्तं दशवारं शिवालये ॥ भुक्ते यो
 न्यष्टका श्राद्धे तदा ॥ तेषां गणं जपेत्सूक्तं दशकं विष्णु मंदिरे ॥ द्विवारं च दिवा भुक्ते तदा ॥ यावोनये जपे न्मंत्रं शतसंख्यां शि
 वालये ॥ रात्रौ हि भोजनं चेत्स्या कल्मषं नैव सर्वथा ॥ मम तु घौं जपे न्मंत्रं शतवारं शिवालये ॥ भार्यया सह यो भुक्ते तस्मा
 दोषादि मुच्यते ॥ आययस्तु जपे न्मंत्रं शतं वै विष्णु मंदिरं ॥ हस्तं दत्तं यदा भुक्ते तदा ॥ अग्रेते हे ल इत्तु गभ्यां सर्वपापैः प्रमु
 च्यते ॥ इले अग्निं जपे न्मंत्रं शतवारं यदा तदा ॥ पंच यज्ञविहीनस्य गृहे भुक्ते न पातकं ॥ बहवश्चैकपात्रे कं भुंजते नैव
 कल्मषं ॥ अजेषा सो जपे न्मंत्रं दशवारं न किल्विषं ॥ श्वानादिदर्शनं कृत्वा पश्चाद्भुक्ते यदा तदा ॥ यदुत्तमे न्मंत्रं दश
 वारं न कल्मषं ॥ रजस्त्रीणां ध्वनिं श्रुत्वा पश्चाद्भुक्ते न कल्मषं ॥ अग्निश्च यज्जपे न्मंत्रं दशवारं विशेषः ॥ अत्यजानां

दिवा दयेत् ॥ आधुः संता भवेत्कर्तारै र्वनरकं व्रजेत् ॥ रेवे रस्तमया त्वर्वघाटके काय भवेत् ॥ सायं संध्या मुपास्या थ
 कुर्याधो मंच पूर्ववत् ॥ यस्य तिष्ठो ह्ये दीपस्तस्य नास्ति दरिद्रता ॥ आधुः दः प्राड् मुखो दीपो ह्यधनदः स्यादुदङ्मुखः ॥
 प्रत्यङ्मुखो दुःखदो सौहानिदो दक्षिणामुखः ॥ माता पिता पिताय दिस्युः स्याद्दीप्तुर्दीया च तस्य ॥ शुभदा सौ सदा
 सर्वे नदोषस्तत्र कश्चन ॥ ॥ इति श्री नारायण भट्ट विरचिता याधर्म प्रवृत्तौ नित्य कर्म प्रकरणं समाप्तं ॥ ॥ अथ
 शयन विधिः ॥ ॥ स्वगृहे प्राक् द्वारः कुर्याच्च श्वरे दक्षिणामुखः ॥ प्रत्यङ्मुखः प्रवासे च न कदाचिदुदङ्मुखः ॥ तृण
 देवालये चैव पाषाणे चैव पल्लवे ॥ अंगणे द्वारे देशे तु मध्य भाग गृहस्य च ॥ रिक्त भूमौ तथा लोष्टे पार्श्वे बोद्धिष्ट संनि
 धौ ॥ शून्या लये व मशाने च वृक्ष मूले च तु व्यथे ॥ माता वामाग्निनी वापि तथा चान्यस्त्रियोपि वा ॥ एतेषां संनि
 धौ चैव न स्वपेत् ब्राह्मणः क्वचित् ॥ चंदनं चानुलिह्यां गेधत्वा पुष्पाणि दंपती ॥ तांबूलं चर्वणं कृत्वा प्रदीपे मे
 थुनं चरेत् ॥ दीपे नष्टे तु यः संगं करोति मनुजं यदि ॥ यावज्जन्म जरिद्रत्वं लभते नात्र संशयः ॥ पाद लग्न लत
 तु श्वैव लब्धिं ताडनं तथा ॥ कोपरोषं च निर्भृत्यं संयोगे च न च भाक् ॥ ॥ अत्र कश्चिद् द्विदोष लिख्यते ॥
 ऋतु मत्यां तु यो भार्या तत्र संगं दिकं चरेत् ॥ अनर्तु मा भार्या यां न संगं मिति केचन ॥ गर्भाधानं गभृतं यत् क
 र्म कुर्याद्वै वहि ॥ रात्रौ कुर्याद्विधाने न गर्भ बीजस्य रोपणं ॥ मूत्रादिकं ततः कुर्याद्यो न्या प्रक्षालयेज्जले ॥ पू

२२

र्वात्रे व्यतीते तु संगच्छेदिति मंदिरं ॥ पादौ प्रक्षालयेत्पूर्वं पश्चाच्छयां समाचरेत् ॥ मृदु शय्यां स्थितः शोते रिक्त शय्यां परित्य
 जेत् ॥ उपान होवे पुदंडं मं बुपात्रं तथैव च ॥ तांबूलादीनि सर्वाणि समीपं स्थापयेत् दृष्टी ॥ कुंकुमं चंदनं चैव तथा ही
 रीत सिंदुरे ॥ धौत वस्त्रं च तांबूलं संयोगे च शुभावहं ॥ भर्तुः पादौ नमस्कृत्य पश्चाच्छयां समाचरेत् ॥ सानारी सुख
 माप्नोति न भवेदुःख भागिनी ॥ स्वपेत् त्री प्राक् द्वारः कृत्वा प्रत्यङ्मुखः पादौ प्रसारयेत् ॥ तांबूलं चर्वणं कृत्वा सकामो भा
 र्या या सह ॥ तांबूलं न मुखं पूर्णं ॥ कुंकुमादिसमन्वितं ॥ प्रीति माह्लादयं मुक्तं कृत्वा योगं समाचरेत् ॥ विना तांबूलं व
 दनं न प्रमाकां तरोदनं ॥ दुर्मुखं च क्षुधा युक्तां संयोगे परि वर्जयेत् ॥ भुक्तत्वा नुप विष्टु शय्या समभिसंमुखः
 संस्मृत्य परमात्मानं पत्न्या जंघौ प्रसारयेत् ॥ अलो मद्रां सुदृढां अनार्द्रां सुमनोहरां ॥ योनि स्पृष्ट्वा जपेत्सूक्तं वि
 ष्णु र्योनि प्रजापतेः ॥ योनिं पश्येज्जपेन्मंत्रं विस्तनति पुनस्त्विति ॥ मादवास्तु भवेत्तुत्र इति मत्वा स्मरेद्धारिं ॥ ॐ षा वि
 वर्जयेद्दुर्गम न्योन्य मवलोकयेत् ॥ स्तनौ धत्वा तु पाणिभ्यां न्योन्यं पुं वयेत्मुखं ॥ बलं देहीति मंत्रं त्रयो न्यां शि
 भं प्रवेशयेत् ॥ याने स्तु किं विदधिको भवेत्सिंहा बलान्वितः ॥ मनुः ॥ संतुष्टो भार्याया भर्ता भर्तुर्भार्या तथैव च ॥ यस्मिन्ने
 त कुले नित्यं कल्याणं तत्रैव भ्रवं ॥ संभोगे चैव भार्यायाः सुदृष्टिं ब्रवीर्यवान् ॥ स्कंधौ वामा कटिं धत्वा यथैष्टं मंथुनं चरेत् ॥
 इच्छा पूर्व भवेद्यावदुषयोः काम गंधयोः ॥ रेतः सिंचेत्ततो न्योन्यां तस्मात्तर्गभं विभर्तिसा ॥ ऋतुकाले पुंगवामी तु प्रा

ज्ञोतिपरमांगतिं॥ सकुलः प्रभवे पुत्रः पितृणां स्वर्गदो भवेत्॥ ऋतुस्नानां तु यो भार्यासंनिधौ नोपगच्छति॥ घोरायां भ्रूणह-
 त्यायां पितृमिसह मज्जति॥ ऋतुस्नाता तु या नारी पतिं नैवोपविंदति॥ शुनी वृकी स्रगाली स्यात्सुतकी च पुनः पुनः॥ का-
 मयज्ञमिति प्राकृष्टहीणमेव सर्वदा॥ अनेन लभते पुत्रां संसारार्णवतारणं॥ तावुभावसूचि स्यात्तां दंपती मेथुने ग-
 तौ॥ शयनादुत्थिता नारी श्रुतिः स्यादश्रुतिः पतिः॥ ऋतौ तु गर्भं शं कित्वा त्स्नानं मेथुनिनः स्मृतं॥ अनृतौ तु यदा गच्छेत्तौ च
 मूत्रं पुरीषवत्॥ ॥ इति गर्भाधानं॥ ॥ अथ पुंसवनं॥ तत्र सूत्रं॥ उपनिषद्गर्भलं वनपुंसवनमनवलोभनं वयदि
 वादीयात्तृतीयं गर्भमास इति॥ तथा च कारिका॥ तृतीये गर्भसंस्कारं मासे पुंसवनं भवेत्॥ आद्यगर्भो न विज्ञातस्तृ-
 तीये मासि वै यदि॥ गृह्यं॥ चतुर्थे गर्भमासे तु सीमंते न्ययनं भवेत्॥ पूर्वस्या संभवे षष्ठे मासे यदा एव भवेत्॥ त-
 था च स्मृतिः॥ आधानादष्टमे मासि सीमंते न्ययनं भवेत्॥ नवमे मासि वा कार्यं घवद्गर्भविमोचनं॥ प्रयोगपारिजा-
 ते॥ सीमंते न्ययनस्योक्तं तिथिवाचा सरादिषु॥ पुंसवंकारये द्विद्वान्सहैवैकदिने थवा॥ अन्नप्राशनांतःसर्वागर्भा-
 धानादिकः क्रियाः॥ उक्तकाले भवंत्येतादौ षोडशाष्टयुष्यमाः॥ मासप्रयुक्तकार्येषु मूढत्वं गुरुश्रुतयोः॥ न दोष-
 कृत्तदाहं सोऽलक्षणे बलवानिति॥ पूर्वस्मिन् दिवसे पत्नी हविष्ये कांशाना भवेत्॥ इष्टिं आधत्तः कुर्यात् ब्रह्मचारी
 भवेत्तदा॥ तथा च स्मर्यते॥ पुंसवने च सीमंते तथा चौलोपनयने॥ गोदानस्नान उद्वाहनादींश्चाधुना पुरोदिने॥ अथ
 गर्भिणीधर्माः॥ भूम्यां नैवोच्चनीचायां मारोहणावरोहणे॥ नदीप्रतरणं चैव शकटारोहणं तथा॥ उग्रोपथं तथा स-

२३

धनिं श्रुत्वा पश्चाद्भुमेन किल्बिषं॥ अग्निर्मरुद्भिर्मंत्रं च कल्मषं नशतं जपेत्॥ एकस्य तु न भोक्तव्यमन्नं तु प्रत्यहं द्विजैः॥
 अज्ञानाद्यस्तु भुंजीत स्थवैनास्ति निष्कृतिः॥ अथ वमनविधिः॥ उत्तरापोशनात्पूर्वं वमनं यदि जायते॥ स्नानं तत्र न
 कर्तव्यं गंडुपैः शुधिरुच्यते॥ उत्तराचमनं पीत्वा कुरुते वमनं यदि॥ तत्र स्नाने न शुधिः स्यादिति प्राकृष्टं नीषिणः॥ सर्वत्र
 वमने स्नायात्तथा शोकाश्रपातेन॥ अश्मनुभुत्वा र्द्रपाणिष्वे द्वांतो न स्नानमाचरेत्॥ ॥ अथ तांबूलविधिः॥ तां
 बूलचर्वणं कुर्याद्भुक्तारात्रौ च सर्वदा॥ अभ्यंगे चैव मांगल्ये दिवा वाप्यव्यवनिशि॥ प्रातःकाले फलाधिक्यं चूर्णा-
 धिष्यंतु मध्यतः॥ पर्णाधिक्यं भवेद्वात्रौ लक्ष्मीवानुसनरो भवेत्॥ पर्णमूले भवेद्वाधिः पर्णायै पापसंभवः॥ चूर्णा-
 पर्णहरत्याहुः शिरा बुध्निं विनाशयेत्॥ मूलमग्रं परित्यज्या शिरश्चैव परित्यजेत्॥ स चूर्णं खादयेत्पर्णं आशुः श्रीः
 कीर्तिमान् भवेत्॥ अनिधाय मुरवे पर्णं पुगं खादतियो नरः॥ सप्तजन्मदरिद्रत्वं दंते नैव स्मरेत्परि॥ पंचसप्तचप-
 र्णानि दशा दशा वापि च॥ दद्यात्स्वयं च गृह्णीयादिति कश्चिदुदीरितं॥ तर्जन्या चूर्णमादाय तां बूलं नतुरवा दयेत्॥
 यदि वा खादयेत् नरदो नरकं प्रति पद्यते॥ मध्यमांगुलिमादाय चूर्णं पर्णस्थले पयेत्॥ अंगुष्ठेनाथ वा चैव विप्राणा-
 मेष निर्णयः॥ मृताशौ चैव तथा अधिमातापि व्योर्मृते हति॥ उपवीक्षो च तां बूलं दिवारात्रौ विवर्जयेत्॥ पक्ष्वा-
 धेन तथा दर्शयुग्ममन्वेतरादिषु॥ आधं निवृत्य भुक्त्वा तु तां बूलं खादयेन्नरः॥ मोहादकृत्वा यः आधं तां बूलं य-

स्थितिं तयेत् ॥ स्वधृतेन ब्रह्मसूत्रेण नालमावेष्ट्य इत्यर्थः ॥ जातसूतके कर्तव्यं तानि बंधसारे ॥ जातादिपंचमेष्वेति त्रीणि व
 लिमाहरेत् ॥ अर्चयेदष्टदिक्पालान् गीतवाद्यसंश्रितैः ॥ कृत्वा जागरणं दीपैः सूक्तैश्च शान्तिपाठकैः ॥ द्वारे द्वितीये भागे
 तु पुनर्लेश्वापि कज्जले ॥ प्रथमे दिवसे षष्ठे दशमे चैव सर्वदा ॥ त्रिष्टानां च न कुर्वीत सूत्रं पुत्रजन्मनि ॥ दद्यात् पुत्रं
 मे दानं षष्ठे वापं च मे पिवा ॥ दशमे वलिदानं स्यादन्नदानं तथैव च ॥ अथ नामकरणं तत्र कारिका ॥ द्वादश्यां नामकरणं
 नां दीप्यते भवेत् ॥ पुसां युग्माक्षराणि स्थविरीतानि योषितां ॥ यथांतरे कानि चिद्वचनानि मनुः ॥ नामधेयं दशम्यां तु द्वा
 दश्यां वापि कारयेत् ॥ पुण्येन क्षत्रं दिवसे मुहूर्ते वा गुणान्विते ॥ वसिष्ठः ॥ द्वादशे षोडशे विंशद्विंशे दिवसे पिवा ॥ नामकर्म
 द्वितीयां कर्तव्यं श्रुतिबोदनात् ॥ द्वात्रिंशदिवसादूर्ध्वं यावत्संवत्सरं भवेत् ॥ नामकर्म द्विजैः कार्यमिति केचिदुदीरितं ॥ अथ
 स्मरं नैव दोषो मृदा यो गुरुशुक्रयोः ॥ सममासे पितृकुर्यात्कुलकाले न दोषभाक् ॥ ॥ पत्नीकुमारोपवेशनं ॥ ॥ प्रयोग
 पारिजाते ॥ संस्कार्यपुरुषे वापि स्त्री वा दक्षिणतो भवेत् ॥ संस्कारस्तु सर्वत्र तिष्ठेदुत्तरतः सदा ॥ तथा च स्मृत्यर्थसारे ॥ जातके
 नामके चैव ह्यन्नप्राशनकर्मणि ॥ निष्क्रमणे च चैले च पत्नी पुत्रस्तु दक्षिणे ॥ गर्भाधाने पुंसवने सीमंतोन्नयने तथा ॥ व
 धूपवेशने चैव पुनः संधान एव च ॥ पूजने मधुपर्के च कन्यादोने तथैव च ॥ कर्मस्वेतेषु वैभार्या दक्षिणं तत्पवेशयेत् ॥ कन्या
 पुत्रविवाहे च गोदाने व्रतबंधने ॥ आशिर्वादाभिषिक्ते च पत्नी तत्तरतो भवेत् ॥ वापीकूपतटाकानां प्रतिष्ठायां महोत्सवे ॥ व्रता
 दो शान्तिके चैव पत्नी त्यक्तरतो सर्वदा ॥ शान्तिकेषु च सर्वेषु प्रतिष्ठो वाप नारिषु ॥ वामे तत्पवेशोत्पत्नी व्याघ्रस्य वचनं यथा ॥

अथ निष्क्रमणं ॥ चतुर्थे मासि निष्क्रमणं पूर्वपक्षापरपक्षाविति शुभेन क्षत्रं इति सूत्रं ॥ कारिका ॥ चतुर्थे मासि पुण्यर्थं शुक्ले नि
 ष्क्रमणं भवेत् ॥ स्नानं रत्नं कृतं चाभिहितं स्वस्त्ययनमहत् ॥ तथा च ज्योतिःसारे ॥ ग्रहानिष्क्रमणं सूने चतुर्थे मासि कारयेत् ॥ या
 चोक्तसमये मासि तृतीये प्रथमे पिवा ॥ अथ पंचमासिकर्तव्यं ॥ ॥ पंचमे मासिकर्तव्यं त्रिंशोऽश्वे वापवेशनं ॥ संपूज्य
 स्वरं भूमिं कुमारं चोपवेशयेत् ॥ ब्रीहिश्यामाकगोधूमा माषमुद्रां तिलायवाः ॥ एषामुपरिराशिनं नववस्त्रं प्रसार्य च ॥ अ
 थान्नप्राशनं ॥ षष्ठे मास्यन्नप्राशनमिति सूत्रं ॥ कारिका ॥ अथ पुण्ये द्विषष्टे मास्यन्नप्राशनं भवेत् ॥ कृत्वा भुदयिकं आ
 ह्यं दधिमध्याज्यसंयुतं ॥ तथा च स्मृतिः ॥ षष्टाष्टदशमे मासि द्वादशे वान्नमाचरेत् ॥ अयुग्मे मासि वैस्त्रीणां मिति केचि
 दरीरितं ॥ अथ चैलं ॥ तृतीये वर्षे चैलं यथा कुलधर्मं वेति सूत्रं ॥ कारिका ॥ तृतीये वर्षे चैलं यथा कुलधर्मं वेति
 सूत्रं ॥ कारिका ॥ तृतीये वर्षे चैलं कुर्वीतास्योत्तरायणे ॥ शुक्लपक्षे शुभेर्हस्ततुल्यं भुदयिकं ततः ॥ तथान्वेये तु केषां चिदुप
 नीत्यासह्यते ॥ स्वस्त्यादिवाचयेत्पूर्वं वृद्धिपूर्वं पुनर्कर्मसु ॥ मनुः ॥ चूडाकर्म द्विजातीनां सर्वेषामेव धर्मतः ॥ प्रथमेऽष्टे तृतीया
 कर्तव्यं श्रुतिबोदनात् ॥ तृतीये प्रथमे वा षष्ठं च मे सप्तमे पिवा ॥ चैलकर्म द्विजैः कुर्यात्कुलधर्मानुसारतः ॥ अथ चैलनियमः
 मजनपारिजाते ॥ नमस्नात्वा च भुक्त्वा च द्रव्यभारो हणतथा ॥ त्रिरात्रमाशुचित्वा तु त्रिभिः कृच्छैर्व्यपोहति ॥ भक्ष्या भक्ष्ये तथा
 तथा ये ये वाच्यं वाच्ये तथान्वये ॥ अस्मिन् न दोषस्यात्सया च नोपनीयते ॥ अनुयेतस्तु यो विप्रो मधुमो हास्यिवेद्यदि ॥ त
 तस्य कृच्छ्रं यं पित्रा भ्रात्रा वापथ वक्तव्यं ॥ ॥ अथ चूडाकरणे निषेधः ॥ ॥ चूडाकर्म त्रिंशो मातागमिणी यदि

वाभवेत् ॥ गर्भस्य वादियतिः स्याद्वर्षावादिशोरपि ॥ शिशोर्मोतरि गर्भिण्यां चूडा कर्म न कारयेत् ॥ गते तु पंचमे वर्षे गर्भिण्याम
 पिकारयेत् ॥ यस्य मातरि गर्भिण्यास्तनोः सौरं न कारयेत् ॥ पंचमाश्रागयोर्ध्वं तु गर्भिण्यामपिकारयेत् ॥ शिशोर्मोतरि गर्भि
 ण्यामचौलं नोपवायनं ॥ पंचमाश्राग्निषेधोपचावर्षान्नदृष्यति ॥ ॥ अथ कुमारलक्षणं ॥ ॥ शिशोस्त्वन्नप्राशनात्प्रा
 गाचौलं बालकः स्मृतं ॥ कुमारकेस्तु विज्ञेयो श्रौलादौ मोजिबंधनं ॥ शिशोर्भुक्षणं प्रोक्तं बालकस्याचमनं स्मृतं ॥ र
 जश्वलादिसंस्पर्शस्नानात् शुद्धिः कुमारकः ॥ ॥ अथ कर्मलोपप्रायश्चित्तं ॥ अन्याधारं नयाचौलात्कालातीतं तु कर्म
 पाः ॥ आत्यं व्याहृतिभिर्दुःखाप्रायश्चित्तं समाचरेत् ॥ एतेष्वेकैकलोपे तु पादकृच्छ्रं समाचरेत् ॥ चौला कर्म एति काले पादकृच्छ्रं
 द्वयं चरेत् ॥ अथाक्षरस्वीकारविधिर्लिख्यते ॥ द्वितीयजन्मनः पूर्वमेक्षराभ्यासमाचरेत् ॥ मोजिबंधनतः पश्चा
 द्देवाभ्यासं समाचरेत् ॥ पंचमेसममेवादे पूर्वस्यान्मोजिबंधनात् ॥ तत्र चैवाक्षराभ्यासः कर्तव्यस्तु दगायने ॥ बृहस्पतिमंत्रे च
 वतदाभावे धुनोच्यते ॥ सौम्यायने प्रदोषादित्ये द्वयं बंधनात् ॥ ॥ अथ नक्षत्राणि ॥ ॥ मृगादिपंचस्वभिभेषु मूले हस्ता
 दिके चित्रितये श्विनीषु ॥ पूर्वत्रये च श्रवणत्रये च विद्यासमारंभमुपैतिसिद्धिः ॥ हस्तत्रिके वायुत्रिके पूर्वसु मृगपंचके ॥ मू
 लाश्विभैत्रपौष्णे शुभसंस्कारमिष्यते ॥ आदित्यादिषु गारे विद्यारंभफलक्रमात् ॥ आयुर्जड्यं मृतिस्ते मसुधीः प्रज्ञातन
 यः ॥ अनाध्यायाः प्रदोषाश्च षष्ठीरिक्ता तथैव च ॥ वर्जनीयाः प्रयत्ने न विद्यारंभेषु सर्वदा ॥ विद्यारंभेषु भाषोक्ता जीव
 त्सित वासराः ॥ मध्यमौ सोमसूर्यौ च निधश्चैव शनिः क्रजाः ॥ उदगयने भास्वति पंचमेष्टे प्राप्ते क्षरस्वीकरणं शिशुना ॥

२५

रमैथुनं भारवाहनं ॥ कृते पुंसवनं चैव गर्भिणी परिवर्जयेत् ॥ तत्पतिधर्माः ॥ पुंसो भार्यागुर्विणी यस्य वासोस्तनोश्चौलं शोरक
 र्मात्मनश्च ॥ गेहारे भस्ते भस्ते संस्थापनं च गर्भिस्नानं दूरयात्रां न कुर्यात् ॥ वाहनं दहनं चैव वपनं सिद्धुर्दक्षिणं ॥ पर्वतारोहणं
 चैव न कुर्यात् गर्भिणीपतिः ॥ मासा तु पंचमादूर्ध्वं निदिता बद्धदोषकृत् ॥ पंचमासापरात्या ज्याकुर्वीत मृत्युं वेदनि ॥ दक्षः ॥
 ऋतुद्वये यतीते तु न कुर्यान्मोजिबंधनं ॥ अन्याधानं गयाश्राधं वपनं तु विवर्जयेत् ॥ गर्भिण्यात्मात्मनः पत्न्या वपनं परि
 वर्जयेत् ॥ कारयेद्यदि मोहेन सर्वे वभूणहा भवेत् ॥ गर्भिण्यामपि भार्यायां स्तनोश्चौलं न कारयेत् ॥ यस्यान्या गर्भिणीभा
 र्या पंचमासापरोपि वा ॥ इत्युक्तं पंचमादूर्ध्वं मथो मासा शुभं न हि ॥ स्तनोर्मोतरि गर्भिण्यां चूडा कर्म च तस्य वै ॥ पंचमासा
 न कुर्याच्च मोजिबंधनं वै तथा ॥ अष्टमासापराश्चैव न कुर्याद्वाधभोजनं ॥ श्मश्रुकर्म तथा चैव केचिदाहुर्मनीषिणः ॥
 अथ जातकर्म ॥ कुमारं जातं पुरा न्यैरालंभनादिति सूत्रं ॥ कारिका ॥ जातास्तं पिता कुर्यान्नां दीश्राधं विधानतः ॥ जातकर्म
 ततः कुर्यादत्यैरालंभनात्पुनरा ॥ जातः पुत्रस्तु तत्काले श्रुत्वा तस्मै प्रदापयेत् ॥ परितोषकमित्यर्थं भूषणाच्छादनादिकं ॥ देवाश्च पि
 तरश्चैव पुत्रे जाते द्विजन्मनां ॥ आयांति तस्मिन् दहः पुण्यं पूज्यं च सर्वदा ॥ जाने स्तने वगाद्या श्मश्राधं कृत्वा विधानतः ॥ जातक
 र्मविधाने न कुर्याद्दानादिकं ततः ॥ तत्र दद्यात्स्वर्णं च भूमिगोतुरगानुरथं ॥ छत्रं छागं च माल्यं च दायनं वसनं गृहं ॥ या
 वन्निष्ठिघते नालं तावद्दद्यात्स्वशक्तिः ॥ अत्रोच्यते प्रकर्तव्यं गृहपोपियथाविधि ॥ अत्रोच्यते पूर्वोच्यते च जीते कवा
 मृतके वा सत्यपि जातकर्म कर्म कर्तव्यमेवेत्यर्थः ॥ ऋणतत्रयनिवृत्त्यर्थं दद्याज्जाते सुते पि वा ॥ ब्रह्मसूत्रं धृतं नालं तेनावे

सरस्वतीविघ्नविनायकं च गुडोदनाद्यैरभिषिच्य कुर्यात् ॥ एवं सुनिश्चिते काले विद्यारंभं तु कारयेत् ॥ पूजयित्वा हरिं लक्ष्मीं
देवीं चैव सरस्वतीं ॥ नारायणं महा लक्ष्मीं गंधधूपादिकं ततः ॥ एतेषां मेव देवानां तत्तन्मंत्रेण पूजयेत् ॥ कृत्वा होमं च शास्त्रो
क्तमाधारां तं समाचरेत् ॥ देवतानां च मंत्रेण नामावाजु दुयात् ॥ एकैकां च ऊर्तिं कृत्वा होमशेषं समापयेत् ॥ स्फटिका
यां सुवर्णस्य प्रसार्य कुंकुमादिकं ॥ तदभावे थरोप्यस्य कृत्वा वित्तानुसारतः ॥ सुवर्णलेखनीकेन लिखेत् तत्राक्षराणि च ॥
ॐ नमः शिवायेत्यादौ नामैत्यनुक्रमात् ॥ अक्षराणि तु संपूज्य स्वयमुक्ताथ वाचयेत् ॥ प्राङ्मुखो सौ समासीनः कुमार
स्तानि लेखयेत् ॥ पूजयित्वा तु गंधाद्यैः पुनः स्त्री वाचयेत् ॥ आचार्यं पूजयेत्पश्चाद्दस्त्रालंकारभूषणैः ॥ त्रिप्रदक्षिणा
मावृत्य देवतांश्चापि वागुरं ॥ स्वविद्यासूत्रकारं च स्वविद्यांश्च विशेषतः ॥ ब्राह्मणान् पूजयेद्भक्त्या गंधपुष्पाक्षतादिभिः ॥
तोषयेद्दक्षिणाभिस्तान् यथा वित्तानुसारतः ॥ अथोपनयनं ॥ अष्टमे वर्षे ब्राह्मण उपनयेद्गर्भाष्टमे वेति ॥ सूत्रं
तथा च मनुः ॥ गर्भाष्टमे देकुर्वीत ब्राह्मणस्योपनायनं ॥ गर्भादेकादशे राशे गर्भानुद्वादशे विद्वान् ॥ ब्रह्मवर्चसकाम
स्य कार्यं विप्रस्य पंचमे ॥ राज्ञो बलाधिपतेः षष्ठे वैशस्याथ रथि नोष्टमे ॥ तथा च याज्ञिकवल्क्यः ॥ आपाद्वैशाखादि
वा चतुर्विंशाच्च वत्सरान् ॥ ब्रह्मक्षत्रिविशोकालो ह्योपनायनिकः परः ॥ अत उर्ध्वं पतंतैते सर्वधर्मबहिष्कृताः ॥ सा
वित्रीपतिता ब्राह्म्या ब्राह्म्यस्तोमाव्रते क्रतोः ॥ अथोपनयनकर्तारः ॥ आचार्यः ॥ पितैवोपनयेत्यत्र तद

भावेपितुः पिता ॥ तदभावेपितुर्भाता तदभावेतुसोदरः ॥ पितापितामहो भ्राता सकल्पो गोत्रजो गुरुः ॥ उपनीयेधिकारी
 स्यात्सर्वभावेपरस्परः ॥ व्रतबंधकुमारस्य विनापि पितुरज्ञया ॥ यः करोति द्विजो मोहान्नरकं प्रतिपद्यते ॥ दूरस्थपि
 तृविषयं ॥ तत्र संस्कार्याः ॥ स्मृत्यर्थसारे ॥ औरसः पुत्रिकापुत्रः सेत्रजो मूढजस्तथा ॥ कनीयश्चतुर्नभृतो दत्तः
 कीर्तश्च कृत्रिमः ॥ देतात्मा च सहोदीजस्तपवित्रसुतस्ततः ॥ एते द्वादश पुत्राश्च संस्कार्यस्य द्विजातयः ॥ केचिदीदृ
 द्विजैर्जातौ संस्कार्यैर्कुंडगोलकौ ॥ अमृते च मृते पत्यौ जारजौ कुंडगोलकौ ॥ कलौ द्वा निषिद्धास्युः दौहित्रं चोर
 संविना ॥ संस्कारेण भवंत्यधीति कैश्चिदुदीरितं ॥ तथामनुः ॥ य एतेभिर्हिताः पुत्रा प्रसंगादन्यबीजजाः ॥ यस्य
 ये बीजतो जातास्तस्य ते नैतरस्य तु ॥ अथोपनये बृहस्पतिबलं ॥ शिरोमणौ ॥ द्विपंचसप्तनंदेशस्थितो जीव शुभ
 प्रदः ॥ व्रतबंधे तु पुत्रस्य कन्यायाश्च कराग्रहे ॥ जन्मत्रिदशमारिष्ठः पूजया शुभदो गुरुः ॥ चतुर्थे ह्यष्टमस्थश्च
 द्वादशस्थो मृतिप्रदः ॥ चतुर्थे द्वादशे जीवे द्विगुणं पूजयेद्गुरुं ॥ नाशुभोष्टमराशिस्थो न तु पूजां शनैरपि ॥ धनुर्मीनकु
 लीरस्थो जीवो जन्मात्यमृत्युदः ॥ विवाहे मेखलादीनां सबलोऽपि बलप्रदः ॥ कर्कसीनधनुस्थोऽपि बटोश्च दष्टमो य
 दि ॥ श्रुत्या चोक्तं विनावर्षं न कुर्यात् व्रतबंधनं ॥ वृधवशिष्टः ॥ आचार्यस्य बलं श्रेष्ठं बटोरंत्योष्टमो यदि ॥ न विचार्य
 बलं तत्र कारयेदुपनायनं ॥ आचार्यस्य बले हीने बटा गर्भाष्टमो यदि ॥ न विचार्य बलं तत्र कारयेदुपनायनं ॥ श्र

अध्यायनमुपाकर्मश्रावणं श्रवणेन तत् ॥ तन्मासे हस्तयुक्तायां पंचम्यां वा तदिष्यते ॥ अष्टमौषधस्तस्मिन् मासे
 तु न भवति चेत् ॥ तदा भाद्रपदे मासि श्रवणेन करोति तत् ॥ शाकलः ॥ मासद्वयेषु पाकर्मन भवेद्यदि वेतदा ॥ आषाढे
 श्रावणे कुर्यात् हस्ते वा कर्करेवौ ॥ तदभावेऽप्यन्यस्मिन् मासे श्रावणेन कुर्यान्नोदगयने इति ॥ आचार्यः ॥ कुर्यान्नगे
 पनीतस्य श्रावणेऽध्ययनेन वं ॥ तद्वर्धवापि कुर्वित नैव कुर्यादथः क्वचित् ॥ यदि चेदुभयं व्याप्तिवृत्त्यर्थं द्विद्वयं ॥
 तत्कर्म सफलं ज्ञेयं मुपाकरणसंज्ञकं ॥ पर्वण्युदयिके कुर्यात् श्रावणं तेतिरीयकाः ॥ बह्वंशश्रावणं कुर्यात् हस्तेर्क्षसाप्त
 वेदिनः ॥ धनिशसंयुतं कुर्याच्च वणं कर्म यद्भवेत् ॥ तत्कर्म सफलं च स्यादुपाकरणसंज्ञकं ॥ संक्रान्तौ ग्रहणे चैव मूढयो
 रुरुभुक्कयोः ॥ उपाकर्मन कर्तव्यं परतश्चेन्न दोषभाक् ॥ गुरुभार्गवयोर्मूढो बाल्ये वा वधिके पि वा ॥ तथा धिमासे
 संसेपे मलमासादिषु द्विजैः ॥ प्रथमोपाकृतिर्न स्यात्कृतं कर्म विनाशकम् ॥ प्रत्येकं कृतं कर्म क्रियमाणं न दुष्यति ॥
 अथोत्सर्जनं ॥ तथा उत्सर्जनं षष्ठमासानधीयते तिसृत्रं ॥ कारिका ॥ अध्यायोत्सर्जनं माध्यमोर्णिमास्या विधीय
 ते ॥ ग्रामाद्बहिः विवेके स्यादुपलेपादि पूर्ववत् ॥ मनुः ॥ उपेतुं छंदसां कुर्यात् बहिरुत्सर्जनं भवेत् ॥ माघे शुक्ले तथा
 प्राप्ते पूर्वाह्ने प्रथमे हनि ॥ उत्सर्जनं भवेत् चेदुक्तकाले तु वै यदि ॥ उपाकरणकाले कुर्यादुत्सर्जनं बुधः ॥ कृष्णाजि
 नः ॥ उपाकर्मणि चोत्सर्जं गौतमादींश्च सप्त वै ॥ ऋषीन् दर्शमर्यान् कृत्वा पूर्जयेत्ततः ॥ अनध्यायान् स्मृतो सिद्धा
 न् परिश्रुत्य त्वधीयते ॥ यत्स्वपूर्वमधीते सो प्रारभेत शुभे हनि ॥ अथामाध्यानाह ॥ पक्षद्वयचतुर्दश्यामष्टमं

त्योक्तवर्षेन बलं गुरोश्चेच्छाया प्रशस्तं व्रतबंधकर्म ॥ अथुक्तवर्षे सुबलप्रदोऽपि नैवैततयोरष्टबलो बलीयात् ॥ तथा
 आचार्यविशेषमाह ॥ मुख्यकालस्तु बलवान् व्रते गोचरशुद्धितः ॥ कालातिक्रमणे नैव गुरुधुधिनो वितयेन् ॥ अथो
 पनयने प्रतिबंधः ॥ नांदीश्राधे कृते पश्चादुल्कापाताग्निदृष्टिषु ॥ सूतकादिनिमित्तेषु न कुर्यान्मौजिबंधनं ॥ अथमा
 तरिरजस्वलाया निर्णयमाह ॥ प्रवतोः ॥ यस्य मांगलिकं कार्यं तस्य मातारजस्वला ॥ तदा तन्न प्रकर्तव्यमायुस
 यकरहितत् ॥ ज्योतिःसारे ॥ उदाह व्रतच्छासु मातायदिरजस्वला ॥ तदानमंगलं कार्यं श्रद्धौ कार्यं शुभे स्फुभिः ॥ प्रा
 रभात्प्राग्निवाहस्य मातायदिरजस्वला ॥ निवृत्तिस्तेन कर्तव्या सह त्वं श्रुतिचोदनात् ॥ नांदीश्राधे कृते पश्चान्मा
 तायदिरजस्वला ॥ मौजिबंधनं कुर्वीत गार्ग्यस्य वचनं यथा ॥ प्रयोगसारावल्यागर्गः ॥ मातृएगंभोजना
 त्सर्वयस्या माता स्पृशी भवेत् ॥ तदा कर्म न कुर्वीत यदि कुर्यान्निरर्थकं ॥ श्रौतनकः ॥ दृष्टे श्राधे कृते पश्चात् ॥ बटीमा
 तारजस्वला ॥ तदा कर्म न कुर्वीत यावद्भोजनसंगता ॥ षट्त्रिंशन्मते ॥ मात्रासहैव भुंजीत ऊर्ध्वमातारजस्वला ॥ व्र
 तबंधं प्रशस्तं स्यादित्याह भगवान्यमः ॥ नांदीश्राधे कृते पश्चात्कन्या मातारजस्वला ॥ कन्यादानपिता कुर्यादित्या
 गिरसभाषितं ॥ नांदीश्राधे कृते यस्य भार्या रजस्वला भवेत् ॥ विवाहे नैव दोषस्या दोषः स्यान्मौजिबंधने ॥ धर्मा
 र्थं कृते विप्रो मौजिबंधनमेव च ॥ न दोषो गर्भरजसोरित्याह स्मृतिसंग्रहः ॥ अथोपनयनादेतुं सुरुतो लोभना
 तइथा ॥ मात्रासहैव भुंजीयाद्वा हो भार्याया सह ॥ मात्रासहैव भुंजीयां चैलमानो कभोजने ॥ शिरेवां हि स्यावप

द्वितये तथा प्रतिपदे दर्शपूर्णे चानध्यायाः प्रकीर्तिताः ॥ चतुर्मास्याद्वितीया तु युगमन्यंतरादिषु ॥ अष्टकासु च सर्वासु
 तथा सोमपादासु च ॥ अथने विषुवै चैव श्रवणद्वादशी तथा ॥ शयनी बोधये निचैव द्वादसी परिकीर्तिता ॥ द्वितीया प्रे
 तपक्षस्य साभावे त्रेतसंज्ञका ॥ आश्विनस्य तु याशुक्ला द्वितीया प्रेतसंज्ञका ॥ भरणी प्रेतपक्षस्य द्वितीया पितृथैव
 च ॥ अनाध्यायास्त्रिमेतित्यादिति प्रोक्ता महर्षिभिः ॥ अथनैमित्तिकानाह ॥ ग्रामादाहादिकानपि ॥ शंखा
 चतुर्दशी चैव तथा संख्या चतुर्दशी ॥ निर्घाते भूमिचलने ज्येष्ठे तिषांचोपमार्जने ॥ एतान् कालिका चिद्यादनध्या
 यानृतावपि ॥ चतुर्मास्याद्वितीयाया आहाशुचा उर्जितपस्ये च या द्वितीया विधूषये ॥ चतुर्मास्यद्वितीयास्ताः प्र
 वदंति महर्षयः ॥ अथ युगादयः ॥ माघे पंचदसी कलानभस्ये च त्रयोसै दसी ॥ तृतीयामाधवेशुक्लानवस्यु
 र्जयगादयः ॥ अन्यादयः ॥ अश्वयुक् शुक्लानवमी द्वादसी कार्तिकेसिता ॥ सिता षाढस्य दशमी माघमास
 स्य सप्तमी ॥ श्रावणे चाप्यमावास्या ज्येष्ठे पंचदसी सिता ॥ आषाढी कार्तिकी माघी चैत्री मन्वादयस्मृताः ॥
 अथाष्टकाः ॥ मार्गषौष्ठे तथा माघे नभस्य फाल्गुने पिवा ॥ कलपक्षे शुक्ला तिस्त्रः सप्तम्यादियथाक्रमे ॥ अ
 थसोमपादाः ॥ ज्येष्ठेशुक्लद्वितीया च ह्याश्विनी दशमी सिता ॥ चतुर्थी द्वादसी माघे एताः सोमपादाः स्मृताः
 मृगश्रृङ्ग संक्रांति द्वे तद्गदक्षिणायने ॥ अथ चैव तुलामेघौ विषुवौ तौ प्रकीर्तितौ ॥ चतुर्दस्यायदा पर्व प्रा

गस्तातृद्वयतेरैः ॥ अनध्यायं प्रकुर्वीत त्रयोदश्यां तु सर्वदा ॥ आस्रायां प्रातरारभ्य त्रयोदश्यतुवर्तते ॥ अनध्याये
 भवेत्तत्र भूते दक्षो भवेद्यदि ॥ यथा संख्येतु वै भूते त्रयोदशी भवेद्यदि ॥ वेदविद्भिः समाख्याता सैव संख्याचतुर्दशी ॥
 अनध्याये षष्ठीयानां देवं द्रुप्रहरे ध्रुवं ॥ हतादंडेन च द्रोहान्मृताः स्वर्गे न यांति हि ॥ नानुरोधस्वनध्याये होम
 मंत्रेषु चैव हि ॥ वेदोपाकरणे चैव स्वाध्याये चैव नित्ये ॥ अथ प्रदोषः ॥ षष्ठी च द्वादसी चैव दर्धरात्रादधो
 यदि ॥ नवनाड्यतृतीया चैव दोषो मुनिभिस्मृतः ॥ युगसप्त त्रयोदश्यो वर्तते स्तमया दधः ॥ प्रदोषे तत्र कु
 र्वीत द्यौः कार्घ्यघटिका सुच ॥ युगश्चतुर्थिस्तप्तमीति ॥ अथ गोदानं ॥ गोदानं स्नातकं चैव समावर्तनं कर्तव्यं ॥
 चो लोपनयनं चैव न कुर्याद्दक्षिणायने ॥ मरीचिः ॥ गोदानं मूलतस्येह विवाहश्चेद्यु पस्थितः ॥ याम्यायने
 पि कुर्वीत गोदानं स्नातकं चैव ॥ चकारात्समावर्तनं ॥ एतेन गोदानं षोडशे वर्षे के शशब्दे नुश्मशब्दा
 न्वारयेदिति ॥ सूत्रं ॥ अथाचकारिका ॥ गोदानं चो लवत्कार्यं षोडशे द्यौः कुर्यात् ॥ अकौतेव शानं नास्ति
 श्रमश्रूणां मुंडनं भवेत् ॥ ॥ अथ समावर्तनं ॥ अथैतान्युपकल्पयन् समावर्तमान इति सूत्रं ॥ कारिका
 वेदत्रयानि वापारं नीत्वा त्कभयमेव वा ॥ त्रते पक्षे तु शब्दार्थमारण्याध्ययने कृते ॥ विद्यांते गुरुमर्थने कर्मार्थं
 कखाणिते ॥ यमर्थं महत्कृत्वा ततो बुद्ध्या मवाप्य च ॥ कुर्वीत स्वयमेवैतत्समावर्तनं संज्ञकं ॥ प्राप्या दग्गया

नाद्यक्तमुक्तस्वस्त्ययनं स्वयं ॥ अथ स्नातकं ॥ विधाते गुरुमर्थेन निमंत्रयं कृतानुज्ञातस्य वा स्नानं तस्यैव ॥ व्रतानि भवन्तीति सू-
त्रं ॥ कारिका ॥ अथ शिष्यः समावर्तेनामोपांशुगुरोर्वदेत् ॥ उच्चैरुर्ध्वं वदेत्छानमिदमस्येष्टमाश्रमं ॥ हे वेद दत्तमाह-
स्यं वत्समो भोरतित्वथा ॥ यथाचारं तथा कुर्यादेकस्मिन्नपि वादिने ॥ गोदानादीनि कर्माणि विवाहात्पूर्ववासरे ॥ एकं
तत्रैवाकुर्यादित्यज्ञविदो विदुः ॥ अथ मधुपर्कदिविवाहः ॥ ऋत्विजो ब्रूतामधुपर्कमाहरेत्स्नातकायोपस्थिताये-
त्यादि मधुपर्को भवतीति सूत्रं ॥ मनुः ॥ गुरुण नुमते श्रात्वा समावृत्तो यथाविधि ॥ उद्देहेत द्विजो भार्या सुवर्णालक्षणां वि-
तां ॥ यस्यास्तु न भवेद्भ्रातानविज्ञायेत वा पिता ॥ नोपयेत्ते ततां प्राज्ञः पुत्रिकाधर्मशक्या ॥ समानप्रवरां कन्यां सपिंशं चै-
कगोत्रजां ॥ न वै ता वरयेत्प्राज्ञो मातृवत्परिकीर्तिता ॥ वाग्दानं च प्रदानं च वरणं पाणिपीडनं ॥ सप्तपदीति पंचांगो मुनि-
भिः परिकीर्तिताः ॥ तत्र वाग्दानं ॥ कुर्याद्देवाहिके मासि वाग्दानं द्विजसतमः ॥ कलशेन स मायुक्तं संख्या गणनायकं ॥ स-
न्निधौ द्विजदेवानां कर्मणामे सुताय वै ॥ तया स्वीक्रियते मद्यं सुरूपा दीयते मया ॥ कायेन मनसा वाचा संप्रीत्या धर्म-
वृक्षये ॥ पुत्रमित्रसुहृद्गैः समैवं तमुनिश्चितं ॥ कन्याते मम पुत्राय स्वीकृतै व मया द्युवै ॥ एतेषां सन्निधावेव मम वंश-
भिवृक्षये ॥ संबधुगोत्रमुच्चार्य दद्याद्देवकन्यकां पिता ॥ हस्ते पितुर्वरस्थाथ तां कालं साक्षत फले ॥ दास्ये हं ते घपुत्राय सु-
रूपां समकन्यकां ॥ आसादया विवाहार्थं द्रव्यमंगलकानि च ॥ स्वीकृतमम पुत्राय मया द्यतव पुत्रिका ॥ सफलं चाह

तदद्याद्यथाचारः परस्परं ॥ अथप्रदानं ॥ कन्यायावरणात्पूर्वप्रदानं चैव कारयेत् ॥ संप्रज्य कन्यकां दद्यादस्त्रालंकारभूषणं ॥ प्रदानं पट्टकूलादिकर्णकंठादिभूषणं ॥ लक्ष्याशिरोथविप्रेभ्यः स्तेभ्यो दद्यात्फलानि च ॥ अथवरणं ॥ प्रार्थयेद्देवं संपन्नान्मधुपर्केण पूजितः ॥ मर्त्यं वृणिधं कन्यामिति दत्वा च दक्षिणं ॥ गात्रोद्भवस्य गोत्रस्य संबंधस्यामु कस्य च ॥ मन्त्रेणैवायपुत्राय ह्यमुकाय वराय वै ॥ कन्याया अपि गोत्राय यथा पूर्ववदुच्चरेत् ॥ न प्रीमया त्रपौ त्रीचपुत्री कन्यां यथाविधि ॥ कन्यसमीपमागत्य ब्राह्मणैः सह वै पिता ॥ इत्युक्त्वा भो द्विजाय यं वृणिधं कन्यकामिमाम् ॥ प्रत्युचुस्ते द्विजाः सर्वे वयं चेमां वृणिमहे ॥ प्रसुग्मं तेति सूक्तं तु जपेद्यु ब्राह्मणास्ततः ॥ अष्टौ वाचाथ चत्वारो ब्राह्मणा वेदपारगाः ॥ कन्यायावरणे चैव योज्याः कमीतदोहिये ॥ गच्छन्मृष्टेति वाक्यानि पक्षिणामप्रियाणि च ॥ जपेत्कनिकदंस्तु तं देवी वाचमृचंतथा ॥ अथपाणीपीडनं ॥ धर्मचार्थचकामेचनानि चरितव्या त्वया ॥ इयं गृह्णाति चैवापि पीडनं वृत्तिकारकः ॥ अथसप्तपदी ॥ अभ्युक्रामयेदीशान्यां वधूं सप्तदानितु ॥ साचाभ्युक्रामयेत्पूर्वदक्षिणं पादमात्मनः ॥ इतिप्रसंतः पंचांगो विवाहो दक्षितस्तथा ॥ अथमधुपर्कः ॥ द्विराचम्य समासीनः सकर्ता प्राञ्जुरवो वरं ॥ प्राञ्जुरवंतं समीसीनं मधुपर्केण पूजयेत् ॥ कुलमये परीक्षेत मातुतः पितुतः श्रुति ॥ यथोक्तपुरस्तात् बुद्धिमते कन्यां प्रयच्छेत् बुधिरूपशालं संपन्नामुपयच्छेदिति ॥ सूत्रं ॥ कारिका ॥ यथोक्तलक्षणां कन्यां उक्तकाले समुद्बहेत् ॥ स्यादाभ्युदयिकं श्राद्धं पूर्ववत्वाद्यवासरे ॥ अपरेद्यः

कृतश्चातोहतवस्त्रधृतो वरः ॥ स्वलंकृतसितछत्रोपदातिपातिबांधवैः ॥ दृष्टो बध्नुगृहं गत्वामधुपर्केण श्रुजितः ॥ स्वगृह्योक्तवि
धानेन कृत्वा कन्यां स्वशारिणिनां ॥ वरोयः प्रतिगृहीयात्स्वशारवोक्तविधानतः ॥ दशाचारानुधर्मेण विवाहः कार्य एव तु ॥
तथा च स्त्रे ॥ अथ खलूचावचजनपदधर्माग्रामधर्माश्चतान् विवाहे प्रतीयादिति ॥ तथा च मनुः ॥ ब्राह्मो देवतथैवा
र्षः प्राजापत्यस्तथासुरः ॥ गंधर्वो राक्षसश्च वैपैशाचश्चाष्टमो धर्मः ॥ चतुरो ब्राह्मणस्याद्यान् प्रशस्तान् कवयो वि
दुः ॥ राक्षसः क्षत्रियस्यैव मासुरो वैश्यश्चूडयोः ॥ आछाद्य चार्हयित्वा च श्रुतिशीलवैतस्वयं ॥ आहूय दानं कन्याया
ब्रह्मो धर्मः प्रकीर्तितः ॥ यज्ञेतु वितेते सम्यक् कृत्विजे कर्म कुर्वते ॥ अलंकृत्य सुता दानं देवं धर्मं च रक्षते ॥ एकं गामि
थुनं देवाचरा सदाय धर्मतः ॥ कन्या प्रदानविधिव तदा षोडशो धर्म उच्यते ॥ सहो भौ चरतां धर्ममिति वाचानुभाष्यतु ॥ कन्याप्र
दानमभ्यर्च्य प्राजापत्यो विधिः स्मृतः ॥ ज्ञातिभ्यो द्रविणं दत्वा कन्यायै चैव शक्तितः ॥ कन्याप्रदानं यो दद्यादसुरो धर्म
उच्यते ॥ इच्छया योन्यसंयोगः कन्यायाश्च वरस्य च ॥ गंधर्वसतु विज्ञेयो मैथुन्यः कामसंभवः ॥ हत्वा छित्वा च भित्वा
चाकोदाती रुदती रुग्हात् ॥ प्रसह्य कन्याहरणं राक्षसो विधिरुच्यते ॥ सुसामतां प्रमतां वारहो यत्रोपगच्छति ॥ समा
पिच्छे विवाहानां पैशाचो प्रथितोऽष्टमः ॥ संतिष्ठेत्प्राञ्जुरखी कन्यातिष्ठेत्प्राञ्जुरवो वरः ॥ मुहूर्त्ते शोभने काले

तर्धायावरंतयोः॥ स्वाक्षतान् सुमुद्रते तुक्षिपेतां शिरसो मिथः॥ क्षिपेत्कन्यां क्षतापूर्वपश्चाच्चैव क्षिपेद्वरः॥ ऋक् च
वेत्यादिभिर्मंत्रैः क्षिपेत्पुरक्षां द्विजाः॥ आशिषो वाचयित्वा चैव यथाचरेत्॥ ततश्चोदङ्मुखं स्तिष्ठेत्सभार्या कन्या
कापिता॥ प्राङ्मुख्यां स्थितायां कन्यां दद्याद्द्वाराय वै॥ अङ्गिरेव द्विजाग्र्याणां कन्यादानं प्रशस्यते॥ इतरेषां तु व
र्णानामितरेतरकाम्यया॥ दंपत्योरक्षणां यवधीयात्कंकणांतयोः॥ करयोरेकमेकस्य बध्नीयातां तु दंपती॥
अनादेशो दक्षिणं प्रतियादिति भाष्यकारः॥ शौनकः॥ द्विगुणो नैव सूत्रेण पंचधा वेष्टनंतयोः॥ ततोऽप्यधोर्ध्वचोर्धोर्ध्वः
प्रकोष्ठे बंधनंतयोः॥ स्मृतिः॥ रक्षार्थं दक्षिणे हस्ते बध्नीयात्कंकणं तयोः॥ बंधनं वन्यकापूर्ववरपूर्वविमोचयेत्॥
सूत्रं चतुर्गुणं कृत्य दंपत्योर्वेष्टितं च यत्॥ रक्षार्थं कंकणं प्राङ्मुख्याविकानसमान्वितं॥ विश्वेताते तृचापुंसां बध्नीया दक्षि
णे करे॥ अथ वामकरे स्त्रीणां बृहत्सामेत्कचैव तु॥ इत्यनेन केचित्कन्याया वामकरे बध्नीयंति सकेचिद्देशाचारः॥ दे
शधर्मानुसारत इति व्यवस्थाज्ञातव्या॥ कन्यायैवाससीदृत्वा बध्नीया दाससीतयोः॥ बध्नीयान्मंगलं सूत्रं कुंकुमोक्तं
सुशोभनं॥ इत्यादिकं प्रकुर्वीत देशधर्मानुसारतः॥ त्रयो वेदिं ब्रजेयातां होमस्तत्र विधीयते॥ अथ वेदिकालक्षणं
हस्तोष्ठितां चतुर्हस्तां च रस्त्रां समंततः॥ स भैश्चतुर्भिः संयुक्तां विवाहे वेदिकां शुभं॥ विस्तारितां हस्तचतुष्टयेन

अथयस्मिन्निवाहाग्निरुत्पन्नोहनि तस्यतु ॥ तत्सायंतमनारभ्य वह्निं परिचरेत्स्वयं ॥ रात्रावतीतः कालश्चेतच्छायांतदुपक्रमः ॥
 आत्मनोसंभवेत्पानीपुत्रादय इति स्मृताः ॥ रात्रौ त्रिभागं कुर्वीत द्वौ भागौ पूर्ववासरे ॥ परस्मिन् तृतीयो भागो विवाहेऽस्मत्
 केऋतो ॥ मध्येऽग्नौ विनष्टे ॥ चतुर्थि मध्येऽप्यनले विनष्टे संधानमग्ने त्वथ लौकिकाग्नौ ॥ औपासनात् पूर्वमथापि नष्टे
 विवाहहोमं विधिवच्चकुर्यात् ॥ विवाहोपासनात् पूर्वमनले शांतिमागते ॥ परिणीयादिकं कृत्वा भोमशेषं समापयेत्
 अत्र कन्यां कृतुमतीचेत् ॥ प्रयोगपारिजाते ॥ विवाहहोमे प्रकृते कन्यायादिरजस्वला ॥ त्रिरात्रं दंपती स्यातां पृथक्
 कशयासनाशनौ ॥ चतुर्थ्यहनि संस्नातो तस्मिन् रात्रौ यथाविधि ॥ विवाहहोमं कुर्यात्तां कन्यादानादिकं तथा
 चतुर्थि मध्ये कन्याचेद्वेद्यदिरजस्वला ॥ त्रिरात्रं मशुचिस्त्वेका चतुर्थ्यहनि शुध्यति ॥ युंजानहोमं कुर्यात् प्रा
 यश्चित्तं विधीयते ॥ श्रियं संप्रजयेद्भक्त्या पुनर्होमो विधीयते ॥ अथ रात्रौ दानं ॥ कन्यादानं निशीथे चेद्द्वौ गोपोषिता
 यच ॥ उपोषितः सुतां दद्याद्वा ह्यादिषु चतुष्टयि ॥ अन्यपक्षः ॥ कन्यादानं निशीथे चेद्दिवा भोजनमाचरेत् ॥ पुनश्चा
 ताजपदेवीं पिता कन्याप्रयच्छति ॥ मुक्तासमुद्धहे कन्यां सावित्री गृह्णंतथा ॥ गंधर्वसुरयोर्मध्ये विधिरेव मुदा ह
 तः ॥ अथ कन्यादाः ॥ पितापितामहो भ्रातापितृव्यो गोत्रिणो गुरुः ॥ मातामहो मातुलो वा कन्यदा बांधवा क्रमात् ॥
 पित्रादिदातृभवेतु कन्या कुर्यात्स्वयं वर ॥ इत्येवं केचिदाचार्या प्राकृर्महति संकटे ॥ अथान्यशाखिने दानं ॥

३२

स्वशारिखिचेद्द्वौ न स्यात्कस्मै देयात्तु कन्यका ॥ स्वगृह्योक्तविधानेन दद्यातां परशाखिने ॥ पूजयेन्मधुपर्कणस्वश
 र्ववाविधिना वरं ॥ आकन्यादानपर्यंतं पिता कुर्यात्स्वशाखितः ॥ दंपती ॥ अनियमः ॥ तत्रेदं सूत्रं ॥ अतुर्धर्मस्य राल
 वणाशिनौ ब्रह्मचारिणा बलं कुर्यात् ॥ शयानो स्यातां त्रिरात्रं दद्यात्संवत्सरं वै कर्षिरिति ॥ तत्र स्मृतिः
 विवाहे दंपती स्यातां त्रिरात्रं ब्रह्मचारिणौ ॥ अलंकृता वधश्चैव सहशय्यशतासनौ ॥ कारिका ॥ वधासंहेव कर्तव्यो
 निवासः श्वशुरालये ॥ चतुर्थरात्रमत्रैव केचिदेवं वदन्ति हि ॥ अथ चतुर्थः ॥ उत्थाया पररात्रैतु चतुर्थ्या कन्यका
 पिता ॥ कुर्वीत मंगलं स्नानं कृत्वा वस्त्रं च धारयेत् ॥ ताभ्यां च वाससी दद्यादैरिणी पूजयेदथ ॥ चतुर्थि मध्ये शा
 यं तैदोषाय दिवस्य चेत् ॥ दत्तामपि पुनर्दद्यात्पितान्यस्मै विदुर्बुधाः ॥ आचार्यः प्रवरैक्यादिदोषास्युः पति
 संगदधोयदि ॥ दत्तामपि हरेदद्यादन्यस्मा इति केचन ॥ हेमाद्रौ ॥ कलौ तु पुनरुदाहं वर्जयेदिति गालवः ॥ कस्मै
 श्विदेशोऽस्ति इह देशे न केचन ॥ इति पुनरुदाहं ॥ वरस्य पित्रे मात्रे च दद्यादस्त्राणि वैततः ॥ वरमातुः करे द
 द्यादंशपात्रं सुपुजितं ॥ बलिदानं ततः कुर्याच्चतुर्दिक्षु यथाक्रमं ॥ अनेन बलिदानेन प्रियतामिति देवताः ॥
 कस्मा ॥ वंशदानमिदं पुण्यं वंशानां वंशवर्धनं ॥ वंशस्य दीयते दानमतः शांतिं प्रयच्छमे ॥ अस्मादादि सुहृदं
 धन्मुक्तायाति भवद्गृहं ॥ मातः पालयभावेन कन्यां मे रूपवच्छल ॥ कन्यासापालितास्माभिः क्षणमतञ्जनेन

तः॥ दीयते ते सुतायाद्यप्रीतेये पार्वतीपतेः॥ कन्यायापालितावाभ्यामिति स्नेहेन पुत्रवत्॥ इदानीं तव पुत्राय दत्ता
 श्वेहेन पाल्यतां॥ इति चतुर्थः॥ अथ वधू प्रवेशः॥ तत्रेदं सूत्रं॥ प्रयाण उपपद्यामाने प्रयात्वे तां नयतु हस्त गृह्येति या
 नसमारोहयेदिति॥ कारिका॥ विवाहानंतरं गच्छेत्सभार्यः स्वस्य मंदिरं॥ यदि ग्रामांतरे तस्या तत्र यानेन गम्यते॥ वि
 वाहमारभ्य वधू प्रवेशे मध्ये शुभः षोडश वासरस्य॥ निषिद्धतारातिथियोगदोषो न तत्र चैवं मुनतत्र चैवं मुनये
 वदंति॥ आषोडश दिनादुर्वा कुननु वधाः प्रवेशने॥ तिथि वासर ताराणां दोषस्तत्र न विद्यते॥ यथा चास्त्येव कार्यः॥
 विवाहमारभ्य वधू प्रवेशो युग्मे दिने षोडश दिना वधिः स्यात्॥ न चासमाने यदि पंचमे द्वि द्वास्तस्त इध्वनि दिवा प्रश
 स्त॥ वधू प्रवेशनं कार्यं पंचमे सप्तमेपि वा॥ नवमे च शुभे वारे सुलग्ने शशिनो बले॥ उद्वाहे च तुरष्ट षट् दशादिने श्रे
 ष्ठं वधू प्रवेशनं मासेषु द्विचतुः षडष्ट दश सुश्रीः पंच आयुः प्रदं॥ वर्षे तु द्विचतुः षडष्ट मशुभं पंचादमुखापरैः पूर्वा
 पुण्य मनोरथा विभवदा वध्वाः प्रवेशो भवेत्॥ वधू प्रवेशो न दिवा प्रवेशो न प्रवेशो न निशि प्रशस्तः॥ दिवा च रात्रौ च
 गृहं प्रवेशः संकीर्तय स्यात्त्रिविधः प्रवेशः॥ अथ देवतोत्थापनं॥ समे च दिवसे कुर्यात् देवकोत्थापनं बुधः॥ षष्टे च
 विषमे नष्टं त्यक्त्वा पंचम सप्तमौ॥ प्रतिष्ठादि नमारभ्य षोडशाहं च मध्यतः॥ मंटे पोद्वासनं कुर्यात् दुद्वाहे च त्रते दश
 व्रत इति उपनयने दशाहं मध्यतीत्यर्थः॥ विवाहात्प्रथमे पुष्ये त्वा षाढे वाधि मासिके॥ नैव भर्तृ गृहे वा सश्वे त्रे

हस्तोद्धितां मंदिरवामभागे॥ स्तंभैश्चतुर्भिः कृतनिर्मितां गिं वेदिं विवाहे प्रवदंति संतः॥ अन्यपक्षः॥ कन्याहस्तैः पंचभिः स
 प्रभिर्वा वेदिं कुर्यात्कर्म षष्टे छितां गिं॥ रम्ये हर्म्ये निर्गमाद्वामभागे जायापत्यो राशिषो वाचयिता॥ अथ व्रतबंधे वे
 दिक॥ प्राकूपश्चिमोर्ध्वं पद षट्क युक्तं मुदी च याम्यादि पद्यानि पंच॥ एवं विधा ज्योतिष त्वनिर्मिता बटोः शतायुर्भ
 वती हवेदिका॥ अन्यपक्षः॥ आचार्यस्य पदैः षड्भिश्चतुर्भिरथ वा करैः॥ विस्तृता चतुरस्त्रा च बटोर्वेदी करोन्नता॥ लंबा
 भित्ति द्विहस्ता स्यादुन्नता त्रिंशदंगुला॥ प्रागेव द्या विवाहे च विस्तृता द्वादशांगुला॥ अष्टावष्टौ प्रकुर्वीत सोपानानथ
 पाश्वयोः॥ तदग्रे कलशाकार मितियज्ञ विदो मते॥ अन्यपीठं॥ अष्टा त्रिंशद्दशांगुलं मुन्नतं स्यात् षडंगुलं॥ अष्टां
 गुलं च विस्तारं कुर्यादौ दुंबरादिना॥ अथ होमः॥ कारिका॥ होमदेशे व्रजेयतां प्रतिगृह्य करोमिथः॥ आत्मनो दक्षिणे
 पार्श्वे वधूतामुपवेशयेत्॥ विवाहः स्याद्दिने यास्मिन् दिवा वायु दिवा निशि॥ होमं तत्रैव कुर्वीत यथा अनुक्रमेण नतु॥ हो
 म इति विवाह होम इत्यर्थः॥ तावद्विवाहो नैव स्याद्यद्यत्सप्तपदी परवेत्॥ तस्मात्सप्तपदी कार्या विवाहो मुनिभिः स्मृतः॥ वृ
 धमनुः॥ एकत्वं संगता भर्तुः पिंडगोत्रं च सूतके॥ स्वगोत्राद्भ्रूयते नारी विवाहात्सप्तमे पदे॥ गृहं प्रवेश होमं तु होमं चैव विहि
 कं च हि॥ एक तत्रेण वा कुर्यादिकस्मिन्ननलेपि च॥ स्वामे सागमे पत्नी लाजान्दहत्वा परवेशयेत्॥ यजुः सप्तपदा इध्व
 होमांतै चैव बहुचः॥ सायमोपासनं कुर्यादस्तं याति दिवा करे॥ सभायां विधिना चैव तस्मिन्नेव कृताशने॥ कारिका॥

कर्मकुर्वतां॥ कर्मणि क्रियमाणेषु मध्ये चेत्सूतकं भवेत्॥ यावत्कर्म समाप्तिः स्यात्तावन्नाप्रोतिस्तकं॥ विना नैमित्त्य
 मन्येषु कर्मस्वाशौचमिष्यते॥ विश्वरूपे॥ विवाहादिषु मध्ये चेत्सूतके सति चांतरा॥ पूर्वसंकल्पितं इदं दीयमानं न
 दुष्यति॥ विवाहोत्सवयज्ञेषु त्वंतरामृतस्तके॥ शेषमन्नं परैर्देयं दातुं न भोक्तुं न संस्पृशेत्॥ ॥ सूतके पित्राह
 णि॥ विवाहे नियमाह॥ गर्गः॥ नां दी आधे कृते चैव यावन्मातृ विसर्जनं॥ दर्श आधं श्रय आधे स्नानं सीतोदके न
 च॥ अपसव्यं स्वधाकारं नित्य आधं तथैव॥ ब्रह्म यज्ञं चाध्ययनं न च सीमातिपातनं॥ उपवासव्रतं चैव आधं भोज
 नमेव॥ नैव कुर्युः सपिंडाश्च मंढपोद्वासना विधिं॥ मंढपोद्वासनात्पूर्वं नां दी आधे कृते यदि॥ ये कुर्वन्ति न रामो
 हादपमृत्यं व्रजं तिते॥ नां दी आधे कृते चैव पित्रोः आधं कृतेऽपि च॥ मोहादुपवसेद्यस्तु नरकं प्रतिपद्यते॥ पित्रोः
 प्रत्यादिके प्राप्ते नां दी आधं न कारयेत्॥ यदि मोहाद्विजः कुर्यात्तमांगल्यमशुभं भवेत्॥ निवृत्य यतिमांगल्यं स्व
 धयामंदबुधयः॥ मांगल्यविमुखा शश्वदपमृत्यं व्रजं तिते॥ मुहुर्तेन लभेदन्यत्कथं वैवाहिकं तदा॥ समाप्यादि
 कमभ्यज्य कृत्वा न्युदयिकं ततः॥ देशकालभयाद्वापि समाहितमना भवेत्॥ वैवाहिकं द्विजः कुर्यात्संकेटमु न
 यो विदुः॥ सपिंडान्नैव कुर्वन्तरन्ये ग्रामे गृहेऽपि च॥ नैव देशांतरे दोषः स्वधाकारो भवेद्यदि॥ ॥ अथ विवाहा
 दूर्ध्ववर्जनाह॥ स्नांसचैलं तिलमिश्रं कर्म प्रतानुयानं करकप्रदानं॥ अर्ध्वतीर्थी मरदृशं निचविवर्जयेन्मंग

३४

लतोद्भवेर्कै॥ मासषट्कं विवाहादि व्रतप्रारंभेऽपि च॥ जीर्णभांजणि न त्याज्यं गृहं संमार्जनं तथा॥ उर्ध्वविवाहात्पु
 त्रस्य तथा व्रतबन्धनात्॥ आत्मनो मंडनं चैव वर्षवर्षार्धमेव च॥ विवाहोपनयादूर्ध्ववर्षवर्षार्धमेव च॥ न दद्यात्करका
 न्न न तिलैरर्चयेत्सिद्धं॥ वृधोरुपरि कर्तव्यं मातापित्रोर्मते ह नि॥ मांडव्यः॥ पदं पत्योऽपि तरो भ्राता कृवनी तस्तु सो
 दरः॥ पितृव्यस्तादृशश्चैव पितामहपितामही॥ एषामन्यतमः कश्चित्मृता भवति मानुषः॥ कृते वाडूनिश्चयं पूसां प्रति
 कूलं प्रजायते॥ दीर्घरोगाभिभूतस्य दूरदेशे स्थितस्य च॥ उदासवर्तिनिश्चैव प्रतिकूलं न विद्यते॥ प्रतिकूले तु संजाते
 विवाहो नैव कारयेत्॥ प्रतिकूलेऽपि केप्याहुः कर्तव्यं शांतिपूर्वकं॥ ॥ प्रतिकूले कालमाह॥ पितुर्मर्तुश्च पत्न्याश्च वर्ष
 वर्षतदर्धकं॥ सूतत्रात्रोऽसार्धमासं समितं॥ तदंतं शांतिकं कृत्वा यथोक्तविधिना ततः॥ पुनश्चैवोथ वाग्दानं कृत्वा
 लग्नं विधीयते॥ प्रतिकूलेऽपि पिंडानां मासमेकं विवर्जयेत्॥ शांतिं कृत्वा विधानेन ततो लग्नं विधीयते॥ संकेटसमनु
 प्राप्ते याज्ञवल्क्येन योगिना॥ शांतिरुक्ता गणे शस्यं पूजां कृत्वा समाचरेत्॥ अथ विष्णुं तथो गौरी मृत्यं जय ततः परं॥
 मृत्यं च प्रार्थयेद्ब्रह्मा ततः त्रैलोक्यं क्रमात्॥ सहस्रमायुतं वापि ब्राह्मणैः कारितं जपं॥ एतेषां तितिमाः पूज्याः आदि
 दिग्रहास्ततः॥ शांतिकं विधिना कुर्यात्कलशारूपादिनादि॥ समिद्धिश्चरूपा चैव होमः कार्ये यथाविधि॥ ततो

व्याहृतिभिर्होमं शतमष्टोत्तरं कुनेत॥ ततः स्वष्टकृतं कुलाहोमं शेषं समापयेत्॥ कलशस्थोदकेनैव सिंचयुर्दपतीचतौ॥
 आचार्यश्च जयेद्भक्त्या वरचालं कारभूषणैः॥ ऋत्विग्भ्यो दक्षिणं दत्वा ब्राह्मणान् भोजयेदथा॥ प्रतिकूलविधिः प्रोक्तः
 इत्येवं पूर्वसूरिभिः॥ अकृत्वा शान्तिकं यस्तु निषिद्धे सति दारुणे॥ यः करोति शुभं कर्म विघ्नं तस्य पेदपेद॥ अथ पितरि
 मृतेशुभकर्मनिषेधः॥ मृते जाते जनन्याश्चेद्वर्षवर्षार्धमेव वा॥ न कुर्याच्छुभकर्मणि कलधर्मास्तथैव वा॥ पितुर
 वृद्धमशौचस्यात्षणमासे मातुरस्य तु॥ मासत्रयं तु भार्यायां तदर्थं भ्रातृपुत्रयोः॥ अन्येषां तु सपिंडानां मासमेकमु
 दाहृतं॥ उक्तकालावधिर्यावा तावन्मैव शुभक्रिया॥ दशाहानंतरं प्रोक्तमाशौचं यद्विजन्मनां॥ शुभार्थ एव जानी
 यात्कृत्वापि हि सपिंडने॥ यावदाशौचमारभ्य सपिंडिकरणं भवेत्॥ विवाहादीनि सर्वाणि शुभकर्मणि वर्जये
 त्॥ मृते पितरि यस्याथ मृताया वापि मातरि॥ न कुर्याच्छुभकर्मणि वर्षवर्षार्धमेव वा॥ अत बंधं विवाहं च न कुर्या
 छोभनं सुतः॥ वर्षवर्षार्धकंचैव कृतेपि हि सपिंडने॥ विवाहादिप्रकुर्वीत यदा महति संकटे॥ सपिंडिकरणाद्
 धर्ममासिकान्यपकर्षव॥ कन्यायाश्चातिकालस्य वरस्यापि भवेद्यदि॥ तस्योदाहने दोषोऽस्ति तथा चैष वोपमायने॥
 शुभकर्मणि कार्याणि॥ निवृत्ते रक्तके हितु॥ इत्युक्तास्तत्सपिंडानां केचिन्नेच्छंति मानवाः॥ व्याघ्रः प्रेतक्रिया
 मनिर्दृत्य न कुर्याच्छोभनं सुतः॥ ॥ सत्यं व्रतः॥ पिंडदानं परित्यज्य सकल्पं कुरुते यदि॥ संतते स्तुविनाश

तावद्देहं तथा॥ वंशदानं विनायस्तु मंढपोदासनं यदि॥ आसनात्कुरुते मृत्योदं पत्योः क्षयमायुषः॥ स्मृत्यर्थसारे॥ वरे
 देशांतरगते त्रीनृत्तत्संप्रतीक्ष्य वै॥ कन्यायस्यै प्रदातव्या वाग्दाने तु कृते सति॥ पंचत्वंगे वरोगे द्वागदाने यदि वै कृते॥
 कन्यान्यस्मै प्रदातव्या तथा सपपदात्पुत्रा॥ कृते सप्तपदे भर्तुर्वियोगाय दिजायते॥ न देयात्पुनरन्यस्मै कलौ कं न्यामनीषि
 मिः॥ अथ प्रतिकूलं॥ स्मृतिचंद्रिकायां॥ कृते वद्विश्चये पितृभ्यां नृत्तकर्म तस्य गोत्रिणं॥ तदा अमंगलं कार्यं नारीवैध
 व्यदं ध्रुवं॥ भृगुः॥ वाग्दानानंतरं युक्कुलयोः कस्यचिन्मृतिः॥ तदा दाहो नैव कार्यः स्वपक्षे क्षयदोयत्तः॥ बृहदशौनकः
 वरवधोः पितामाता पितृव्यश्च सहोदरः॥ एतेषां प्रतिकूलं चेन्महाविघ्नप्रदं ध्रुवं॥ पितापितामहश्चैव माता चैव पि
 तामही॥ पितृव्यस्त्रीसुतो भ्राता भगिनी च विवाहिता॥ एभिरेवापि चान्यैश्च प्रतिकूलं बुधैः स्मृतं॥ अन्यैरपि विपक्षे चैव क
 चिद्बुधैर्न निक्रियाः॥ विधिर्भवेत्सपिंडानां नापरेषामयं विधिः॥ अथ विवाहादिषु सूतकोत्पत्तिः॥ बौले चैवोपनयने
 विवाहे च महामखे॥ त्रिषट्दशौकविंशत्या प्रारंभे नास्ति सूतकं॥ तथा च॥ एकविंशत्यह्यज्ञे विवाहे दशवास
 राः॥ त्रिषट्बौलोपनयने नादी आश्विपुरोदिनं॥ प्रारंभो वरपां यज्ञे संकल्यो व्रतस्तत्रयोः॥ नादी आश्वि विवाहादौ आश्वे
 पाकपरि क्रिया॥ वृत्तयज्ञ विवाहेषु आश्वे होमजपार्जने॥ प्रारब्धे॥ सूतकं न स्याद नारव्यं तु सूतकं॥ प्रारंभादूर्ध्वमा
 शौचं विवाहं कार्य एव तु॥ अतादौ श्रजने चैव प्रारंभे नास्ति सूतकं॥ बृहदशौनकः॥ ऋत्विजादीक्षितानां च यज्ञियं

स्यात्संपदंहरणंभवेत्॥ पित्रोरेवमृताहेतुगयायांचमहालये॥ पिंडनिर्वापणंकुर्यात्कृतोदाहोपियःसुतः॥ ॥ अथैकोदरवि
वाहादि॥ प्रत्यक्षाहोनेवकार्यश्चैकस्मिन्नुदहितद्वयोः॥ नचैकजन्ययोःपुत्रोविवाहेचोपनायन॥ एकेजन्येद्वयकन्येद्वेपुत्रयो
नैकजन्ययोः॥ कन्येद्वेतुनचैकस्मिन्प्रदद्यात्कदाचन॥ एकमातृकस्तत्तानांमेकस्मिन्वच्छरेयदि॥ विवाहंनैवकुर्वीत
वदंतिमुनयोन्यथा॥ विवाहस्तेकजन्यानामेकस्मिन्नुदयेकुले॥ नाशिकेरात्येकवर्षेद्वैकस्मिन्विधवाभवेत्॥ एको
दर्योःकरतलग्रयदिस्यादेकोदर्योर्वरयोःकुलनाशनंच॥ एकाहेतुविधवाभवतीतिकन्यानंधंतरंतुशुभवंपृथुशैलो
धा॥ नमंडनान्मुंडनमर्धमिदंनपुत्रयोर्मंडनमेकर्षे॥ नपुंविवाहोर्ध्वमतुत्रयेपिविवाहकार्यंउहितुश्चकुर्यात्॥ ज्योतिः
उर्ध्वविवाहात्तनयस्यनैवकार्योविवाहंउहितुःसमार्धं॥ अप्राप्यकन्यांस्वश्रुरालयेनुवधूप्रवेशःस्वगृहचचादौ॥ ए
कोदरप्रस्तानांमेकस्मिन्नेवत्सवे॥ नकुर्यान्मंगलत्रीत्रीयणेविवाहंचोपनायनं॥ चकाचौलं॥ एकोदरप्रस्तानांवि
वाचंचोपनायनं॥ चौलकर्मतथाचेति॥ मंगलत्रयमुच्चते॥ एकस्मिन्मंडपेपेकीनकुर्यान्मंगलत्रयं॥ यदिभिन्नो
दराणांस्यात्समाप्येकंपुनर्वसेत्॥ भिन्नोदराणामेकस्मिन्नकुर्यान्मंडपेपिच॥ समाप्यमंगलंचैकंपुनःकुर्याच्चना
दिकं॥ स्मृत्यर्थसारे॥ उदाहृत्यपुत्रीनपिताविदध्यात्पुत्र्यंतरंसोदहनंकदाचित्॥ यावच्चतुर्थदिनमंडगलस्यसमा
पनंतांचदसौविदध्यात्॥ पुत्रीपरिणयादूर्ध्वयावद्विचतुष्टयं॥ पुत्र्यंतरंतुकवितनोदाहमितिस्तरयः॥ उत्रस्यापुं

लक्षणं॥ अथयमलः॥ ज्योतिःसारे॥ एकस्मिन्नंतरे वासेर मटपे पिच॥ कर्तव्यं मंगलं स्वस्त्रोः भ्रात्रोऽयमलजातयोः॥ अथसं
कटे प्रावृत्तिमाह ज्योतिःसारे॥ एकोदर्यवरयोरेकदिनोद्वाहो भवेन्नाशः॥ नद्यंतर एकवर्णकेथाङ्कसंकटे च शुभो॥ न
प्रवृत्तिनिषिद्धनलसंप्राप्ते संकटे भवति॥ एकोदरसंभवयोरेकाहे मटपे काले॥ संकटे तथा च स्मृत्यर्थसारे॥ नचैकज
न्ययोः पुंसोः विवाहस्ते कवच्छे॥ अद्भुतैश्चुपुंकेचित्प्राङ्महति संकटे॥ कृते चैवोपनयने भवेद्यावद्दिनत्रयं॥ कन्या
दानं न कर्तव्यं पित्राहुरतिस्त्रयः॥ व्रतबंधने मे कस्य तथैकस्य विवाहकं॥ एकस्मिन्नपि गान्यस्मिन्दिने कुर्यात्तु वै पि
ता॥ मध्ये च व्रतबंधस्य विवाहो यदि वा भवेत्॥ अलाभे सुमुहूर्तस्य कन्याया वा सुतस्य च॥ कन्याविवाहे मध्ये च द्विवा
हस्यात्कृतस्य च॥ पितैव तु तदा कुर्यादिति केचिदुदीरितं॥ इत्थं भवेद्यदा तत्र कथं स्यान्मातृजनं॥ नांदीश्राद्धं भ
वेद्येकं स्वस्ति वाचन पूर्वकं॥ एका एव तु कर्ता स्यादेन के क्षपिकर्मसु॥ अष्टवर्गो भवेदेकः संकल्पस्तुष्टयक एव क॥
मंडनोपरि मुंडनं सारा वल्यं॥ चौलं मंडलं मेवोक्तं कर्जयेद्वरपात्परं॥ ऋतुत्रयं पुनर्यावन्तु कुर्यात्तु शुभं मंगलं॥
कुले ऋतुत्रयादवाङ्मंडनं न तु मंडनं॥ प्रवेशान्निर्गमे पश्चान्न कुर्यान्मंगलत्रयं॥ नपुं विवाहोर्ध्वमृतुत्रयोपि
विवाहकार्यं दुहितुश्च कुर्यात्॥ नमुंडनाच्चापि हि मंडनं च गोत्रे कृतायां यदि नाद्भेदः॥ कुलऋतुत्रयादवा
कर्मंडनान्वतु मंडनं॥ अद्भुतैश्चुपुंकेचित्प्राङ्महति संकटे॥ कृते चैवोपनयने भवेद्यावद्दिनत्रयं॥ कन्या
दानं न कर्तव्यं पित्राहुरतिस्त्रयः॥ व्रतबंधने मे कस्य तथैकस्य विवाहकं॥ एकस्मिन्नपि गान्यस्मिन्दिने कुर्यात्तु वै पि
ता॥ मध्ये च व्रतबंधस्य विवाहो यदि वा भवेत्॥ अलाभे सुमुहूर्तस्य कन्याया वा सुतस्य च॥ कन्याविवाहे मध्ये च द्विवा
हस्यात्कृतस्य च॥ पितैव तु तदा कुर्यादिति केचिदुदीरितं॥ इत्थं भवेद्यदा तत्र कथं स्यान्मातृजनं॥ नांदीश्राद्धं भ
वेद्येकं स्वस्ति वाचन पूर्वकं॥ एका एव तु कर्ता स्यादेन के क्षपिकर्मसु॥ अष्टवर्गो भवेदेकः संकल्पस्तुष्टयक एव क॥
मंडनोपरि मुंडनं सारा वल्यं॥ चौलं मंडलं मेवोक्तं कर्जयेद्वरपात्परं॥ ऋतुत्रयं पुनर्यावन्तु कुर्यात्तु शुभं मंगलं॥
कुले ऋतुत्रयादवाङ्मंडनं न तु मंडनं॥ प्रवेशान्निर्गमे पश्चान्न कुर्यान्मंगलत्रयं॥ नपुं विवाहोर्ध्वमृतुत्रयोपि
विवाहकार्यं दुहितुश्च कुर्यात्॥ नमुंडनाच्चापि हि मंडनं च गोत्रे कृतायां यदि नाद्भेदः॥ कुलऋतुत्रयादवा
कर्मंडनान्वतु मंडनं॥ अद्भुतैश्चुपुंकेचित्प्राङ्महति संकटे॥ कृते चैवोपनयने भवेद्यावद्दिनत्रयं॥ कन्या

चनैकदा मुंडनं द्वयं ॥ फाल्गुणे चैत्र मासे तु पुत्रादाहोपनायने ॥ अष्टमे देन दोषः स्यादित्याचार्यो ब्रवीदथ ॥ गर्गः ।
दोषः स्यात्सर्वमुदाहृतुले वेदुपनायनं ॥ न दोषः पुरुषो द्वाहादूर्ध्वकन्या विवाहिके ॥ अष्टमे दात्प्र कुर्वीत नर्तुत्रयविडंब
नं ॥ व्याघ्रः ॥ पुत्रो द्वाहात्परं दोषो दुहितुः स्याद्विवाहिके ॥ नैव दोषः सपिंडेषु न दोषो भिन्नमातृके ॥ फाल्गुने चोद्विवाहः
स्याच्चैत्रे चैवोपनायनं ॥ अष्टमे दात्प्र कुर्वीत नर्तुत्रयविडंबनं ॥ अथ पिरिविन्नादि स्मृत्यर्थसारे ॥ दाराग्रहोत्रादी
नां च कुरुते यो गजे स्थिते ॥ परिवेत्ता स विज्ञेयः परिवितस्तु पूर्वजः ॥ पितृव्यापुत्रे सापत्ने परदारासुतादिषु विवाहा
धानयज्ञादौ परिवेताद्यदूषणं ॥ षंडश्च बधिरस्तब्धजगद्गदपंगुषुकुञ्जवामनरोगार्तशुक्लागिविष्कलांगिषु ॥
स्तब्धेषु स्वेवमतेव शयने स्थितिर्निद्रिये ॥ शूको न्मतेषु सर्वेषु न दोषो परिवेदने ॥ प्रयोगपरिजाते ॥ एकमातृकसू
तानां पुत्राणां वेदनेषु वै ॥ दोषः स्यात्सर्ववर्णेषु न दोषो भिन्नमातृषु ॥ विवाहानधिकारा स्याज्ज्येष्ठकन्यास्थिताय
दा ॥ तदनुज्ञां विना वापि कनिष्ठा मुदा हेतदा ॥ कालप्रतीक्षणां न स्याद्रजोद्वष्टं न दोषमाक ॥ परिवेतो सेवेद्यस्तुकप
तितः कन्यकापि च ॥ अथ असंस्कृतकन्यारदोषः ॥ स्मृत्यर्थसारे ॥ असंस्कृता तु या कन्यारजसा चेत्परिष्कृता ॥ आ
तरः पितरौ तस्याः पातितास्युर्न संशयः ॥ तथा चेति हारसे ॥ पितुर्गृहे तु या कन्यारजः पश्यत्यसंस्कृता ॥ सा कन्या वृष
लीक्षेया तत्पतिर्वृषली भवेत् ॥ अथ स्त्रीणां रजोदोषः प्रसंगतः कथ्यते ॥ रागजं रोगक्षौजं चैव द्वयजं कालजं तथा ॥

स्त्रीणां चैव रजः प्रोक्तं कालजं दोषकृद्भवेत् ॥ यावत्पंचाशदब्दादिनिपरते ॥ दशवत्सरात् ॥ मासि मासि रजस्त्रीणां काल-
 जं तत्प्रतीक्षते ॥ रागजं रोगजं चैव द्रव्यजं चापि यद्भवेत् ॥ आकाले यविचेत्स्त्रीणां तद्रजो नैव दुष्यति ॥ पंच-
 द्वाद्वर्षदूर्ध्वं नैव दोषः ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ रजस्त्रो वेत्तु नारीणां रजो दोषदिनत्रयं ॥ चतुर्थे दिवसे स्नाता स्पर्शानो देवनि-
 दितः ॥ शुभाभतुश्चतुर्थे हि स्यात्तानारी रजस्वला ॥ दैवेपि कर्मणिपि चैव पंचमेहति शुद्ध्यति ॥ स्मृतौ ॥ रजस्वलायाः
 पुनरेव चेद्रजः प्राग्दृश्यते दशवासराच्छुषिः ॥ अष्टादशगृहे यदि वेदिनद्वयादेको न विज्ञेत्त्रिदिनस्ततः परं ॥ रजो यु-
 ताष्टादशवासरे पुनः प्रयोणया यौवनशालिनी वधूः ॥ ग्रहेण सा शुद्ध्यति देवपित्र्ययोरजो नियुक्तं शुचि मालवे-
 सति ॥ रजस्वला यदि ज्ञाता पुनरेव रजस्वला ॥ तत्र स्नानेन शुद्धिः स्यादष्टदशदिनात्पुनः ॥ दिनाच्चेष्टोऽष्टादशदिना-
 रीचातिवयौ वना ॥ पुनरजस्वलापि स्याच्छुधास्नानेन केचना ॥ रात्रेः कुर्यात्त्रिभागं तु द्वौ भौगौ पूर्ववासरे ॥ स्मृतौ सू-
 ते मृते चैव ज्ञेयां त्यागः परे हनि ॥ अथ न्यपक्षः ॥ रात्रां वेव समुत्पन्ने मृते रजसि स्तके ॥ पूर्वमेव दिनं ग्राह्यं यावन्नो-
 दयते रविरिति ॥ कश्चिद्देशाचारः ॥ ननु सर्वत्र ॥ अथ द्वितीयविवाहनिमित्तं ॥ स्मृत्यर्थसारे ॥ अप्रजां दशमे वर्षे स्त्री-
 प्रजां द्वादशे त्यजेत् ॥ मृतप्रजां पंचदशे सद्यस्त्वप्रियवादिनी ॥ स्मृतौ ॥ व्याधितां स्त्रीप्रजां वंध्याद्युन्मत्तां विगतार्त-
 वां ॥ अदुष्टालभते त्यागं तीर्थतो न तु धर्मतः ॥ अग्निशिष्टादिशुश्रूषाणां बद्धभार्यः सवर्णया ॥ कारयेत्तदुदुत्यं च ज्ये-

तं विभज्याग्निं पूर्वपश्चिमयोर्दिशोः॥ आद्यस्तु पूर्वभागाग्नौ प्रायश्चित्ताहुतीहुनेत्॥ त्वेथाहि वेक इत्येकाह्यादेवानाम
 पीत्यथ॥ द्वितीयः पश्चिमस्ते ग्नौ वाहुतीहुनेदथ॥ स्वर्णवस्त्रे रेकवर्चा आक्रन्ददग्निः॥ अधायथा निरित्येकाह्यादेवा
 यत्नामग्ने मानुषीरिति॥ गृहदाहाग्निसंसर्गो गृह्याग्नेर्जायेत यदि॥ कृत्वा चाघारपर्यंतं क्षामायाज्याहुतीहुनेत्॥ प्रा
 मदाहाग्निसंयोगो गृह्याग्नेर्यस्य चेद्भवेत्॥ जुहुयात्सर्ववत्कृत्वा संसर्गायाहुतीदयं॥ अग्निकायं कृतं चे स्याद्गृह्या
 ग्नौ ब्रह्मवारिणा॥ प्रायश्चित्तं गृही कुर्यात्तस्मिन्नेव हुताशने॥ अथोपासनादतीतदिनप्रायश्चित्तं॥ कारिका॥ नित्य
 होमे त्वतीक्रांते संस्कृत्याज्यं च पूर्ववत्॥ चतुष्कृत्वा गृहीत्वा ज्यं मनस्व स्तु जुहोत्यथ॥ अवीकत्रिरात्रा जुहुया
 त् अयाश्चेत्यसप्तरात्रा लु मनस्वती च॥ एको हे सततं तु मत्यास्यादादशा हे ध्रुवमग्निनाशः॥ सतकारहिते ब्रह्मे
 मनोयाभूर्भुवः स्वरो॥ मध्ये पर्वणि स प्राप्ते पुनः संधं विधियते॥ आदादत्रादिना दर्वीक प्रायश्चित्तं कथं भवेत्
 तत्र कृत्वा ज्यं भागांते॥ अयाश्चेत्यादिसप्तकं॥ ऊत्वा सिष्टकृतादिस्यात् होमशेषं समापयेत्॥ दिवसादादशा इ
 ध्रुव कुर्याधामं विहो वा हवत्॥ गृह्याग्नावेव कुर्वित प्रायश्चित्तं निमित्तकं॥ तदभावे तु कुर्वित लौकिकाग्नौ यथा
 विधि॥ प्रातर्होमो थवासायं प्रमादान्न कृतो यदि॥ ऊत्वा व्याहृतिभिश्चाज्यमतीते व्याहृतिहुनेत्॥ प्रायश्चित्तवि
 शेषस्य यत्र नोक्तो विधिर्भवत्॥ हुनेदाज्याहुतीस्तत्र भूर्भुवः स्वरिति हुनेत्॥ पुनराधानं॥ स्वोदक्यां पतितः शूरो

३८

रक्तं पुत्रं पुरीषकं॥ स्पृहेदग्निं समिधं चेत्युनः संधानमिष्यते॥ समिधः श्वेतप्रतप्तायाः नाशः स्याद्गृहवत्॥ पुनः संधानमि
 छंतिके चिद्यज्ञविदो जनिः॥ समित्प्रतपनात्सर्वमग्निश्चेदुपनश्यति॥ पुनराधानं वत्कुर्यादयाश्चात्यादिसप्तकं॥ अ
 थविधुरोपासनं॥ तत्रेयं श्रुतिः॥ तदा ऊर्वाचापत्नीकोग्निहोत्रं कथमेव जुहोतीति स्मृतं॥ ॥ तथा च स्मृतिः॥ मृता
 यामपि भार्यायां वैदिकं न त्यजेद्विजः॥ उपाधिनापियत्कर्मयावजीवं समाचरेत्॥ अन्ये कशमयं पत्नीकृत्वा तु गृह
 मेधिनः॥ अग्निहोत्रमुपासंते यावजीवमनुव्रताः॥ अथ विधिमाह॥ उद्धृत्य बद्धिं प्रणवेन चादौ प्रत्याग्निकषमामिष्ट
 चाहरेत्॥ निधाय पृष्ठे दिवि मंत्रकेन ततः स्तु होमः स्तिसृभिः समिद्धिः॥ लेखादग्ने नैव च तत्सवितुर्विचामिनो धा
 न इमे च मत्राः॥ आरोपणं चाप्यवरोपणं च त्वात्पतिरेवं विधुरानलस्य॥ इत्थं कृत्वा ततो होमं सायं प्रातर्विधीयते॥
 प्रतयेत्समिधं वापि पाणिवावायुगमपतयेत्॥ प्रत्यवरोहणं चैव न चैवारोपणं तथा॥ विधुरस्य विधिः कैश्चिदुक्तो
 यमिति स्मरिभिः॥ अथ भूतभार्यस्य पुनर्विवाहविषये॥ संग्रहे॥ प्रमादात् भूतवत्सरादितः पुनरुदाहविधिर्यदा भवेत्
 वत्सरपरिविषये शुभः समवर्षे तु प्रमृतिप्रदो भवेत्॥ पत्नीवियोगं प्रथमं वर्षे वा चेद्द्वि वर्षे पुनरुदाहेत्स॥ अयुगम
 मासे तु शुभप्रदस्याहिसिष्टगर्गात्रिपराशराद्याः॥ भार्यांतरविवाहः स्यादयुगमेवत्सरत्सयः॥ युगमेव विनाशः स्या
 दयस्य वचने यथा॥ अथ त्रिणीमृताभार्या तस्य भर्तुर्विवाहिकं॥ युग्माष्टयुगमासे वा विवाहः शुभदो भवेत्॥ त

थाचगर्गः॥ मृतेजनन्यांजनकेंगनायां द्वितीयवर्षप्रकरोतिशोभनं॥ करोतिमोहात्प्रकरोतिहानिंवदंतिगर्गात्रिपराश
 राद्यः॥ इतिमृतभार्यस्यविधिः॥ अथार्कविवाहविधिः॥ अर्कत्वाकविवाहेतुत्रितीयांयदिचोदहेत्॥ विधवासभवेत्क
 न्यातस्मात्कार्याद्विचक्षणः॥ अर्कसन्निधमागस्यकुर्यात्स्वस्त्यादिवाचनं॥ नांदीआह्यंहिरण्येनह्यष्टवर्गान्प्रपूजये
 त्॥ पूजयेन्मधुपर्कंरावरमाचार्यहस्ततः॥ अर्कस्यपुरस्तिष्ठेत्प्रार्थयेत्तद्विजोत्तमः॥ त्रिलोकवासिनान्सप्ताद्यायास
 हितारेवः॥ तृतीयोदाहृजं दोषानिवारयसुरवंकुत॥ अलिगैरभिषिचायस्वेतवस्त्रेणावेष्टयेत्॥ कार्पासतंतुभिश्च
 वगंधपुष्पैःसमर्पयेत्॥ गुडोदनंचनेवेद्यंतांबूलंविनिवेदयेत्॥ अर्कप्रदक्षिणांकुर्यात्॥ जपेन्मंत्रमिमंबुधः॥ मृतप्रीति
 कराचयंमयाष्टष्टापुरातनी॥ अर्कजाब्रह्मणसृष्टासर्वप्राणिहितायच॥ वृक्षाणामादिभूतस्त्वंदेवानांजीतिवर्ध
 नं॥ तृतीयोदाहृजं पापंमृत्युं चाश्रुविनाशय॥ इतिसंप्रार्थ्यतांविप्रः॥ कन्यावरणमाचरेत्॥ गोत्रस्वस्यतुसंबंधम्
 चार्यायत्रिपुरुषं॥ आदित्यास्याथसवितुरर्कस्यतुयथाक्रमं॥ पुत्रीपौत्रीचनत्रीचगोत्रपश्याम्यहंरवतु॥ आचार्य
 मुखतःकुर्याद्विमुक्तौदिकंचयेत्॥ मंत्रमुच्चार्यतांदद्यादाचार्योथकरायच॥ अर्ककन्यामिमांविप्रयथाशक्त्या
 विभूषितां॥ गोत्रायशर्मणेत्तुभ्यंदत्तांविप्रसमाश्रयः॥ इष्टं कृत्वा यथोक्तविद्विब्रह्मणेसह॥ कंकणं चाथत्र
 धीयात्स्वमंगलसूत्रकं॥ स्वशाखोक्तविधिनानेनततन्मंत्रेणकारयेत्॥ गायत्र्यागोपिकुर्वित्केचिदेववद

एयागर्हितानचेत्॥ सूरूपंसुप्रजावैवसुभगामात्मनःप्रियां॥ धर्मानुवरणं भार्या नत्यजेद्विजसत्तमः॥ अग्निसंयोगः॥ जी
 वत्याज्येषपत्निकथस्त्रीपुनरुदहेत्॥ कृत्वामंगलसूत्रांतंमधुपर्कादिपूर्ववत्॥ सर्वकिंनिष्ठभार्यायाहवनंतत्रवैवहि
 कनिष्ठभार्यासर्ववैवाहिकंहवनंचज्येष्ठभार्याग्नौकुर्यादित्यन्वयः॥ विधिवज्येष्ठभार्याग्नौकुर्याद्वैवाहिकंचयेत्॥
 तदभावेतुलोकान्नौसर्ववैवाहिकंभवेत्॥ वक्ष्येहमाग्निसंयोगंपत्न्याज्येषकनिष्ठयोः॥ निदध्याज्येष्ठभार्याग्निरुच्छंडिले
 दक्षिणेचतं॥ तदुत्तरेकनिष्ठाग्निरुच्छंडिलेतंविधायच॥ पृथक्स्छंडिलयोरग्निसमाधायथाविधि॥ तत्रकृत्वाज्यभा
 गतुमन्वाधानादिकंततः॥ जुहुयाज्येष्ठभार्याग्नौसमन्वारब्धंआहुतीः॥ अग्निमीहेइतिऋक्भिर्नवमिश्चय
 थाक्रमं॥ ततःस्विष्टकृतंहुत्वाहोमशेषंसमापयेत्॥ समिध्येनसमारोप्यत्वयंतेयोनिइत्यच॥ प्रत्यवरोहेत्यनया
 चकनिष्ठाग्नौनिधायतं॥ आज्यभागांतमंत्रादिकृत्वारभ्यतदादितः॥ अग्निवाग्निरतिप्रविष्टऋषीणांपुत्रोअ
 धिराजएषः॥ तस्मैजुहोमिहविषाघृतेनमादेवनामोउद्बुद्भागधयंनोस्माकंमोधिराजएषः॥ तस्मैबुद्बुद्भाग
 धेयं॥ समन्वारब्धं एताभ्यांपत्नीभ्यांजुहुयात्तदुत्तं॥ अग्निनाग्निराग्नावग्नित्वं हव्ये अग्निनतिचापाहि नो अग्ने
 एक्यातिसृभिश्चततः॥ अस्तीदमधिमयनमग्निश्चतसृभिः॥ ततःस्विष्टकृतंहुत्वाहोमशेषंसमापयेत्॥ तत्रैवो
 पासनंकुर्यात्सायमादियथाक्रमं॥ अघोपासनाग्नेःसंयोगः॥ संयोगोजायतेचाग्नेरग्नेरौपासनस्यतु॥ निदध्या

कर्तव्यमिति वेदवितां मतं ॥ अथ षोडशसंस्कारकर्माण्याह ॥ भाष्यकारः ॥ गर्भाधानं पुंसवनं सीमं तं जातकर्म च ॥ नामनिष्क्रमणं
चान्नप्राशनं चोत्थकर्म च ॥ तथोपनयनं चैव महानाम्नीमहाव्रतं ॥ उपनिषच्च गोदानं समावर्तनकं ततः ॥ विवाहो तिष्ठकं
चेति संस्कारा षोडशे वतु ॥ एते वमुनिभिः प्रोक्ता कर्तव्या च द्विजन्मभिः ॥ अथ नां दीश्राधं ॥ स्मृत्यर्थसारे ॥ स्वपितृभ्यः
पितृनादद्यात्सुतसंस्कारकर्मसु ॥ यावद्विवाहपुत्रस्य तावदेव हितस्ततः ॥ नां दीश्राधं पिता कुर्यात्पितृणां पितृहेतवे ॥
अत ऊर्ध्वस्तः कुर्यात्पितृणां तद्विवेपितु ॥ नां दीशुरेव कर्मणि संप्रवृत्तिपितर्यतो जीवतियस्य पुंसः ॥ एषां च कुर्यात्
सपितास्वयं चेतषां हि कुर्यादिति शास्त्रसिद्ध्या ॥ यदा जीवत्पितृणां नां दीश्राधं कुर्याद्विधानतः ॥ पितुर्माता महादीना मे
षधर्मः स नातनः ॥ मातुः श्राधं तु पूर्वस्यात्पितृणां तदनंतरं ॥ ततो मातां महानां बृधौ श्राधं त्रयं स्मृतं ॥ एकैकस्मिन्
दिने श्राधं मेकैकं हस्ति संज्ञकं ॥ शुक्लाथर्वविधिवत्कुर्यादेकस्मिन्नपि वा दिने ॥ हेमाद्रौ ॥ नां दीशुरेव विवाहे च प्रपिता
महर्ष्वकं ॥ नामसंकीर्तयेद्विद्वानन्यत्र पितृपूर्वकं ॥ अथ पादप्रक्षालनविधिः ॥ अप्रवाहोदके स्नानं विप्रपात्रिषे च
न ॥ रवौ भिमुखः कुर्यात्संध्या वंदनकर्म च ॥ अत्र विशेषः ॥ नां दीश्राधे कृते चैव द्वादस्यामपि सर्वदा ॥ विप्राणां क्षा
लयेत्पादौ प्राङ्मुखस्तु पविश्य च ॥ विप्राणां मुपविष्टानां प्राङ्मुखानां च सर्वदा ॥ पादौ प्रक्षालयेद्ब्रह्मे स विष्टः प्र
त्यगात्तमः ॥ नग्नश्राधेन वश्राधे स पिंडी प्रत कर्मसु ॥ तिष्ठतः क्षालनं कुर्यादन्यत्रोपविष्टोऽपि ॥ श्राधे यज्ञे वि

४०

वाहे च दीक्षाया मागते गुरौ ॥ तिष्ठतः क्षालनं कुर्यान्निराशाः पितरो गताः ॥ विवाहोत्सवयज्ञेषु श्राधे चैव तु सर्वदा ॥ विप्रा
णां मुपविष्टानां पादौ प्रक्षालयेज्जिह्वजः ॥ अथ विवाहमासानह ॥ माघफाल्गुणवैशाखज्येष्ठमासाः शुभविवाहाः ॥ वि
वाहो मार्गशीर्षि पिदे वलस्य गते न तु ॥ पौषे पिमकरस्थे कर्कशे त्रैमीनू गते रवौ ॥ आषाढे मिथुनादित्ये केप्याङ्कः कर
पीडनं ॥ मीनरासिस्थिते रव्ये विंशतिर्वसरे यदि ॥ विवाहशुभदः श्रवणं तु मेषे कदाचन ॥ यदि रविगतमीने विंशति
र्वसरे वान भवति ॥ बलुदोषः चैत्रमासे विवाहः ॥ यदि रविगतमेषे चैत्रमासे विवाहः सकलशुभविवाहः सर्वदा वर्जनीयः ॥
मार्गमासितथा ज्येष्ठे विवाहं चोपनायनं ॥ ज्येष्ठपुत्रद्विजे स्तुयत्वेन परिवर्जयेत् ॥ न जन्ममासीनच जन्मधिष्ठा
न जन्मकाले यदि नो विदध्यायैत ॥ ज्येष्ठे न मासि प्रथमस्य स्त्रोस्तथा सुताया अपि मंगलानि ॥ तथा च ज्योतिः सारे ॥
जन्ममासि न च जन्मभे तथा ॥ नैव जन्मदिवसे पिकारयेत् ॥ आद्यगर्भद्विहितुः सुतस्य वा ज्येष्ठमासि सै ननु जातकर्म च ॥
अथ ज्येष्ठात्रयं ॥ ज्येष्ठे न ज्येष्ठयोः कार्यं न नार्योः पाणिपीडनं ॥ तयोरेकतरे ज्येष्ठे ज्येष्ठमासे पिकारयेत् ॥ ज्येष्ठापंच
कमाचार्यः त्यज्येष्ठा चतुष्टयं ॥ ज्येष्ठात्रयं निषिद्धं स्याज्ज्येष्ठाहयं तु मध्यमं ॥ ज्योतिरएव ॥ कन्या वरौ यदि स्यातामाद्य
गर्भसमुद्भवौ ॥ तयोरेकमेव ज्येष्ठं द्वितीयं शुभं दमेव ॥ अथ वरगुणानाह ॥ ज्योतिः सारे ॥ कुलं शुभं वपुर्विद्या च
यो वित्तं सनाथता ॥ गुणाः सप्त वरे यस्मिन् तस्मै कन्या प्रदीयते ॥ अधो मूकः क्रियाहीनो ह्यपस्मारी न पुंसकः ॥ दूर

स्तः पतितकुष्ठीदीर्घरोगीवरोन्मत्तः ॥ मूर्खो धोबधिरस्तब्धः पंगुकुञ्जो नृपुंसकः ॥ कुष्ठीरोगी ह्यपस्मारी दशदोषाः प्रकी-
 र्तिताः ॥ अथ कन्यागुणनाह ॥ रूपं शिल्पं कुलं कांतिवयो वितं सना तथा ॥ तस्याः सप्तगुणवधाः कृण्वतां च बुद्धिमा-
 न् ॥ इति श्रीनारायणभट्टविरचितायां धर्मप्रहसौगर्भाधानादिपंचदशसंस्कारप्रकरणं ॥ अथ गोत्रं ॥ अथ सप्तपं-
 चमयोः सापिंड्यवर्णनं ॥ पिंडेन सह वर्तत इति सापिंड्यं ॥ सापिंड्ये दंसापिंड्यं ॥ तद्विधिः ॥ गोत्रे चान्यगोत्रे च ॥ तत्र सगो-
 त्रविषये ॥ मनुराह ॥ लेपभाजश्चतुर्थाद्याः पित्राद्याः पिंडभागिनः ॥ पिंडदः सप्तमः सेषां सापिंड्यसप्तपौरुषमिति ॥ यन्मनु-
 नोक्तं ताज्ञातिविषय एव ज्ञेयं नान्यत्रेति ॥ ज्ञातिव्यतिरिक्ते पिमापिंड्यमन्यथोक्तवान् ॥ भाष्यकारः ॥ संतानं विदु-
 ते यस्मात्कन्यायाश्च स्तस्य च ॥ तत्रैवा सप्तमादवर्गान्यगोत्रात्तुल्यं ज्ञायते ॥ संतानेः पुरुषस्यापि स्त्रिया या-
 श्वापि वायदि ॥ सापिंड्यं तद्विजानीयाद्वरवधेः विवाहके ॥ पितृतः सप्तमादवर्गकृमातृतः पंचमादधः ॥ सापिंड्यं तानुभावेन
 मोक्षहेतवकन्यका ॥ तथाचार्यः ॥ संतानं भिद्यते यस्मात्तद्वर्जं जाडभयत्रतः ॥ तमादाय गणेश्वीमान्वरया वच्च कन्यकां ॥ अ-
 सापिंडाचवरये पितृतः सप्तमात्परं ॥ मातृतः सप्तमादूर्ध्वमसमानार्धगोत्रजा ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ मूलगोत्रादन्यगोत्रा-
 मुद्धहेदष्टमोष्टमी ॥ अन्यगोत्रादन्यगोत्रासष्टषष्ठीसमुद्धहेत् ॥ पंचमाससंपूर्वकन्यामुद्धहेते यदि ॥ स्वसारं मातरं च
 पिद्विजस्याहुततल्पगः ॥ आचार्यः ॥ सापिंड्यं मुनिभिः प्रोक्तं मातृतः क्रमात् ॥ तत्सापिंड्यं विजानीयान्नर्मदोत्त-
 रवासिनां ॥ सापिंड्यं प्राकुराचार्यः संकोच्यापि सापिंडता ॥ ज्ञातव्यं तद्विधमज्ञेनर्मदायाश्चंदक्षिणे ॥ पंचमी पंचमी

मा

४९

तिहि ॥ निक्षिपे चतुरः कुभानर्कस्य परितो वरः ॥ धृषत्पिबेति मंत्रेण चाग्नेयादिचतुष्टये ॥ सवस्त्रं प्रति कुभं च त्रिसूत्रेणैव वेष्ट-
 येत् ॥ हरिद्रागंधसंयुक्तं पूजयेच्छीतलं जलं ॥ प्रतिकुभे महाविष्णुततो देवीति पूजयेत् ॥ अर्कचरुजयेद्रक्त्या गायत्रेण प्र-
 तीतिव ॥ अर्कस्योत्तरदिग्भावेच्छंडिलं कारयेद्बुधः ॥ वरस्तत्रैव चाज्येन जुहुयादाहुतीरथ ॥ षडाहुतीः स्तुक्कवेणैव संस्क-
 गोभिलैरित्येव कथा ॥ यस्मै त्वं कामकामायेत्येव कथा ततः परं ॥ व्याहृतिभिश्चैव जुहुयात्कुर्यात्स्विष्टकृतादिकं ॥ आ-
 चार्यायाथगादद्यादक्षिणां चैव शक्तिः ॥ पुनरर्कसंपूज्यप्रार्थयेत् ॥ आयुर्देहि यशो देहि प्रजां देहि पुष्टं नपि ॥ देहि मे
 र्कप्रियं पुष्टिं स्वच्छाने त्वं स्थिरो भव ॥ इत्यर्कविधिः ॥ अथ पुण्याहवचनविधिः ॥ द्वाविंशद्गुलं दीर्घं समं ता चतुरस्र-
 कं ॥ रेखोद्दे कोणतः कोणोतिर्यकुर्वीत पार्श्वयोः ॥ कोष्ठा नि कारयेत् द्वाविंशत्संख्यकानि तु ॥ पदवत्पार्श्वयोस्तत्र पुर-
 तो गजशुडवत् ॥ पश्चिमे कलत्रो कारं निर्मितं ब्रह्मपापुः ॥ तदेव स्वस्तिकं चेति प्रवदंति महर्षयः ॥ तदुलैः सलिरवे-
 द्भूमावा दो नु शुभकर्मणा ॥ तन्मध्ये रक्षापयेद्राश्यां सजलं कलशद्वयं ॥ सौवर्णं रजतं वापि मात्स्यं वारत्नं पूरितं ॥
 पात्रे द्वेति न्यसेत तत्र सौवर्णं रजते पि वा ॥ सफले कांश्यपात्रे चान्यसेत तदुलं पूरितं ॥ सुवर्णं पुष्यपात्रे च पंचरत्नैः सम-
 न्वितैः ॥ पत्नीपुत्रसमायुक्तः शुभाथ शिवाह्नौ सह ॥ पुण्याहवाचनं कुर्यात्सर्वेष्वपि च कर्मसु ॥ विवाहांतेषु सर्वेषु गर्भाधा-
 नादिकर्मसु ॥ नादी आहं स मुद्दिश्य स्वस्ति वाचनमाचरेत् ॥ स्वस्ति वाचनं त्रैलोक्यं सर्वेषामृष्टिकर्मणाम् ॥ आदावते प्रक-

विद्देशे संकोच्यपि सपिंडतां ॥ असपिंडेपि केचिद्दिशेष्टमाहुः ॥ पितृव्यभार्याभगिनीबुद्धिमातां परित्यजेत् ॥ सापत्यभा
 र्याभगिनीतत्पुत्रीचपरित्यजेत् ॥ तथाच ॥ पितृव्यभार्याभगिनीतत्पुतां सापत्यमातुर्भगिनीचतत्संतं ॥ नैवोद्धेतां यदि चेत्
 मादाच्चंडालाभोनेस्विकारणं भवेत् ॥ सावित्रीयस्य यो दद्यात्तत्कन्यां न विवाहयेत् ॥ तद्गोत्रतत्कलेचापि विवाहो नैव दोषकृ
 त् ॥ शारवांतरविषयमाहुः ॥ वाजसनेमी ॥ समानप्रवरोभिन्नो मातृगोत्रवरस्य च ॥ विवाहो नैव कर्तव्यो साकन्याभगिनी
 भवेत् ॥ पेत्रे प्रवरभिन्नत्वं चित्तनीयं न मातृके ॥ केवलं मातृकगोत्रं वर्ज्यं कात्यायनो ब्रवीत् ॥ गोत्रमातुल्यपुत्राय वर्जयेत्प्रवरो न
 तु ॥ सपुत्रायास्तु गोत्रं च प्रवराश्च न चितयेत् ॥ **अत्र गोत्रनिर्णयः** ॥ भृगवंगिरः कश्यपोत्रिवसिष्ठागरस्यगाधिजाः ॥ सप्त
 ब्रह्मर्षयस्तेभ्यो गणा अष्टा दशा भवेत् ॥ भृगोः पंच गणाः पूर्वमष्टावंगिरसोगणाः ॥ अन्ये ते कैकगणिनः इत्येष्टा
 दशतद्गणाः ॥ जामदग्न्याविहीतव्यस्तथा गृत्समदाविदाः ॥ व्याघ्रश्च वैन्य इत्येते भृगोः पंच गणाः स्मृताः ॥ प्राग्ज्यामद
 ग्न्यवत्सश्च श्रीवत्सो वृद्ध इत्यपि ॥ ततो मांडव्यमंडूकमांडूकैर्यत्तशायिनः ॥ वैरोहितश्च वात्मीकः पाणिनिर्जमदग्निकः ॥
 तद्विष्टेणाष्टिषेणैश्च नृणैर्विद्वद्यत्रपि ॥ प्राचीनयोग्ये वेदाद्या जामदग्न्यगणार्षयः ॥ अत्रादितो दशानात्रिः पंचत्रि
 प्रवरा अपि ॥ भार्गवच्यवनात्पवनो वर्ज्यमदग्न्य इति ॥ पंच प्रवराः शुद्धजामदग्न्यस्य त्रिः प्रवराः भार्गवच्यवनापुनर्वदति ॥
 ऋषिषेणाष्टिषेणयोः पंच प्रवराः ॥ भार्गवच्यवनापनवाहिर्येषेण नृपा इति ॥ वीदादीनां पंच प्रवराः ॥ भार्गवच्यवना
 पनवानौर्ववेदा इति ॥ एवं चतुर्धा प्रवरोभिन्नोप्येको गणोऽप्ययं ॥ प्रवराः ॥ ऋषिसाम्येन मिथ्येऽमीन विवाहिनः ॥ इति

४२

जमदग्निगणः ॥ वीतहव्यश्च यस्त्वश्च वाधूले मोनमोत्कसौ ॥ शार्कसक्षि ॥ च साष्टिश्च शालं काय नैजैभिनि ॥ जीवत्या
 यनजाबालिः सावर्णिश्च गणर्क्षयः ॥ विहृतव्यादयः सर्वे सुस्त्रिप्रवरका अपि ॥ भार्गववेवतहव्यसावेदसा इति ॥ एतदेवं
 प्रवरकामिथोऽमीन विवाहिनः ॥ उभौ गात्समदस्य तौ तृतीयगण इष्यते ॥ अन्ययोः प्रवराः ॥ भार्गवगात्समदज्ञौ न
 का इति ॥ एवं प्रवरसाम्येन मिथोऽमीन विवाहिनः ॥ राध्यश्चो मित्रयुचौ भौ चतुर्थे गण इष्यते ॥ अनयोः प्रवराः ॥ भार्ग
 वदेवोदासवाध्यश्च इति एतत्प्रवरसाम्येन मिथ्येऽमीन विवाहिनः ॥ अथ वैन्यश्च पार्थश्च पंचमो गण इष्यते ॥ प्रवराः ॥ भार्ग
 वो वैन्यपार्थ इत्येव ते च त्रयः ॥ एतेष्वेकं प्रवरकामिथोऽमीन विवाहिनः ॥ मिथो विवाह्यापंचैतेत्यक्ता भार्गवमादिमं ॥ जा
 मदग्न्यादयः पंच मिथो ग्राह्या विनादिमं ॥ अथांगिरसगणः ॥ गौतमोथभरद्वाजः कपिकएवोथमुद्गलः ॥ विरूपो
 हरितो विष्णुर्बृधश्चैवाष्टमो मतः ॥ यत्रायास्यो विथ्यो शिरजकक्षीवदीर्घतामस्त्याः ॥ वामदेवा बार्हदुक्थरोगौ तमस्य
 गणर्षयः ॥ आषष्टिप्रवरकापंच प्रवरकोयमः ॥ तथाहि आंगिरसायस्य गौतम इति ॥ आंगिरसगौतमो चथ्या इति ॥
 आंगिरसगौतमो सिजा इति ॥ आंगिरसगौतमकाक्षीबता इति ॥ आंगिरसगौतमदैर्घ्यतमसा इति ॥ आंगिरसगौतमवा
 मरथ्या इति ॥ आंगिरसगौतमो चथ्योऽजिजबाऊडुक्थ्या इति ॥ प्रवरद्वार्षिसाम्येन मिथोऽमीन विवाहिनः ॥ अथभर
 द्वाजगणः ॥ भरद्वाजोथकुक्किनेवैश्य उजैर्जायनूस्तथा ॥ सर्वस्तं वस्तं वशदः शृगश्चोपिकजस्तथा ॥ शो गशो शिर
 रक्षीलिनस्तो नादन इत्यपि ॥ तथा मातृक्वागार्ग्यः कपिकपिल इत्यपि ॥ एते सप्त दशारख्याता भरद्वाजगणर्षयः ॥

अत्रोदितः कतांतानां अप्रवस्त्रिः प्रकीर्तिताः ॥ आंगिरसबार्हस्पत्यभरद्वाज इति ॥ शैंगिशिरपंचप्रवराः ॥ आंगिरसबार्ह
 स्पत्यभरद्वाजकात्याकिल इति ॥ ऋक्षीदीनां पंचप्रवराः ॥ आंगिरसबार्हस्पत्यभरद्वाजसैंगगार्ग्य इति ॥ प्रवद्वार्षिमा
 म्येनमिथोऽमीनविवाहिनः ॥ अथकपिलगणः ॥ गौतमादिवदेवायंगणे पुत्राष्टकान्विताः ॥ अतो गार्ग्यकपेभर्तुः स्यात्
 त्रेणविशेषतः ॥ भरद्वाजे सहातोस्यविवाहो गिरुतो रिवैलेः ॥ गणं स्वस्य विवाहायाथ विवाहः शुभदो भवेत् ॥ तथाच
 तं स्मृत्युत्सारे ॥ कपिलप्रसिधा उदिता विवाहदोरचतंत्र एकोऽस्त्यपरोऽस्वतंत्रः ॥ तत्र स्वतंत्रस्य कपोर्विवाहमिथो भर
 द्वाजकुलेन चाङ्गिरित्यंथां तैरेयमथः ॥ प्रकांतरेषा दक्षितः ॥ तत्र कतिविद्भरद्वाजानभिधानोक्तं ॥ नातः परेषां ह
 रिता दधस्तामिथो विवाहस्तकपिर्नयास्यति ॥ अविवाहेभ्यः पुर्यदस्त्वनानां कपिनां विवाहोऽस्तीत्युक्तं भवति ॥
 अथ च लाग्दपरिसिद्धे आश्वलायने स्पष्टोऽष्टका भरद्वाजेषु कपिनां विवाहसंज्ञावत्यज्ञायि भरद्वाजकुलेय
 षां विवाहमभिधायोक्तं ॥ एतेषां तु विशेषेयमहार्याभिधानतैरुक्षयेऽथ कपिमिर्विहस्त्रिमिरिष्यते ॥ अथ क
 पिस्त्रिप्रवराः ॥ आंगिरसामहीयैवारुद्रा इति ॥ अत्र कपिमिरिति बहुवचनं ॥ नत्पुत्राभिप्रायेण ते चाप्युक्ताः ॥ तरस्त्रि
 तरश्चापि पुत्रविंशदुद्रात्कः ॥ पतंजलिः ॥ भूयसिधाणिकेऽथैव जलं थरेति चाधा ॥ कपिपुत्राः समाख्यातास्तेषां क
 पिविदिष्यते ॥ कपिवदियेन एतेषां भरद्वाजकुले विवाहसिधिरित्युक्तं ॥ कपिपुत्रत्वोक्तमिथोऽमीनविवाहिन इत्युक्तं ॥

वैवमातृतः पितृतस्तथः ॥ त्रीणि चात्रीत्यमातृतः पंचमतीत्येवैपितुः ॥ संग्रहः ॥ चतुर्थमुदहेत्कन्यां चतुर्थः पंचमीमपि ॥ परा
 शर्यमतात्पञ्चीपंमो नतु पंचमी ॥ शंकरः ॥ गण्यानामार्पजो पक्षी पंचमः पंचमीयदि ॥ विवाहो नैव कर्तव्यो न स्वेकः शु
 भावहः ॥ तृतीयां वा चतुर्थीं वा पक्षयोऽप्यथोरपि ॥ विवाहेतां मुनुः प्राहुः पराशर्योऽयमंगिराः ॥ शाकलः ॥ भवेतां पूर्वजात्पु
 त्रात्तयोरपि च संनतिः ॥ पंचमः पंचमी कन्यां नतत्रावरयोद्विजः ॥ कन्येदेष्टुर्वात्स्यातां संततिः स्यात्तयोरपि ॥ पंचमं पंच
 मीति त्रवरः कन्यां समुदहेत् ॥ कन्यापुत्रौ च संस्तौ पूर्वजाः संततिः स्तयोः ॥ यदि स्यादस्येतत्र पंचमः पंचमी च हि ॥ आचार्यः
 कन्यावरस्य सापिठ्ये मातृसंज्ञा भवेद्यदि ॥ स्वसृसंज्ञा यवापुत्री नैव तां वरयेद्बुधः ॥ हेमाद्रौ ॥ चतुर्थी पंचमी वापि पञ्ची
 वामातृसंज्ञका ॥ स्वसृसंज्ञां चैव पुत्री संज्ञां तां परि वर्जयेत् ॥ तथा च हेमाद्रौ ॥ यत्रोक्तसापिठ्यनिवृत्तिर्पूर्वतत्रैव कन्या
 यदि मातृसंज्ञा ॥ पुत्री यदि स्याद्गिनी यदि स्यात्तदा विवाहो न कदाचिदेव ॥ पुत्री विषये केचिदाहुः ॥ पुत्रिका मुदहेद्विप्रः
 केचिदेवं वदन्ति हि ॥ भगिनी मातरं चैव यदि चैत्यतितो भवेत् ॥ आचार्यः ॥ धात्री पुत्री स्वसारं च नैव तां वरयेद्विजः ॥ के
 चिदाहुः केचिद्देशे पुत्रिका मुदहेदिति ॥ तृतीयां वा चतुर्थीं वा पंचमीं पितृमातृतः ॥ दक्षिणे तद्दहेत्कन्यां स्वसारं मातरं
 विना ॥ जननी भगिनी चैव पुत्री संज्ञां च कन्यकां ॥ नैव तां वरयेद्विप्रो गाल् वामुनिरब्रवीत् ॥ तथा च व्याघ्रपादः ॥ उदहेद्वि
 णे विद्वान्मातुलस्य चैव स्तुते ॥ उत्तरे नोदहेद्विप्रो ह्येष धर्मसनातनः ॥ आचार्यः ॥ मातुलस्य सुता विप्रो दक्षिणे तां स
 मुदहेत् ॥ वजनीया प्रयत्नेन सेववाजसेनेषिभिः ॥ तथा च स्मृतिः ॥ मातुलस्य सुतां केचित् केचित्पेतुः सुतां ॥ विवाहेनां क

अत्र प्रयोगपरिजोते ॥ भरद्वाजगणस्यापि तथा कपिगणस्य च ॥ विवाहो न विधेयस्यादन्योन्यो न कदाचनेति ॥ अथ काव
गणाः ॥ आंगिरसा अजामीढा कएवाश्वापि त्रयोऽमी ॥ मिथो विवाहं नार्हति समानप्रवरायतः ॥ केचित्प्रवरानन्यानेवाहुः ॥
आंगिरसाद्योराकएवा इति ॥ अथ मुद्गलगणाः ॥ मुद्गलश्च त्रिवेदि च ताक्ष्या भाम्याश्च एव च ॥ मौद्गल्यश्चेति पंचैते मुद्ग
लस्य गणर्षयः ॥ एतेषां त्रिप्रवराः ॥ आंगिरसभाम्यश्च मौद्गल्य इति ॥ प्रवरे क्यनपंचापि मिथोऽमी विवाहिनः ॥ अथ
विरूपगणाः ॥ विरूपः पृष्टदश्च पार्षदश्चार्थतिराः ॥ अंगुष्ठश्चादंष्ट्रश्च विरूपश्च गणर्षयः ॥ एतेषां त्रिप्रवराः ॥
आंगिरश्च पार्षदश्च विरूपा इति ॥ एते देवप्रवरकामिथो मीनविवाहिनः ॥ अथ हारीतगणाः ॥ हारितश्चांबरीषश्च मांधाता यौ
वनाश्वकः ॥ कौत्सः पैंग्यः शंखदभौ ततो ह्यैभगवा दितः ॥ कौमारीश्च दशह्ये ते हारितश्च गणर्षयः ॥ एतेषां त्रिप्रवराः ॥ आं
गिरसांबरीषहारीता इति ॥ आंगिरसांबरीषश्च यौवनाश्च इति द्विधा ॥ तुल्यैकप्रवरत्वे न मिथो मीनविवाहिनः ॥ अ
थ विष्णुवृक्षगणाः ॥ विष्णुवृक्षप्रमथमश्लेषश्चाथ दभ्रणाः ॥ नितुदमैद्रणः काम्यारुणिसात्या किरित्यपि ॥ नतुर्दशौते
विरूपाता विष्णुवृक्षगणर्षयः ॥ एतेषां त्रिप्रवराः ॥ आंगिरसविष्णुवृक्षबादरायण इति ॥ आंगिरसपौरुकुत्सत्रासदश्च
इति ॥ तुल्यैकप्रवरत्वे न मिथो मीनविवाहिनः ॥ इत्यंगिरसप्रकरणं ॥ अत्र निषिद्धमाह ॥ पंचानां त्रिषु सामान्यादवि

बाह्विषुदयोः॥ भृग्विरोगरोषेवंशेषेच्छेकापिवारयेत्॥ शेषेधितिकश्यपादिधित्यर्थः॥ अथकश्यपगणाः॥ कश्यपः
 कश्यपावच्छासितोनिध्रुवस्तथा॥ वैशंपायनभूताभुसुमेधोनैधवा अपि॥ रेभौरभः शांडिलश्चसौजामिर्नागुरिस्तथा॥
 धन्वंतरः शांडिलश्चदेवलः कश्यपा अपि॥ कश्यपादीनां त्रिः प्रवराः॥ कश्यपावत्सरासिता इति॥ निधवादीनां त्रिः प्रवराः॥ कश्यपा
 वत्सरैर्नैधवा इति॥ रेभादीनां त्रिः प्रवराः॥ काश्यपावत्सरैर्नैधवा इति॥ प्रवरद्वार्षिसाम्येन मिथो मीनविवाहिनः॥ अत्रिगणाः॥
 आद्यो त्रिः प्रथमस्ततिरुष्पाचंद्रपदादिमाः॥ अत्रेयावामरथ्याश्चगविष्टिरसमाधयः॥ पौर्वतिथ्यौतिथिश्चापि॥ बद्धक
 धनंजयौ॥ सुमंगलो बीजवापिसौ मंगल्यो त्रिवंशजाः॥ अत्रादिवा मरथ्यांतानां त्रिः प्रवराः॥ अत्रेयार्चनानसश्चेति॥ अ
 त्रं बंधतक गणयोः प्रवरैक्योपि भिन्नशाखाध्येयनाद्देदइत्युक्तं॥ सुमंगला नां त्रिः प्रवराः॥ अत्रेयसु मंगलशाखाश्चा
 इति॥ आद्यर्षेरतिभेदेन मिथो मीनविवाहिनः॥ अथवसिष्ठगणाः॥ आद्यो वसिष्ठवसिष्ठउपमन्युरतः परं॥ उभरेदसु
 रैथेन्द्रप्रमदश्चपराशरः॥ पाराशर्यो व्यासशक्तिकुंडिनोगणइत्यपि॥ सारव्यायनाजातुकर्ण्यः कौंडिन्यश्चततः परं॥ मैत्राव
 रुपा इत्येते वसिष्ठस्य गणार्थयः॥ आद्यस्य प्रवरैक्यः स्यत्तत्तस्युः प्रवरारत्रयः॥ तत्र वसिष्ठस्वनमेकप्रवरः॥ वसिष्ठादीनां त्रिः प्र
 वराः॥ वसिष्ठशक्तिपराशर्यो इति॥ कुंडिनादीनां त्रिः प्रवराः॥ वसिष्ठमैत्रावरुपा कौंडिन्य इति॥ प्रवरा द्वार्षिसाम्येन मिथो
 मीनविवाहिनः॥ अथागस्त्यगणाः॥ अगस्तिश्चतथागस्त्यो दादौ च्युत इति त्रयः॥ इध्मवाहः सारव्याश्चैव त्रयोऽहमी॥ प्रव

राताविकल्पेनमिथोमीनविवाहिनः॥अत्रकेदाक्षिपति॥एकगर्भसमुत्पन्नएकनामत्वसंभवेत्॥मैत्रावरुणयोरनयोर्गणभेदकथं
भवेत्॥अत्रोच्यते॥द्वयोरेवघटोत्पत्तिर्नैकजातस्यसाधन॥समानसमयोत्पत्तेर्नामैक्यमितिइति॥मित्रावरुणयोस्त्वेकभे
दादेक्यंकथंभवेत्॥प्रसूतिगृहवत्कुंभप्राणभूयो नकारण॥पतित्वाभागभेदेननतयोरनस्तेद्वयोः॥पृथगेवसमुत्पत्तेर्नि
नावितिसमंजसं॥अथविश्वामित्रगणः॥विश्वामित्रोदेवरातश्चिकेतो गालिवोमनुः॥वर्तो लिकिवा लखित्पयो याज्ञवल्क्य
श्चकौसिकः॥उलूको बृहदग्निश्चधर्मः शाला वतस्तथा॥शालकायन शालाग्निरस्तथा शालावतौदरौ॥श्रौमतौदेवत
रसः कामकायनसंज्ञकः॥देवश्रवाश्चाथधनंजय धानंजया उभौ॥मधुच्छदा अजश्चात्योरोहिणोरोहिणश्चकः॥लोहित
शूरणः परिधायश्चयतयौरणौ॥करोतोरौक्षककात्योचघक्षी लश्चाप्यमर्षणः॥सूनुः पनसधर्मौ चवावर्ग्यौजादरस्तथा॥ए
कहव्याग्निवैश्यश्चशालंकायनसंज्ञकः॥शालाक्षौलिहिताक्षश्चजङ्गुश्चपिंदकौसिकः॥धनवौशिकइत्येतेविश्वामित्र
गणर्षयः॥प्रवरास्त्रयैकोक्ताविश्वामित्रगणस्यतु॥विश्वामित्रदेवरातानांत्रिःप्रवराः॥विश्वामित्रोदेवरातोदलइति॥श्रौ
मतादिचतुर्णांत्रिःप्रवराः॥विश्वामित्राष्टकपूरणाइति॥कृतादिचतुर्णांत्रिःप्रवराः॥विश्वामित्रैकात्याकिलाइति॥अघमर्ष
णाद्यष्टानांत्रिःप्रवराः॥विश्वामित्रशालंकायनकोशिकाइति॥इतिविश्वामित्रप्रकरणं॥एकएवऋषिर्यवित्प्रवेदश्चतु
वर्तते॥तावत्समानगोत्रत्वमतेभृग्वंगिरेगणात्॥एवमुक्तेषुभेदेनगणेष्वष्टादशस्वपि॥सामान्येनोद्देहस्यास्यैविशेषै

त्रनिगद्यते॥ अन्येस्वस्वंगणं हित्वा विवाहं युर्गणान्तरे॥ गणान्तरे पितृत्वारयानो द्वे हेतुः परस्परं॥ प्रदेशायामुत्वारयान
 नृगणभेदेष्ववस्थितान्॥ स्वतंत्रश्चास्वतंत्रश्च द्वौ कोपि गणभेदतः॥ कताक्षीलो भरद्वाजविश्वामित्रगणत्परे॥ विश्व
 मित्रो वै तद्व्याशालं काय न इष्यते॥ विश्वामित्रात्रिगणयोर्विद्यते च धनं जयः॥ विश्वामित्रेण शृगे पाप्मरद्वाजस्य
 शीशिरः॥ अतोयं द्विप्रवचनोऽद्वहेतुर्गणद्वयः॥ संकृतिः प्रतिमाषश्च शंभुचैवंगवस्तथा॥ शोडित्यो व्याघ्रपादश्च भ
 रद्वाजकलोद्भवः॥ क्रयक्रीडावसिष्ठेन नो द्वाह्यास्तद्गणद्वयोः॥ जामदग्न्यो दिवारातो विश्वामित्रकुलेर्पितः॥ दत्तपुत्र
 तथानैष विवाहस्तद्गणद्वयोः॥ काश्यपेन वसिष्ठेन क्रीडागौतमवंसिजाः॥ अनाष्टिराकुलारातिराजा रातिस्तथै
 वच॥ सैरजः क्षीरजो बाहुसैरंधीराजसेवकः॥ स्वशुचिः स्वापुलिंगश्च लौगाक्षीशरदंबकः॥ त्रयोदशौ ते ऋषयः॥
 स्वस्वसाम्यान्मुनिकृताः॥ रात्राममृतवाहीति तथैते च्यवस्थिताः॥ अतो गणत्रयोप्येतेन विवाह्या कथंचन॥ एवमि
 णिमुद्वाहं परित्यज्य प्रमाद्यदि॥ तथा च स्मृतिसारे॥ जमदग्निगणस्यापि विश्वामित्रगणस्य च॥ कतकैश्शिरशृगे
 श्च नान्येषां पाणिपीडनं॥ कश्यपस्य गणस्यापि वसिष्ठस्य गणस्य च॥ संकृतिः प्रतिमाषान्यां विवाहो न परस्परं॥
 आत्रेयस्य गणस्यापि विश्वामित्रगणस्य च॥ धर्मनंजयाख्यगोत्रेण नान्येन्यं पाणिपीडनं॥ भरद्वाजगणस्यापि
 तथा कपिगणस्य च॥ विवाहो न विधेयः स्यादित्येवं मुनयो ब्रुवन्॥ मौडलस्य गणस्यापि विरूपस्य गणस्य च॥ परस्परं

धर्ममित्यर्थः॥ नजीवत्पितृकः कुर्याद्वाधं मातुः स्याद्वेते॥ ऋते तु न वमी आस्थान्मते तश्च हिलुप्यति॥ तथा च गो
 मिलः॥ जीवमानपिता यस्य माता चेभियते यदि॥ प्रेतपक्षे न वम्यातु मातुः आस्थं विधीयते॥ महालये न वम्या
 च आस्थं मातुर्मतेहनि॥ कुर्यात्पिंडविधाने न पितर्यर्चपचजीवति॥ तावत्स्यान्न वमी आस्थं यावद्देवतते पित॥
 तद्वलुप्यते आस्थं मृतश्चैद्यदिवैपिता॥ सुवासिन्यां मृतायांतु यद्वाधं प्रतिवत्सरं॥ सुवासिन्ये प्रदातव्यं ब्रा
 ह्मणैः सह भोजनं॥ **अथ सापत्न्यमाह विषयं॥** सारावल्या॥ एकभर्तृकपत्नीनामपुत्राभिधानंगता॥ तस्याकि
 यादिकं तेन कर्तव्यं पैतृमेधिकं॥ एकैव चतुर्कर्तव्यं ज्येष्ठपत्नीसुतेन च॥ जन्मज्येष्ठेन चामातुः सपत्न्या अ
 पिकर्मयत्त॥ कृत्वा सौवर्णं पुत्रः पुत्रोस्तु जीवितारपि॥ सापत्न्यमातुः कुर्वते पैतृमेधिककर्म च॥ चकारात्प्रति
 सांवत्सरादिकमित्यर्थः॥ मृतामातरि जीवत्यां सपत्न्यजननीयादि॥ पितामह्यादिभिः कुर्यात्प्रत्यष्टं ननु तर्प
 णा॥ **॥ अथ बहुपत्नीपुत्रापितृविषयं॥** एकभर्तृकपत्नीनां सर्वासांसतिवै सुताः॥ पितुर्मरणकाले तु ज्ये
 ष्ठपत्नीसुतो व्रजः॥ **॥ अथ कर्माधिकारिणः पुत्रानाह॥** याज्ञवल्क्य॥ औरसो धर्मपत्नीजस्तत्समः पुत्रि
 का सुताः॥ क्षत्रजा तस्तु सगोत्रेण तरेण च॥ गृहप्रवृत्तौ सन्नो मृदजस्तु सुतः स्मृतः॥ अक्षमायां सुता जीवता

तः पौनर्भवः सुतः॥ दद्यान्मातापिताचायं सपुत्रो दत्तको भवेत्॥ क्रीतश्च ताभ्यां विक्रीतः कृत्रिमः स्यात्स्वयं कृतः॥
 दत्तात्मतु स्वयं दत्तो गर्भे विन्नः सहोदजः॥ उत्सृष्टो गृह्यते यस्तु सोपिविधो भवेत्कृतः॥ पिंडो देवो देवो हरश्चैषां पूर्वा
 भावे परस्परः॥ मनुः॥ तर्तेभिहिताः पुत्राः प्रसंगादन्यबीजजाः॥ यस्य ये बीजतो जाता तस्य तेनेतरेण तु॥ प्रयोग
 पारिजाते॥ ज्येष्ठ एव सुतः कुर्यादविभक्तैः सहानुजैः॥ पित्रेरेवाष्टिकं आस्थं मन्येषां न च तैः सह॥ प्रत्यष्टपार्वणे नै
 व विधिना क्षेत्रजो रसो॥ कुर्यात्तामिदं कुर्युरको द्विष्टं सुतादयः॥ औरसः पार्वणे नैव पित्रेरेव विधीयते॥ दत्तपु
 त्रादयः सर्वे प्येको द्विष्टविधानतः॥ **॥ दत्तपुत्रायणाको दद्याद्वाभ्यां पिंडो देवो देवो हरश्चैषां पूर्वा**
पित्रोर्दत्तगृहीतयोः॥ यस्य यो बीजतो जातस्तस्यैव पार्वणं स्मृतं॥ एको द्विष्टमयान्यस्य विधिरेष उदाहृतः॥ पि
 तृश्चैव गृहीतुश्चैव तथैव तु॥ दत्त कुर्यात्तथा चैव नान्येषां तु कदाचन॥ **अथान्याधिकारः॥** पुत्रः पौत्र
 श्वतज्जश्वपुत्रिकापुत्र एव च॥ पत्नी भ्राता भ्रातृजश्च पिता माता स्नुषा तथा॥ भगिनी भगिनीयश्च सपि
 उंधनहार्यपि॥ एतेभ्यः भिहिताः कैश्चित्पूर्वाभावे परस्परः॥ **अथ पत्नीताधिकारः॥** विश्वरूपे॥ असं
 स्मृतो न पुत्रेण पत्न्या वापि समं व्रजः॥ अग्निहाहं प्रकर्तव्यं अन्यत्सर्वं तु कारयेत्॥ कुर्यादित् न पत्नी तोपि मं

त्रवत्यैत्रमेधिकं ॥ पद्यसौक्यतच्छ्रुत्वा दृष्टिस्तत्रिवत्सरः ॥ कृतच्छ्रुत्वा कुर्वीत तत्कदेकपिडेमेव च ॥ स्वधाकारं
 प्रयुंजीत वेदोच्चारं नकारयेत् ॥ कृतच्छ्रुत्वा नृपत्नीतः पित्रोः श्राद्धं समाचरेत् ॥ उदाहरेत् स्वधाकारं ननु वेदाक्षरा
 एव सोऽनुः ॥ नद्यस्मिन् नृज्यते कर्म किंचिदात्मौजिबन्धनात् ॥ नाभिन्याहरेत् ब्राह्मस्वधानि नयनादेत
 स्वधानि नयनेत कार्यमित्यर्थः ॥ पुत्रे सति निषेधः ॥ पुत्रेषु विद्यमानेषु नान्यो वै कारयेत् स्वधा ॥ अनुक
 ल्पस्य पुत्रस्य श्राद्धं कुर्यात्स नाथका ॥ प्राणत्यागो भवेद्यत्र तीर्थे वा स्वगृहपि वा ॥ प्रेतकार्याणि तत्रैव क
 र्यादन्यत्र नैव तु ॥ अपुत्रविषयः ॥ पत्नी कुर्यात् पुत्रस्य पुत्री का पुत्र एव वा ॥ कनीयान् भ्रातृजो वापि
 पूर्वाभावे परस्परः ॥ अथ वपनविधिः ॥ आचार्यः ॥ निषिद्धे पितृतिक्षौरे पित्रोरेव मृते हनि ॥ वापये
 युः सुताः पित्रोर्मरणान्नृवणे पि च ॥ गंगायां भास्करे स्नेत्रे माता पित्रोर्मृते हनि ॥ आधोनेयज्ञकालेषु
 दसु वै वपनं स्मृतं ॥ मातामहि पितृया प्यामातु लायजयेत् गुरोः ॥ श्वसुराचार्ययोस्त्वापि पितृयोर्वापि
 पितृघसु ॥ मातृश्वसु भगिन्याश्च त्वपाध्यायस्य चैव हि ॥ एषां केचिद्बुधाः प्रादुर्गर्भवानपि वापये
 दितिकर्मकर्तृविषयः ॥ तथा च व्याघ्रपादः ॥ विभक्ता वा विभक्ता वापि पित्रोस्तु मरणे सुताः ॥ वपनं

४७

रं न कुर्वीत पाणिपीडनसक्रिया ॥ दाहो गोत्रयोर्द्वयोः ॥ तदपत्यस्य जन्म गोत्रं त्याज्यमेवं विदुर्बुधाः ॥ गुरोः सगोत्रप्र
 वराः नो दाह्याश्चेन्न वैश्ययोः ॥ सगोत्रस्य नमिज्ञैश्च विप्रैराचार्यगोत्रजं ॥ असंप्रज्ञातबन्धनां आचार्यप्रवरास्मृताः ॥ प
 क्षे चास्मिन् विवाहोपि सगोत्रैः सह नैष्येत ॥ अज्ञानादथ वा ज्ञानाद्यस्तु वै यदि चोद्वेहते ॥ समानप्ररांकन्यामातृ
 वत्परिपालयेत् ॥ तथा च ॥ समानप्रवरांकन्यां सपिंडां चैव गोत्रजां ॥ नैव तां वरयेत् प्राज्ञो मातृवत्परिपालयेत् ॥
 इति श्रीनारायणभट्टविरचितायां धर्मप्रवृत्तौ गोत्रनिर्णयः ॥ ॥ अथ जीवत्पितृकश्राद्धविधिः ॥ ॥ अमा
 श्राद्धं गयाश्राद्धं श्राद्धं चापरपक्षकं ॥ न जीवत्पितृकः कुर्यात्तिलैः कल्लैश्च तर्पणं ॥ न जीवत्पितृकः कुर्यान्मिडनं
 तीर्थकंचयेत् ॥ महालयंगयाश्राद्धं श्राद्धं च पितृतर्पणं ॥ श्राद्धादिकं यदा कर्तुं शक्तश्चोत्पिताय हि ॥ तदपुत्रेण
 कर्तव्यमवश्यं पितुराज्ञया ॥ पाराशरः ॥ विद्यमाने पितरि श्राद्धं कर्तुं सुषस्त्रितः ॥ पितृकपितृपुत्रादेः कुर्याच्छ्रा
 द्धं मंत्रायै शयः ॥ तथा च वृधौ ॥ वृधौ च तीर्थे सन्यस्ते ताते च पतिते यदि ॥ एभ्य एव पिता दद्यात्तेभ्यो दद्यात्सुतस्व
 यं ॥ उदाहरेत् पुत्रजनने पुत्रेणैव सोमकं मरेव ॥ तीर्थे ब्राह्मण आवातेषु देते जीवतः पितुः ॥ गृह्यपरिशिष्टे ॥ अन्व
 ष्टके गयां प्रोप्रो सत्यायत्र मृते हवि ॥ मातुः श्राद्धं सुतः कुर्यात्पितर्यपि च जीवति ॥ अन्वष्टके प्रेतपक्षेति न वमीश्रा

ग्रिसंयोगे जाते ज्येष्ठ कनिष्ठयोः॥ यदि काचिन्मृताभार्या दाहस्तस्याः कथं भवेत्॥ संस्तुष्टाग्निं विभज्याथ दक्षिणे तर-
 योरपि॥ ज्येष्ठया दक्षिणे भागः कनिष्ठया तथोत्तरः॥ बहवो यदि भार्याश्चैद्वागाश्चैता दृशा अपि॥ यस्या एव यथा
 भागस्तंतं भागं नियोजयेत्॥ दहादिकर्म कुर्वितमंत्रवत्ये नृमेधिकं॥ प्रथमे ह नित्यः पुत्रः सदृशाहं समापयेत्॥ अ-
 थ नवश्राद्धं नि॥ प्रथमे हित्नीये द्विपंचमे सप्तये पिवा॥ नवमे कादशी चैव नवश्राद्धं प्रकीर्तितं॥ यदि रात्रौ
 भवेत्तस्य समादहं न स्येवत्॥ परे ह न्युदिते सूर्ये कार्यं स्त्रियाः स्योदक क्रियाः॥ तिलोदकां स्तथा पिंडान्नवश्राद्धं
 नियाति॥ च॥ न कुर्याद्वात्रौ संध्यायां यदि स्यान्निष्फलं भवेत्॥ उत्तरीयशिलापात्रकर्तृ सूर्यविपर्ययोः॥
 पूर्वस्तां जली दद्यात्पिंडांश्चापि तथैव च॥ मध्ये दादौ ति॥ पित्रो राशौ च मध्ये तियदि दर्शं समागताः॥ तावदेव
 तं तं पर्यवसेयं हात्परं॥ अंतर्दशाद्ये दर्शश्चेत्तत्र सर्वं समापयेत्॥ पित्रोस्तु यावदाशौ चंदद्यात्पिंडां तिलो-
 जली नृ॥ दशाहं मध्ये दर्शश्चेत्पिंडदानं तिलोदकं॥ औरसं प्रत्यहं दद्यान्न च दर्शं समापयेत्॥ प्रागूर्ध्वं च
 हा दर्शो दशाहं मध्ये औरसः॥ पितरोस्तु विनान्येषां दर्शं चैव समापयेत्॥ दशाहं मध्ये यदि दर्शं आगते द-
 द्यादशाहं तिलवारिपिंडान्॥ पुत्रीस्तु दत्तक औरसौ वारोषाः सुतास्तत्र समापयेत्॥ देशांतरस्थितैः पु-
 त्रैः क्रियाः कार्या यथाविधि॥ विभक्तैर्वापि भक्तैर्वा सहते दहनं विना॥ दशाहं न्यंतरे पित्रोर्मरणं श्रूयते यदि॥

पुत्रेनैवाथ वान्येन मंत्राग्निनैव दग्धयोः॥ प्रेतशब्देन शिष्टास्युः कर्तव्यं षोडशादिकं॥ सपिंडीकरणं चैव यथाका-
 लं समुद्रव॥ मंत्राग्निनैव दग्धस्य पिंडदानो कदक्रियाः॥ न कृतास्युः प्रमादाद्वा दशाहं न्यंतरे यदि॥ अथैक-
 स्मिन्दिने कर्म यदि कर्तुमुपक्रमेत्॥ पिंडोदक क्रियाः कार्याः चाशौचं दहनं विना॥ अस्त्रि संचयनं॥ कुजा-
 मं दार्कशुक्रेषु गुरौ नदात्रिपादमे॥ पूर्वोत्तरा पुष्यहस्ते नास्ति संचयनं चरेत्॥ त्रिपुष्करं॥ त्रिपादमेति शिर्षे-
 दा जायते वासेरगुरौ॥ रेवौ भौमे च मुनिभिः प्रोक्तं तद्वि त्रिपुष्करं॥ नंदाभद्रा कामभूत भौमार्करविजे गुरौ॥
 शुक्रमघायां रोहिण्यां पंचके द्वि त्रिपादमे॥ ऊनत्रयं प्रेतदाहं मस्ति संचयनं तथा॥ न कुर्याद्यदि चेद्दाहं कृतं द-
 नं प्रदापयेत्॥ भद्रं तु भूमिदानं स्यात्॥ हेमदानं त्रिपादमे॥ वारं तथादि दैवत्ये वा सोदानं विधीयते॥ विशारवा-
 बुपाय्यादिति पुष्ये पूर्वोत्तरा त्रये॥ हस्ते च वासवास वेपौष्णे अस्त्रि संचयनं यदि॥ विभक्तैरपि प्रेतश्राद्धं
 कर्तुं मेव कार्यं॥ अनंताचार्यः॥ विभक्तावा विभक्तावा कुर्युः श्राद्धं मदेव तं॥ मघासु च ततो न्यत्र नाधिकारः
 पृथग्विधा॥ अदेवतं नवश्राद्धादि षोडशांतं नवश्राद्धं सपिंडं च श्राद्धान्यपि च षोडशं॥ एकेनैव तु कार्या सं-
 विभक्तधने धपि॥ तथा च मनुः॥ वृषोत्सर्गं सुतः कुर्यात्पित्रोश्चैकादशहनि॥ अथ वा पुण्यकाले तु विधि-

नावृषमुत्सृजेत् ॥ वृषोत्सर्गसुतोमातुः कुर्यादेकादशहनि ॥ सहोमंविधिवच्चैवपितर्यपि वजीवति ॥ पति
 वत्याः सपुत्रायाः वृषोत्सर्गसमाचरेत् ॥ इतिकेचिद्वदन्त्यन्येनकार्यमिति केचन ॥ वृषोत्सर्गः ॥ आद्यश्रा
 धमनुः ॥ असपिंडक्रियाकर्मद्विजातेः संस्थितस्य च ॥ अदेवभोजयेद्ब्राह्मणं पिंडमेकं च निर्वपेत् ॥ आद्यश्रा
 धमश्रुद्योपिकुर्यादेकादशहनि ॥ कर्तुं स्नात्वा कालिकाशुद्धिरशुद्धिपुनरेव सा ॥ ब्राह्मणभोजयेदाद्यहो
 तव्यमनुलेपि वा ॥ पुनश्च भोजमेद्विप्रद्विरावृत्तिर्भवेदिति ॥ आद्यादिषोडशश्राधं कुर्यादेकादशहनि ॥
 दहादिसफलं कर्म ॥ एकोद्विष्टविधानेन देवहीनं तु तद्वेत् ॥ आद्यश्राधं न कुर्वीत मोहोदेकादशहनि ॥
 दहादिसफलं कर्म पुनः कुर्याद्यथाविधि ॥ सपिंडीकरणयावत्तावत्स्यादेकमेव वा ॥ विभक्तैर्विभक्तै
 र्वाकार्यं प्रेतक्रियादिकं ॥ सपिंडीकरणं कुर्यात्सिद्धे वं द्वादशहनि ॥ तदभावे तपश्चादौ ह्यथैकादशहनि ॥
 मृतपितरियस्याथरिच्यते च पितामहः ॥ तेन देयं रजयः पिंडाप्रपि ॥ तामहर्षकं ॥ त्रयाणामपि पिंडाभा
 मेकेनापि सपिंडने ॥ पितृत्वमश्रुते प्रेत इति धर्मव्यवस्थितः ॥ पितृपुत्रेण वर्तव्यं पितापुत्रस्य नैकचि
 त् ॥ यदि स्नेहेन वर्तव्यं पितापुत्रस्य नैकचित् ॥ यदि स्नेहेन वै कुर्यात्सपिंडीकरणाविना ॥ अशौचांतरं

कुर्युरन्येषां कुर्यात्कर्त्ता संयोगो भवेत् ॥ प्रथमेद्वि कर्त्ता ॥ सगोत्रो वा न्यगोत्रो वा यदि स्त्री यदि वा पुमान् ॥ प्र
 थमेह नियोदयात्स दशाहं समापयेत् ॥ अस्मिन् च यनात्पूर्वपित्रो र्यदिसमागतः ॥ तदादिसकलं कर्म पुत्रः
 कुर्याद्यथाविधि ॥ दहनान्निः ॥ स्मृत्यर्थसारे ॥ दहनं चाहिताग्नेस्तु कुर्यात्त्रेताग्निना सुताः ॥ अनाहिता
 ग्निविधिरदेहेदौ पासनाग्निना ॥ विधुरविधवा चैव देहेत्यंतं कुशाग्निना ॥ यतिप्रसूतो कल्पापाग्नौ तुषाग्निर्बालकान्य
 योः ॥ आश्वत्थानः ॥ आत्मारोपशरीरस्य न विनस्यति पावकः ॥ शवदेहेथ नष्टेपि दक्षिणाः पाणिरस्ति चे
 त् ॥ लोकारिने स्थापयेत्वास्य पाणिपुत्रो जपेद्यजः ॥ उपावरो ह जातो ते तूष्णीं मग्नौ नयेतिसः ॥ स्याद्वादशगृ
 हीतेन तूष्णीं तु जुहुमात्तद्वत् ॥ हस्तस्यादप्रपद्येत मात्यंतं किं क्रियां ॥ स्नातप्रेतस्य देहं न पुत्राद्यैर्वस्त्राद्यैः पूजयेत्त
 तः ॥ अग्ने देहं देहे नैव किंचिदेषां परित्यजेत् ॥ प्रमादादग्निविच्छिन्तिः पत्नी चेत्स्यात्संनिधौ ॥ प्रेतस्य दहनं
 कुर्यात्कथं पुत्रोऽथवा न्यजः ॥ प्रायश्चित्ताहुतिहुत्वापसहोमाहुतीरपि ॥ देहेप्रेतंततः पुत्रस्तेनैवोपासनाग्निना ॥
 द्विपक्षे त्वसंस्पृष्टाग्निविधिः ॥ न भवेदग्नि संयोगः पत्न्योर्ज्यष्टकनिष्ठयोः ॥ ज्येष्ठायदि मता पूर्वमग्निहोत्रे पा
 तां हरेत् ॥ पूर्वमेव हियाभार्या कनिष्ठायदि वामृता ॥ निर्मथ्याग्निं देहे तेन विहिना विधिवत् ॥ भार्ययोरा

योजयेद्ब्रह्मचारिणः॥ अथासन्निधौ ज्येष्ठकथं गोभिलः॥ ज्येष्ठः सपिंडं न कुर्यात्तद्वा दशाहेऽनुजैः सह॥ यदि चे-
 त्सन्निधौ न स्यात्सन्निधौ नुजोपि वा॥ व्याघ्रपादः॥ ज्येष्ठे न वा कनिष्ठेन कृतं चेदौ रसेन यत्॥ सगुणं स्यात्सपिंडात्
 मन्ये न कृतमन्येथ॥ आचार्यः॥ दशाहो ज्येष्ठबहिः पित्रोर्मरणं श्रूयते यदि॥ कृत्वा सौवर्णं दद्याद्दर्भग्रंथो तिलो-
 दकं॥ नोत्तरीयं पिंडदानं न वश्राधं न वेदिका॥ न वै कुर्यात्स्थितं पात्रं कृते यस्य च पिंडने॥ पितृशब्देन तद्व्याधं कुर्या-
 दिकादशो हनि॥ सपिंडीकरणं नाम तत्र पार्वणवद्भवेत्॥ संवर्तः॥ यवीयसा कृते श्राद्धे सपिंडीकरणं यदि॥ कनि-
 ष्ठेनापि कर्त्तव्यं सपिंडीकरणं पुनः॥ कृते कनीयसा वापि श्राद्धे यस्य सपिंडने॥ ज्येष्ठे पिहि सुतः कुर्यात्स-
 पिंडीकरणं पुनः॥ सपिंडीकरणं नाम श्राद्धं पार्वणवद्भवेत्॥ अर्घ्यं संयोजनं नैव पिंडसंयोजनं न च॥ द्विती-
 यादीनि सर्वाणि मासिकान्यपि कारयेत्॥ उन्नान्येपि यथा काले सप्तान्ये नैव कारयेत्॥ निवर्त्य सकलं प्रेत-
 कर्म कालं तरेपि चेत्॥ उन्नादीनि च सर्वाणि मासिकान्यपि कारयेत्॥ प्रेतकर्म कृतविषयं॥ अथासन्निधा-
 नापुत्रविषये शाकलः॥ पित्रोर्मरणकाले तु न चेत्स्यात्सन्निधौ सुतः॥ अन्यः कुर्याद्दशाहांतं न तु सर्वकदा-
 चन॥ तथा च स्मृतिः॥ दशोत्तरं स्त्रीपितरो मृते चेदन्योन्यं कुर्यात्सकलं चैतदकं॥ दाहविना सकलं कर्म ति-

तिलोदकेन ज्येष्ठैस्त कुर्यादनुजैः सपिंडनं॥ गोभिलोपि॥ अन्येनाकेन विसि त्रैः कृते पिहि सपिंडने॥ विना दा-
 हं पुनः कर्म ज्येष्ठं कुर्यात्सहानुजैः॥ अनुमासिकं॥ सपिंडीकरणं श्राद्धं कृत्वा स्यादूनमासिकं॥ न शोधयेद्विनं-
 तत्र व्याघ्रस्य वचनं यथा॥ विधवायाह्यपुत्राया जीवपत्यास्तथैव च॥ मासिकानि व्रतस्थस्य नैवोर्ध्वस्युः सपि-
 ङ्गनात्॥ व्रतस्थो ब्रह्मचारीत्यर्थः॥ त्रिपक्षे द्वादशे पक्षे चतुर्विंशतिपक्षे॥ पायक्षत्रिपंचके चैव ह्यत्यमर्घ्यादि-
 पंचके॥ तथा च स्मृतिः॥ कुनं स्याद्वा दशाहे श कुर्याद्वा निषोडश॥ प्रति मासे मृता हेतु यावत्संवत्सरं भवेत्॥
 तावदेवाहिकुर्वितश्राद्धं मासिकं संज्ञकं॥ सपिंडीकरणादूर्ध्वं सदैवं पार्वणे न तु॥ मृता हे मासिकं कुर्यात्प्रति मा-
 से च वत्सरं॥ अपकर्ष्याथ चोत्कर्ष्य मासिकान्येव कारयेत्॥ त्रिणि चैवार्घ्यपात्राणि पिंडां स्त्रीनेव निर्वपेत्॥ स-
 पिंडीकरणादूर्ध्वं कुर्याद्वा निषोडश॥ स्वस्वकाले स्युस्तानि नात्यं न्यथा च विनैव तु॥ प्रथमाष्टपिकर्त्तव्यं॥
 दशश्राद्धं गया श्राद्धं श्राद्धं चापरपक्षकं॥ प्रथमाष्टे तु वरित सपिंडीकरणं कृते॥ नित्यं नैमित्तिकं श्राद्धं तीर्थश्रा-
 धादिकं च यत्॥ सपिंडीकरणादूर्ध्वं पुत्रः कुर्याद्यथाविधि॥ सपिंडमोको दिष्टं॥ निर्णयार्णवे॥ सपिंडीकरणादूर्-
 ध्वं यत्र यत्र प्रदीयते॥ आत्रे भगिन्ये पुत्राय स्वाभिने मातुलाय च॥ मित्राय गुरवे श्राद्धं मेको दिष्टं न पर्वणं॥ ९

कोद्विष्टं कनिष्ठानां ज्येष्ठानां पार्वणं स्मृतं ॥ माधवीये ॥ एकमुद्दिश्य एकश्राद्धं एकोद्विष्टं प्रकीर्तितं ॥ त्रीमुद्दिश्य तु यतधिपार्वणं
 मुनयो विदुः ॥ पितृव्यस्याप्यपुत्रस्य भ्रातृश्रे वाग्रजन्मनः ॥ मातामहानाभये वंपार्वणं श्राद्धमाचरेत् ॥ एकमातृकस्तनानामेक
 श्वेतुत्रवान्भवेत् ॥ सर्वे ते ते न पुत्रेण पुत्रिणे मुनयो ब्रवीत् ॥ प्रतिसंवत्सरं कार्यं मातापित्रोर्मृते हनि ॥ पितृव्यस्याप्यपुत्रस्य
 भ्रातृज्येष्ठस्य चैव हि ॥ सपिंडीकरणादूर्ध्वमेकाद्विष्टं भवेद्यदि ॥ सदैव भोजयेद्ब्राह्मणं पिंडमेकं तु निर्वपेत् ॥ इति कश्चिद्देशा
 चारः ॥ अथ कर्तृनष्टश्राद्धं ॥ तत्राहृष्टशौनकः ॥ अदृश्यान्ते विमोकारव्यं श्राद्धं प्रथमवत्सरे ॥ कुर्यात्पार्वणं चैव व्याघ्रस्य
 वचनं यथा ॥ सांवत्सरं विमोकारव्यं मरुत्वा प्रथमाद्विके ॥ यः श्राद्धं कुरुते मोहात्कृतं प्राकृ कर्म निष्फलं ॥ प्रेतकार्यादि
 कमित्यर्थः ॥ यः करोति विमापुत्रा श्राद्धं चैव तु कस्यचित् ॥ मृतश्चैव दिकर्ता च श्राद्धलोपो भवेदिह ॥ पित्रोः श्राद्धं विना
 मातुः सपत्न्या अपिलुप्यते ॥ तन्न कर्तव्यमन्येन नष्टे कर्तारिवोयदि ॥ पित्रोः श्राद्धं विनान्येषां न कुर्याद्ब्राह्मणेव हि ॥ क
 र्ता मृतश्च ज्येष्ठः स्यादनुजैः कार्यमेव तु ॥ पित्रोः श्राद्धं विनान्येषां यदि स्नेहेन पार्वणं ॥ एकोद्विष्टं भवेदापि पिंडदानं कृत्वा
 कृतं ॥ अथ पितामहश्राद्धं ॥ पितृमहस्य यद्ब्राह्मणोऽपि सपिंडनं ॥ अपुत्रस्य तु कर्तव्यं पौत्रेण प्रथमाद्विकं ॥
 पृथक् प्रत्यद्विकं तस्य वर्षे वर्षे न तद्भवेत् ॥ पित्रा सहैव तद्ब्राह्मणं वधूरादौ भवत्यितुः ॥ तथा च स्मृतिः ॥ पितामहः पि
 तुः पश्चात्पंचत्यदि गच्छति ॥ पौत्रेणैकादशेहादिकर्तव्यं श्राद्धं षोडशं ॥ नैतत्पौत्रेण कर्तव्यं पुत्रवांश्चेत्पितामहः ॥

५१

च द्वाघ्रपादः ॥ दशाहादूर्ध्वमन्यचेत्तु अशौचं प्राप्यते यदि ॥ शुद्धः स्यादाद्यपर्यंतं प्रथमं दहनादितः ॥ अथ युक्रमः
 गालवः ॥ युक्रममाद्यच्च सापिंड्यं वियोगाद्यच्च कारितं ॥ तत्सापिंड्यं पुनः कुर्यात्तु क्रमाद्यच्च पितृकृतः ॥ पिताम
 हे जीवति च पितामृतश्चैव युक्रमः ॥ पुत्राभावे शाकलः ॥ पुत्राभावे स्वयंपत्नी स्वभर्तृनाममंत्रकं ॥ सपिंडीकरणं
 कुर्यात्ततः पार्वणमेव च ॥ गालवः ॥ अपुत्रे संस्थिते कर्तुं न भवेद्ब्राह्मणकर्मणि ॥ तत्र पत्न्ये वक्रुर्वीत सापिंड्यं पार्व
 णं तथा ॥ पार्वणमिति सर्वत्र त्रिपुरेणोद्देशश्राद्धमित्यर्थः ॥ आचार्यः ॥ अपुत्रायां मृतायां तु पतिः कुर्यात्सापिंड
 तां ॥ श्वश्रूदिभिः सहैवास्याः सपिंडीकरणं भवेत् ॥ स्मृतिसारे ॥ अपुत्राया पितः पिंडं मृतं पिंडं नियोजयेत् ॥
 पत्न्या जीवति चैव स्याः श्वश्रूदिषु नियोजयेत् ॥ कालदर्शः ॥ पत्न्याः कुर्यादपुत्रायाः पातिर्मात्रादिभिः सह ॥ सा
 पिंडमुनुयाते नुजन केन सहात्मजः ॥ अथातु गमने बोधायनः ॥ पिंडं तनुगतायाश्च भर्तृपिंडं नियोजयेत् ॥
 प्राग्प्रत्यक् विभजेद्दधारकं विभजेत्तु त्रिधा ॥ प्राग्भागादपिंडेषु संयोज्य विधिवत्ततः ॥ प्रत्यग्भागास्तथा मातृपि
 ङेषु च यथाक्रमं ॥ हते पिंडादिसापिंडे मातुः श्राद्धं पृथग्विधा ॥ अष्टकादौ तथा मातुः पितामह्यादिभिः क्रमात्
 अथ ब्रह्मचारी सपिंडीकरणं ॥ गोभिलः ॥ सपिंडीकरणं केचित्कथं स्याद्ब्रह्मचारिणः ॥ स्वस्वादिपितृस्तेषु

पितुः सपिंडनं कृत्वा कुर्यान्मासानुमासिकं॥ अथ विभक्तश्राद्धं॥ अनन्ताचार्यः॥ विभक्तास्तु पृथक् कुर्युः प्रतिसंवत्सरादि
कं॥ एकै नैवाविकेषु कृतं सर्वं स्तुतं कृतं॥ भ्रातृणां मविभक्तानामेको धर्मो प्रवर्तते॥ विभागे सति धर्मो विभवे देशां पृथ
क् पृथक्॥ सर्वैरनुमिमं कृत्वा ज्येष्ठे नैव तु यत्कृतं॥ द्रव्येणैव विभक्तेन सर्वैरपि कृतं भवेत्॥ तथा च स्मृतिः॥ पित्रोः श्रा
द्धं पृथक् कुर्युः संविभक्ता धने न च॥ एकत्र यदि कुर्वीरन्यतितास्युर्न संशयः॥ अविभक्तश्राद्धं॥ सापत्न्यभ्रातरः कुर्युः
रविभक्ता पृथक् पृथक्॥ अमावास्यादिकं चैव पितुः पत्न्यादिकं विना॥ संग्रहे॥ अविभक्ताः सुताः पुत्राः रेकं कुर्यान्मृ
तादिकं॥ देशांतरे पृथक् कुर्याद्दर्शश्राद्धानुमासिकं॥ ग्रामांतरं व्रजे युष्वेदविभक्ताः स्तुता यदि॥ दर्शविमसिकं
श्राद्धं कुर्युः पित्रोः पृथक् पृथक्॥ अविभक्ताः पृथग्ग्रामास्वस्वार्जितधनाशनाः॥ कुर्युस्ते भ्रातरः श्राद्धमातापित्रोः पृथ
क् पृथक्॥ अथ मृताहविषयं॥ तत्र स्मृतिः॥ अज्ञानाद्वा प्रमादाद्वा यो मृताह मतिक्रमेत्॥ श्वानयोनिशतं गत्वा चांडलः
स्यापुनपुनः॥ रजश्चलायां भार्यायां मृताहयः परित्यजेत्॥ सर्वे नरकमायाति यावदाभूतसंस्तवं॥ मृतस्य वाथ कर्तुं वा
भार्यायदिरजश्चला॥ योतिक्रमे मृताहं तुरोरेवं नरकं व्रजेत्॥ अक्षके समनुप्राप्ते यस्य भार्या रजश्चला॥ पंचमेहमित्तु
ह्यनंतकुर्यान्मृतेहनि॥ भार्या कर्त्री चतुर्द्विषयं॥ स्मृतिः॥ अपुत्रा तु यदा भार्यासंप्राप्ते पितुरादिके॥ रजश्चला भवे
द्ब्रह्मं कुर्यात्तत्पंचमेहनि॥ अन्नश्राद्धं॥ सपिंडमासिकं चैव ह्यमावास्यादिकं चयेत्॥ अन्ये नैव तु कर्तव्यं यस्य भा

योरजस्वला ॥ अपत्नीकः प्रवासी च यस्य भार्यारजस्वला ॥ सिद्धान्ते नैव कुर्वीत पित्रोः प्रत्यादिकादिकं ॥ श्राद्धविघ्ने द्वि
 जातांश्च आमश्राद्धं प्रकीर्तितं ॥ अमावास्यादिनियतं मासं संवत्सरादृतं ॥ अथामश्राद्धं ॥ अपचनग्नौ तीर्थे च प्र
 वासे पुत्रजन्मनि ॥ आमश्राद्धं द्विजः कुर्यात्पित्रोः प्रत्यादिकं विना ॥ तीर्थे नग्नौ प्रवासे च श्राद्धमन्नेन कारयेत् ॥ अमावा
 स्यादिकं चैव केचिदेवं वदन्ति हि ॥ सिद्धान्ते तु विधिर्यस्यादामश्राद्धेऽप्ययविधिः ॥ आवाहनादिसर्वास्यात्पिंडदानं तथै
 व च ॥ दद्याद्यदि द्विजातिभ्यः श्रुतेनाश्रुतमवच ॥ तेनाग्नौ करणं कुर्यात्पिंडस्थाने तु निर्वपेत् ॥ अन्नारव्यं भोजनं ग
 चयत्कर्मविकिरं तथा ॥ उच्छिष्टभागिनां भागमामश्राद्धे विवर्जयेत् ॥ स्मृतिसारे ॥ आमश्राद्धं यदा कुर्यात्पिंडदानं क
 थं भवेत् ॥ गृहपाकात्समुद्धृत्य सक्तुभिः पायसेन वा ॥ अथ हिरण्यश्राद्धं ॥ अन्नभावे द्विजः कुर्याद्ब्राह्मणमामेन वै यतः ॥
 तदभावे हिरण्येन सदैवं पार्वणेन तु ॥ अन्नादिगुणमासं स्याद्विरण्यं स्याच्चतुर्गुणं ॥ तदभावे थवातस्य पर्याप्तिर्वापि कारयेत् ॥
 अथविधिः ॥ संकल्पं सूक्तपवनं द्विजने मांस्तथैव च ॥ भाजनासादनं चैव ह्यग्नौ करणमेव च ॥ आवाहनार्घ्यविकिरं प्रदक्षिणं
 पितृस्तुतिः ॥ विसर्जनाच्छादने च हेमश्राद्धे विवर्जयेत् ॥ अथैकस्मिन् दिने श्राधानि ॥ एककाले मृतानां च बहूनां चाथ वा
 द्वयोः ॥ तत्रेण श्रापणं कुर्यात्श्राद्धं चैव पृथक् पृथक् ॥ सवेद्यादिसर्वापिंडानां युगपन्मरणं तथा ॥ संबन्धासक्तिमालोच्यतः
 माश्राद्धमाचरेत् ॥ कृत्वा पूर्वं मृतस्यादौ द्वितीयस्य ततः पुनः ॥ कुर्यात्पश्चात्तृतीयस्य सन्निपाते घृयं क्रमः ॥ अशक्तविषये

उक्तमेतत् ॥ ननु शक्तविषये ॥ आद्यद्वयं न कुर्वीत पाकैकेन कथंचन ॥ यदियः कुरुते मोहाद्धातं तस्य वृथा भवेत् ॥ शक्तौ स
त्याप्य कुरु कुर्यात् पृथक् पाकेनैव क्रमात् ॥ निर्वर्त्यैकं पुनः कुर्याद र्वयित्वाथ वा भवेत् ॥ पित्रोः आधेतु संप्राप्तेन चैतर्प्युषि
तेपि वा ॥ पितृश्वसुतः कुर्यादन्यत्रासति योगतः ॥ सहगमने ॥ एकचित्यां समारूढौ दंपती निधनं गतौ ॥ तयोः आधं पृथक् कुरु
यादिकस्मिन् काले वतु ॥ पृथक् पाकेनैव आधं पित्रोरपि पृथक् पृथक् ॥ वैश्वदेवादिकं सर्वं पृथगेव विधीयते ॥ वैश्वदेवा
दिकमिति विश्वदेवाध्याग्नौ करपां पिंडविकिरादिकर्म इत्यर्थः ॥ स्मृतिसारे ॥ निमंत्र्यादौ पितुः आधेदेव पित्र्ये च वैदि
जान् ॥ निमंत्रयेत तो मातुः आधे विप्रान् यथाक्रमं ॥ प्रक्षाल्य पैतृके पादौ द्विजानामथ मातृके ॥ उपक्रमे दर्चनां ते त्वेवं
स्यन्मातृके पित्र्ये ॥ अथैकस्मिन् दिने आद्यद्वयं निषिद्धं ॥ सुधावर्णे ॥ आधं कृत्वा तु तस्यै पुनः आधं न तद्विने ॥ निमित्ति
कं तु कर्तव्यं निमित्तानुक्रमोदयं ॥ आधं कृत्वा पुनः आधं न कुर्यादेकसरे ॥ यदि नैमित्तिकं न स्यादेकादेशं भवेद्यदि ॥ इ
व हूनि निमित्तानि जायेरन्ने कवासरे ॥ नैमित्तिकानि सर्वाणि निमित्तोत्पत्यनुक्रमात् ॥ आधं स्यादेकदेवत्यमेकमुद्दिश्य
वैयदि ॥ आद्यद्वयं न कर्तव्यं मेकस्मिन्नेव वासरे ॥ कालदर्श ॥ नित्यदर्शिकयोश्चादे कुंभमासिकयोरपि ॥ दार्शिक
श्च युगादेश्च दार्शिकालभ्ययोगयोः ॥ दार्शिकस्य च मन्वादेः संपाते आधकर्मणः ॥ प्रसंगादितरस्यापि सिद्धे रत्तर
माचरेत् ॥ नित्य आद्यदर्शिकयुगमन्वाद्यलभ्ययोगेषु षट् पुरुषात्मकमेकदेवत्यं भवति ॥ उदकुंभमासिकयोः अथ

द्विकेचत्रिपुस्तपात्मकमेकदेवत्यं तस्मात्तादृशं श्राद्धद्वयं त्रयं वा न कर्तव्यमित्यर्थः ॥ देवताभेदे सति श्राद्धद्वयं वा कर्तव्यमेव ॥
 तत्र स एवाह ॥ नित्यस्य चोदकुंभस्य नित्यमासिकयोरपि ॥ दर्शस्य चोदकुंभस्य दशमासिकयोरपि ॥ नित्यस्य चाद्विकस्या
 पि दार्शिकाद्विकयोरपि ॥ गुणाद्याद्विकयोश्चापि मन्वाद्यद्विकयोरपि ॥ प्रत्याद्विकस्यावालभ्ययोगस्य विहितस्य च ॥ सं
 पाते देवताभेदा श्राद्धयुगमसमाचरेत् ॥ दर्शप्रत्यद्विके प्राप्ते श्राद्धं स्यात्तत्र वैकथं ॥ आदौ प्रत्यद्विकं श्राद्धं कुर्याद्दर्शततः
 परं ॥ श्राद्धे सपिंडे संप्राप्ते पिंडहीने तु वैयदि ॥ श्राद्धं कृत्वा सपिंडं हीनमूथा चरेत् ॥ सपिंडसहितं श्राद्धमित्यर्थः ॥ प्रत्य
 द्विकं यदा श्राद्धं युगमगमनं तरादिकं ॥ प्राप्तं चेत्तच्च कुर्वीत नैव दर्शयुगाद्विकं ॥ श्राद्धे नैव कृते नैव बद्धं देवत्येकं च
 न ॥ सिधिस्यादल्पदेवस्य श्राद्धस्य च विनाद्विकं ॥ अथ श्राद्धमहिमा ॥ श्राद्धकालेषु सर्वेषु श्राद्धं कुर्वीत मानवाः ॥ आयुः
 प्रज्ञायशः कीर्तिः प्रजाश्रीश्च विवर्धते ॥ श्राद्धया क्रियते श्राद्धं मंत्रेनाच्छादनेन च ॥ दक्षिणां च यथा शक्तिं श्राद्धं तस्य प्र
 चक्षते ॥ आकाशे तारका संख्या तृणा संख्या महीतले ॥ श्राद्धकाले तु दानस्य पुण्यं वक्तुं न शक्यते ॥ सौवर्णं वाथ वारोप्यत
 दभावेथ ताम्रजं ॥ तत्काल एव दत्तं च तृप्तास्युः पितरो भ्रवं ॥ अज्ञानाद्वा प्रमादाद्वा नास्तस्य तत्काले चेन्न दीयते ॥ अमाश्रा
 धं ॥ दक्षिणादिगुणादेया यथा चार्या यदीयते ॥ पितृयज्ञोपि दातव्यापि तु स्थाने विशेषतः ॥ यच्च संकल्पितं द्रव्यं य
 दितस्मै न दीयते ॥ स याति नरके घोरं यावदाभूतसंलवं ॥ सूतके ॥ श्राद्धे हनि क्षणे दत्तं सुसंकल्पं यथाविधि ॥ पादप्र

सेदहिजेपेदाश्राधसंहिता॥सर्वाभावेवनंगत्वाष्टमूलदर्शकः॥सूर्यादिलोकपालानामिदमुच्चैःपठिष्यति॥नेमस्ति
 वित्तनधनंनचान्यछाधोपयोगास्तुपितृन्ततोऽस्मि॥तथेतुभक्त्यपितरोममेतौभुजौकृतौवर्मनिमारुतस्य॥अथश्रा
 धकालः॥अमावास्याष्टकावृद्धिरुल्लपक्षोऽयनद्वय॥द्वयं ब्राह्मणसंपत्तिर्विषुवःसूर्यसंक्रमः॥व्यतीपातो गज
 छायाग्रहणे सूर्यचंद्रयोः॥श्राधं प्रतिरुचिश्चैवश्राधकालःप्रकीर्तिताः॥**अथपरपक्षः**प्रकीर्तिताः॥षण्ण
 वत्याइतिश्राधविशेषः॥**श्राधेदेवतानि**॥त्रिदेवत्यमृताहेथषट्देवत्यंतुदर्शके॥वृधोतुनवदेवत्यामष्टकासुतथैव
 च॥दर्शनित्येयुगादौचमन्वाद्यग्रहणेनया॥संक्रांतिषुभरण्यांचषट्देवत्यंविधीयते॥शातातपः॥नांदीमुखे
 षकाश्राधगयायांचमृतेहनि॥मातुःश्राधंष्टयंकुर्यात्तदन्यत्रपतिनासह॥विश्वदर्श॥मातुर्गयाष्टकावृद्धिमृता
 हेषुमहलये॥श्राधंकुर्यात्ष्टयंकुर्यादेवेतंत्रेवानुगतावपि॥अत्रकश्चिद्विषयः॥प्रयोगसारे॥अष्टकासुचवृधोच
 गयायांचमृतेहनि॥चंद्रसूर्योपरागेतुव्यतीपातेमहालये॥मातुःश्राधंष्टयंकुर्यादन्यत्रपतिनासह॥पितरौयत्र
 पूज्यंतेतत्रमातामहाअपि॥वृधोतुनवदेवत्यांषट्देवत्यंतुदर्शके॥महालयेगयाश्राधेज्ञेयंद्वादशदेवतं॥प्रयो
 गसारे॥आषाढ्यांपंचमेषक्षेत्राधंकुर्याद्दिनेदिने॥उद्दिश्यनेवदेवत्यमित्येवंमुनिरब्रवीत्॥अथैकस्मिन्
 दिनेकुर्यात्सर्वानुद्दिश्ययत्नतः॥महालय्यात्मकश्राधंतद्गयासहशंभवेत्॥**पिंडरहितश्राधहेमाद्रौ**॥संक्रां

तौग्रहणेपातेयुगमन्वतरादिषु॥भरण्यांचापिकुर्वितश्राधंपिंडंविनैवतु॥संग्रहे॥मन्वाद्यौचयुगादौचग्रहणेचंद्रसू
 र्ययोः॥संक्रांतिषुचसर्वासुश्राधंपिंडैर्विनाभवेत्॥पिंडहीनंतुयद्वाहंसंकल्पारव्यप्रचक्षते॥तत्रापिहिद्विजःकुर्यादि
 त्येवमुनयोब्रवीत्॥आवाहनाध्यपिंडांश्चविकिरोच्छिष्टपिंडकौ॥स्वधोच्यताग्नौकरणेसंकल्पेसप्तवर्जत॥अ
 थ**श्राधनियमः**॥दंतधावनतांबूलंक्षौराभ्यंगमभोजनं॥ऋत्यौषधपरान्नंचश्राधकर्तव्यंविबर्जयेत्॥दंतधा
 वनतांबूलंनखकेशानिकृंतनं॥कर्तव्यैवतुपूर्वद्युःभोक्ताचैवपरहनि॥अथकश्चिद्विशेषः॥अमाश्राधेतथानि
 त्येकाम्यश्राधेमहालये॥निषिध्यंचैवतांबूलमितिशातातपोब्रवीत्॥देशेचापरपक्षेचसंक्रांतिषुयुगादिषु॥
 श्राधं कृत्वाततोभुक्तातोबूलंखादयेद्विजः॥यस्तुपितृष्वृतेषुतांबूलंयदिरवादयेत्॥भक्त्युक्तसपापिष्टोनि
 राशःपितरोगताः॥श्राधकालेषुसर्वेषुश्राधकर्तव्योद्विजः॥नकुर्यात्क्षौरमभ्यंगंतथैवस्त्रीनिषेवणं॥अ
 थपरपक्षः॥प्रयोगपारिजाते॥कन्यागतेसवितरियान्याहानिचषाडश॥ऋतुमिस्तानितुल्यानितेषुदत्तम
 थाक्षयं॥अहःषाडशकयतुशुक्लप्रतियदासह॥चंद्रक्षयविशेषेणसापिदर्शितिकास्मृता॥आदौमध्या
 वसानेवायत्रकन्याव्रजेद्विः॥सपक्षःसकलःपूज्यःश्राधंषाडशकं॥नभस्यापरपक्षेतुश्राधंकुर्या

दिनेदिने॥ नैव नंदानंदादिवर्ज्यास्यानैव कुर्याच्चतुर्दशी॥ नभस्यापरपक्षे तु मृताहनिपितुर्यदि॥ करोति तत्र
 यः श्राद्धं पितृणामक्षयं भवेत्॥ मरुणी प्रेतपक्षस्य महती परिकीर्तिता॥ अस्यां श्राद्धं कृतं येन स गयाश्राद्धं
 द्रवेत्॥ नंदान्द्वयवर्कभौ मेधुचतुर्दश्यां त्रिजन्मसु॥ एषु श्राद्धं न कुर्वीत गृहीषु त्रयधने भवेत्॥ कृते नैमिति
 के काम्ये श्राद्धं यस्तु महोदुनि॥ दद्याद्द्वयेष्टपुत्रस्य नाशः स्यादिति निश्चितं॥ प्राजापत्ये च पोषे च मघा
 यां भार्गवे तथा॥ यस्तु श्राद्धं प्रकुर्वीत तस्य पुत्रं विनश्यति॥ मघायां च त्रयोदश्यां कन्या संस्तेदिवाकरे॥
 पिंडदानं परित्यज्य श्राद्धं तत्र विधीयते॥ याज्ञवल्क्यः॥ प्रतिपत्प्रभृतिष्वेकां वर्जयित्वा चतुर्दशी॥ शस्त्र
 एव हता ये वै तेभ्यस्तत्र प्रदीयते॥ समत्वं मागतस्यापि पितुः शस्त्रहतस्य च॥ एकादशसुतः कुर्याच्चतुर्दश्यां
 महालयं॥ चतुर्दश्यां तु यश्चाध्वं स पिंडीकरणे कृते॥ एकादशविधानेन तत्कुर्याच्छस्त्रघातिनां॥ एकादशवि
 धानेन मृतस्याद्विद्वद्वादिभिः॥ कुर्याद्भूते प्रेतपक्षे त्वेकादशसुतः पितुः॥ निषिद्धानि परित्यज्य तिथि वारादिका
 निच॥ अथैकस्मिन् दिने कुर्याच्च भवापि महालयं॥ प्रयोगपारिजाते॥ अमापातभरण्यां च द्वादस्यां पक्ष
 मध्यके॥ यथा तिथ्यत्र नक्षत्रं वारं च न विचारयेत्॥ अपुत्रो निग्नि कश्चैव विधौ ब्रह्मचारिणः॥ दशमि

शालनाद्धर्ध्वं विप्राणां नास्ति सूतकं श्राद्धे पादप्रक्षालनादधः॥ श्राद्धकर्म न कर्तव्यमित्येव कौशिको ब्रवीत्॥ ऋष्यः॥ शृंगं॥
 अद्विके चैव संप्राप्ते ह्यशौचं जायते यदि॥ अशौचे तु व्यतिक्रान्ते तत्र श्राद्धं विधीयते॥ व्याघ्रपादः॥ पित्रोः प्रत्यद्विके प्रा
 प्ते सूतकं यदि जायते॥ निवृत्त्य सूतकं श्राद्धे कुर्यादेकादशहनि॥ तत्रापि करणासंभवे दर्शवा कुर्यात्॥ देवात्प्रत्यद्वि
 के श्राद्धं तं तरामृतसूतकं॥ अशौचानंतरं कुर्यात्तन्मासे दुक्षयेऽपि च॥ तदहश्च सुदुष्यते केन वित्सूतकादिना॥
 सूतकानांतरं कुर्यात्पुनस्तदहरेव च॥ मृताहेन भवेद्वाधे देवात्प्रत्यद्विके यदि॥ एकादश्यां तु कृत्वा यां कुर्याद्दर्श
 नदहिवा॥ अथ मृताहमासो न ज्ञायते॥ न ज्ञायते मृताहश्चेत्प्रापिते संस्थिते सति॥ मासश्चेत्प्रतिविज्ञा
 ततदर्शस्यायथाद्विकं॥ श्राद्धविघ्ने समुत्पन्नेऽपि विज्ञाते मृते हनि॥ एकादश्यां तु कर्तव्यं कृत्वा पक्षे विशेषतः॥
 यदा मासो न विज्ञातो विज्ञातो दिनमेव तु॥ तदा चाढके मासि माघे वा तदिनं भवेत्॥ दिनमासावविज्ञातौ मरण
 स्य यदा पुनः॥ प्रच्छानमासि दिक् सो ग्राह्यौ पूर्वोक्त्यादिशः॥ अथ ब्रह्मणभावे॥ पात्राभावे परकृत्या पितृभ्यस्त
 विधिं नरः॥ निर्दिश्याथ नमुधृत्ययत्र पात्रं ततो नयेत्॥ सर्वाभावे क्षिपेद्ग्नै गवे दद्यात्तथा शुकं॥ न तु प्राप्तस्तु
 लापास्ति पेटकस्य विशेषतः॥ अथ द्रव्याभावे॥ अग्निना दाहकं जाते श्राद्धकाले समागते॥ तस्मिन् चोपव

हाल्यंकुर्यान्नकुर्यात्पुत्रवानुग्रही॥ अर्थो भवेद्विजा भवेतीर्थे चैव महा लये॥ एकं वाप्य शयेत्पिंडं मर्घ्यं पिं
डान् पृथक् पृथक्॥ दर्भा कृष्णा जिनां मंत्रो मावो ग्निर्ब्राह्मणास्तिलाः॥ न ते निर्मात्य तां यांति नियोक्तव्यं
पुनः पुनः॥ दर्भाः पिंडेषु निर्मात्य ब्राह्मणा ये त भोजनो॥ मंत्रं शूद्रेषु निर्मात्यं चितीनां चूडा शनः॥ अथ सं
न्यासि प्राध्वं सम्यगर्थ सारे॥ एको द्विष्टं न कर्तव्यं सन्यस्तानां कदाचन॥ त्रिदंड ग्रहणा देव प्रेतु त्वेव जायते॥ एका
द्विष्टं जलं पिंडं माशौ चं पिंडं सक्रिया॥ न कुर्यात्पार्वणादन्यद्ब्रह्मा भूतायतिक्षेय॥ त्रिदंड ग्रहणा देव प्रेतत्वं नैव जा
यते॥ एकादेशो हे संप्राप्ते पुत्रः कुर्वीत सक्रिया॥ दंड ग्रहणामात्रेण नैव प्रेतो भवेद्यदि॥ अतः पुत्रेण कर्तव्यं पार्वणात्
स्य सर्वदा॥ एको द्विष्टं न कुर्वीत यतीनां चैव सर्वदा॥ अहन्ये कादेशे तेषां पार्वणं तु विधीयते॥ सपिंडीकरणं तेषां क
र्तव्यं सुतादिभिः॥ प्रति मासे तु कर्तव्यं मृतो हे मासिकादिकं॥ सन्यासिनोऽप्यद्विकादिपुत्रः कुर्याद्यथाविधि॥ महा
लये तु यथाध्वं द्वादश्यां पार्वणे न तु॥ अथ प्राध्वे ब्राह्मणसंख्या॥ कारिका॥ शुची निमंत्र्य द्वा देवत्री नु विप्रान्
पितृ कर्मणि॥ दैव पित्र्येथैवैकं सपिंडीकरणं विना॥ बृहत्या राशरः॥ प्राड्मुखो देविको विप्रो पितरस्त्रीरुद्मुख
रवः॥ एकैको वासयत्राया दसं पत्ता वतिक्रमः॥ संपत्ता वथ पात्राणामैकैकस्य त्रयस्त्रयः॥ पित्रा दे ब्राह्मणाः प्रोक्ताः

चतारौ वैश्वदेविके ॥ वृत्तिकारः ॥ सक्रियादेशकालोचद्रव्यं ब्राह्मणसंपदः ॥ पंचेताचिस्तरोहंतितस्मान्मेहतविस्त
 रं दौ देवप्राङ्त्रयः पित्र्ये उदगैकैकमेव ॥ माता महानामथेवं तत्र वा वैश्वदेविकं अन्नं पात्रे समुधृत्य सर्वस्य प्रकृतस्य
 च ॥ देवतायतनं कृत्वा ततः श्राद्धं समाचरेत् ॥ प्रायेदग्नौ तदंनं तु दद्याद्वा ब्रह्मचारिणे ॥ प्रयोगे ॥ अमंत्राणां गतयि
 प्रनियारयति दुर्मतिः ॥ ब्रह्म हत्या समाप्नोति शूद्रयो निषुजायते ॥ अमंत्रितसुयो विप्रो भोक्तुमन्यत्र गच्छति ॥ नरका
 णां शतं गत्वा चंडाले घमिजायते ॥ श्राद्धकर्त्ता परश्राद्धं देशे चिद्यस्तु भुंजति ॥ नरकं प्रति पद्यते भोक्ता कर्त्ता तथैव च ॥
 आतरो पुत्रपित्रौ च तथा श्रोत्रियमेव च ॥ द्विजमप्यनधीतारं श्राद्धे यत्नेन वर्जयेत् ॥ ब्राह्मणान् देवसंपन्नान्पि
 तृपुत्रान् सुतान्पि ॥ पृथुर्वर्गे न वै विप्रान् भोज्याद्देववर्जितान् ॥ एकैकमपि विप्रं तु वर्गे वर्गे नियोजयेत् ॥ देव
 पित्र्येथवान्यस्मिन् न विप्रं देववर्जितं ॥ अथ श्राद्धदेशः ॥ अर्णवे ॥ प्रदक्षिणा प्रणवे देशे तीर्थे दौ स्वर्गहेपि वा ॥
 भूतसंस्कारादि संयुक्ते श्राद्धं कुर्यात्प्रयत्नतः ॥ परकीयप्रदेशी तु निर्वपे मुयः ॥ तद्भूमिस्वामिपितृभिः श्राद्धकर्म
 विहन्यते ॥ अष्टवी पर्वताः पुण्याः नदी तीर्थानि यानि च ॥ सर्वा स्वामिकान्यद्भुः न हितेषु परिग्रहः ॥ नवानि गिर्यात
 त्र तीर्थान्यायतनानि च ॥ देवखातश्चिदेखातेन विद्यते ॥ पुनश्चाधविधिः ॥ प्रमादादहते चेत्स्यादग्नौ करणमेव
 च ॥ अकृतं पिंडदानं हि पुनश्चाधं समाचरेत् ॥ पितृपात्रं च लेख्यं स्नानात्पिता चेद्वमनं यदि ॥ स्पृशेत्पिंडं श्वमार्ज्ज

रैः पिंडभिन्नः पितुर्यदि ॥ अग्नौ कृते तु नाशो ग्नेः ॥ आद्यमध्ये भवेद्यदि ॥ उपोष्यतद्दिनं कर्त्ता पुनः श्राद्धं परे हनि ॥ भिन्नः
स्यात्पितृपितृपिता च वमने यदि ॥ अग्नौ कृते विनाशो ग्नेः श्राद्धं कुर्यात्परे हनि ॥ आपिंडदानपर्यंतं न किंचिदपि वै भ
वेत् ॥ प्रमादाच्च भवेत्तत्र पुनः श्राद्धं समासेरत् ॥ अत्र विशेषवचनं ॥ अकृते पिंडदाने तु पिता चेद्दमते यदि ॥ कृता
पाकं पुनः कुर्यात् श्राद्धं तत्र विधानतः ॥ मार्जारमुखसंस्पर्शे पिंडे भिन्ने पितुर्यदि ॥ पुनः पिंडाप्रदातव्याः तेन पाके
न तत्क्षणं ॥ पिता महादिदेवानां ब्राह्मणो वमते यदि ॥ सर्वमन्नं समादाय हुने दग्धौ तु लौकिके ॥ प्रणवेनाहुतिं चादा
वते स्यात् भूर्भुवः स्वरो ॥ आहुतीर्जुहुयात् त्रिंशन्नं त्रैः प्राणादिपंचकैः ॥ द्वात्रिंशदाहुतीरेव हुत्वा पिंडान् प्रदा
पयेत् ॥ सर्वेषां शारिनामेव विधिरेव उदाहृतं ॥ सपिंडीकरणे चैव पिता चेद्दमते यदि ॥ सपिंडीकरणं कुर्यात् पुनः
पाकेन तत्क्षणम् ॥ मासिके च गयाश्राद्धे प्रत्यहं च महालये ॥ पिता चेद्दमनं कुर्यात् पुनः श्राद्धं समासेरत् ॥ संक्रां
तिपक्षपातेषु युगमन्वष्टकासु च ॥ पिता चेद्दमनं दर्शे पुनः श्राद्धं नूकारयेत् ॥ श्राद्धदिने अति क्रांते श्राद्धलोपः
श्राद्धानि स्वस्वकालेभ्यः प्रमादादकृतानि चेत् ॥ अतीतानि न कार्याणि प्रत्यहं मासिकं विना ॥ सत्यव्रतः ॥ उनमा
सेषु नित्येषु तथा नैमित्तिकेषु च ॥ उक्तेषु चापकर्षे च न कुर्यादष्टकासु च ॥ अथ जीपितृविषयं ॥ पितामह

हस्ति ते यस्य पिता यदि विपद्यते ॥ द्वौ पिंडौ वे क नामाना वै कश्च प्रतितामहे ॥ सत्यव्रतः ॥ द्वौ पिंडौ पितृनाम्नैव दद्या
 ज्जीवपितामहः ॥ प्रपिताहस्यैकैकं पितु प्रत्यक्षकादिषु ॥ अथ आश्वदिने वैश्वदेवं संग्रहे ॥ वृथा वा दौक्ष्ये वा
 ते दर्शमध्ये तु कुर्वते ॥ महालये च पिंडाने वैश्वदेवं चतुर्विधं ॥ मध्ये इति दर्श ॥ अग्नौ करणानं त्वं वृथ कृपाके
 नैवैश्वदेवं कार्यं ॥ बलिहरणदिकं आध्यांत एव ॥ तथा स्मृतिः ॥ पित्रर्थं निर्वपे त्याकं वैश्वदेवार्थमेव च ॥ वै
 श्वदेवं न पित्रर्थं न दर्शं वैश्वदेविकं ॥ सत्यव्रतः ॥ अग्नौ करणहो मंतु ऊला ऊने दशाहुतीः ॥ एथ कृपाके नैव
 दर्शविधिरेष उदाहृतः ॥ अग्नौ करणं संभवे विशेषमाह ॥ दर्शं विसर्जनादवाक ॥ उत्तराचमनात्परं ॥ वैश्व
 देवं ततः कुर्यात्किंचिदेवं वदंति हि ॥ अनाहिताग्निर्यो दर्शं आधं कृत्वा विधानतः ॥ पितृशेषेणैव कुर्याद्वैश्व
 देवं ततो द्विजः ॥ अथाहिताग्निविषयं ॥ पक्षान्तं कर्म निर्वृत्य वैश्वदेवं तु साग्निकः ॥ पिंडयज्ञं ततो कुर्यात्ततः
 न्वाहार्यं कंबुधः ॥ प्रत्यक्षमासिकं चैव आधं कृत्वा विधानतः ॥ तच्छेषेणैव कुर्वीत वैश्वदेवं द्विजोत्तमः ॥ च
 राद्यादकादिषु पिज्ञेयं ॥ मांडव्यः ॥ यद्यैकस्मिन्नह न्येवं आस्थानि स्युर्वहुनि च ॥ कृत्वा आस्थानि सर्वाणि वैश्व
 देवं वरेदथ ॥ अथ दौहित्र आर्थः ॥ सत्यव्रतः ॥ माता महाविपद्येत यदि चेत्पुत्रवानपि ॥ कुर्यान्माता महाश्रा

षडेते पितृश्वरकं ॥ प्रयोगपारिजाते ॥ बर्बरकस्वारंतुकेतकीतुलसीतथा ॥ जाजीदरुनिमोत्रेण निराशाः पि
 तरो गताः ॥ माताचिः ॥ पीतो छिष्टं तु पां नीयं पीत्वा च ब्राह्मणः कुचित् ॥ त्रिरात्रं तु व्रतं कार्यं द्वा महस्तेन वा पु
 नः ॥ तथा च लैगे ॥ अस्येन नपि वेतोयंति षल न्नजलमापि वेत् ॥ वामहस्ते न शय्यायां तथैव मकरेण वा ॥
 इति श्रीनारायणभट्टविरचितायां धर्मप्रवृत्तौ नानाविधश्राद्धप्रकरणं ॥ अथ शौचविधिः ॥ जातकं मृतकं च
 वद्विविधं स्तकं मृतं ॥ श्रावः पातः प्रसूतस्य त्रिविधं स्तकं स्यतु ॥ मासत्रये चतुर्थे च गर्भस्य श्राव इत्यने ॥ पातः
 स्यात्पंचमेघष्ठे प्रसूतिः सप्तमादिषु ॥ समसंख्यादिनं मातुः स्त्रावे स्तकं मिष्यते ॥ स्नानेनैव तु शुद्ध्यति
 सपिंडाश्चापि योषितः ॥ पाते मातुर्यथा शस्ता ता वदेयदिनं भवेत् ॥ स्तनकं तु सपिंडा नापितुश्च त्रिदिनं भवेत् ॥
 प्रसूतो चैव सर्वेषां दशाहं स्तकं भवेत् ॥ क्षयस्य द्वादशाहं च विद्वद्भ्योः पक्षमासके ॥ त्रिदिनां यत्र विप्र
 णां क्षेत्राणां स्याच्चतुर्दिनं ॥ वेश्यां पंचदिनं तत्र शूद्राणां च दिनाष्टकं ॥ नाभिच्छेदनतः पूर्वं जीवं जाते मृ
 ते यदि ॥ मातुः पूर्वमतो न्येषां पितुश्च त्रिदिनं समं ॥ मृतस्य प्रसवे चैव नाभिच्छेदनतः परं ॥ मातुः पितुश्च
 सर्वेषां जातीनां पूर्व स्तकं ॥ सर्वेषां मिति दशाहमित्यर्थः ॥ मृतकं मृतकान् तुल्यं नाधिकं तस्मात्तकात् ॥

नैव स्तकं स्तकेन च ॥ शौचं न स्तकं शुद्ध्यते स्तुतिः शान्तिस्तुत्या न शुद्ध्यति ॥ स्तुतिरिति जातकं श्रावमिति स्त
 तकं चेत्यर्थः ॥ न तुल्यमधिकं जाता छावमल्पं भवेद्यदि ॥ शुद्ध्यते जातेकं नैव तुल्ये धिस्ये स्वकालतः ॥ जातस्
 तकान् तुल्यं नाधिकं तस्मात्तकात् ॥ श्रावमल्पं यदि भवेज्जातस्तकं नैव श्रावं शुद्ध्यति तुल्यं वाधिकं वा श्रावं च
 त्वकाले नैव शुद्ध्यतीत्यर्थः ॥ तुल्यं तुल्येन शुद्धिः स्यादल्पं चैवाधिके ततु ॥ शुद्धिरल्पे नाधिकस्य कस्य भवेत्तु
 दाचन ॥ दशाहेस्तमयाद्विद्वितीयं स्तकं यदि ॥ पूर्वैस्स्तके नैव द्वितीयं तु विनश्यति ॥ रात्रौ चैत्रयमेयामे द्वि
 तीयं स्तकं भवेत् ॥ उर्ध्वदिनद्वयं प्रोक्तं धर्मरात्रादधोपि च ॥ अधरात्रादधोपि चैतस्स्तकं तत्रापि दिनद्वयमे
 वैत्यर्थः ॥ तृतीये प्रहरे वापि यदि स्यात्स्तकं पुनः ॥ तदा त्रिरात्रमाशौचं सर्वेषां मेव निश्चितं ॥ स्तुतिकाया य
 थाशौचं तथा वैवाग्निदश्यतु ॥ मृतस्य च स्तकस्यापि पूर्वमाशौचं मिष्यति ॥ यावत्स्तकं मसृश्यामाता
 प्राकुस्नानतः पिता ॥ सर्वेषां तु सपिंडा नाम सृश्यात्वं न स्तकं ॥ यावद्दशौचं मसृश्याता वत्स्येतस्य वै सुताः ॥
 सपिंडास्तावद्मसृश्याया वस्यादस्ति संवयः ॥ यत्राप नयनात्सर्वं पुत्रो यदि विपद्यते ॥ पित्रोस्त्रिदिनमाशौ
 चं दशाहं जननात्परं ॥ मृतश्चानूपनीतश्च द्वादशानांतरं यदि ॥ ब्राह्मणं विष्णुमुद्दिश्य चतुर्थे हनिभोजये

त॥ पुत्र इत्यत्र कन्यायाः पुपलक्षणं ॥ आदत्तजन्मनो नश्येदाच्छूडनैः सिसृकी स्मृता ॥ त्रिरात्रमावृतादेशादि
 तिभेदस्तु गोत्रिणां ॥ मरणं कन्यकायाश्चेद्यावद्वर्षत्रयं भवेत् ॥ सद्यः शुद्धिः सपिंडानां तद्वर्धमहरेव तु ॥ पुत्रिकाशौ
 वमापित्रोः त्रिरात्रमिति गम्यते ॥ निक्षिपेत्तु भुवि तं प्रेतं नदाहो नोदकक्रिया ॥ उद्धिवापि कं प्रेतं नदेह नख
 ने डुवि ॥ पूर्णदिवर्षे प्रेतं दहेदित्याह ॥ काश्यपः ॥ एकाहमपि नूनं स्याद्विषयं स्यत्तु वै यदि ॥ निक्षिपेत्तु भुवि
 तं प्रेतं नदाहो नोदकक्रिया ॥ असंस्कृतसपिंडानां मरणं श्रूयते यदि ॥ न कुर्यात्स्नानमात्रं च अत्रिंशो ते नुस्त्र
 ते ॥ असंस्कृतसपिंडानां मित्यनूपनीतज्ञानामित्यर्थः ॥ पंचतयदि चेद्गृहे तस्य पिंडो ह्यसंस्कृतः ॥ तत्र स्नानेन
 शुद्धिस्त्यादिति प्राहुर्मनीषिणः ॥ बाग्दानानंतरं यो यं यदि कन्या प्रमीयते ॥ अशौचं त्रिदिनं तत्र पितृपत्न्यो
 र्भवैकुले ॥ कन्याशौचं विवाहोर्ध्वपितृगोत्रेन विद्यते ॥ पुनश्च त्रयपर्यंतं विवाहात्स्नानं भवेत् ॥ दत्तानारी
 पितुर्गेहस्येनाथप्रियेतवै ॥ अबंधुर्वर्गमेकेन शुचिस्त्रज्जनकत्रिभिः ॥ जनकग्रहणं मातापित्रोश्च स्त्रोद
 राणां पुपलक्षणं ॥ पित्रोर्गेहादतो न्यत्र यदि कन्या प्रमीयते ॥ तत्र स्यात्पक्षिणी पित्रोर्नान्येषामिति नि
 र्णयः ॥ शावाशौचमर्तोन्येषां पित्रोः शावेन शुध्यति पित्रोः शावमथान्येषां पित्रोः शावेन शुध्यति ॥

संयावैव वर्तते पिता ॥ प्रतिपद्याश्विने शुक्लवर्तमाने पिमातुला ॥ दैहवर्तते श्राद्धं सपिंडी पार्वणेन च ॥ व्याघ्रपा
 दः ॥ कुर्यान्मातामहाश्राद्धं प्रतिपद्याश्विने सिते ॥ सपितोपि सपिंडं तु जीवत्यपि च मातुले ॥ दौहित्रारभ्यंतु यश्चाश्वि
 कविदेशे प्रवक्ष्यते ॥ सर्वत्र नायमाचारो वदंति मुनयो हिततः ॥ पुत्राभावे पुत्राभावेऽपि बड्ककर्तृविषयं आचार्यः
 पुत्राश्च बहवो यस्य कर्तृराभ्रातृजादयः ॥ यदियुः केन व्याख्याता पुत्रस्य तावदेव क्रियाः ॥ एक एव तु कुर्वत प्र
 त्यष्टे प्रेतकर्म च ॥ भ्रातृजो ज्येष्ठ एवापि प्रसुवे बड्ककर्तृषु ॥ गर्गः ॥ ज्येष्ठश्चेत्संनिधौ न स्यादनुजो वापि स क्रियो
 यस्यात्प्रियतमो यस्य सोऽपि वा बड्ककर्तृषु ॥ व्याघ्रः ॥ पुत्रत्वभावो यस्य अपि प्रियकारी च पालितः ॥ स एव कु
 र्यात्प्रत्यष्टं पुत्रस्य च वै क्रियां ॥ वृद्धशातातपः ॥ यज्ञोपवीतविप्राणां स्कंधेनैव च धारयेत् ॥ गंधादिपि पूजनार्थं
 च वै चैपि त्र्येच कर्मणि ॥ उपवीतं कटि कृत्वा कुर्याद्गंधानुलेपनं ॥ एक वस्त्रं च योऽश्रीयान्निराशापितरोगताः ॥
 ललाटे पुंड्रं कं दृष्ट्वा स्कंधे मालां तथैव च ॥ निराशापितरो यांति दृष्ट्वा तु वृषलीपतिः ॥ व्यासः ॥ श्राद्धनिमंत्रि
 ता विप्राः माल्यादिरसि धारयेत् ॥ स्कंधे तु धारयेद्देवं पैतृकेषु कदाचन ॥ तुलसीस्तु पुष्पाणि केतकी करवीरयोः ॥
 जाजी दर्शनमात्रेण निराशापितरोगताः ॥ अगस्त्यं भृगिराजं च शतपत्रं च चंपकं ॥ तिलैश्च तिलपुष्पाणि

दक्षानानि कुर्यान्मातृक्रियांततः॥ पैतृकात्सपिंडीकरणमित्यर्थः॥ मातुर्देशाहमध्ये तु तत्रैव यदि वै पिता॥ पितुर्मरण
मारभ्य दशाहं शावकं भवेत्॥ एकमेव पितुश्चाद्य कुर्यादेकादशो हनि॥ ततो वै मातृकं श्राद्धं कुर्यादाद्यादिषोडशं॥ अ
वसिष्ठं दशाहं तं कृत्वा कर्मविधानतः॥ मातृकं सकलं चैव सपिंडीकरणं च हि॥ ततः कुर्यात्पितुः पुत्रः षोडशं च सपिंडिना॥
तयोः स्यादेककाले वा सपिंडमिति केचन॥ देशांतरे कृते पित्रोः पुत्रेण प्रेतकर्मणि॥ एकस्मिन्नेव काले चेन्मरणं श्रूय
ते तयोः॥ दूरस्थोऽप्याचरेत्पुत्रो ह्यशौचमुभयोः समं॥ कुर्यादेकादशाहेतु तयोः श्राद्धं पृथक् पृथक्॥ पितृदेशाहमध्ये
चेन्मरणं श्रूयते यदि॥ कृतिक्रियाया मातुश्चेत्पित्रोः शौचेन शुध्यति॥ असंस्कृताया मातुश्चेन्मरणं श्रूयते यदि॥ पितु
र्देशादिना दूर्ध्वं मातृकं पक्षिणी भवेत्॥ कृत्वा क प्रेतक्रिया मातुर्मातुरे वाथ वा पितुः॥ मरणं श्रूयते तत्र मातुः क
र्मकथं भवेत्॥ पितुः श्रावणमारभ्य दशावकं भवेत्॥ अशौचानंतरं कुर्यान्मातृकं सकलं सुतः॥ अवसिष्ठं च यत्कि
चित्प्रेतकर्मार्थं वै पितुः॥ कुर्यादादिकं यद्वा धर्मन्यथा कृतकर्मणः॥ पैतृकं सकलं प्रेतकर्म कृत्वाथ मातृकं॥
अशौचं पक्षिणी मातुः कुर्यात्प्रेतक्रियादिकां॥ देशांतरगते बृहत्कालः॥ दूरदेशंगते वार्ताजीवतः श्रूयते न चे
त्॥ यदि पूर्ववयस्कस्य यावस्या दष्टविंशतिः॥ यथामध्यवयस्कस्य द्वादशपंचदशौ वतु॥ तथा परवयस्कस्य या
वद्वादशावच्छरं॥ अत उर्ध्वं प्रेतकर्म कार्यं तस्य विधानतः॥ कृत्वा षड्विंशद्वं वा प्रायश्चित्तस्य शक्तितः॥ प्रेतकार्ये

कृते यस्य यदि चे पुनरातः॥ घृतकुंभे न संस्नाप्य सर्वोषधिभिरप्यथ॥ संस्कारान् सकलान् कृत्वा मौंजी बंधनमा
चरेत्॥ श्वपत्न्या सहैवात्यविवाहः कार्य एव हि॥ अथ द्वादशाहं दूर्ध्वं मवलोकनं॥ दंपतिपुत्रपित्रोश्च स्वसौ
भ्रातरो तथा॥ पितृव्य मातुलौ चैव दोहित्रभगिनेयकौ॥ पुत्रिकापितरौ चैव भगिनीभ्रातरौ तथा॥ द्वादशाहं व्यती
तेतु दूरदेशंगते यदि॥ ऐतद्यामेकमेकोपि नान्योन्यमवलोकयेत्॥ इच्छतिकेचिदाचार्या अन्योन्यमवलोक
नं॥ शिवालयेथवा तीर्थे स्नात्वा प्रज्वाल्य दीपकौ॥ शिवं संपूज्य विधिबुद्धौ तो देवमध्यतः॥ धृत्वा कांश्यमयं
पात्रं सजलं रत्नपूरितं॥ शांतिदैर्मंत्रघोषैश्चाद्विजैश्चा अवलोकयेत्॥ अननं चेकमेकस्य दृष्ट्वा सम्यक् शि
वं न मेत्॥ ब्राह्मणेभ्यो यथा शक्त्या दद्यात्पात्रं सदक्षिणं॥ अन्येभ्यश्चाथ विप्रेभ्यो यथा वित्तानुसारतः॥ ते
भ्योऽपि दक्षिणां दत्वा प्रजयेच्च पुनः शिवं॥ नत्वा देवद्विजान् सूर्यमागस्त्यस्य च मंदिरं॥ ततो व्याहृतिभिर्होमं
शतमष्टोत्तरंतिलैः॥ कृत्वाथ भोजयेद्दिप्राश्रयथा वित्तानुसारतः॥ बाधवैः सह भुंजीत सर्वाणि प्रशान्तये॥ इ
त्थं यः कुरुते मर्त्यो तस्यारिषं न विद्यते॥ आमुष्कामी नरश्चैतमल्लत्वा नावलोकयेत्॥ पूर्वावलोकिकानां तु
विधिरेष उदाहृतः॥ नैवेद्याश्च दृष्टानामिति प्राहुर्मनीषिणः॥ अथानुगमनं॥ प्राणत्यजितिया नारी कर्त्ता

रमनुवैभवं ॥ तथा एव तथा कुर्यात्पितृवत्प्रेतसत्क्रियां ॥ अग्निश्चरुस्तथा होमोत्कपस्त्वनंतथैव ॥ सकृदेव हि कर्तव्यो विनापिंडतिलोदकं ॥ उत्तरीयं शिलापात्रं मग्निश्चैव तथा चरुः ॥ एक एव भवेत्कर्तृदंपत्योरनुयायिनोः ॥ नवश्राद्धं सपिंडं च षोडशादिकमेव च ॥ तयोः श्राद्धं सत्तः कुर्याद्यप्यष्टयकृष्टयक ॥ अथ मातृविषयं ॥ सापितृमातृविषयं दशाहाच्च बहिःश्रुतं ॥ प्रथमाष्टे व्यतीति वा त्रिदिन चाथ पक्षिणी ॥ यावत्प्रथमाष्टे स्त्रितमाशौचं तदूर्ध्वं पक्षिणी पुत्रत्यासापत्नमातृविषय एतत् ॥ अपिशृद्धादतीते ह्येति रात्रमुक्ते ॥ तदुपत्रवत्या एव तथा च ॥ पितृपत्न्यामपेताया मपुत्राभ्यां तु वै यदि ॥ संवत्सरे व्यतीते पित्रिरात्रमश्रुचिर्भवेत् ॥ पुत्रं स्योपनयनादूर्ध्वं मरणं श्रूयते यदि ॥ दशाहास्यतो यावदष्टस्या त्रिदिनं भवेत् ॥ पुनराहः ॥ दशाष्टात्परतो यस्य पुनर्दाहो भवेद्यदि ॥ औने काष्ठेऽपि सर्वेषां त्रिदिनं सत्तकं भवेत् ॥ पूर्वाशौचं गृहीतानामाशौचं चैव विद्येत ॥ गृहीतस्यापि वै कर्तुं स्त्रिदिनं शावकं भवेत् ॥ पुत्रो यदि भवेत्कर्तृपुनर्दहनकर्मणि ॥ अधः प्राक् न गृहीतं वेदशाहं शावकं भवेत् ॥ केचिदिशेषमाह ॥ ग्राहेऽपि पूर्वमाशौचं पितृश्रावसं कृतस्य तु ॥ दाहादिपुनराशौचं दशाहं मितिकथ्यते ॥ पुत्राणां मिदमाशौचं मन्येषां त्रिदिनं भवेत् ॥ ग्राहिणा तु न वे स्यात्कर्तुं वै त्रिदिनं भवेत् ॥ असपिंडाशौचं ॥ पुत्री गृहेऽथवा न्यत्र प्रवृत्ता पितरो यदि ॥ दशाहाभ्यंतरे पुत्र्यास्त्रिरात्रं द्वावस्तकं ॥ पित्रोर्दशादिना दूर्ध्वं मरणं दत्तकन्यका ॥ श्रूयते यदि चेत्स्याप

पित्रोः शावमथान्येषां पित्रोः शावेन शुध्यति ॥ पित्रोः शावमथान्येषां नैवाशौचेन शुध्यति ॥ दशाहाभ्यंतरं पित्रोर्मरणं श्रूयते यदि ॥ अवसिष्टदिनेः शुद्धाः पुत्राश्चैवाथ गोत्रिणः ॥ दशाहान्मरणं पित्रोर्बहिःश्रूयते यदि ॥ श्रवणादिदशाहांतु पुत्राणां तद्भवेदथ ॥ उर्ध्वं वशातिमरणं दशाहाभ्यंतरे यदि ॥ सवासाजलमास्तुत्यस्यादाशौचं यथादितं ॥ मासत्रये त्रिरात्रं स्यात्तृणमासे पक्षिणी भवेत् ॥ अहस्तु नवमादर्वीक उर्ध्वं स्वानेन शुध्यति ॥ एकदेशमिदं प्रोक्तमाशौचं पूर्वसूरिभिः ॥ देशांतरं भवेद्यत्र स्नानमात्रेण शुध्यति ॥ देशांतरलक्षणमाह ॥ महानद्यंतरं यत्र गिरिर्विविधायकः ॥ वाचा यत्र विभिद्यंते तत्तु देशांतरं स्मृतं ॥ त्रिशद्योजनदूरं वा त्र्येकदेशभेदतः ॥ प्रोक्तं मुनिभिराशौचं सपिंडानामिदं भवेत् ॥ पुत्रविषये ॥ पितरो चेन्मृतस्यातां दूरस्थोऽपि हि पुत्रकः ॥ श्रुत्वा तद्दिनमारभ्य दशाहं सत्तकी भवेत् ॥ पत्न्या अपि तथा शौचं भवेदेवं विनिश्चितं ॥ पत्न्या शौचं भवेद्भर्तुरप्येवं मुनिरब्रवीत् ॥ दूरस्थो निधनं भर्तुर्दशाहाभ्यंतरे बहिः ॥ भार्या कुर्यादघं पूर्णपत्न्याश्चापि पतिस्तथा ॥ माता पित्रो र्यथाशौचं दशाहं क्रियते सुते ॥ अनेकेष्वपि दंपत्योस्तथैकस्यात्परात्परं ॥ पितुर्दशाहमध्यं चेन्माता यदि मृता तदा ॥ दहेन्मंत्राग्निना प्राप्तं न कुर्यादुदकक्रियां ॥ पितृकादूर्ध्वं मेवास्यान्माताशौचं तु पक्षिणं ॥ विधायो

क्षिप्यशौचमिष्यते॥ स्वसंगृहे मृतो भ्राता भ्रातुर्वीथगृहे स्वसा॥ आशौचं त्रिदिनं तत्र पक्षिष्ये वा परत्र तु॥ भगिनी स्तुत
कंचैव भ्रातुश्चैवाथ स्तुतं॥ नैव स्याद्भ्रातृपत्न्या स्तुतथा च भगिनीपतेः॥ मरणं श्रूयते भ्रातुर्दशाहात्परतो यदि॥ दिनमेकं
स्वसुश्रोक्तं स्नानं स्याद्भगिनीपतेः॥ तस्यैकं दिनमाशौचं तत्पत्न्याः स्नानमुच्यते॥ भगिन्याश्चत्मनः पुत्रो माता महश्च त
त्सुतः॥ म्रियेत दत्तकन्यायाः स्नानं तेषां तद्दाच्यते॥ अस्यार्थः॥ आत्मनो भगिन्यः मातापुत्रोः भगिन्यः माता महश्च
कारान्माता महीतत्सुत इति माता महसुतः एते श्रूयते चेदत्तकन्यायाः विवाहितायाः स्नानमात्रमेव दत्तकन्या मरणे तेषां
मपि भगिनीत्रयमाता महमाता महीमातुलानामपि स्नानमात्रमेवेत्यर्थः॥ अभिप्रायः॥ पितृघसुपतिर्मातुघसुभ
र्त्तामृतो यदि॥ दशाहभ्यंतरे स्नानाच्छुद्धिरुर्ध्वं न किंचन॥ मातामहो मातुलाश्च म्रियते नाथ तस्त्रियः॥ दौहित्रो भगिने
यस्तु पितुर्मातुश्चैव स्वसा॥ स्वगृहे च ग्रामाशौचं परित्रस्या तु पक्षिणं॥ श्रुतिं बहिर्दशाहाच्चे स्नाने नैव तु श्रुध्यति॥ स्वगृ
हे इति आशौचे नो गृहं॥ न भूतस्य गृहं॥ जामाताश्च श्वशुरश्च म्रियते स्वगृहे यदि॥ आशौचं त्रिदिनं तत्र परवेशमनिपक्षि
णी॥ श्रोत्रियाचार्यशिष्यऋत्विगुणध्यायाश्चैव गुरुः॥ मित्रश्चैव सहाध्यायी मृतश्चेत्स्वगृहे च ग्रामे॥ स्वगृहात्परगृह
मपि॥ गृह्यते परगृहे पक्षिणीत्युक्तत्वात्॥ मरणं त्वसपिंडानो दशाच्चेद्बहिः श्रुतं॥ सद्यः स्नानेन शुद्धिस्यादिति प्रा
कुरुमनीषिणः॥ असपिंडा इति ज्ञातुयो न भवन्ति सपिंडाः॥ तस्यैव यस्य यत्प्रोक्तमाशौचं वा न्यगोत्रिणां॥ द्वित्रिवार
त्रिरेकावपक्षिणीत्यभिधीयते॥ अहोरात्रमिति प्रोक्तं कौशिकात्यभिधीयते॥ आसायमहरेव स्यात्सद्यस्तत्काल

उच्यते॥ एवं विचार्य निष्कृतिमाशौचं मुनिभिः स्मृतं॥ आनुरस्नानं॥ आनुरस्नानमुत्पन्ने दशवारमनांतुरः॥ स्नात्वा स्नात्वा
 स्यदेशेन मातुरशुधमाप्नुयात्॥ ज्वरामिभृतायानारीरजसा च परिष्कृता॥ कथं तस्या भवेच्छौचं शुद्धिः स्यात्कर्मणा॥ चतु
 र्यह्निसंप्राप्ते स्पृशेदन्यानुतांस्त्रिधा॥ सासचैलावगाद्यापः स्पृशेत्स्नाया पुनः पुनः॥ अंते च वास सां त्यागः ततः शुद्धा भवेत्
 सा॥ रजश्चलामरणं॥ पंचभिः स्नापयित्वा तु गव्यैः प्रेतारजश्चला॥ वस्त्रांतरकृतांकृत्वा तांदहे द्विधि पूर्वकं॥ स्नानिका
 यां मृतायां तु कथं कुर्वति याज्ञिकाः॥ कुंभे सलिलमादाय पंचगव्यं तथैव च॥ पुण्याभिरभिर्मंत्र्यापो वा चाशुधिलभेत
 तः॥ तेनापि यित्वा तु दाहं कुर्याद्यथाविधि॥ अन्यपक्षः॥ दशाहं च यंतरं चैव म्रियते तत्प्रसृतिका॥ कथं तस्य भवेच्छुद्धिर्दा
 हकर्म कथं भवेत्॥ श्रृपेण स्नापयेद्विप्रो दशवारं ततो जलेः॥ पंचपल्लवसंयुक्ते पंचगव्यैः कुशोदकैः॥ कारयित्वा ततः स्ना
 नमभिषिंचेत्कुशोदकैः॥ दाहयित्वा विधानेन मंत्रैर्वत्पैतमेधिकं॥ गर्भिणी मरणं॥ प्रवक्ष्यामि क्रमेणैव शौन
 कोहं द्विजन्मना॥ गर्भिण्यां तु मृतायां तु कथं कुर्वति मानवाः॥ गर्भिण्या मरणे प्राप्ते षण्मासाभ्यंतरे यदि॥ सहेव द
 हना कुर्याद्गर्भदेवं न कारयेत्॥ प्रेताश्मशानं नीत्वा यभर्ता वा पुत्र एव वा॥ छेदयेद्दूर्ध्वं षण्मासाद्गर्भिण्या मरणं
 यदि॥ नाभेरघो वामभागे गर्भं छेदो विधीयते॥ शनैस्तु छेदयेद्गर्भो पुत्रो वाप्यन्य एव वा॥ गर्भिण्यां तु मृतायां तु
 संस्क्रुयादुदके नता॥ आपो हिष्ठादिभिर्मंत्रैः प्रोक्ष्य गर्भा समाहिता॥ नीत्वाश्मशानं षण्मासादुर्ध्वं भर्ता विदायते॥
 शिशुमादाय जीवंतदापयेत्तनमन्यया॥ यस्ते स्तन इत्यनया व्याहृत्या गृहमानयेत्॥ उदारं वा वृणोक्तत्वाष्टष

क्रमते यदि ॥ तस्य दुर्मरणं प्रादुरित्येवं पूर्वकीं स्तरयः ॥ अस्नात्वा चाप्युक्त्वा च हृदयान्नं तथा द्विजः ॥ एवं विधस्य विप्रस्य
 सर्वदा स्तुतकं भवेत् ॥ व्याधितस्य कदर्थस्य रीणग्रस्तस्य सर्वदा ॥ क्रियाहीनस्य मूर्खस्य स्त्री जितस्य विरोधतः ॥ व्यसनास
 क्तचित्तस्य पराधीनस्य नित्यशः ॥ आध्यात्म्यागविहीनस्य भस्मांतस्तुतकं भवेत् ॥ स्वध्यायजपहोमादिनाशौ च वर्जयेत्स
 दा ॥ संध्यांतुमनसा कुर्यादर्थमात्रं समंत्रकं ॥ ऋत्विजादीक्षितानां च यज्ञियः कर्म कुर्वता ॥ नैवाशौचं भवेत्तेषां पितु
 श्चमरणं विना ॥ कासीरवडे ॥ सत्रिणां दीक्षितानां च यतीनी ब्रह्मचारिणां ॥ एतेषां स्तुतकं नास्ति ऋत्विजां कर्म कुर्वतां ॥
 जनने मरणे चैव नाशौचं ब्रह्मचारिणां ॥ पित्रोर्मरणे एव स्यादाशौचं ब्रह्मचारिणां ॥ दशवारं निमज्जाशु प्रतिप्र
 पावसंयुतः ॥ पंचगव्यैश्च संशोध्य नद्यातीर्यादि केपि वा ॥ केशवादिश्च संप्रोक्ष्य चतुर्विंशतिनामभिः ॥ हेममोक्षि
 करत्नाद्यैः संयुक्तानि च कारयेत् ॥ कृष्णाजिनेन संवेष्ट्य सप्त वृतंतु कारयेत् ॥ वेष्टयेताम्रपात्रेण ह्यथवा मृगचर्मणा ॥
 संस्कृतानामेवास्तु मस्य श्यत्वं न विद्यते ॥ असंस्कृतानि चारुणीनि न स्पृशेद्ब्राह्मणः कचित् ॥ अस्त्रि निक्षेपः ॥
 यावदस्त्रि मनुष्याणां गंगातोये च तिष्ठति ॥ तावद्वर्षं सहस्राणि स्वर्गलोके महीयते ॥ दशाहाभ्यंतरे वापि गंगायां
 स्त्रिपिते यदि ॥ अधोदिय मृताया वता वक्षुण्यमवाप्नुयात् ॥ वत्सरात्पथमादर्वा कृतीर्थे चोच्छी निक्षिपेत् ॥ वि
 ना गंगामया स्त्रिनि द्वितीये दे न निक्षिपेत् ॥ स्नानं कृत्वा ततः स्त्रिप्य केशवाद्यैश्च नामभिः ॥ प्रक्षाल्य पंचगव्यैश्च
 पुष्पैश्च समुपार्जयेत् ॥ धेनुदत्ताथ विप्राय लब्धाज्ञां सुसमाहितः ॥ उद्धरेत्पितृनामानि सुतं कल्पयथाविधि ॥

६३

अधमर्षणं मंत्रेण धर्मायेति न मोक्षते ॥ विसर्जयेत्तुल्लेखी निनमो नारायणाय च ॥ अथ गुर्वदिलक्षणं ॥ यज्ञकादी
 निकर्मापि यः करोति यथाविधि ॥ संभावयेति चान्येन स विप्रैर्गुरुरुच्यते ॥ कुलवृक्षात्समायातो वश्यं यस्य परस्परं ॥
 पुरोहितः स विज्ञेयः सर्व संस्कार कर्मसु ॥ उपनीयति वैशिष्यं तथा चाध्यापयेद्विजः ॥ संकल्पं संहार हस्यं च तमावा
 र्यं प्रचक्षते ॥ एकदेशं वेदस्य वेदांगान्यपि बाहयि ॥ यो ध्यापयति हृत्यर्थमुपाध्यायः स उच्यते ॥ अग्न्याज्ञाने पा
 कयज्ञमग्निष्टोमादिकान् मखां ॥ यः करोति वतो यस्य स तस्य तिग्नि होच्यते ॥ पिते वगु रुरित्ये च ततश्चैव पुरोहितः ॥
 आचार्यो वेदश्चापि गुरुत्वं स्याच्चतुष्टयि ॥ इति अशौचप्रकरणं ॥ अथ आध्यात्मिकविधिः ॥ तत्र कर्तुं नियम
 माह ॥ दंतधावनं मभ्यंगं नरवकेशानि कृत्तनं ॥ कर्तुं कुर्वत पूर्वैः ॥ भोक्ता चैव परे हनि ॥ दंतधावनं तं बलं शौरा
 भ्यंगमभोजनं ॥ रत्योषधपरां च आधु कर्तुं विवर्जयेत् ॥ शुची निमंत्र्य द्वौ देवौ त्रीन् विप्रान् पितृ कर्मणि ॥ दैवे पित्र्ये
 थ वैकै कं सपिंडीकरणं विना ॥ सायमोपासनं कृत्वा स्वयं भुक्त्वा ततो द्विजान् ॥ उपगम्य स्वयं शिष्यः सुतो वा आध्यायि
 तः ॥ आध्यायो भवति तावत्तु द्वितीयं क्षणं ॥ एवमा मंत्रं नियं तोमनो वा काय कर्मभिः ॥ भोक्तुं भोजयतुश्चैव
 ब्रह्मचर्यं मतः परं ॥ आधाह वाथ कुर्वीत पूर्वैः ॥ मध्यं संभवे ॥ परेक्षरथ वा प्रातः कुतये वा निमंत्रयेत् ॥ दत्ता देव
 क्षणे चोदोपि च चैवोपसव्यतः ॥ स्नात्वा मध्याह्ने की संध्यां कृत्वा ह्ययं निमंत्रितान् ॥ ततमित्यादिकान् मंत्रान् ब्राह्मण
 सह संपवेत् ॥ प्रायश्चित्तानि ॥ मि ॥ तंतुं स्तुतिलोदकं ॥ कुर्यात्तु संधेः सर्वेषु तीर्थे निव कदाचन ॥ ब्राह्मणैर्म
 त्रैश्चैव हि रण्यं कुशोजले ॥ सर्वमभ्यु क्षये दक्षम ततः शुद्धे दसं शयः ॥ ब्रह्मदंडार्थमादाय हिंस्य सकुशं तिलां ॥ २

त्रिः प्रदक्षिणमावृत्य समस्ते ॥ तिष्ठन् नृदिजान् ॥ इव्यं निवेद्य विप्राणां पुरतो यः स्वशक्तितः ॥ तेभ्यश्चैवल भेदाज्ञां मनोवाक्का
 यकर्मभिः ॥ नत्वा पितरमुद्दिश्य श्राद्धं वा मुकसंज्ञकं ॥ कर्तुं ममाधिकारोऽस्तु भवंतो यदु वंति ॥ कालश्च मुख्यकालो
 स्तु पाकादीनां पवित्रता ॥ कर्त्तव्यं निमंत्रिता ॥ एष्टा प्रत्यक्षं स्ते ॥ तथैव च ॥ दित्युच्यते ततः कृत्वा प्राणायामं संकीर्त्तयेद्दि
 जः ॥ संबधनामगोत्राणि स्मृत्वा चैव नुवादेयत् ॥ एवं सर्वत्र नामादि पूर्वदेवसंकीर्त्तय प्राचीना वीत्यतः परा ॥ नामगोत्रं समुच्चार्य
 रूपं च श्राद्धकर्मणि ॥ प्रतर्कमणिगोत्रादिनामसंकीर्त्तयेद्दिजः ॥ संबधनामगोत्राणि स्मृत्वा चैव नुवादेयत् ॥ एवं सर्वत्र नामादि
 तैलप्राणं जनेपि च ॥ संकल्पे बासने पाद्ये पिंडे वा छादने क्षणे ॥ अन्वे च वाहने क्षय्ये नामान्येषु समुच्चैः ॥ पितृणां चैव दे
 वानामुच्चेन हविषा तथा ॥ सद्यः श्राद्धविधानेन करिष्ये युष्मदक्षया ॥ देवेष्वपि ततो दद्यात्सम्यग्ने व नुदैविकं ॥ पितृणामु
 पसव्येन सर्वस्यात्येत् कचयत् ॥ गोमयेनैव कुर्वीत प्रागणमंडलद्वयं ॥ श्राद्धकाले तु विप्राणां पादप्रक्षालनाय च ॥ म
 उलं चतुरस्रस्या देवे प्रादेशसंमितं ॥ धितास्ति पितृके वृत्तं तथा मध्ये षडंगुलं ॥ देवा वामंडले वैव प्रागग्रौ दौ कुशोयवान् ॥ गं
 धपुष्पाक्षिपेत्पित्रे दक्षिणाग्रान् कुशांस्तिलान् ॥ मंडलात्पश्चिमे देशे ब्राह्मणस्वागते नुते ॥ तत्रैव विस्मृजेत्पाद्यं क्षालनं मंडले
 परि ॥ दद्यान्मंत्रं समुच्चार्य देवे च पितृकर्मणि ॥ दत्त्वा पाद्यं पठेन्मंत्रं शन्नो देवीरभिष्टये ॥ पादमूलेऽपि तु स्नानं पादमध्ये पितृ
 मह्यं प्रपितामहः पादाग्रे पादप्रक्षालये क्रमात् ॥ शीर्षं स्वस्वजलैः सिंचेत्तत्स्थानादिनिर्गते ॥ दक्षिणां संस्पृशेत्कलुब्रह्म
 णो मुखमीक्षणं ॥ कर्त्तव्यं कुशान्मृगो विस्मृज्याथ दित्युच्यते ॥ विस्मृजेत्तुर्दिशा दर्भानां च म्यस्वस्वमंडले ॥ शान्त्यामा
 चमेत्कर्त्तुमंडलं कर्मणि ॥ देवाश्चैव ततः पूर्वपितृविप्रास्तथोत्तरे ॥ देवकर्मण्युदकसंस्नानं प्रदूः सुखानुपवेशये
 ष्ठाधिक

मथावरेत्

तु

रे

५४

राज्ये नृशरयेत् ॥ मृदभस्म कुशगोमूत्रैरापोहिष्ठादिभिस्त्रिभिः ॥ स्नापयित्वा विधायान्यद्वस्त्रं तच्च तथा देहेत् ॥ मृते प
 त्यो दशाहेस्त्रीस्यते वारजश्चला ॥ भस्वाशुधायथा काले स्नात्वा सूत्रं विमोचयेत् ॥ सूत्रं मंगलसूत्रमित्यर्थः ॥ महान
 द्यः ॥ गोदावरी भीमरथी लक्ष्मवेणी सरस्वती ॥ तुंगभद्रासुप्रयोगाकावेरी सप्तनामका ॥ दुग्धो दानली नारे वाचारि
 सीता कलस्वना ॥ एता अपि महानद्यः सिंहमूलादि निर्गताः ॥ अथ पर्वताः ॥ श्रीशैलौ हिमवान्मेरुमैनाकोमल
 यस्तथा ॥ ऋषभः कुटकोलश्च महेंद्रोद्रोणसंज्ञकः ॥ चित्रकूटश्च कूटश्च हेमकूटस्तथैव च ॥ गोवर्धनश्च कर्णश्च नील
 श्च कुलभस्तथा ॥ सद्यः विध्याश्च मया दाविख्याता पवता अमी ॥ ततश्चैव तथा प्रोक्ता ये चान्ये गिरिसंज्ञकाः ॥ महानद्यंतरं
 यत्र गिरिर्वा व्यवधाय का इत्युक्तवान् ॥ अथ दुर्मरणं ॥ विद्युतो याग्निचंडा सर्पपाशादिज्जादिभिः ॥ वृक्षव्याघ्रपशूभ्य
 मरणां पापकर्मणां ॥ आत्मानं घातयेद्यस्तु विषशास्त्रादिना यदि ॥ खेच्छयामृत्कमाप्नोति स याति नरकंध्रवं ॥ क्षिपेद्दक्षि
 निगंगायां चारीरं वा यः संस्कृतं ॥ नदीष्वन्यासु वा तीर्थे दुर्मृतस्य नरस्य च ॥ वर्षादुर्ध्वं भवेत्तस्य प्रायश्चित्तं विधानतः ॥ ना
 रायणबलिं कृत्वा पालाशविधिमाचरेत् ॥ प्रतर्कं ततः कुर्याद्दाहादिसकलहितम् ॥ षोडशादिसपिंडं च ततः
 तस्योपतिष्ठते ॥ देहाकालभयादापि सद्यः कर्तुमुपक्रमेत् ॥ प्रायश्चित्तं हि द्विगुणं विधायार्थार्धं देहिकं ॥ मृतस्या
 निष्ठया सद्यः कर्त्तव्यं प्रतसक्रिया ॥ प्रायश्चित्तविधिं कृत्वा नैवेद्यं च मृतस्य तु ॥ शस्त्रादिना हते सप्तदिनादवा

त॥ उद्भुरवांस्तथापित्रै प्राकृ संस्थानुपवेशयेत्॥ प्राणानायम्यसंकल्पस्वयंचैवोपविश्यतु॥ ततः स्तिष्ठेत्करिष्ये हं प्रक्रांतं श्रा
 धकर्म च॥ प्राचीनावीत्यपहता इति मंत्रं समुच्चरेत्॥ नैर्ऋतीदिशमारभ्य सर्वदिक्षु क्षिपेत्तान्॥ पितृणां पुरतः प्रोक्ष्य मंत्रे
 णो दीरितामिति॥ उदकसंस्थं तथा देवेगा यत्र्याप्रोक्षयेदथ॥ संस्थत्यपुंडरीकाक्षं पाकादिप्रोक्ष्य वारिणा॥ श्राधकाले ग
 यां ध्यायेत्प्राचीनावीत्युदभुरवः॥ उपविष्टः सृष्टेः त्पाणी देवानां मभिसन्मुखः॥ आसनादियथाचारः कर्म कुर्यात्तथैव
 हि॥ देवानां दक्षिणे दद्यात्कंबलादिकुशासनं॥ पितृणामासनं दद्याद्दामभागे यथोचितं॥ अर्घ्यस्यादासनात्सर्वपश्चा
 दावाहनं भवेत्॥ यथाचारस्तथा कुर्यात्तन्माष्य कारो ब्रवीदथ॥ विश्वे देवास इत्यस्य द्विरावृत्तिर्भवेदिह॥ विश्वे देवाः सृष्टं तेति
 सकृन्मंत्रमुदीरयेत्॥ आगच्छतु महाभागा विश्वे देवा महाबल॥ यत्र विहिता श्राधे सावधाना भवन्तु ते॥ अर्घ्याथ देस
 मासाद्य देवपात्रे यथादिते॥ सौवर्णे रजते ताम्रतदभावेऽथ पर्णिके॥ अर्घ्याथ दे प्रकुर्वीत देवपात्रे थैपैतके॥ त्रीणि चैवाध्य
 पात्राणि पर्णभ्यामुपयत्रतु॥ देवे धि त्रेच पर्णाभ्यामर्घ्यपात्राणि कारयेत्॥ पर्णयोरेकं तोमूले कृत्वा दत्तमयः क्रमात्॥ प्र
 विशंतियथापात्रे समूलान्यंगुलान्ब्रूहि॥ मानं स्यादर्घ्यपात्राणां देवे पित्रे च कर्मणि॥ देवानामर्घ्यपात्रं स्याच्चतुरंगु
 लविस्तृतं॥ उन्नमवाधवैवृत्तं पैतके गुलिपंचकं॥ अधः प्रसार्य प्रागग्रौ दकसंस्थौ कुक्षौ च वै॥ द्वौ द्वौ तु तालिलस्या
 तामर्घ्यपात्रे तथोपरि॥ गायत्र्या प्रोक्ष्य बोक्षने कुर्यात्पात्रे च पैतके॥ उपरिस्था वधः कार्यो वधस्त्रो च तथोपरि॥ शंक्रो
 देवीति वै मंत्रं सकृदुचार्य पूरयेत्॥ प्रतिपात्रे यवो सीति मंत्राते निर्वपेद्यवान्॥ गंधपुष्पकुशादीनि प्रक्षिपेदर्घ्यपात्रयोः॥

हस्ते हस्तं पिधायेत् ॥ पितृपात्रे प्रसिं चार्घ्यं शेषं पात्रे द्वये स्थितं ॥ अनक्ति पुत्रकामस्ते मुरव मे कीदृशे जले ॥ दत्वा घ्यं
 संस्त्रवांस्ते पात्रे कृत्वा विधानतः ॥ पितृभ्यस्त्वनमसीति न्युञ्जं पात्रं करोत्यथ ॥ न्यग्विलं पितृपात्रं स्यादासमात्पे न बाल
 येत् ॥ उत्तानं वा तृतीयेन पिहितं तत्र बालयेत् ॥ नोक्षरेत्यथ मं पात्रं पितृणां मर्घ्यपातितं ॥ आवृतास्तत्र तिष्ठंति पितरः शो
 नको ब्रवीत् ॥ उद्धृतं यदि तस्मात्त्रं विवृतं वायदा भवेत् ॥ असोज्यं तद्देवेष्ट्राहं क्रुधे पितृगणैर्गतैः ॥ प्राचीना वीत्यपो
 दत्वा पितृपूर्वतिलैः क्रमात् ॥ अर्चयेत् छिरमारभ्य नमो वदति मंत्रतः ॥ प्राचीना वीत्यथेदानीं गंधं माल्यं सुधूपकं ॥
 दीपं वस्त्रं यथाशक्ति देयं वार्यं तरंतरा ॥ कुर्वीत भोजनार्थं हि मंडलानि यथाक्रमं ॥ दैविके चतुस्त्रे तु पित्र्ये च
 तानि वैयतः ॥ क्षिपेद्देव्युवाच दमैः पितृके स कुशं स्तिलान् ॥ मंडले दैविके पात्रे सौवर्णं रजतान्यथ ॥ तदभावे
 तु पर्णानां भाजनानि न्यसेदथ ॥ आग्नेयादिपरिस्तीर्य पितृपूर्वतिलोदकैः ॥ कुशैस्तिलैर्भस्मनाद्भिर्मध्ये मध्ये
 जलेन तु ॥ कश्चुधिततः कुर्यात्ततोयं मंडले क्षिपेत् ॥ दैवैवायव्यमारभ्य परिधिं च जलं न च ॥ कुशैः पात्रं यवे श्वैश्च
 स्मना करशोधनं ॥ पितृभ्यः स वरोक्ष्ममष्ट्याभ्यज्य सर्पिषा ॥ अग्नौ करिष्ये इत्येतान् पृष्ट्वा कृत्वा क्रियतामिति ॥
 अग्नौ करिष्ये करवै करवाणीति वापितान् ॥ क्रियतांते कुरुष्वेति कुर्वित्यक्ते यथाक्रमं ॥ प्राचीना वीति नैव स्यादनुज्ञा
 चाकृतिद्वयं ॥ सोमायेति तु मंत्राभ्यां गृह्याग्नौ जुहुयाद्विः ॥ अग्न्यभावे तु गृह्यस्य जुहुयात्पितृपात्रेषु ॥ अभ्य
 ज्य पितृपात्रेषु कुशं शेषं च यद्धृतं ॥ कुशैराज्यां गृहीत्वा तु मूर्धानं दिव इत्युच्यते ॥ दैवपूर्वाणि सर्वाणि भाजनान्यभिधा

स्येत् ॥ आमासित्यादिकान्मंत्रास्तूक्तानि च जपेत्स्वयं ॥ सव्येनैवोक्तो न्नादिविधिनापरिवेषयेत् ॥ अन्नं च पायसं भ
 स्यं घृतं च व्यंजनादिकं ॥ स्त्रपमंते प्रदातव्यं सर्वस्योद्देवपूर्वकं ॥ कर्तुं दक्षिणातो देवै पायसादितुं वेषयेत् ॥ त
 था च वामतः स्वस्य पेटके परिवेषयेत् ॥ पितृणां भोजनं स्त्रेषु प्राचीनावीति नैत्यथ ॥ अन्नेषु परिवेषेषु कृतशेषं
 ददात्यथ ॥ देवपात्रं स्थितं चान्नं गायत्र्या चाभिर्मंत्रयेत् ॥ उद्दिश्य चान्नं विश्वेभ्यो दास्यमानमथापि वा ॥ द
 त्वा जपेत्ततो मंत्रयेद्देवासां दिवीत्यथ ॥ पितृभ्यो पितृथा दत्त्वा ये च हेति जपेदथ ॥ तिष्ठं कुर्यादुपस्थानं देवता न
 भ्य इति क्रमात् ॥ नमः इत्यादिभिर्मंत्रैः सव्येनैव द्विजस्तुतिः ॥ तिथि वारादिकान् स्मृत्वा गृहीत्या सतिलं जलं ॥
 पितृन् देवान् समुद्दिश्य क्रियमाणेनैव मया ॥ आधेनैव पितुश्चास्मत् पितृणां चैव मेव हि ॥ ब्रह्मलोकनिवासे
 स्तुतिं नयेत्सतिलं जलं ॥ ब्राह्मणैः प्रोक्ष्य यित्वान्नं गायत्री समुद्दीरयेत् ॥ परिषेचनमन्नस्य कारयेद्देवपूर्वकं ॥
 चित्रगुप्तबलिं चैव न दद्याद्ब्राह्मभुंदिजः ॥ अन्नं न वाथ वाज्येन जलं नान्येन वापि च ॥ सक्तुं दुग्धं गायत्री
 पित्रादिषु चैव मधु ॥ भोजनेषु पससव्येन दद्यात्सव्येन देविके ॥ तथैवोपाशनार्थं हि पित्रादि द्विजपाणिषु ॥
 निनयेत्सुजलं चाथ सव्येनैव देविके ॥ तिष्ठं नैव स्मरेत्पादाने शाना दीनुदधु रवः ॥ तत्सदेवामृतं चास्तु
 जुषधं हियथासुखं ॥ अक्लामृतोपस्तरणमसि स्वाहापि वेदया ॥ वाग्यतो भोजनं कुर्यात्स्वयं यथासुखं ॥
 न भुजानोऽश्रावयेद्दित्रान् राक्षोघ्नान् पितृलिंगकान् ॥ पुरा णोपवित्राणि ऋचो यथापि तदस्तु ता ॥ यावदुष्टं

मि

गा

रथरुणः पितृचिं देव्या अजापतिः पितामहः ॥ प्रपितामहविं देव्या अरिस्तः पिं देवताः ॥

६७

ये

न

ये

भ्यश्वांश्चेतिनामादिमंत्राभ्यां तैलमंजनं ॥ दद्याद्दशमथैतद्वदति पिं देवतः परं ॥ दद्यात्पिं देवलोमानि प्रकोष्ठं नि यानि
च ॥ पिं चाश्वं दद्यात्तदूर्ध्वमर्वाङ् नैवेति ह तिरुत ॥ दत्वा पिं देवयथाथ सव्ये नैव तुष्टयेत् ॥ गंधपुष्पादिकैश्चैव पिं डाधिष्टा
देवताः ॥ यत्किंचित्पुष्पं ते गेहे भक्ष्य भोज्यादिकं च यत् ॥ अनिवेद्यं न भोक्तव्यं पिं देव्या भोक्ता च न ॥ नमो वदत्युपस्थाय मना
नैवेति च नतः ॥ पितृभ्यो नमः ॥ मंत्रेण पिं डां प्रा प्रवाहयेत् ॥ ओपासनादिकं गच्छेत्तपे दमे तमि च ॥ यदतिरिक्तं तेषां तां
ह्यं जपेत् ॥ तिथि वारादिकान् स्मृत्वा पितृभ्यो नमस्कृत्य चरेत् ॥ पितृणां ब्रह्मलोकोत्तु इत्युक्तं निनयेज्जलं ॥ आचानानां च शु
ध्यर्थं पाणी न प्रक्षालयेदथ ॥ मध्ये मध्ये जलं चैव ॥ दद्याद्दशमं दद्यात्तदूर्ध्वमर्वाङ् नैवेति ह तिरुत ॥ पुनर्देयं जलं देवे पितृणां मय सत्ततः ॥ ज
लं दद्यात्तिलान्दर्भा नक्षतान् पूर्ववज्जलं ॥ दद्यात्तुल्यं च तोसं द्रोत्रं मि मिभि वा दयेत् ॥ प्रत्यक्षं ततो विप्रपि
तृ प्रसादं स्त्वित्यथ ॥ पितृ प्रसादं तैलं चान्नं संगृह्य स्वयं मक्षतान् ॥ धारयेत्छिरं सि स्वस्व गोत्रस्याभि वृधये ॥ चाल
यित्वा तु पात्राणि स्वस्तीत्यथ समुत्तरेत् ॥ दद्याद्दशमं मुदकं देवे पित्र्ये यथाक्रमं ॥ अन्नं प्रकि रणं केचि देवे वेच्छंति स्म
रयः ॥ पात्रस्थानेषु सर्वेषु यथाचारो भवेदिह ॥ अन्नं प्रकि रणार्थं यत्तदानीयं जलं लुतं ॥ आचानानां समीपेषु ह्यग्नतः
प्रकि रेभुवि ॥ असंस्कृतं मंत्रेण पितृणां प्रकि रेभुवि ॥ असो मपाश्च मंत्रेण देवानां प्रकि रेभुवि ॥ उत्तानं प्रथमं पात्रं कृत्वा
यज्ञोपवीत्यथ ॥ दत्वा च दक्षिणां शक्त्या विसेज्य दोस्व धोच्यतां ॥ अवशिष्टं तु यत्किंचिदर्थं पात्रस्थितं जलं ॥ पिं डां नोपुतः
सिंचेद्दोस्व धोच्यतामित्यथ ॥ अनुज्ञायां तु विप्राणां ततः पिं डां नुसमुत्तरेत् ॥ द्वांतिरित्यादिभिर्मंत्रैः पिं डं स्नाने जलं सि
पेत ॥ स्वस्ती ॥ त्याज्यं रक्तं त्राह्मणे शोभनं हविः ॥ ततो विस्मजयेद्वाधं वाजे वाजे वते तृच ॥ उत्तिष्ठ तंति वा मांसं स्पृष्ट्वा

६७

त

विप्रस्य वै पितुः ॥ सैवैव पितरो देवैः संस्तानं गंतुमुद्यतः ॥ अमावाजस्य प्रसव इति मंत्रं समुच्चरन् ॥ त्रिप्रक्षिणामावृत्य मंडलं स्था
नं द्विजानय ॥ पवित्रं ग्रंथिमुत्तुज्य मंडले विस्मजेज्जलं ॥ दक्षिणाभिमुखं निष्ठन्या चेतमानं वरानुपितुः ॥ दत्तारो नो भिनु
धंतां वेदां सं सिरेव न ॥ अध्याचनो माय्यगम इदं देयं च नो स्त्विति ॥ अन्नं च नो बद्धं भवेदतिथीश्च लभेमाहि ॥ यवि तारः
श्वनः स तु मा चया विष्मकिंचन ॥ यवि तारं प्रतिब्रूयस्व तथैवास्त्विति ते द्विजाः ॥ स्वादुषे सं इत्येतो आह्वय कर्त्ता पिठे दथ ॥ अ
क्षतान् प्रक्षिपेत्वा देधि ह बस्तं तथैव च ॥ लभेदथा शिषस्तेभ्यः संतुष्टेभ्यो यथास्त्विति ॥ अयुः प्रज्ञां धनं विद्यां स्वर्गं
मोक्षं सुखानि च ॥ प्रयच्छंति तथारज्यं प्रीताः ॥ पापितामहाः ॥ घृतेनाभ्यर्च्यैव पादान्विप्राणां क्षालयेन्नेदथ ॥ मर्दयेद्भक्ति
भावेन ततश्चैव नैव दयेत् ॥ अद्य मे सफलं जन्म भवत्यादाज्ज वेदनात् ॥ अद्य मे वं शजाः सर्वे याता वोलु प्रहादिव ॥ पुत्रशा
कादिदानेन क्लेशं तापं यमीदृशं ॥ तत्क्लेशं जातं चित्तं तु विस्मृत्य क्षंतुमर्हथ ॥ वशिष्ठ स दृशाः विप्राः सूर्यं पर्वतं
मातिथिः ॥ आसनादे नमस्कारो भवतु नत्कार एव च ॥ यस्य स्मृत्या च तामोक्त्या तपो यज्ञ क्रियादिषु ॥ नूनं संपूर्णताया
ति ॥ सद्यो वेदं तं स च्यत ॥ मंत्रं हि न क्रिया हि न भक्ति हि न द्विजोत्तमा ॥ आद्यं संपूर्णतायाति प्रसादं द्रवतां मम ॥ जप
नमंत्रं वशिष्टा सो देवान् वशिष्ठ इत्यथ ॥ इदं पितृभ्य इत्येतामुच्चैः गीथां पठेदथ ॥ समध्वं नो द्विजन्मानं पितृयज्ञे समाद्येव ॥
कृत्वा तु संपु रेषां णिद्यासीमां तमनु ब्रजेत् ॥ धियते चेत्सि ता यस्य विद्य माने पितामहे ॥ पेटकादिषु नामानि कथमेव च
रेदिति ॥ द्विवारं पितृनामैव पेटकादिषु वेयतः ॥ प्रपितामहं नामस्यादेकवारं स्मृती हतु ॥ अनेन विधिना आद्यं कुर्याज्जी
वसितामहः ॥ दद्यात्पिं डं दयं पित्रे चाथैकं प्रपितामहे ॥ ॥ इति श्रीनारायणभट्ट विरचितया धर्मप्रवृत्तो आद्यं प्रकरणं समाप्तं ॥

अथ आधोपयोगि च न लिख्यते ॥ प्रत्यङ्गविधिना पित्रोः श्राद्धं कृत्वा द्विजौ तमः ॥ कुर्यात्पुत्रमहायज्ञानितियज्ञविदो विदुः ॥
 पित्रोः प्रत्यङ्गि कुं श्राद्धं विधिवत् समाप्य च ॥ कार्या पुत्रमहायज्ञानित्याह शाकलायनः ॥ दद्याद्विसर्जितान् पिंडान् गुरवे द
 क्षिणान्वितान् ॥ तदभावे न्यथान्यस्मै विप्राय वा शुकवाक्षिपेत् ॥ पिंडांस्तु गोद्विजैभ्यो वेदद्यादग्नौ जले पिवा ॥ प्रक्षिपेत्सु
 विप्रेषु द्विजोऽष्टिं निमज्जयेत् ॥ पात्राणि चान्ये आधे सयशिष्याथ वा सुतः ॥ न च रज्जीभिर्न बालैर्वान चान्येन क
 दाचन ॥ भद्र्याहो जविप्रो यो जले नैव तु निक्षिपेत् ॥ विकिरंतु द्विजोऽष्टिं भूमौ स्वात्मानु निक्षिपेत् ॥ संकल्प्यादौ यदा श
 चे पिंडदाने विसर्जने ॥ अर्चनान्ते च विकिरं मृतमानं भविहि ॥ संकल्प्यादौ तु ये दर्भात्याज्या विप्रांश्चिद्रोधने ॥ अर्चनोदाद्य
 ताये च त्याज्या श्राद्धं विसर्जने ॥ विसर्गश्च लक्ष्ये विकिरं पक्तिवारिणः ॥ करश्च धिरपोऽज्ञानं पितृश्राद्धाणि पट्टसदा ॥ स्वा
 गते स्वस्ति वचने गोत्रशेषे प्रदक्षिणे ॥ अर्घ्यं च दक्षिणादनेषु सुसंयं विधीयते ॥ आवाहने च पिंडे च श्राधानुवाद
 ने क्षणे ॥ अन्ताह्लादनपादेषु नामान्यक्षय्यं तु चरेत् ॥ आवाहनासने पाद्ये घ्नन् दाने तथैव च ॥ अक्षय्ये पिंडदाने च न
 सामान्येषु समुच्चरेत् ॥ अक्षय्यासनयोः प्रश्नी द्वितीयावाहने तथा ॥ पिंडदानं चतुर्थीस्यैषा संबध्यः स्मृताः ॥ अन्न
 दानं विशेषस्यादादौ संबुधिरुच्यते ॥ प्रथमाद्या चतुर्थी च यथा लिंगविभक्तितः ॥ घृतलेपादौ च वैविष्टे नोपवेसन ॥
 मंत्रस्याहृत्या जुष्टवर्जयेद्वा श्वत्वायनः ॥ अन्नस्य हि चतुर्भागां पिंडानां परिसेचनं ॥ बह्वचनो बहुरितपिंडपात्रमभोमु
 मुखं ॥ दाये मानं तु यज्ज्ञानं गायत्र्याभ्याक्षयवारिणी ॥ दद्याच्छाधे निधायान्नमन्नस्योपरिवेकुशान् ॥ परिषिष्टं च य
 दास्यमंगुष्ठेन द्विजस्य तु ॥ स्पर्शयेत्काष्ठितं तिलं तोयं श्राद्धे प्रकल्पयेत् ॥ अन्नादिसंकल्पं देयविराजं देवपूर्वकं ॥

शंकिचि

विगुणानवक्तव्याः पितरो मानु तर्पिताः ॥ पितृभिस्तर्पितैः पश्चादकव्यं शोभनं भविः ॥

भवत्यन्नयावद्भुंजी तवाग्यतः ॥ पितरस्तावदश्रमं नित्यावन्नोक्ताह विगुणाः ॥ भोजनस्य तु पर्याप्तं किंचिद्देयं ततो धिक् ॥
 यद्यदुक्तं ततः किंचिदुच्छिष्टमाग्निं नो ॥ इच्छातेषु विप्रेषु गायत्री समुदीरयेत् ॥ तस्य रक्षितं तान् पितृदेवांश्चाप्यपितृ
 नपि ॥ तेषु श्रावयेत्सोमधुवाताकृतायते ॥ अक्षन्निति चतान् विप्रान् संपन्नमिति पृच्छतः ॥ क्रियतामन्नशेषकि
 तेषु चैषः सह भुजतां ॥ तदा स्वीकृतं सर्वस्मात्किंचित्कृतं च यत् ॥ सर्ववर्णिकमन्नाद्यमानं बाह्याच्यवारिणा ॥ स
 मुत्कजेद्रुक्तवतामग्रतः प्रकिरेद्भुवि ॥ पुरतश्च तिलान् दर्भान् प्रोक्षयेत्पितृभाजनात् ॥ ये अग्निदधामंत्रेण सुव्या
 नं प्रकिरेदथ ॥ यजमानकुले जाता इति मंत्रं समुच्चरेत् ॥ भुक्तशेषं त्यजेद्भूमौ ब्राह्मणः स्वस्य दक्षिणे ॥ माषान्नं पा
 यसे चान्नं मह्यभाज्यादिकं च यत् ॥ यद्यदुक्तं द्विजैः श्राद्धे सर्वं पिंडार्थं मुधरेत् ॥ माषाः सर्वत्र वै श्राद्धादेव पित्रे
 च कर्मणि ॥ प्रतपिंडे च न श्राद्धादित्येवं कौशिको ब्रवीत् ॥ उत्तराक्षमनात् सर्वं पिंडदानं भवेदिह ॥ पश्चादापि बदेत्यन्ये केचि
 त्गृह्यविदो जनः ॥ पिंडदानं नानावातेषां चातिष्ठयवा भवेत् ॥ अभो नित्यं नयनाद्यंतपितृयज्ञं समापयेत् ॥ सन्निधौ वै च गृह्या
 ग्नरथवाक्षिष्टं सन्निधौ ॥ पिंडदानं भवेत्तत्र हृत्तिकारवसायथा ॥ अर्चा गस्मात्तिरेव नोत्तमं प्रहता इति ॥ अग्न्युत्तमवर्ती ॥ तस्य
 र्यसं कृदा कृन्तौ हिषा ॥ लेखायां पिंडदेशे तु श्राद्धं तामिति तु त्रिभिः ॥ पितृनामा नजानीया ततस्त्यादि वेदक्रमेण ॥ निष्कृतान् च
 पितर इति तान् अनुमंच्यतु ॥ अप्रदक्षिणमावृत्य हृदं प्राणान्नियम्य च ॥ अभ्यावृत्या मंत्रं मीढं तेत्यनुमंत्रतः ॥ चक्षुःश
 षमव ग्रायनिनयेत्सुखं वज्जले ॥ आध्यायाथ च शोषमाचमेदुपवीतिका ॥ निनयेदपसव्येन शुद्धं तामित्यपोथयेत् ॥ अ

यद्यदुक्तं ततः किंचित् किंचित् पिंडार्थं मुधरेत् ॥ पितृयज्ञं च रोरुं मुधृतं प्रक्षिपेदथ ॥ ८॥
 उत्तराक्षमनात् सर्वं पिंडदानं भवेदिह ॥ पश्चादापि बदेत्यन्ये केचि

उक्तोयमुनिभिः श्राद्धे विधिर्वाजसनेयिनां ॥ प्रेतकार्येषु सर्वेषु सपिंडीकरणे तथा ॥ पाणावेव तु सर्वं रंभादयन्त्रादौ ग्रीका
रेषिवा ॥ ऋतुदहो वसुसत्यौ कामकालौ धनुर्धरो ॥ पुरुर्वाद्रि सैवावेति विश्वे देवा स्मृता दश ॥ यज्ञे देवौ ऋतुदहो वृथा
सत्यवसु स्मृतौ ॥ सपिंड्यां कामकालौ तृतीर्थे चैव धनुर्धरो ॥ पुरुर्वाद्रिवचोचैव प्रत्यष्टे चैव पार्वणे ॥ अन्यथा कुरुते
यस्तु श्राद्धं तस्य वृथा भवेत् ॥ विनक्तुलिंगान ज्ञात्वा श्राद्धे संकल्पमाचरेत् ॥ हव्यं देवान गृह्णति कव्यं च पितरस्तथा ॥
मुक्तयः श्राद्धं कर्मायै यदि पक्तौ द्विजन्मनां ॥ सयाति नरकं घोरं पितृभिः सह मज्जति ॥ अज्ञाना कुरुते श्राद्धयेभि
श्रवणवर्जितं ॥ श्राद्धं हता भवेत् कर्तानिराशाः पितरोगताः ॥ ब्राह्मणेभ्यो क्षतान् लब्ध्वा आशीर्वचनसंयुताः ॥ धारयेद्विरसि
स्वस्य श्राद्धे न प्रेतकर्मसु ॥ दान्यामेव तु पर्णाभ्यां मर्घ्यपात्राणि पैतृके ॥ सपिंडीकरणे प्रेतकार्ये छेकेन चैव हि ॥ श्राद्धे प्रत्य
ष्टिके पूर्वतर्पणां क्रियते यदि ॥ पितरस्तनत्प्यंति ततो न्नं नलनंति ते ॥ नित्यं कर्म कथं श्राद्धे कारुण्यानां युगाद्विके ॥ अष्टि
का तर्पणं पूर्वं कुर्याच्छ्राद्धमतः परं ॥ कारुण्येन्यप्राये नैवैश्वदेवमतः परं ॥ धर्मज्ञैर्विधिस्तोयं मातृके पैतृके न च ॥ ऊ
र्ध्वं पुंड्रं त्रिपुंड्रं चाललाटे यस्य दृश्यते ॥ कुर्तुं श्वैवाथ वा भुक्तुं निराशाः पितरोगताः ॥ रंगवत्या कृतारस्वांस्संधेः मालां द्विज
स्य च ॥ ललाटे तिलकं दृष्ट्वा निराशाः पितरोगताः ॥ तुलसी बिल्वपत्रं च रक्तपुष्पाणि केतकी ॥ जाज्जीदशी नमात्रेण निराशाः
पितरोगताः ॥ घटानां दव्यवाटं च कुंकारहास्यरोदने ॥ अवाच्यवचनं श्रुत्वा निराशाः पितरोगताः ॥ पितृहोमं तु निर्वृत्य समुद्ध
त्य ऊता शानात् ॥ शेषं महान् संकृत्वा तत्र पाकं समाचरेत् ॥ यदि स्यात्लौकिके पाके स्तुतो न तत्र दूयते ॥ शालाग्नौ यदि
चैव न होमं तत्रैव कारयेत् ॥ होम इति सद्देवैश्च देवः ॥ श्राद्धे वस्त्रादिकं चैव विप्रेभ्यो दीयते तथा ॥ पिंडेभ्यो पितृथा दद्या

दन्यथानिष्कलं भवेत् ॥ पितृयज्ञविधानेन श्राद्धपाकपरिक्रिया ॥ गृह्याग्नौ स्यात्क्षपादत्वात्तदाशौचं न विद्यते ॥ कर्मप्रा
 रम्भमारभ्य भवेद्यावद्विसर्जनं ॥ यदि स्यात्स्नानं के मध्ये त्वासी मातं न स्नतकं ॥ स्नतकात्पाकसमाख्यं कुर्याद्वाधीयमेव हि ॥
 असमाप्तेर्न दोषः स्यादन्य कर्म सुस्नतकं ॥ स्नात्वा कुर्वीत वै पाकं श्राद्धे पत्नी विधानतः ॥ पुनस्त्यागात् तस्यैव धारयेदन्यदंबरं ॥ सो
 मं स्पृष्ट्वा तदभियुक्तो ज्येष्ठः कुर्यात्समंत्रकं ॥ सकलेषु तं कं पित्रो रनुज्ञास्य तदाज्ञकः ॥ तिथिवारान् स्मृत्वा पितृन्नुद्दिश्य वेत्
 तः ॥ स ज्येष्ठः अनुज्ञाः सर्वे निनये युस्तिलोदकं ॥ संस्पृष्टेषु गते ज्येष्ठो वहिः श्राद्धं कनीयसा ॥ न कार्यमाज्ञया कर्ममि
 त्युक्तं केपि संकटे ॥ आज्ञया क्रियमाणे तु ज्येष्ठश्च न्मध्य आगतः ॥ ज्येष्ठः कुर्याच्च तेषु पिंडदानादिकं च यत् ॥ पिंडदा
 नमघो ज्येष्ठे क्रियमाणे तु कर्मणि ॥ कनिष्ठाश्चागताः पिंडे निनयेयुस्तिलोदकं ॥ क्रियते यस्य वै श्राद्धमज्ञाते कस्यचिद्यदि ॥
 निभंत्रयेन्न तुज्ञाति न ज्ञाति स्वस्य चात्रु ॥ यत्र वै पच्यते पाकपट्टशाला चिते गृहे ॥ सांगणे पितरस्तस्य विवरं तस्य
 कुत्सिते ॥ मंत्रानुच्चार्य कर्तव्यं श्राद्धकर्म समाचरेत् ॥ नैवोच्चार्ये द्विजो भोक्ता वृथा स्यादुत्तरेद्यदि ॥ न जयेद्युद्धिं जामंत्रान्
 भोक्तारं श्राद्धकर्मणि ॥ स्वादोः स्तुतं जपेद्यस्तेन तं च यमदेव्यनं ॥ अथ समस्तपितृवर्गविधिः ॥ देवानां दोसमभ्य
 च्य पितृवर्गमथार्चयेत् ॥ मातृवर्गं ततो मातामहादेश्च यथाक्रमं ॥ पितृवर्गमातृवर्गं मातामहस्य च ॥ अर्चयित्वा
 थ कारुण्यानर्चयेदिति शौनकः ॥ अन्यपक्षः ॥ देवानभ्यर्च्य पित्रादिवर्गं वर्गं समाचरेत् ॥ तीर्थे महालये चैव हि
 लाद्वादशैव देवताः ॥ पितृवर्गं तथामातृवर्गं मातामहस्य च ॥ पत्न्या देवर्गस्य नामानुच्चारयेत् क्रमात् ॥ संकल्पे विवि
 धिरेषः स्यान्तथाननुवावने ॥ तीर्थे महालये चैव मर्चयन् स्यात्पृथक् पृथक् ॥ स्वस्याशक्तं विषयेत् ॥ शौगादिना

यथाश्राद्धं स्वयंकुतुमशक्यते॥ उत्रेणवाथशिष्येणज्ञातिनावपि कारयेत्॥ एकादसीश्राद्धभोजनं॥ कौशिकः
श्राद्धं कृत्वा तु यो विप्रो मोहादुपवसेद्यदि॥ राक्षसं भवति श्राद्धं सोऽपि गच्छेदद्योगतिं॥ एकादस्य यदा श्राद्धं भवेद्य
दि कथंचहि॥ कृत्वा तु भवसे श्राद्धं विधुरो विधवापि च॥ श्राद्धं कृत्वा गृहस्थो वै नैव कुर्यादुपापिषां॥ पितृशेषसमश्च
यादेकादस्यानदुष्यति॥ होमो हादुपवसे श्राद्धं कृत्वा वै धरिवासे॥ समूहो नरकं याति पितृभिः सह मज्जति॥
एतस्मार्तविषयं॥ ॥ वैष्णवविषयं कएवः॥ एकादस्यां यदा श्राद्धं प्रत्यक्षं यदि वा अपि॥ कार्यमेव हितं श्राद्धं तु प
यासकथं भवेत्॥ उपवासो यदा मिल्यः श्राद्धान्मैमिति कं भवेत्॥ कृत्वा तु उपवसे श्राद्धं शेषमाघ्राय वै चरे॥ स्कादे
त एवोपवसे युश्चेद्देष्टुं वा हरिवासे॥ कृत्वा तु विधिना श्राद्धमाघ्राय पितृसेवितं॥ श्राद्धं कृत्वा समाघ्राय पितृशेष
विधानतः॥ उपवासे ततः कुर्यात्केचिदेवं विदुर्बुधाः॥ न्ययागतं धनं तद्वत्तज्ज्ञाननिष्ठेतिथिप्रियः॥ श्राद्धं कृत्वा सत्यवादी च
गृहस्थोऽपि विमुच्यते॥ पितृयज्ञात्परो धर्मो पितृयज्ञात्परंतपः॥ पितृयज्ञात्परं कर्म नैव वास्तीह भूतले॥ एकादश्यां यदा
रामश्राद्धं नैमिति कं भवेत्॥ तदिदं तु परित्यज्य द्वादश्यां श्राद्धमाचरेत्॥ ये कुर्वन्ति महीपालाः श्राद्धं त्वैकादसीदिने॥ त्र
यस्तनरकं याति दाता भोक्ता परंतपः॥ इति श्राद्धपद्धतिः समाप्ता॥ अथ दानविधिः॥ तत्र तावद्दानप्रशंसा माह
श्रुतिः॥ दक्षिणा वतावमिदिमा निचित्रेति॥ उच्चादि विदक्षिणा वंतो अस्तुरिति॥ तस्माद्दानं परमं वदन्ति॥ इत्यादीनि च
चर्मानि॥ तथा च याज्ञवल्क्यः॥ देशकालोद्भवद्रव्ययतु श्राद्धं समन्वितं॥ पात्रे प्रदीयते यतस्तत्सकलधर्मलक्षणं॥ न

विद्यया केवलया तपसा केवलेन हि ॥ विद्यातपोभ्यां युक्तं यत्तद्विषयात्र प्रचक्षते ॥ पात्रे दत्तं तु यत्किंचिच्छुचिर्भूत्वा समाहि-
 तः ॥ श्रेयं तत्सर्वं मह्यं महादानादिकं च यत् ॥ ददाति प्रत्ययं यस्तु हिरण्यादिकमेव च ॥ भुक्ता भोगान्यथा कामानुसृज-
 पदमव्ययं ॥ हिरण्यामन्त्रमुदकफलपुष्पादिकं च यत् ॥ यत्किंचित्प्रत्यहं देयं यथा वित्तानुसारतः ॥ दानेनैमित्तिकं दद्यात्सुख-
 कल्पयथाविधि ॥ नित्यदाने तु नैव स्यात्संकल्पादिफलादिके ॥ सर्वत्रा प्राप्नुवो दाता गृहीता स्यादुदञ्चुरवः ॥ सज-
 लं दक्षिणा युक्तं दद्याद्विप्रकरे सदा ॥ वित्तं विप्रकरे दाने सद्यः शान्तं गुणं भवेत् ॥ आलस्यादथ बालो भान्तिष्फलं स्यादि-
 नां तरे ॥ यच्च संकल्पितं द्रव्यं तद्विने चेन्न दीयते ॥ द्विगुणस्याद्वितीये द्वित्रितीये त्रिगुणं भवेत् ॥ अथ गोदाने ॥ गवाम-
 गेषु तिष्ठन्ति भुवनानि चतुर्दश ॥ यस्मात्तस्माच्छिवं मे स्यादतः स्यात्शान्तिं प्रयच्छ मे ॥ कपिले सर्वदेवानां प्रजनीयात्सुरोहिणी ॥
 तीर्थदाभावमेनित्यमतः शान्तिं प्रयच्छ मे ॥ कुरु वैधेनो नमस्तुभ्यं ब्रह्मविष्णुशिवात्मके ॥ जन्ममृतिपापानि कुरु नश-
 यमे सदा ॥ अथ भूदानं ॥ सर्वेषामाश्रया भूमिर्विशेषा समुद्भूता ॥ अनन्तसस्य फलदा ततः शान्तिं प्रयच्छ मे ॥ यस्यावै हिं-
 ति बीजानि कले नैव महीतले ॥ तत्प्रसादाच्च सकलाममसंतु मनोरथाः ॥ दातृन्तान्यन्यानि सर्वाणि कनकादीनि यानि-
 च ॥ प्राणिभूमिप्रदानेन कलानाहं तिष्ठोऽर्शुः ॥ तिलदानं ॥ महर्षे मंत्रसंभूताः कस्य पश्यति तिलास्मृताः ॥ तस्मात्तिल-
 प्रदानेन मम पापेभ्यो व्यपोहतु ॥ हिरण्यदानं ॥ हिरण्यगर्भं गर्भस्थं हेमबीजं विभावसोः ॥ अनन्तपुष्पफलदम-
 तः शान्तिं प्रयच्छ मे ॥ अज्यदानं ॥ कामधेनो समुद्भूतं सर्वयज्ञेषु साधनं ॥ देवानामाज्यमाहारमतः शान्तिं प्रय-
 छ मे ॥ वस्त्रदानं ॥ सीतवातोष्णसंज्ञाणलज्यायारक्षणं तथा ॥ देहालकरणं वस्त्रमतः शान्तिं प्रयच्छ मे ॥ पीतांब-

नोरथाः॥गोवर्धनगिरेर्भारः समये हरिरक्षिताः॥चणकाः सर्वपापघ्नाः मम शान्तिः॥अग्निगर्भेऽद्विवः सौम्या बलशाली
 यशःप्रदाः॥कुलित्याः सर्वपापघ्नाः मम शान्तिः॥निष्पादनिर्मिताः पूर्वलोकानां च हिताय वै॥दानेनानेनेमेयस्मादतः शान्तिः
 तिः॥पूर्वमेव हि यज्ञार्थं ब्रह्मणा निर्मिताः पुराः॥अनेन यवदानेन शान्तिरस्तु॥प्रियं गवः प्रिया यस्मादग्नेवै यज्ञसाधनाः॥
 तस्मात्प्रियं दानेन शान्तिरस्तु॥त्रयामाकास्तु सदा पुण्यानिर्मिता ब्रह्मणा पुरा॥दानेनानेनेमेयस्मादतः शान्तिः॥
 कोऽवानिर्मिता देवैः प्राणिनां च हिताय वै॥यस्मात्तेषां प्रदानेन शान्तिरस्तु॥मत्तरा पुष्टिदालोके ब्रह्मणा निर्मिता हि
 ताः॥तस्मादेषां प्रदानेन शान्तिरस्तु॥वनविध्वंसकालं काबलदारोगनानाः॥सर्वतिलकादानेन सर्वदा संपदो म
 म॥इति नानाधान्यादिदानं॥अथान्नदानं॥अन्नं ब्रह्म मयं साक्षात् लोकानां प्राणारक्षणं॥अन्नदानेनैव कामान्
 भुक्त्वा सांख्यमाप्नुयात्॥जलं॥जलं ब्रह्म मयं नित्यं जीवनं सर्वकारणं॥जलदानेनैव यस्माद्विष्टितं फलदायकं॥
 सूर्यमंडलसंभूता सर्वमंगलदायकं॥मंदक्याः सर्वदोषघ्नाः अतः शान्तिः॥तैत्तिरीयसमुद्रतटविष्णोस्तुष्टिकरं परं॥नव
 नीतप्रदास्यामि प्रीतिं मे देहि सर्वदा॥प्राणिनां जीवनं क्षीरपित्तदेवप्रियं सदा॥कांतिं मे दं पुष्टिदं नित्यमतः शान्तिः॥
 दधि क्षीरोद्वेदेव पित्तपातलिकारकं॥अतस्तत्प्रदानेन मम शान्तिः॥तत्र दधिसमुद्रं प्राणीनां शान्तिदं परं॥
 अतस्तत्प्रदानेन मतः शान्तिः॥अथ पुष्पदानं॥मनोहराणि पुष्पाणि सदा देवप्रियाणि च॥अतस्तेषां प्रदानेन शान्ति
 र॥फलानि मधुकाराणी देव न द्विजप्रियाणि च॥अतस्तेषां प्रदानेन शान्तिः॥प्रियं स्वादुकरं नित्यं फलदानमनो
 हरं॥तेन मे सफलात्वाप्तिर्भविजन्मनिजन्मनि॥छत्रदानं संपदो भूषणं छत्रं वर्षातिनिवारणं॥अनेन प्रीतिदं य

७१

स्मादतः शान्तिं प्रयच्छे मे॥उपांनहौ प्रदास्यामि शिलाकं ^कठं रक्षणं॥पादसंरक्षणार्थं यगृहाण त्वं सुरवाय मे॥वारिणां पूरि
 तं पात्रं तापत्रयहरं शुभं॥पित्तपापुष्टिदं स्वस्थगृहाण त्वं सुरवाय मे॥व्यजनं वायुदेव त्वं सर्वकालं सुखप्रदं॥अस्य दाने
 न वै शान्तिः सर्वदा स्तु गृहे मम॥इदं गृहं ग्रहणत्वं सर्वोपरि संचयुतं॥तत्र विप्रदानेन मम संतु मनोरथाः॥काष्ठानामु
 तमे श्वेत्यं महादेवेन निर्मितं॥गंधप्रकिरणं पुण्यं मतः शान्तिः॥शिविका सुखदानित्या महादेवे सदा प्रिया॥संप्र
 दानेन वै तस्याः शान्तिर॥मंत्रकं॥मंत्रको रोगनाशघ्नः सर्वसौख्यप्रदायकः॥संप्रदानेन वै तस्याः शान्तिर॥सुखदं
 शयनं यस्मात्केशवस्य प्रियं सदा॥दानेन मे न सो भाग्यं सर्वदा स्तु गृहे मम॥मुदुनिर्विज कार्पास शरितं सुखदं नृ
 णां॥कशिपोश्च प्रदानेन सुखं स्यात्सर्वदामम॥तांबूलं सुखदं लोके सर्वदामंगलप्रदं॥प्रियं वै बहिदेवानामन
 शान्तिप्रयच्छे मे॥तिलपात्रं तिलपात्रं सदा पुण्यं सुवर्पा तिलपूरितं॥दानेनानेनेमेनित्यं सर्वारिघ्नं प्रशाम्यतु॥सर्वदे
 वमयं धान्यं सर्वप्रीकरं महत्॥प्राणिनां जीवनं धान्यं मतः शान्तिप्रयच्छे मे॥दासीदानं॥दासीयं प्रत्यहं गेहे मार्जना
 दिक्रिया करी॥संप्रदानेन वै वास्या सुखं संपत्सदा सुमे॥शय्यादानं॥तांबूलपुष्पसहितं नाना पुरिमैलेयुतं॥व
 स्त्रेणाच्छादिता शय्या नाना रत्नसमन्वितं॥धूपदीपावितं भव्यं भाजनं कांस्थं निर्मितं॥मंत्रस्याभयता दीपं व्यजनं च
 सुगंधिदं॥सज्जलं कलशं दंडं वै पावचयथा तथा॥स्त्रापितं सिरसो भागे पाददेशे शंखपानहौ॥कर्पूरं लालंगादिद
 व्यं प्रीति करं महत्॥प्रसार्यथ न वं तत्र कशिपुं चोपबर्हणं॥कशिपोश्च प्रदानेन सुखं स्यात्सर्वदामम॥पुरतो गंधपात्रा
 णि नथा चैवा सनं न्यसेत्॥ष्टदशैस्तु वै छत्रं न्यसेत्संज्ञां समाचरेत्॥ततो विप्रं समभ्यर्च्य दानं दद्याद्यथाचितं॥त्र
 भनं मंत्रं च न्यपठेन्नैव समाचरेत्॥प्रसार्यथ न वं तत्र कशिपुं चोपबर्हणं॥सोपस्कारं समायुक्तं नाना रत्नोपशोभि

तं॥ पुष्पतांबूलसहितं नानापरिमलान्वितं॥ मंचकोशे गनाशस्यादृश्ये शेषं यनंततः॥ मृदुनिर्बिजकार्पासं तांबूलं च
 शुभप्रदं॥ श्यास्तु नानात्मने मूर्तिगौरीशं करुणाप्रियः॥ दानेन स्यात्सुखं चास्तु शान्तिर्मेव दमययं॥ दीपो ज्ञानरो नित्यं
 देवतानां प्रियः सदा॥ दानेनास्य भवेत्सौख्यं शान्तिर्मेवांछितं फलं॥ सज्योतिर्गुणपात्रं च दीपवाहं समुन्नतं॥ सुखदं चास्य द
 नेन शान्तिर०॥ गौरीप्रिय हरिद्राचनित्यं कल्पापादायकं॥ दानेनास्या सुखं शान्तिरसंपदस्तु सदा मम॥ कुंकुमं शोभनं दिव्यं
 सर्वदामंगलप्रदं॥ दानेनास्या सदा सौभाग्यं शान्तिरसुमे॥ सिद्धं शुभं देवैव गयाधौ नाथ प्रियं सदा॥ दानेनास्य गृहे श
 तिः सुखं चास्तु सदा मम॥ कस्तूरी भाग्यदानव्यासं सर्वदेवप्रिया सदा॥ दानेनास्याः सुखं भाग्यं शान्तिर०॥ कलशं शुभं द
 भव्यं जलेन परिष्कृतं॥ दानेनास्या सदा सौख्यं शान्तिरस्तु गृहे मम॥ गंधो ममो हरे नृत्यः शान्तिकः सुखदः सदा॥ संप्रदा
 नेन वै वास्य शान्तिरस्तु० पुष्पाणि सुखदा नीहयथा प्रीतिकराणि च॥ संप्रदानेन वै तेषां शान्तिरस्तु०॥ पुष्पाणि सुखदा
 नीहयथा प्रीतिकराणि च॥ संप्रदानेन वै तेषां शान्तिर०॥ कर्पूरं रुचिरं विप्रगृहाणे मंसु पूजितः॥ पुष्पगंधास्त्रितासा
 मेकमलाप्रियतामिति॥ भयनाशकरो दंडो वै पावो देवनिर्मितः॥ दानेनानेन वै वास्य शान्तिर०॥ संपदां भूषणं च त्रं सदा
 तपनिवारणं॥ तस्मादस्य प्रदानेन शान्तिर०॥ सौभाग्यद्वयदानं च स्त्रीभिः कार्यं प्रयत्नतः॥ सभर्तृकाभिः संक्रांतो फ
 लीदीनां तथैव हि॥ दानं षोडशसंख्यानं एकैकस्य फलस्य च॥ हेमराज तत्कां स्यानां भाजनानि यथा भवेत्॥ सगुडं
 सतिलं युक्तं प्रीतिकरं नृणां॥ वर्धितं च गृहाणे दमतः शान्तिः॥ हिरण्यादीनि पात्राणि भोडनि मृन्मयानि च॥ गृहाणानि वै
 यस्माच्छंकरः प्रियतामिति॥ गोधूमं जनि तं पिष्टं शिलायंत्रं विनिरुतं॥ द्विजश्रेष्ठ गृहाणे दमतः शान्तिः० लंडुलाः शालि
 जाः शुभ्राः सजलाश्च संस्थिताः॥ संप्रदानेन वै यस्य शान्तिरस्तु०॥ सोवर्णं भाजनं काश्यपायसान्नादिपूरितं॥ दाने

रं सदा पुण्यं देवानां परमं प्रियं॥ दानेनानेन मेवापहरत्वं हेमसन्निभं॥ रक्तवस्त्रं महापुण्यमादित्यस्य प्रियं सदा॥ शुभ
 दं सर्वदेवानां मतः शान्तिप्रयच्छेत्॥ कृष्णवास्तु प्रियं मूर्त्यै सर्वारिष्टनिवारणं॥ भयनाशकरं पुण्यमतः शान्तिप्रयच्छेत्॥ मनो हय
 कृष्णवस्त्रं बलभद्रप्रियं महत्॥ आयुर्वर्धय मे नित्यं ब्रह्मणानिर्मितं पुरा॥ पणसुखस्य प्रियं नित्यं चित्रवस्त्रं मनोहरं॥ तस्मादस्तु
 प्रदानेन शान्तिरस्तु सदा मम॥ पट्टकूलं सदा पुण्यं पवित्रं कान्तिदं शुभं॥ सर्वदेवप्रियं यस्मादतः शान्तिप्रयच्छेत्॥ काष्ठजं
 तरुं पुण्यं मृदु व्यद्रुमसंभवं॥ पवित्रं सर्वदा यस्मादतः शान्तिप्रयच्छेत्॥ कबलदानं॥ हिमनाशकरं पुण्यं कंबलं बल
 वर्धनं॥ दानेनानेन वै यस्मादतः शान्तिप्रयच्छेत्॥ उर्णदानं॥ उर्णजं वा विकं पुण्यं सर्वलोकप्रियं शुभं॥ सदा पवित्रं परमं म
 तः शान्तिः०॥ गुडदानं॥ गुडमिक्षुरसोद्भूतं रसनां परमं वरं॥ दानेनानेन मे यस्माच्छान्तिरस्तु सदा गृहे॥ शंकरादानं॥ इक्षु
 रेक्षुरसोद्भूतं सदा स्वादुकरं शुभं॥ दानेनानेन मे नित्यमतः शान्तिः०॥ रोप्यदानं॥ पितृणां वृद्धं यस्माद्विष्णोर्वै श
 करस्य च॥ रजतपातुमानित्यं शोकसंसारसागरात्॥ लवणदानं॥ अन्नाद्यस्वादुतायां तिलवेषां नरसाश्च ये॥ नित्यं ल
 वणदानेन मम संतु मनोरथाः॥ नानाधान्यदानं॥ ब्रह्मणानिर्मितं पूर्वं ब्रीहयो यज्ञसाधनाः॥ अनेन ब्रीहदानेन म
 म संतु मनोरथाः॥ ब्रीहिजास्तु लाशुधाः पितृदेवद्विजप्रियाः॥ दानेनानेन मे संतु सर्वकामश्च संपदः॥ गोधूमदानं
 धान्यं च डामणिं जंबूद्वीपे गोधूमसंज्ञकाः॥ गंधर्वधनसौख्यानामतः शान्तिः० यावनलदानं॥ यावनालाः प्रि
 यकारः कान्तिपुष्टिकलप्रदः॥ दानेनानेन मे यस्माच्छान्तिरस्तु सदा मम॥ यस्माद्देहहिताय विष्णोर्देहसमुद्रवा
 पितृपितृकरा माषा प्रयच्छंति मनोहराः॥ मुद्गबीजानि वै यस्माप्रियाणि परमेष्ठिनः॥ तस्मादेषां प्रदानेन मम संतु म

ब्रह्मणानिर्मितपुरा॥ मेषदानेनैवैशांतिः सुखं चास्तु सदा मम॥ छागप्रियो हियज्ञानां मडुतिले व्यवस्थितः॥ अस्य चैव प्रदाने
 नमतः शांतिप्रयच्छमे॥ देवता प्रतिमादानं॥ मृत्यंजय महादेव गौरी शङ्खं वृषवाहन॥ संप्रदानेनैवैशांतिः मम संतु मनोर
 था॥ शिवनामभिः शिवश्चैव साक्षान्नारायणोऽपि च॥ दानेनास्य हरिहरो प्रसन्नो च सदा मम॥ शालग्रामशिलापुण्याशु
 तिसुक्तिप्रदायिनी॥ शालग्रामप्रदानेन मम संतु मनोरथा॥ चक्रांकितसमायुक्ता शालग्रामशिलाशुभा॥ दानेनैव भवेत्
 स्या उभयोर्विहितं फलं॥ शंखः शुभकरो नित्यं सर्वमंगलदायकः॥ तस्मात्तस्य प्रदानेन शांतिर॥ घण्टा देवप्रियानित्यं महा
 नंदकराशुभा॥ भद्रदादेन मम शांतिः सर्वदा संपदं सुखं॥ नारायणजगन्नाथ श्रीपते गुरु उध्वजे॥ तव मूर्तिप्रदानेन प्रसन्ना
 भव सर्वदा॥ गृहाणामधिपः सूर्यपद्महस्तप्रभाकर॥ दानेनास्य रवेः शांतिः सुखं चास्तु सदा मम॥ गणनाथे विघ्नहरो गौरी
 स्तु नुरभिष्टुतः॥ अस्य दानेनैवैशांतिः प्रसन्नोऽस्तु विनायकः॥ आदिमायामहाशक्तिविश्वमायाजगन्मयी॥ दानेनास्याः
 प्रसन्नास्तु सर्वदा शांतिः मम॥ सरस्वती जगन्माता शश्वत्पद्माधिदेवता॥ पुस्तकस्य प्रदानेन रक्षामां परमेश्वरि॥ सोपस्कर
 समायुक्ता मितामूर्तिसदृशिणा॥ गृहापातं द्विजश्रेष्ठ मे मम संतु मनोरथा॥ देशकाल उपायेन द्रव्यं श्राद्धं समन्वितं॥
 यात्रे प्रदीयते यत्तत्सकलं धर्मलक्षणं॥ न विद्यया केवलं यातुं पसाके पले न हि॥ विद्यातपोभ्यां कृतं यत्तद्धि धात्रं प्र
 चक्षते॥ पात्रे देदतु यत्किंचिच्छुचिर्भूत्वा समाहितः॥ ज्ञेयं तत्सर्वं मय्यं यन्महावानादिकं च यत्॥ ददाति प्रत्यहं य
 स्तु हिरण्यादिकमेव च॥ भुक्तभागो न्यथा कामान्स्तेषु ते पदमव्ययं॥ दानं नैमित्तिकं दद्यात्सं कल्पयथा वि
 धि॥ नित्यदानेनैव स्या संकल्पादिफलादिकं॥ अथ गोदानं विधिः दानमेतस्माच्चष्टपावनं परमं महत्॥ स

७३

मानं सर्ववर्णानां गवां दानमनुत्तमं॥ चतुर्वर्गफलाया लंष्ट्रं फलं नृपुंगव॥ श्राला सरसिवा नद्यां पंचगव्येन संगमी॥ तेनैव
 स्नाप इत्तातुष्टजये विधिवत्ततः॥ सयवांश्च तिलान्द्रुत्वा पंचगव्यतिलान्वितं॥ समिधं ग्नौ व्याहृतिभिः मूलं मंत्रेण वाथवा॥ अ
 षोत्तरसहस्रं तु कृत्वा गां च प्रदापयेत्॥ सोपस्कारं सवस्त्रा वधटाभरणभूषितां॥ गंधै हरिद्रा पिष्टैश्च मुखं पुच्छं प्रष्टुं जयेत्॥ अ
 ग्नेपादगदिपंचांगो संप्रक्षाल्य सुषोदकैः॥ आगविश्रुतिमंत्रेण गायत्र्या वा प्रष्टुं जयेत्॥ आदौ गौर्युपादाभ्यां शृंगाभ्यां च तुष्टुष्टुतः॥
 रक्तदाभ्यां च पुच्छाभ्यां सवर्गिभ्यां नमोऽति॥ छानेष्टे तपुगंधाश्च प्रदद्यान्मंत्रतः क्रमात्॥ अक्षतान्द्रुत्वा पुष्पाणि प्रक्षिपेच्छुभ्रमान
 सः॥ सर्वगंधसमायुक्तं मिद्रासुखं दत्तं॥ सवच्छगो गृहाणे मधूपं मंगलकारकं॥ आनंदकृत्सर्वलोके देवानां च सदा प्रिये॥
 गोत्वया हि जगन्माते दीपायं प्रतिग्रहतां॥ आच्छादे नृगवे दद्यात्सभ्यं रुद्रं उध्वं चिनुं निर्मलं॥ सुरभिर्वस्त्रदानेन प्रयत्ना
 परमेश्वरी॥ सुरभवे जगन्माते देवि विष्णो पदे स्थिते॥ सर्वदेवमये ग्रासं नृया दत्तं मिदं यसा॥ दंतेषु मोक्तुं कंदद्याच्छुलाटे
 ताम्रपैपल॥ उरसीरमपादे च दत्तं मधुसदा मम॥ हृदये च दंते दद्याज्जघयारी स्फुटं दुकं॥ सुवर्णशृंगी रोप्य मुखे रोतथा लांगुलि
 दक्षिणां॥ वस्त्रं मित्रातु दातव्या दाहना कश्यपात्रकं॥ ब्राह्मणांश्च जयित्वा तु वस्त्रालंकारभूषणैः॥ गावः सुरभयानित्यं
 गावोगुग्गुलुगंधिकाः॥ गावः प्रतिष्ठाभूतनागा वस्त्रं स्तुत्यं नमो महत्॥ अयमेव परं गावो देवानां हविरनुत्तमं॥ पावनं सर्व
 लोकानां रक्षति च वहति च॥ हविषामंत्रं नैवैतत्पुं येन मरादिकान्॥ ऋषीणां मपि होतृणां गावो हे मे प्रतिष्ठिताः॥ सर्वेषां
 मेव भूतानां गोवशरणमुत्तमं॥ पवित्रं परमं गावो मंगलं सर्वमुत्तमं॥ नमो गोभ्यः श्रीमतिभ्यः सारभेयीभ्य एव च॥ न
 मा ब्राह्मणसुता चैव पवित्रेभ्यो नमो नमः॥ गवां मंगेषु तिष्ठति भुवनानि चतुर्दश॥ यस्मात्तस्माच्छिवं मे स्यादिह लोके परं च॥

गावोमेमग्रतः संतु गावोमेसंतुष्टतः॥ गावोमेहृदयेसंतुगावामध्येवसाम्यहं॥ प्रादुरवगाभिमांस्त्राप्यसवच्छांतासुष्टजयेत्॥
 पुच्छदेशेदुदातोवेस्नातो बुद्धिश्शिखोभवेत्॥ उदङ्मुखस्तुविप्रस्यतात्रलक्षणलक्षितं॥ अज्यपात्रकरकृत्वाकन्याकेनसमन्वि-
 तं॥ निक्षिप्यपुच्छं तस्मिस्तुष्टतदुग्धं प्रगृह्यते॥ सक्तिलं विप्रपाणोतु प्रागयंतुविधापयेत्॥ जलकुशं च सलिलं गृहीत्वा दानमार-
 भेत्॥ अनेनेवतु मंत्राणां पात्रहस्तेजलं क्षिपेत्॥ यज्ञसाधनभूताया विश्वस्याह्यप्रपादाने॥ विश्वरूपपरो देवप्रीयतामन-
 यागवा॥ अज्जेतु तताधेनु ततांधेनु ब्राह्मणेन समन्वितं॥ गोपतीनां ततो विद्याज्जपेत्तत्र यतः शुचिः॥ जलशायी ब्रह्मपी-
 तापमनाभः सनातनः॥ अनंतभोगश्च यनः प्रीयतां परमं पिता॥ इति संप्राप्त्यं तां दद्यात् ब्राह्मणे वेदपात्रे॥ सर्वपाविनिर्मुक्तः
 सोऽश्रुतपदमव्ययं॥ दशतियः सब्रह्माणां सर्वान् कामान् समश्नुते॥ इह लोकेषु संप्राप्य विष्णुसाधुज्यमाप्नुयात्॥ इति
 गोदानविधिः॥ अथोभयमुखीगोदानं॥ सोऽहं कृतासवच्छाचगायत्रीयः प्रयच्छति॥ विप्राय वेदविदुषे विष्णु-
 लोकसंगच्छति॥ हेमशृंगी रोप्यखुरां सुशीलां वस्त्रसंयुतां॥ काश्यपात्रप्रदत्तव्यं क्षिरीणीगोः सदक्षिणां॥ यावद्वच्छ-
 क्षिणां॥ सर्पावासं कलापृथ्वी संप्रदक्षिणं कुरुवेत्॥ संहृजितामिमां गायां ददात्कभयतो मुखी॥ सागरात्तमहीदानं
 फलं पापलभेत्सुखं॥ सालंकृतां गृहाणां मां ददात्कभयतो मुखी॥ विष्णुसुपी द्विजेषु च हिमां न वसागरात्॥ मा-
 हिषीदानं॥ कार्पासबीजपिड्या कं हरिद्रागौरमृत्तिका॥ सिंदूरतैलमाज्यं च रज्जुलंगुलकं तथा॥ नीलवस्त्रं
 नृणामाषरक्तपुष्पं च चंदनं॥ घण्टकाश्यमयं पात्रं ताम्रपात्रं तथा च॥ वस्त्रोपवीताभरणं मामं च वेदसदक्षिणां॥ आ-
 दोस्तपाद्यैवैतानि महिषीदानमाचरेत्॥ पुण्यकालथवा देशदेहव्याधिसमुद्भवेत्॥ कर्तव्यं महिषीदानं मपमृ-

७४

नास्य च सोभाग्यं शांतिर॥ इति सुवर्णदिपात्रदानं॥ जन्मान्तरसहस्रेषु यत्कृतं सुकृतं मया॥ स्वर्णपात्रप्रदानेन मपपापं व्यपो-
 हतु॥ कन्यादूषयतः पापं परदारादिमर्षणात्॥ रोप्यपात्रप्रदानेन पापं गच्छतु मे सदा॥ परायणं दयैश्च न्यंदुष्टमांसस्य भक्षणं॥ पी-
 पापं गोत्रे स्थितं ताम्रपात्रं दानेन नश्यतु॥ मया पापान्यनेकानि कामा कामकृतानि च॥ काश्यपात्रप्रदानेन तानि नश्यंतु मे
 सदा॥ ज्ञानाज्ञानकृतपापं मया लोहकृतं चिरात्॥ लोहपात्रप्रदानेन मम पिडा व्यपोहतु॥ स्वर्णपात्रं कर्त्तव्यं मारोग्यं बलवध-
 ने॥ तस्मादस्य प्रदानेन प्रीयतां मे दिवाकरः॥ काश्यं ब्रह्मशिवं साक्षात्कोश्यमेतद्दिभावसु॥ काश्यं विष्णुमयं यस्मादत्त-
 शांतिः॥ रत्नानि॥ यस्मात्सर्वेषु रत्नानि देवाः सर्वे व्यवस्थिताः॥ रत्नदानेन मे शांतिं प्रयच्छंतु सदा सुराः॥ माणिक्यं पद्मरागं च
 वैडूर्यं वज्रमेव च॥ गोमेदामंकरं कांतिपुष्परागं च मोक्तिकं॥ हरितं च नवैतानि रत्नानि ति वदंति ह॥ मोक्तिकं भूषणं विष्णोः
 श्रियोगौर्याः शिवस्य च॥ दानेनास्य शिवं मे स्तु परत्रैव सुखं सदा॥ प्रवालं पुष्टिकं कांतिवर्धनं शुभं सदा॥ दानेनास्य सुखं
 चैव शांतिर॥ मांगल्यमण्योलक्ष्म्याः प्रिया गौर्याश्च सर्वदा॥ दानेनैवां सुरवं शांतिं सोभाग्यं त्वं सदा स्तु मे॥ तैलं पुष्टिकं
 रत्नं लक्ष्मीदं मंगलप्रदं॥ दानेनास्यास्तु मे शांतिः सर्वा रिष्टप्रशम्यतु॥ कर्णपात्रं सदा स्त्रीणां भूषणं मंगलप्रदं॥ दानेना-
 स्य सुखं शांतिः सोभाग्यस्तु सदा मम॥ गजादिदानं॥ ऐरावतो चतुर्दंतो गजानाना यकश्च यः॥ दिग्दस्तिनां पूज्यत
 मोत्रणं क्षेमयतु प्रभु॥ सुप्रीतं गजेन्द्रत्वं सरस्वत्यौ भिषेकं च॥ इन्द्रस्य वाहनं शैवं सर्वदेवैश्च पूजितं॥ गजेन्द्रं मत्तमातंगं रिपुसै-
 न्यविनाशकं॥ तस्य दानेन मे शांतिः सर्वदा स्तु सुखं शिवं॥ अश्वो हि वाहनं मानोः कारणं हि शतक्रतोः॥ संप्रदानेन मे वा-
 स्य शांतिरस्तु सदा गृहे॥ वृषभो धर्म एव स्यान्महो देवप्रियः सदा॥ संप्रदानेन चैव वास्य शांतिर॥ अजोग्निवाहो यज्ञार्थं च

त्यनिवारकं॥ गणेशं च मयं मृत्युं संपूज्य होमयेदथा॥ व्याहृतिश्च तिलालयेन शतमष्टतरंडुनेत्॥ यमं चैव तथा मृत्युं तत
मंत्रेण होमयेत्॥ यमं संपूर्णं महिषीमद्रिः प्रक्षालयेदथा॥ यमहिष्टमे नैव मंत्रेणाथ प्रपूजयेत्॥ सर्वांगौ रच कुर्यात्पादा
दिषु च यथाक्रमं॥ यमप्रिये महाघोरे महिषी व्याधिनाशनी॥ त्वं मृत्युं भयतं भीतं मामं रति समुधरे॥ गौरो च नललाट
च शृंगयो गौरमृतिफा॥ कंवे वसिंदूरमुदरे हरिद्रालिपनं भवेत्॥ कृष्णवस्त्रं कंवे देशे कंवे रक्तप्रसारयेत्॥ शृंगे हेमं व
रौ पथंगंधपुष्पैः समन्वितं॥ त्रिः प्रदक्षिमा वृत्य महिषी दक्षिणामुखी॥ ब्राह्मणं पूजयेद्भक्त्या वस्त्रालंकारभूषणैः॥ तत
दद्यात्पादुमुरवः कर्त्तृस्त्रितायो दञ्जुरवाय च॥ कार्यं सखीजपिण्या कृत्तपो दक समन्वितं॥ सुनेत्रं सुसृगी श्यामं मंगैः स
पूर्णविग्रहं॥ पयस्वीनी सुशीलानोदारिद्र्यमिरापहं॥ हेमं शृंगीरौ प्यरवुरां काश्यपघटा समन्वितं॥ शैथिल्यं गुलसंयु
क्तं सोमदोहनसंयुतं॥ समंतादी संयुक्ता सप्तन्यान्धसमावृतां॥ सप्तामरावृत्तारम्यां सालं कृतसदक्षिणां॥ महिषी व
रुसंयुक्ता सुशीलं च पयस्विनी॥ नीलवस्त्रवृतां चाहंदास्यो मृत्युहराय च॥ यमवाहनमहिषी मृत्युरूपेण संस्थिता
सर्वव्याधिहरानित्यामतः शान्तिं प्रयच्छ मे॥ सरत्नसज्जलं पुच्छं धृत्वा विप्रं करे पययेत्॥ काश्यपात्रं तस्य पाणौ दद्यादानं
सदक्षिणां॥ मृत्युरूपे ग्रहाणो मां महिषी द्विजसत्तमः॥ मृत्योः संत्राहि मां घोरा कृच्छ्रत्वयत्र वापि च॥ ततो बर्हि द्विजो
गच्छेन्निरस्ये तुदमुत्तमं॥ यः करोति नरस्तस्य न मृत्युर्न भयं क्वचित्॥ इति महिषीदानं॥ अथ क्रतुपरत्वेदान्या
ह॥ सदा दद्याद्दसते न्रं जलं स्वादु सुशीतलं॥ गंधपुष्पादिकं चैव ब्राह्मणोभ्यो विशेषतः॥ ग्रीष्मे चोपान हो छत्रं म
न्नपानादिकं च हि॥ दद्याद्दूर्ध्वं नवं वेश्म सर्वोपस्कारसंयुतं॥ दद्याच्छरदिवासां सिनवानि विविधानि च॥ हेमं ते पित

याचैवप्रपद्यादिधनादिकं॥चित्रान्नंशौशरेदद्यात्सर्पदधिपयोनिवितं॥ऋतुधेवंचसर्वेषुकेचिदिच्छंतिसर्वदा॥नशक्नोत्य
समर्थश्चेद्दानुमिलन्नरोयदि॥पुण्यकालेथवादद्याच्चितंविनादिकंयदि॥पुण्यकालःसविज्ञेयःश्रितंवित्तंयदाभवेत्॥
अनितं चशरीरंस्यात्तस्माद्दानं समाचरेत्॥दाताभुक्ताहभोगीश्चसर्वान्कामानून्यथेक्षितान्॥पुत्रपौत्रःपरिवृत्तःततो
मोक्षमवाप्नुयात्॥इतिश्रीधर्मप्रवृत्तौदानप्रकरणं समाप्तं॥॥अथद्रव्यशुद्धिः॥याज्ञवल्क्यः॥अशुद्धिर्मार्जनाद्वा
हात्कालाधोक्रमणीस्तथा॥सकादुल्लेखनाल्लोपाग्रहमार्जनलेपनात्॥चंडालाध्युषितेयत्रयत्रमूत्रादिसंगितः॥एवं
कंश्मलभूयिष्ठाभूमेध्याप्रकीर्तिता॥श्वशृकरखरोष्ट्राद्यैःसंस्पृष्टदुष्टतां व्रजेत्॥अंगारतुषेकशस्थिभस्माद्यैर्मालि
नाभवेत्॥यत्रवास्यादमेध्यासामृत्यंवाप्रसवोपिच॥पंचधावाचतुर्धावापृष्टदुर्विशुध्यति॥इतिभूमिशुद्धिः॥
अथगृहशुद्धिः॥गृहशुद्धं प्रवक्ष्यामि त्वंतस्थशिवदूषिते॥प्रोत्सृज्यमृन्मयंभातुंसिद्धमन्नंतथैवच॥गृहादिपास्य
तत्सर्वं गोमयेनोपलेपयेत्॥अद्भिःसंप्रोक्ष्यचैवाथछागेनाघ्रायेत्तथा॥ब्राह्मणैर्मंत्रपुत्रैश्चहिरण्यंकुशधारण॥
सर्वमक्षयैर्देशमततःशुद्धेदसंशयः॥इतिगृहशुद्धिः॥अथपात्रशुद्धिः॥निलेपिकांचनंभातुंमद्भिरेवाविशुद्धिभिः॥
अन्नमश्ममयश्चैवरातजतंचानुपरक्तं॥वरस्कृक्कृक्वस्नेपात्राण्युष्णैवतुवारिणा॥सलेपानांमलेपानांचा
रिणाशुद्धिरिष्यतेयज्ञसाधनभूतानां पात्राणांचैवसर्वदा॥स्फुट्यादीनांचसर्वेषांवारिणाशुद्धिरिष्यते॥गवाघ्राता
निकांश्यानिभूटौष्ठिष्ठानिद्यानिच॥शुध्यतिदशाभिःक्षारैःश्वकाकोपहतानिच॥भस्मनाशुध्यतेकांशयसुरया
यन्नलिघते॥आमिषेणतुयल्लिप्तंत्युनर्दहिनशुध्यति॥सुतिकोष्ठिष्ठभांडस्यसुरामद्यहतस्यच॥त्रिःसप्तमार्जना
च्छुद्धिर्ननुकांतस्यतापने॥रस्तेकांश्चानविण्मूत्ररजस्वलाहतानिच॥पक्ष्मस्य्यानितान्यग्नौयद्यद्याचेदहेदपि॥

सुवर्णरोपशंखाश्मशुक्तिरत्नमयानिच॥ कांश्ययताम्रपात्राणित्रुपुसादीनियानिच॥ निर्लेपनानि शुध्यन्ति केवलेन जलेन
जलेन तु॥ शुद्धोच्छिष्टानि शुध्यन्ते त्रिधा क्षाराम्लवारिभिः॥ ब्रह्मक्षत्रविद्वांचैव सकृत्संमार्जनाच्छुचिः॥ चतुर्थेन तु यद्भूतं चतु
द्विस्तत्रमार्जितं॥ अग्नौ प्रक्षिप्य गृहीयात्प्रक्षाल्य यत्नतः॥ गोसंगमनुसंस्पृष्टं तस्यात्रं शुचितामियात्॥ गंडूषपादशौ
चं च यत्कुर्यात्कांश्यभाजने॥ षण्मासं शुचि निक्षिप्य उद्धृत्य पुनराहरेत्॥ लोहनादशौहनाच्छुद्धिं द्वास्मना गोमयेन वा॥
दहनास्त्वननाद्वापिशौलानामंगसापि च॥ काष्ठानां तत्क्षणाच्छुद्धिमद्रोमयजलेनपि॥ एवमोजनपात्राणां मुक्तं यत्पूर्व
सूत्रिभिः॥ संहतानां नुपात्राणाम्यद्येकमुपहन्यते॥ तस्यैव शोधने प्रोक्तं सामान्यद्रव्यशुद्धिकृतं॥ इति पात्रशुद्धिः॥
अथ धान्यशुद्धिः॥ ब्रीहयः प्रोक्षणादद्दिशा कमूलफलानि च॥ तस्मात्स्यापहाराद्वानिस्तुकिंकरणेन वा॥ गृहे वा हे समुत्पन्ने
दग्धे च मानुषे पशौ॥ अभोज्यस्तद्गता ब्रीहिः॥ धातुद्रव्यस्य संगृहः॥ मन्मयेनावदानानावधौ भुवि च तिष्ठति॥ यवमाषति
लानां च न दोषो मनुरब्रवीत्॥ न चात्र प्राणिनो यत्र केवलं गृहदीपनं॥ तत्र द्रव्यापि सर्वाणि गृहीयादविचायत॥ धान्य
शुद्धिणा नां च काष्ठांचैव सर्वदा॥ किं नानां चापि किं नानां माह तेनैव शुध्यति॥ इति धान्यशुद्धिः॥ अथान्नशुद्धिः॥
पक्षिजग्धं गवाघ्रातं मवधूतमवक्षितं॥ दूषितं केशकीदंश्च मृत्प्रक्षेपेण शुध्यति॥ इव द्रोण्यं विवाहेषु यज्ञेषु प्रकृतेषु
च॥ काकैः श्वभिश्च संस्पृष्टं मन्तान्न निवर्जयेत्॥ तन्मात्रं मन्तमुद्धृत्य शेषं संस्कारमर्हति॥ ब्रह्मघ्नं च विज्ञानी यात्क
तं च नृपुं वयतः॥ पक्वं द्रोणाधिकं स्तनं काकैश्चैव पघातितं॥ ग्राममुद्धृत्य तन्मात्रं यत्तु लाकृतं भवेत्॥ हेमोदके
न चाक्षुष्यराजसेनां बुनाय वा॥ अग्निज्वाले यत्संस्पृष्टं वर्षा मधु सर्पिषा॥ द्रव्याणां लवतेनैव धनं नानाप्रस्य

पानच॥ छागेन मुपसंस्पृष्टमृन्तच्छुचितामियात्॥ श्रवणं घृततैलानां ह्लावनं गौरसस्य च॥ भांडानि क्वावयेद्दीक्षाकमूलफ
 लानि च॥ द्रव्याणां चैव सर्वेषां शुधिरुल्लवनं स्मृतां॥ प्रोक्षणां सहतां च दार्वाणां च तत्क्षणं॥ घृतं चैवाक्षीरं तथैवैकर
 सो गुडाः॥ शुधभांडस्थितं तत्रैतथा मधु नदुष्यति॥ आममांसं घृतं क्षौद्रं स्नेहाच्च फलसंभवः॥ म्लेक्षाभांडस्थिता द्रव्या
 मिष्युता शुचयः स्मृताः॥ निर्यासानां गुडानां च लवणानां तथैव च॥ कुसुंभकुसुमानां च श्वश्वपिशांडालवायसैः॥ स्पर्शने
 विहितं शौचं सोमसूर्यादिभिरुतेः॥ उच्छिष्टेन तु संस्पृष्टे द्रव्ये हस्तोक्तं यंचन॥ अनिधायैव तद्रव्यमाचान्तः शुचिमाप्नुयात्
 इत्यन्नशुधिः॥ अथ जलशुधिः॥ अविरोधारसोपातानिर्मला दृष्टि वीगताः॥ अक्षीणाश्चैव गोपानादापः शुधिक
 राहिते॥ भूमिस्थमुदकं मेध्यं वेत्तव्यं यत्र गोमिवेत्॥ उच्यते वेदमध्ये च तद्देवशिलोत्पत्तं॥ उद्धृता वा प्रज्ञास्तास्युः शुधोपा
 त्रेतथा विधिः॥ एकरात्रौ षितास्ता तु त्यजेदापसमुद्धृताः॥ अक्षय्याजितडानि नदीवापिरसमैरांसि च॥ चंडालादि सु
 चिस्पर्शनितीर्थपरिवर्जयेत्॥ वापी कूपतटाकेषु मानुषं शीयते वपि॥ अस्थिचर्मविनिर्मुक्तैश्चिरकालं वसेद्यदि॥ उ
 क्षरे बुदकं सर्वपंचपिंडमुदस्तथा॥ प्रक्षिपेत्पंचगव्यं तु ततः शुधिमवाप्नुयात्॥ श्वभिः श्वपाकचंडालैर्दूषितेषु
 विशोधनं॥ घटानां शतमुद्धृत्य पंचगव्यं क्षिपेत्ततः॥ अपानक्ष्वेषा विष्मूत्रस्त्रीरजो मद्यमेव च॥ एभिर्विदूषितं कूपं
 कुभानां षष्टिमुद्धरेत्॥ जलाशये स्वल्पजले स्थावरे च महीतले॥ कूपवत्कथिता शुधिमहस्रचनं दुष्यते॥ चंडा
 लभांडसंस्पृष्टपीत्वा कूपगतं जलं॥ गोमूत्रयावकाहारास्त्रिरात्रेणैव शुध्यति॥ अजागावो महीष्याश्च ब्राह्म
 णाश्च प्रसृतिकाः॥ दशरात्रेण शुधिरयाद्भूमिस्थे च न वादकं॥ इति जलशुधिः॥ अथ वस्त्रशुधिः॥ अहतं नव

परान्नं परिमुष्टता ॥ असंख्यं च दिगमनमाकरे धधिकारिता ॥ भार्या विक्रयणं चैवामेकैकमुपपातकं ॥ महापातकं तु
 ल्यानिपापान्युक्तानियानितु ॥ तानि पातकं संज्ञानितं नृनंतुपपातकं ॥ ब्राह्मणस्य स्वेकत्वाद्वातिचाप्रायमद्यकैः ॥ ज
 ह्यं च मैथुनं पुंसि जातिभृशकृपं रंपरं ॥ खरोष्ट्राश्च मृगभाता मजावीकवधस्तथा ॥ संकरीकरणं प्रोक्तं मसत्यस्य
 च प्राषणं ॥ क्रमिकीटकयोर्हत्या मेध्यदुर्गधिसेवनं ॥ मलिनीकरणं प्रोक्तमुक्तादन्यत्यकीर्तितं ॥ अथ प्रा
 यश्चित्तं ॥ शिरः कपाली धृतवान् हिस्याली ॥ व्रीकर्म वेदयत् ॥ ब्रह्महत्यां द्वादशाध्यानिमित्तमुक्तमुपमाश्रुयात् ॥
 तच्चरेत् ब्रह्महासर्वव्रतदादशार्थिकं ॥ समाप्तिस्तु शतं दद्याद्गवामस्मिन् व्रतसति ॥ अज्ञात्वा ब्राह्मणं हत्वा सामा
 न्यं द्विजस्वतमे ॥ प्रायश्चित्तमिदं कुर्याद्विधिना द्वादशाधिकं ॥ ब्राह्मणस्य परित्राणां द्वादशाधिकं कस्य वा ॥ तथा
 विधेधावमृतस्नानाद्वा शुद्धिमाश्रुयात् ॥ दीर्घतीव्रामृतप्रस्तं ब्रह्मणं गमयापि वा ॥ दृष्ट्वा पथि निरातकं क
 त्वा तु ब्रह्महृशुचिः ॥ आनीय विप्रसर्वस्वं व्रतं ध्याति त एव वा ॥ तन्निमित्तं क्षत्रशैवी जीवितोपिविशुध्यति ॥ आ
 रणे निपते जह्वात्रिः कृत्वा वेदविसंहिता ॥ शुध्येत वामतो दित्वा प्रतिः प्रातः सरस्वति ॥ संगामे बहतो लस्मी
 कृतशुद्धिमाश्रुयात् ॥ मृतः कल्पः प्रहारात्तोजीवं नपि विशुध्यति ॥ जातिमात्रं यदाह न्यादं ज्ञात्वा ब्राह्मण
 रहः ॥ प्रायश्चित्तं तदा कुर्याद्विदं पापविधेः शुध्यते ॥ प्राणांतिकं च यत्कृतं प्रायश्चित्तं मनीषिभिः ॥ तत्कामिका
 निविषयं विज्ञेयं नात्र संशयः ॥ कामतो वा यदाह न्या ब्राह्मणं ब्राह्मणस्तदा ॥ चरेत् व्रतं घोरं यावत्प्राणपुरि
 क्षयः ॥ रतिपूर्वयदाह न्या ब्राह्मणं जातिमात्रकं ॥ गोसहस्रं तदा दद्यादथवा स्वर्णिताजपन ॥ विधेयं प्रथमाष्टि

७८

तु द्वितीये द्विगुणं भवेत् ॥ तृतीये त्रिगुणं प्रोक्तं चतुर्थे नास्ति निश्कृतिः ॥ मातरं पितरं हत्वा सोदर्यभ्रातरं तथा ॥ पुंसं हत्वा श्रो
 त्रियं वा चाहिताग्निमथापि वा ॥ अज्ञानतो यदाह न्या द्विगुणं व्रतमाचरेत् ॥ तदात्मन देहे दग्ने निहन्याद्यदिकामतः ॥
 एतदुक्तं ब्राह्मणस्या द्वेगुणं सूत्रियस्य तु ॥ वैश्यस्या त्रिगुणं प्रोक्तं शूद्रादीनां चतुर्गुणं ॥ यागरूपे च विदधाते चरेद्ब्राह्म
 णहव्रतं ॥ गर्भदा च यथा वर्णस्तथा त्रेयीनिष्टदकः ॥ चरेद्ब्रतमहत्वापि घातार्थं समुपागतः ॥ द्विगुणं स च मष्णुतु ब्राह्मे व्रमादि
 शोत् ॥ अशीतिर्यस्य वर्षाणि बालो वा षू न दोषतः ॥ प्रायश्चित्तोर्धर्ममर्हति स्त्रियो व्याधित एव वा ॥ महापातसंयुक्तो देवास्यादि
 ग्निमानपि ॥ पुत्राद्यैः पालयेदग्निर्मुक्त आदोषसंश्रयात् ॥ इति ब्रह्महत्या प्रायश्चित्तं ॥ अथ सुरापान प्रायश्चित्तं ॥ गो
 ऽपि षोडशमाध्वी च विज्ञेया त्रिविधा सुरा ॥ तथैवैका तथा सर्वानपीतव्या द्विजोत्तमैः ॥ सुरा वैमलमन्नानां पाप्मा च मलमुच्यते ॥
 तस्माद्ब्राह्मणराजन्यो वैश्यश्च नक्तुरापि वेत् ॥ मधुकं चैव वृक्षं ह्रीरं तालं खर्जूरपानसां ॥ नपि वेत् द्विजैर्मद्यं मैलेयं नारिकेल
 जलं ॥ सुसंबुधत गोमूत्रपयसामग्नि सन्निभं ॥ सुरापान्यतमपीत्वा मरणाच्छुद्धिमाश्रुयात् ॥ बालवधा द्राजवधा ब्रह्महत्या व्र
 तं चरेत् ॥ पिण्डाकं वा कण्ठान्वापि भक्षयेत्तु समानि शि ॥ अज्ञाना तु सुरापानं तारेतो विष्णु म्रमेव वा ॥ पुनः संस्कारमर्हति त्रयो
 वर्षा द्विजातयः ॥ पतिलोकं न सायाति ब्राह्मणायां सुरापानं वेत् ॥ इहैव साशुनीयधीः सकरी चैव जायते ॥ पतत्यधर्मशरीर
 स्य यस्य भार्या सुरापानं वेत् ॥ आपः सुरा भाजनस्या मद्यमां उस्थिता सदा ॥ प्राचापत्यं चरेत्सीत्वा छिदितोपवसेद्दिनं ॥ इति
 सुरापान प्रायश्चित्तं ॥ अथ सुवर्णं ॥ ब्राह्मणः स्वर्णहारी तु सुराजे मुसलमर्पयेत् ॥ स्वकर्म रव्यामयस्तेन हतो मुक्ता
 पि वा शुचिः ॥ अनिवेद्य नृपे शुद्धो सुरापानं व्रतं चरेत् ॥ आत्मतुल्यं सुवर्णं चित्वा द्विप्रस्य तुष्टि कृतं ॥ सुवर्णं तु षोडश

माषपरिमितं॥अपहर्तासुवर्णस्यमाषमात्रं द्विजाधमः॥गोमूत्रयावकाहारस्त्रिभिर्मसिर्विशुध्यति॥स्तेयब्रह्मस्वभूते
 तुसुवर्णहरणेकृते॥पश्चात्तापेनदातव्यं तस्मै ह्येकोदशाधिकं॥रौप्यं हत्वा द्विजो मोहात्तचरेच्चंद्रायणव्रतं॥गद्यापाद
 शकादूर्ध्वं द्विगुणं त्रिगुणं चरेत्॥गुरुस्तल्पोपि भाष्ये एतन्दास्यप्यादयोयमे॥भूमिर्ज्वलन्निवाश्लिष्ये नृत्कनाचविशु
 ध्यति॥स्वयं वा शिश्नवृषणादुत्कृत्वा धारय चान्लो॥नैर्ऋतिशिमातिष्ठेदानिपातादिजिह्मगः॥पितृभार्यतिवितायस
 वर्यायोधिगच्छति॥जननीयाप्यविज्ञायमृतशुद्धिमवाप्नुयात्॥गुरोःक्षत्रसूताभार्यापुनर्गत्वा तमागतः॥अंडमा
 त्रंसमुत्कृत्य शुभोजीवन्मृतावपि॥गुरोर्भार्यां नुवश्यं पुनर्गत्वा ह्यकामतः॥लिंगायुं देदयित्वा तु ततः शुद्धसंमिक्षि
 तात्॥पुनःशुभं गुरोर्मत्वा यदि विप्रो विमोहितः॥ब्रह्मचारी त्वदुष्टात्मा दादशाब्दं व्रतं चरेत्॥एतदेष विशुद्धिस्तु पुति
 ते समुदाहृतं॥स्त्रीणां मपि प्रसक्तानां एव एवं विधिः स्मृतः॥अथ संसर्गप्रायश्चित्तं॥घोरं न पतिते नैषां संसर्गया
 तिमानवः॥समस्येव व्रतं कार्या तत्संसर्गविशुद्धये॥येभिस्तु संविशेद्यो वै वत्सरसो पितृत्समः॥कन्यासमुद्देहे दे
 शां सोपवासाधिकिचने॥सल्लापस्पर्शशयनाहत्सह्यानात्सहोशनात्॥याजनाध्यापनाद्यान्त्रातृपासंक्रमते नृ
 चकामतः॥पंचाहं द्वादशाहं चाद्वादशाहं तथापि वा॥मासाधर्मासमेकं वा मासमात्रमथापि वा॥अर्द्धमासमेकं वा मासमेकं वा
 ध्वं तु तस्मिन्॥पंचाहं तु चरेत्कृद्वादशाहं तसकृद्भुक्॥पराकृत्व धर्ममासस्यान्मासे चाद्रायणं चरेत्॥मासत्रये तु व
 कुर्वीत कृद्वा द्वादशायणं चरेत्॥षण्मासिके तु संसर्गपिंडं व्रतमाचरेत्॥इति महापातकप्रायश्चित्तं॥अथोपपा

७९

सपस्तेयीतथैव गुरुस्तल्पगः॥एते महापातकिनो यस्तैः सह संभवेत्॥हन्तामंतोपदेष्टा च तथा संप्रतिपादकाः॥प्रोसाहकः सहा
 यश्च तथा मार्गानुदर्शकः॥अनिषेधाक्षमो यस्तु सर्वब्रह्महणः स्मृतः॥अकार्यकारिणामेषां प्रायश्चित्तं प्रकल्पयेत्॥
 आकृष्टताडितो वापि धने वीविप्रयोजितः॥यमुद्दिश्य न्यजेत्प्राणांतमाहुर्ब्रह्मघातकः॥असंबंधेन यः कश्चिद्विजः प्राण
 नृपरित्यजेत्॥तस्यैतं ववत्प्राप न तु यं परिकीर्त्तयेत्॥गुरुणामध्यधिसेपो वेदनिस्वसुहृदधः॥ब्रह्मत्यासविज्ञेयमाधीत
 स्य च नाशनं॥यज्ञविवाहे कार्ये च तन्यस्मिन् धर्मकर्मणि॥विघ्नं समाचरेद्यस्ततमाहुर्ब्रह्मघातकः॥निषिद्धपक्षणां जे
 स्य मुक्तर्षेण वचो नृतं॥रजःस्वत्वाभिरवास्वादसुरापानसंभवेत्॥अश्वरत्नमनुष्यस्त्रीभूधेनुहरणं भवेत्॥निक्षेपं स्त
 च सर्वहि सुवर्णस्तेयसंमितं॥सरिवभार्याकुमारीषु स्वयोनिसंत्यजा सुच॥सर्गात्रासु सुवस्त्रीसु गामनं गुरुतल्प
 गः॥पितुः स्वसारं मातुलानि स्नुषामातस्वसामपि॥मातुः सपत्नी भगिनी माचार्यतनया तथा॥आचार्यपत्नी स
 सूता गच्छेत्तु गुरुस्तल्पगः॥छित्वा लिंगं वधस्तस्य सकायास्त्रितयस्तथा॥अथोपपातकानि॥गोवधो ब्राह्मणास्त
 स्य मृणो नोचानपुक्रिया॥अनाहिताग्नितापुण्यविक्रियः पारवेदनं॥भृता दध्यनादानं भृतकाध्यापनं तथा॥प
 रदार्यपराचेत्यं वा धुष्यलचणक्रिया॥स्त्रीशूद्रवत्सचवधौ भिंदितार्थोपजीवनं॥नास्तिक्यं व्रतलोपश्च सूतानां च
 वविक्रिया॥धान्यकुप्यश्च भुस्तेयमयाज्यानं च याजनं॥कन्याध्यदानं तस्यैव कोटित्वं व्रतलोपनं॥आत्मनो र्यक्रि
 यालंभमद्यपुःस्त्रीनिषेवणं॥स्वाध्यायाग्निस्तत्यागो बाधवत्याग एव च॥इथनार्थं क्रवच्छेदस्त्रीहिंसो बाधजी
 वनं॥हिस्वयं च विधानं च व्यसनादात्मविक्रियः॥शूद्रसख्यं हीनसरख्यं शूद्रयोनिनिषेवणं॥तथैवानाश्रमवासः

निरता दाता स्तेषा पापं निवेदयेत् ॥ एको वा वद विधर्मयन्या च षष्ठे समाहितः ॥ स विज्ञेयो परो धर्मो नाज्ञानं नियुते न सु ॥ विज्ञा
 य नखरो माणि प्रचाप्य स्नानमाचरेत् ॥ केशानां वपनं कृत्वा प्रायश्चित्तं समाचरेत् ॥ केशानां रक्षणार्थं यि द्विगुणं व्रतमा
 चरेत् ॥ राज्ञा वाराजपुत्रो वा ब्राह्मणो वा बहुश्रुतिः ॥ सर्वान् केशान् समुहृत्य छेदयेत् ॥ ह्यंगुलद्वयं ॥ सर्वत्र बहिनारी
 पांश्चिरसौ मुंडनं स्मृतं ॥ मस्मगो मय मृद्वारि पंचगव्यादिकल्पितैः ॥ मलापकर्षणं कार्यं वाद्याशौचापसिद्धये ॥ सम्य
 कस्नात्वा शुचिर्हत्वा मार्दवासाः समाहिताः ॥ प्रदक्षिणं त्रयं कृत्वा पापानि तु निवेदयेत् ॥ स भानव्या प्रवेष्टव्या वक्त
 व्यं वासमंजसं ॥ अष्टवचिष्टवान्वापि नरो भवति किल्बिषि ॥ यो ज्ञात्वा धर्मशास्त्राणि प्रायश्चित्तं प्रयच्छति ॥ प्रायश्चि
 त्ती भवेत्पुनो वक्तारं किल्बिषं ब्रजेत् ॥ अनर्चिता मना द्रुतमष्टं च यथाविधिः ॥ प्रायश्चित्तं न दातव्यं ज्ञानविहीनपि
 द्विजैः ॥ प्रायश्चित्तमकुर्वाणः पापेषु निरताः सदा ॥ अपश्चितापिनः काष्ठां नरकां न्याति दारुणान् ॥ तामिस्त्रलोहशं
 महानिरयशाल्मली ॥ रौरवं कुंतलं कृत्तिमृत्तिकं काष्ठसूत्रकं ॥ साद्यात्तं लिहितोदचुसविषं संप्रतायेत् ॥ महानरक
 का कौलं संजीवनमहापथं ॥ अविचिद्रंधतामिस्त्रं कुंभीपाकं तथैव च ॥ असिपत्रवने चैव पतनं चैव कविंशतिः ॥ म
 हापातकजैर्घोरैरुपपातकजैस्तथा ॥ अनुयांति तथामत्याः प्रायश्चित्तानराधमाः ॥ विहितस्यानमुष्णानानंदितसृच
 सेवनात् ॥ अनिगृहा चैदियाणां नरः पतनमिच्छति ॥ तस्मादनेन कर्तव्यं प्रायश्चित्तं विशुध्यते ॥ एवमस्यां सत्मा च
 लोकश्चैव प्रसादति ॥ प्रायश्चित्तेरपेक्षेनो यदज्ञानकृतं भवेत् ॥ कामस्तो व्यवहार्यस्तु वचनादिह जायते ॥ ब्रह्म

श्वेतं सदृढं नान्यधारितं ॥ पवित्रं तद्विज्ञानीयादस्त्रं सकलकर्मसु ॥ वस्त्रं मृदं भस्माशुद्धं इज्जं चैजलमेव च ॥ रज्ज्वादिकं
च दुष्टं चेत्यजेत न्मात्रमेव च ॥ यदि मूत्रपुरीषाभ्यां ते तस्मात्तु धिरेण वा ॥ चैलं समुपहन्येत ह्यदिः प्रक्षालयेद्विजः ॥ अङ्गिस्त
प्रोक्षणाश्चैव बहूनां घान्यवासतां ॥ प्रक्षालने त्वत्पजानमङ्गिः प्रशौचं विधीयते ॥ उर्णाकोशियकुमुपपद्मसौमद
कूलजाः ॥ अल्पशुद्धा भवेत्येते शोषणाप्रोक्षणादिभिः ॥ तान्येवो मेध्ययुक्तानि क्षालयेद्योधनैः स्वकैः ॥ तिलका
मुपधानं पुष्परक्तांबुरतया ॥ बोधयित्वा षते किंचित्क संमार्जयेन्मृदुः ॥ पश्चात्तु वारिणा प्रोक्ष्ये विनियुं जीतकर्मणि ॥ त्वे
व च मणोऽशुद्धिं वेदत्तानां तथैव च ॥ शकमूलफलानां तु धान्ये व शुद्धिरिष्यते ॥ अविकंपकुटुलं च पवित्रं चैव सर्वदा
अमेध्यलेपनं चेत्स्यात्तावत्प्रक्षालनं स्मृतं ॥ जलभस्महरिद्राभिलेपनं कथ्यते बुधैः ॥ तैल गोमय गोमूत्रैश्च मृणा
शुद्धिरिष्यते ॥ पत्रपुष्पकुशादीनि धृत्वा वा सोपियुज्यते ॥ एषा मावमन्ये स्याद्बुद्धिरेवं बहुबुधाः ॥ रथा कदमताया
निनावः पृथित्वा निच ॥ मारुतेनैव शुद्ध्यति पक्षेष्टकवितानि च ॥ इति वस्त्रशुद्धिः ॥ अथ देहशुद्धिः ॥ अङ्गिर्गा
त्राणि शुद्ध्यति मनः सत्येन शुद्ध्यति ॥ विद्यातपोभ्यां भूतात्मा बुद्धिज्ञानेन शुद्ध्यति ॥ अजाश्वा मुखतो मेध्या गा
वो मेध्याश्च पृष्टतः ॥ पोषितः सर्वतः शुद्धाः कारुहस्तः शुचिः सदा ॥ एवं सेक्षेपतः प्रोक्ताः सर्वेषां शुद्धिरप्यथा ॥ विज्ञे
या शुद्धिरन्येषां स्मृतितोन्यतः ॥ इति श्रीसर्वशुद्धिकरणसमाप्तं ॥ अथ प्रायश्चित्तं ॥ कृतानां चैव पापानां ज्ञा
नतो ज्ञानतोऽपि वा ॥ उच्यते पवित्रं शुद्धे प्रायश्चित्तविनिर्णयः ॥ वेदवेदांगतत्तज्ञाः धर्मशास्त्रविशारदाः ॥ स्वधर्म

नोद्विजः॥ अवकीर्णवर्जशुध्यर्थं चांद्रायणमथापि॥ न एतच्चंद्रायणं कामकृते ज्ञेयं॥ कामकृते तु दद्यात्त्रिरात्रं वोषोऽथ दृष
 पैकादशास्तुगाः॥ उपपातकशुद्धिस्तथा देवं चांद्रायणे नवा॥ इत्युपपातकप्रायश्चित्तं॥ शत्रियस्य वधं कृत्वा षड्विंशतमात्र
 रेत॥ अष्टवैश्यवधे तद्विंशत्यष्टवधे चरेत्॥ अत्यजानां वधं कृत्वा त्र्यहमेकं समाचरेत्॥ अपदुष्टं स्त्रियं हत्वा शूद्रहत्या
 व्रतं चरेत्॥ हस्तिनं तुरगं छागं महिष्युश्च कास्तथा॥ मृगं च रोहिणं हत्वा चरेच्चंद्रायणद्वयं॥ अजाविकं स्वरश्चानंशुगालं
 सूकरं तथा॥ मृजोरिंशकं हत्वा प्राजापत्येन शुध्यति॥ कपोतबककाकानां गृध्राणामृषकस्य च॥ वधेदेषां प्राणि
 नां च पादकृच्छ्रं समाचरेत्॥ वनस्थान् प्राणिनां हत्वा प्राणायामेन शुध्यति॥ अस्ति चित्तवधे विप्रः किंचिद्व्याद्वि
 धये॥ सावित्रीपतितायस्य दशवर्षाणि पंचच॥ सशिरवं पवनं कृत्वा व्रतं कुर्यात्समाहितः॥ एकविंशतिरात्रं च पिबे
 त्थ स्तुतिपावकं॥ भोजयेच्च हविष्यान्नं ब्राह्मणान् सप्तपंचच॥ ततो यावकशुद्धिस्तस्योपनयनं स्मृतं॥ एतदुप
 नयस्य परमकालात् पूर्वकाले ज्ञेयं॥ अतर्ध्वं ब्राह्मणस्तोमः ब्राह्मणस्तोमादते क्वचित्तिवचनात्॥ गजान्वस्यापि हरणे मणीना
 रजतस्य च॥ धनापहरणे चैव कुर्यात्संवत्सरं व्रतं॥ धान्यान्यधनचोरापि कृत्वा कामाद्विजोत्तमः॥ स्वजानीय गृहेष्वेव क
 र्त्तुं न विनश्यति॥ मनुष्याणां च हरणं रत्नानां च तथा चैव कूपवापीजलानां च शुद्धिं चांद्रायणं चरेत्॥ धान्यानाह
 रणं कृच्छ्रं तिलानां मैदवं स्मृतं॥ सर्वेषां धातुजातीनां पाराकं हरणे चरेत्॥ दशगद्याणका दूर्ध्वं द्विगुणं व्रतमाचरेत्॥ अ
 सहस्राक्षत्रिगुणं मर्धं हिमविधिं स्मृतं॥ विक्रये मर्द्धतं प्रोक्तं हरे द्विगुणं हितम्॥ हरणाद्दशगुणं दत्त्वा प्रायश्चित्तं समाचरेत्॥
 यद्वातहापरद्रव्यमपहृत्याथ किं निषी॥ तदेव द्विगुणं तस्य दत्त्वा कृच्छ्रार्धमाचरेत्॥ अजाविषट्ककार्पासिताम्ना

धान्ये तिलादिषु॥ चतुर्गुणमणंदत्त्वा प्राजापत्यं समाचरेत्॥ गोहर्तुः सप्तकृच्छ्रस्यार्धहस्यस्वहारेके॥ चतुर्गुणमृतं दत्त्वा शक्त
 स्यैकादशोत्तरं॥ मसताज्यापहरणे यानशय्यासनेषु च॥ पुष्पमूलफलानां च कृच्छ्रं सातपनं चरेत्॥ यस्य यस्य तु वर्णस्य वृ
 तिच्छेदं समाचरेत्॥ अपहृत्य च वर्णानां भूमिं विप्रः प्रमादतः॥ प्रायश्चित्तं प्रवधे प्रोक्तं ब्राह्मणानमृतं चरेत्॥ कालत्वा धाय
 कर्माणि सम्यक् कुर्याद्विधानतः॥ तदकुर्वन्निरात्रेण मासि मासि विध्यति॥ अनाहिताग्नेौ पित्रादौ यद्व्येमाणाः सुतो य
 दि॥ संहि ब्राह्मणेन पशुना जपतं निष्क्रियायतु॥ सुरालवणमघानां कृत्वा क्षीरस्य विक्रियं॥ लाक्षायाश्चैव मांसस्य तिला
 नां च घृतार्थं च॥ विक्रेता प्राणिनां चैव कुर्यात्कृच्छ्रं महाव्रतं॥ तैलमध्यादिसोमानं चरेच्चंद्रायणं व्रतं॥ दध्नाश्चैव सुरसस्यैव
 गुडरवंडादिविक्रिये॥ सर्वेषां स्नेहपक्वानां प्राजापत्यं समाचरेत्॥ मस्यान्नानां च सर्वेषां प्राजापत्यं समाचरेत्॥ उपवा
 सं तु तक्रस्य नक्तकांजिकविक्रिये॥ पुगीफलमातुलिगं द्राक्षारबुद्धुरमेव च॥ एतेषां पादकृच्छ्रं स्याद्विधान्यादीनां च
 विक्रिये॥ रोप्यादीनां महाहमकार्पासस्यां वरस्य च॥ विक्रियं चित्रवस्त्राणां प्राजापत्यं समाचरेत्॥ केसूरीकादि
 गंधादिविक्रिये कृच्छ्रमाचरेत्॥ नीलं तु विक्रिये घस्तुद्यादिदेशव्रतं चरेत्॥ वातश्वाश्च तराणां च गजानामैदवं स्मृतं॥
 गोविक्रयं द्विजः कुर्यात्प्राजापत्यं समाचरेत्॥ चांद्रायणं प्रकुर्वीत एकाहो वैदविक्रिये॥ सर्वासामेव विद्यानां पादकृच्छ्रं
 समाचरेत्॥ कामतः परिवरेद्यस्तु चरेद्व्रतं द्विजः॥ तमाप्ते कृत्य कन्यातां ज्येष्ठाय चोपपादयेत्॥ अज्ञात्वा परिवरेत्
 तुरुच्छमेव दयो स्मृतं॥ अतिरुच्छं चरेद्वाता होता चांद्रायणं चरेत्॥ अथागम्यागमने॥ रेतःसित्काकुमारीषु स्वये

निधं त्यजा सुच॥ सपिंडा पत्यदारा सुप्रापात्या गोविधीयते॥ व्रतस्था विधवांगत्वा चाज्ञात्वा च्युमाचरेत्॥ गुरोर्बुधितरंगत्वात्तेथे
वमुनयो ब्रुवन्॥ चांडाली पुंश्चली म्लेंछी रक्तपांच भगिनी सरवी॥ माता पित्रोः स्वसारं च निक्षिप्तां शरणा गतां॥ मातुलां
नीप्रज्जतीतां स्वगोत्रां नृपयोधितां॥ सखिभायां गुरोभायां भ्रातृभायां तथे वच॥ पितृव्यपत्नी तनया धात्री चैव गतस्य
च॥ आसंगत्वा द्विजो मोहात् षड्व्रतमाचरेत्॥ कामतश्च सकृद्व्यादादशष्टव्रतं चरेत्॥ द्वितीये द्विगुणं प्रोक्तं तृतीये
त्रिगुणं स्मृतं॥ ज्ञात्वा तु कामतः कृत्वा हत्वा मेदं निरुतेयेत्॥ अप्यासात्कामतो गत्वानिष्कृतिं नैव विद्यते॥ चांडालालं
त्यस्त्रियोगत्वा भुक्त्वा च प्रतिगृह्य च॥ पतञ्जल्यज्ञानितो विप्रो ज्ञानात्सम्यगुगच्छति॥ रजकश्च मेकारश्च बटो बुरठश्च॥
केवर्तमदभिल्लाश्च ह्यंत्यजाः सप्त कीर्तिताः॥ रजखलां द्विजो गत्वा ह्यदृक्कृच्छं समाचरेत्॥ कामतो कामतो विप्रः प्राजापत्यं
समाचरेत्॥ दिवा च गमनं विप्रः स्नात्वा तृपयसे दिनं॥ अहोरात्रं तृपोष्यादौ प्राजापत्यं तु पूर्वपि॥ ब्राह्मणी ब्राह्मणो गत्वा
ह्यदृक्कृच्छं समाचरेत्॥ पशुवश्यादिगमने प्राजापत्यं विशुध्यति॥ शूद्रादिगमने विप्रः प्राजापत्यं समाचरेत्॥ गर्भपातं स
कृत्वा शूद्रहत्या व्रतं चरेत्॥ शूद्राशयनमारोप्य ब्राह्मणो यात्यधोगतिं॥ तस्यां चैव प्रसूतस्य निष्कृतिं न विधीयते॥
अप्यासे हगुणा वृद्धिमासादवीकृ विधीयते॥ ततो मासगुणा वृद्धिर्या विच्छरो भवेत्॥ ततः संवत्सरगुणा यायास्यापंसा
माचरेत्॥ तावत्कृच्छं प्रकुर्वीत षड्व्रतमाचरेत्॥ ब्राह्मणी कामतो गच्छेत् क्षत्रियं वैश्यं मेव च॥ गोमूत्रं याव कैमा
सा दत्ता धात्रि विशुध्यति॥ विप्रः शूद्रं संपृक्तान् च तस्मा प्रसूयते॥ प्रायश्चित्तं स्मृतं तस्याः षड्व्रतमुत्तमं॥ क्षत्रिश्च
दस्य संपर्कं यरे चांद्रायणत्रयं॥ चांद्रायणं चरेत्कृच्छं चरेद्द्वयस्य संगमे॥ शूद्रगत्वा चरेद्द्वयस्य कृच्छं चांद्रायणा

तक प्रायश्चित्तं॥ बाल्यात्प्रभृति यस्याप अज्ञात्वा चोपपादितो॥ षड्व्रते नैव शुध्येत ममहतः पात दृते॥ उपपातकमभ्यस्तं महापा
तकतां व्रजेत्॥ द्वादशाष्ट्रव्रते नैव तस्य शुद्धिस्तु नान्यथा॥ कृतोपवासो वसेद्दोष्टे चर्मणां ते न संशयः॥ चतुर्थे ह्यहं न्यश्री
पादक्षारलवणमतं॥ गोमूपा चरेत्सान्नं दौ मासौ नियते द्वियः॥ विवानुगच्छतां गास्तष्टं चूर्ध्वरजः पिबेत्॥ तिष्ठति छात्र
तिष्ठेत् व्रजंती घृथनु व्रजेत्॥ आसी नास्तु तथा सीत नियतो जितमछरः॥ अतुराम भिक्षां चाचोरच्या घ्रादिभिर्भ
वेत्॥ पत्तितां पक्वमग्नां वा सर्वप्राणैर्विमोचरेत्॥ उष्णे वर्षति सीते वामारुते चातिवाति वा भृशं गगनकुर्वीतात्मनः स्त्री
णांगोस्तु कृत्वा तु शक्तितः॥ अनेन विधिना यस्तु गोघ्नोः समनुतां व्रजेत्॥ सगोहयात्कृतं पापं त्रिभिर्मसैर्व्यपोह
ति॥ वृषभैका दशागाश्च दद्यात्सुचरितव्रतः॥ अविद्यमाने तत्सर्वं स्ववेदविज्ञेयं निवेदयेत्॥ गभिणी कपिलां हो
ग्रीहो मधेनुं च सुव्रतं॥ खड्गादिना घातयित्वा द्विगुणं व्रतमाचरेत्॥ पादमेकं चरेद्यो चै पादबंधनमाचरेत्॥ योज
ने पादहीनस्या वरत्सर्वं निपातितं॥ पाष्णोर्लगुडैर्वापि शस्त्रे पान्येन वा बलात्॥ निपातयति यो गास्तु कृच्छं कु
र्युर्व्रतं हितं॥ अलापनात्पुनश्चेत्तमोश्चरति कथंचन॥ जलौघपल्लवे मग्ना मेधी वधुव्रता वपि॥ श्वभ्राह्मपिति
ता कस्माच्छूपादवीपि भक्षिता॥ प्रजापत्यं चरेत्कृच्छं गोस्वामी व्रतमुत्तमं॥ शृंगो भंगो स्थिभंगो वा चर्मनिर्मोचने
तथा॥ प्राजापत्येन शुद्धिः स्यात्स्वच्छासायदिगो न वेत्॥ क्षतमुत्पादनेन कुर्यात्स व्रणरोहणं॥ मृत्कर्मवति चेतन
गोहत्या तस्य पुष्कला॥ अतिदाहति काहाभ्यां नास्ति वामेदनेन वा॥ नदीपर्वतसंरोधे मृते पादे च माचरेत्॥ अ
स्थिभंगं गत्वा कृत्वा कटिभंगस्तथैव च॥ यदि जीवति षण्मासं प्रायश्चित्तं न विद्यते॥ एतदेव व्रतं कुर्युस्तपार्कत

तरं॥ अनुलोम्येन कुर्वीत कृष्णपादचरे पितॄन्॥ बालाञ्च यदि गृहीयान्मैथुनं पापकर्मभिः॥ सकृत्कृते सांतपने ऋतुप्रश्रवणेषु च॥
कामतः शूद्रसंप्रकेहिं त्यजेत्तथैव च॥ प्रविशेत्सं प्रदीत्येग्नौ मृत्कनाचविशुध्यति॥ यत्पुंसः परदारेषु समानेषु गतं स्मृतं॥ व्यभिचाराच्च संतुस्त्रीतदशेषं समाचरेत्॥ कथंचित् ब्राह्मणी गच्छेत्स त्रियो वैश्य एव वा॥ चतुष्टयं षडष्टं वा प्रायश्चित्तं विधीयते॥ शूद्रस्तु ब्राह्मणी गच्छेत्कथंचित् कामतो हिंसः॥ द्वादशाष्टं व्रतं नैव तस्य शुद्धिस्तु नान्यथा॥ कामतो ब्राह्मणी गच्छेत्तु द्वौ वा ह्यंत्यजोऽपि वा॥ प्रविश्येत्सं प्रदीत्येग्नौ मृत्कनाचविशुध्यति॥ ॥ अथ नानाविध प्रायश्चित्तं॥ अग्निहोत्रापबृध्नाग्निब्राह्मणः कामकारनः॥ चांद्रायणं चरेन्मासं बालहत्या समं हितम्॥ यावत्पृथगन्यतीतानि निरग्नेस्तद्विजन्मनः॥ तावत्कृच्छ्रं चरेद्यौम्यं विप्रे सर्वं समर्पयेत्॥ गोष्ठे वसेद्ब्रह्मचारी मासमेकं पयोव्रती॥ गायत्री जाप्य निरतो मुनेस्तु सप्तरिग्रहात्॥ त्रीणि कृच्छ्रानुचरेद्वात्यो याजकोऽपि चरन् नपि॥ ह्यव्यं वदन् जीव्यमानः सत्यत्काशरपागतं॥ गुरुं कुरुत्युक्तं कृत्य विप्रं निर्जित्य वा दत्तः॥ यथावा चासमाक्षिप्तं प्रसादाधोपवसेद्विनं॥ प्राणायामं जले स्नात्वा रवयानोऽष्टयानगः॥ नद्यष्टस्नात्वा च भुक्त्वा च गत्वा चैव दिवा स्त्रियं॥ पतितां द्रव्यमादत्ते भुंक्ते वा ब्राह्मणो यदि॥ कृत्वा तस्य समुत्सर्गमिति कृच्छ्रं विशोधनं॥ विप्रद्वंद्वोद्यमात्कृच्छ्रमिति कृच्छ्रं निपातने॥ कृच्छ्राति कृच्छ्रशक्त्या ते कृच्छ्रमांतरशापितं॥ पथि चांडलकंदृक्कुर्यात्स्त्रियां वलोकनं॥ यदि संभाषणं चैव गायत्री तु कृतं ज्ञापेत्॥ द्विजः श्वांडालभांडः सलिलं पिबते यदि॥ षण्मासे तु चरेत्कृच्छ्रं अष्टं मुन्नस्य भक्षणं॥ अज्ञानात् ब्राह्मणो भुंक्ते शूद्रस्यान्नमनां तुरः॥ तस्य पापविशुध्यर्थं प्रजापत्यं त्रयं चरेत्॥ शानाच्च ब्राह्मणो भुंक्ते षण्मासं व्रतमाचरेत्॥ अपेयानां च सर्वेषां प्राजापत्यं समाचरेत्॥ शूद्रहस्तेन योऽप्रीयात्पानीयं चापि बलं चित्॥ अहोरात्रापि तोषूत्वा पंचगव्येन शुध्यति॥ महापापोपपापाप्यायोभिर्ज्ञा

सेनृषापरं ॥ अमस्यामस्यमासीतसजापीनियतेन्द्रियः ॥ ब्राह्मणस्यव्रणद्वारेष्टयशोषितसंभवे ॥ कृमिरुत्पाद्येतयेनप्राय
 श्वितंकथंभवेत् ॥ रावामूत्रपुरीषेणदधिक्षीरेणसर्पिषा ॥ अहंस्नात्वापवासेनस्वर्णदानेनशुध्यति ॥ स्त्रियक्षीरं सकृत्पीत्वा
 कथंचिद्यदिमोहितः ॥ पुनः संस्कृत्य चात्मानं प्राजापत्यं चरेत्ततः ॥ ब्रह्मचारीनयोश्चीयान्मधमांसं कथंचन ॥ प्राजापत्यं च
 रेत्कृच्छ्रं भोजी होमनशुध्यति ॥ सूर्यादयेतुयः सेव्यमन्नं वास्तगतेरवौ ॥ ब्रह्मस्तेनाबुभावेतुह्यहोरात्रोषितः शुचिः ॥ मिथ्या
 भिषांसिनो दोषो द्विमासो भूतयादिनः ॥ मिथ्याशस्तंच दोषं च समादत्ते वृषाविदन् ॥ क्रोधादुत्कृत्य गम्यत्वं नार्यायां तु नरः
 कचित् ॥ प्राजापत्यं चरेत्कृच्छ्रं तस्य पापं पश्यशुध्ये ॥ विप्रस्योत्तामृषामाषं कृत्वा तु द्रायथं मृषा ॥ ब्राह्मणो घातितो तेन
 तीव्रं चांद्रायणं चरेत् ॥ भिक्षापात्रं गृहीत्वा तु पुण्यमंत्रमुदीरयेत् ॥ प्रतिगृहेषु सर्वेषु षष्टाषं च कल्पयेत् ॥ चांद्रायणे
 नशुध्येत सर्वेधा च परियहः ॥ कृत्वा तस्य समुत्थानं मतिरुद्धौ विषोदने ॥ कृत्वा जिनं च शय्यां च गगनमध्वरथं तथा ॥ लव
 णं हि मुरवीं धेनुं गृहीत्वा च दमा चरेत् ॥ आत्याचाजयनं कृत्वा परेषामंत्यं च मेच ॥ अभिचाहोरादिहीनं च किञ्चिभिः
 कृच्छ्रं विशुध्यति ॥ शरणागतु संत्यज्य वेदं विहाय तद्विजः ॥ सवत्सायावकाहारतत्पापस्य विशोधनं ॥ कन्यादोषी
 च सोमस्य क्वचि कुर्यान्नास्ति कस्तथा ॥ मिथ्यासंज्ञी कृतघ्नश्च तस्य प्रत्यपह्णारकः ॥ मातृपितृसत्तयागी भार्यात्या
 गी तथेव च ॥ असंख्यस्त्राभिगाती च तडागारामविक्रियः ॥ अयाज्ययाजकश्चैव किवंतः कूटकारकः ॥ तच्च ह्यात्म
 विशुध्यथ चरेत्स वच्छ्रवत् ॥ त्रकं विद्धराहं च ब्रूयन् ग्रामकं कुरु ॥ पलांडुग्रं जनं चैव मोहाज्जग्धात्तपे द्विजः ॥ अ
 मेत्यतौ निषूजग्धा कृच्छ्रं सौतपनं चरेत् ॥ चांद्रायणं यतीनां च शेषे इप्सवसे दपः ॥ संसर्गं पृष्ट्य चान्नक्रियादुष्ट

मकामतः॥ भुक्त्वा स्वभावदुष्टं च तप्तकृच्छ्रं समाचरेत्॥ चांडालपतितानां च दुष्टश्चान्नं भक्षयेत्॥ विण्मूत्रदूषितं चैव कृच्छ्रं
मेकं समाचरेत्॥ मासिकं काणिकं शकंगोरसं लवणं घृतं॥ हस्ते दत्त्वा निमुक्त्वा तु भोक्ता सांतपनं चरेत्॥ अनित्यो तिष्ठ
ति द्वारे ह्यदत्त्वा भ्रातियो द्विजः॥ रुधिरं तद्भवेदन्नं भुक्त्वा चोद्राय पांचरेत्॥ अनाचालपिबेद्यस्तपस्येद्यदिकंचन॥ अ
पोशानमकृत्वा तु भुक्त्वा सांतपनं चरेत्॥ सूतिकाघस्तयद्वांडं स्पृष्ट्वा तत्स्पृष्टिनाथवा॥ तत्स्थं भुक्त्वा द्विजो मोहात्रिरा
त्रेणैव शुध्यति॥ चांडालपतितो दक्या वाक्यं शुक्ला द्विजोत्तमः॥ भुंजानेऽपि पिबेत्पूर्वदिनमेकमभोजनं॥ यदा भोजन
काले तु ह्यशुचिः स्पृष्ट्वा ते द्विजः॥ अशित्वा सर्वमेवान्नं त्रिरात्रेणैव शुध्यति॥ शृङ्गवेश्मनियो भुक्ते पानीयं वापि
बेत्कचित्॥ अहोरात्रोषितो भूत्वा पंचगव्येन शुध्यति॥ छत्रहीने तु यो भुक्ते न रस्त्वा ऊतिपंचकं॥ पश्चाद्भुतेन यो भुक्ते द्विज
श्चांद्रायणं चरेत्॥ सुरासं स्पृष्ट्वा मांडेपुरे तो विण्मूत्रदूषिते॥ जलक्षीरावापीते सप्तकृच्छ्रं समाचरेत्॥ विण्मूत्राद्यप
घातस्था आश्रयः प्राश्य द्विजोत्तमः॥ तस्य शुद्धिः त्रिरात्रेण पुनः संस्कारमर्हति॥ अंत्यजैः खनिता कृपाः तडागावातथै
व॥ तत्र स्नात्वा च पीत्वा च प्राजापत्यं समाचरेत्॥ स्पृष्ट्वा स्पृष्ट्वा च मदिशं विधिवत्पतिगृह्य च॥ ब्रूदो विष्टा च पीत्वा यः
कुशवारिबिबेत्यहं॥ अमोज्यान्नं द्विजो भुक्त्वा त्रिरात्रेणैव शुध्यति॥ मत्वा भुक्त्वा चरेत्कृच्छ्रं रे तो विण्मूत्रमेव च॥ निराहा
रस्य विप्रस्य निषिद्धा चरणस्य च॥ अन्नं भुक्त्वा द्विजः कुर्यात्प्राजापत्यं चतुष्टयं॥ महापातकिनस्त्वनं कृतघ्नस्य त
थैव च॥ अमूदपतितान्नं च सगोत्राभर्हरेव च॥ घाषांडिनां श्रितानां च यतेश्चैव तथैव च॥ अति कृच्छ्रं स कृत्स्नं मधमं

वाद्रायणं चरेत् ॥ जातिभ्रंशादिकं पापं कृत्वा न्यतरते कृत्वा ॥ चरेत्सांतपनं कृत्वा प्राजापत्यनिष्ठया ॥ प्रादेन ब्राह्मणं हत्वा
 प्रायश्चित्तं विधि कृत्वा ॥ त्रिरात्रोषितं स्नात्वा प्राणिपत्य प्रसादयेत् ॥ नीलीरक्तं यदा वस्त्रं ब्राह्मणो गेषु धारयेत् ॥
 अहोरात्रोषितो भूत्वा पंचपंचगव्येन शुध्यति ॥ रोमप्रययदा गच्छत्सानील्यायस्तु कस्यचित् ॥ त्रिवर्षे एषु च सा
 मान्यं सप्तकृद्विशोधयेत् ॥ नीलीदोरुयदा भिद्य ब्राह्मणस्य शरीरतः ॥ शोणितं दृश्यते तत्र चरेच्चंद्रायणद्वयं
 नीलीमद्यदा गच्छेत् मादा ब्राह्मणः क्वचित् ॥ त्रिरात्रे पितृभुक्ता पंचगव्येन शुध्यति ॥ अपां क्तेयस्य यः कश्चित्
 पंक्तौ भुङ्क्ते द्विजोत्तमः ॥ विनायज्ञोपवीतेन भुक्त्वा दिनमभोजनं ॥ अनापदि चरेद्यस्तु सिद्धिं मिश्रां गृहे वसन् ॥ प्रा
 जापत्येन शुद्धे तस्यापकाले द्विजोत्तमः ॥ न पंक्तौ विषमं दद्यान् याचेत न पादयेत् ॥ प्राजापत्येन शुद्धे तस्तु कृष्णक
 र्मणो भवेत् ॥ नदीतरणं हर्तुं श्वकन्या विघ्नकरस्य च ॥ न पंक्तौ विषमं समे विषमकर्तुं श्वनिष्ठे तेनैव शुध्यति ॥ हो
 मकाले तथा दोहे स्वाध्याये दारसंग्रहे ॥ अंतरे पायदा गच्छेद् द्विजः श्वाद्रायणं चरेत् ॥ कन्यानां धनलाभानां बुध्या
 विघ्नं समाचरेत् ॥ प्रत्येकं प्राकृतं कुर्यात् ब्रह्मचर्यं तु वार्षिकं ॥ वेतने कारयित्वा तु पः पठेत्पाठयति द्विजः ॥ द्विजश्च
 द्रायणं कुर्याद् द्विजः पापात् प्रमुच्यते ॥ अनिर्वृत्य महायज्ञायो भुंक्ते प्रत्यहं गृही ॥ अनातुरः सति धने वर्षं च देन
 शुध्यति ॥ ब्रह्मचारी शुनादष्टः सः पंथयः पिबेत् ॥ गृहस्थं च द्विरात्रं तु वै काहं यांति न होत्रवान् ॥ नापेरुधं
 च दष्टं च तदेव द्विगुणं चरेत् ॥ स्वादे तु त्रिगुणं प्रोक्तं वक्रमे के चतुर्गुणं ॥ रजस्वलाय दादष्टा शुना जुबुकरास

येत्याप्याव नारय्याय पर्वति ॥ पर्वत्तहस्त्र संख्याया पापेषु महतादिषु ॥ उपपापिषु पंचाशत्स्वल्पस्वल्पा तथापि वेत्त
 पापप्रसख्या पयेत्तीत्वादत्वाप्येषु तथ विषु ॥ विख्याप्य पापं वक्तुं भ्यः शक्त्या दत्वा व्रतं चरेत् ॥ आर्त्तानां मार्गमापन्नानां
 प्रायश्चित्तानि यो द्विजः ॥ ज्ञानतो न प्रयच्छेति गच्छति समतान्नुते ॥ मोहाद्वायदिवालोभाभयादज्ञापितोपि वा ॥ वदंस्व
 नुग्रहे ये तु तत्पापं तेषु गच्छति ॥ न्यायतो ब्राह्मणाक्षिप्रं क्षत्रियादृक्तेन सः ॥ अन्तरा ब्राह्मणं कृत्वा व्रतं सर्वसमादिशेत् ॥
 तथा शूद्रं समासाधिसदाधर्मपरस्परं ॥ प्रायश्चित्तं प्रदातव्यं जपहोमादिवर्जितं ॥ कर्मनिष्ठस्तपोनिष्ठकदाचित्पापमाग
 ते ॥ जपहोमादिकं तेभ्यो वाशेषेण प्रदीयते ॥ येनामधारकाविप्रस्मुरवाधनविवर्जिताः ॥ कृच्छ्रचांद्रायणादीनि ते
 भ्यो दद्याद्विशेषतः ॥ राजा वाराजपुत्रो वादन्ये वादनिस्ततः ॥ भूमिदानादिकं तेभ्यो सक्तेभ्यो षड्गुणं स्मृतं ॥ विद्व
 द्विप्रवृत्तस्त्रीणां निष्यत्ते केशवापनो ॥ सतां महापातकिनां गोहंतुश्चानुवर्णिनां ॥ ॥ इत्थं पातकप्रायश्चित्त
 तत्प्रकरणं ॥ अथ कृच्छ्रचांद्रायणादिलक्षणं ॥ तत्र व्रतागभूता येनियमाश्चोच्यते बुधैः ॥ ब्रह्मचर्यं दया शोचितीदी
 नं सप्तमलोपता ॥ अहिंसा स्तेयमाधुर्यं दमश्चेति यमा दश ॥ स्नानमो नोपवासज्यास्यायोपस्थनिहाः ॥ नियमा
 गुरुशुश्रूषा शौचाक्रोधोपमा दता ॥ एकभक्तेन तक्तेन तथैवाद्याचितेन च ॥ उपवासमूत्रे केन पादकृच्छ्रमुदाह
 रतं ॥ तथा कथं चित्रिगुणः प्राजापत्यायमुच्यते ॥ अयमेवातिरुद्धः स्यात्पाणिपूरान्तमोजनः ॥ प्रातस्तु द्वादश
 ग्राससायं पंचदशैव तु ॥ अयाचिते तु द्वौ चाष्टौ पारतिरज्ञानं स्मृतं ॥ सायं द्वाविंशतिग्रासाः प्रातः षड्विंशतिस्तथा ॥
 अयाचिते षोडशाष्टौ वशाक्तस्य उदाहृताः ॥ कुक्कुटांडप्रमाणस्तु मयूरोडप्रमाणतः ॥ ग्रासप्रमाणं विज्ञेयं तथा

चास्य विशेषो नुरवी ॥ सायं प्रातस्तथैकैकं दिनद्वयमयाचितं ॥ दिनद्वयं च नाश्रीयत्कृच्छ्राधृतद्विधीयते ॥ एकैकं ग्रास
 माश्रीयत्तत्र्यहाणि त्रीणि पूर्ववत् ॥ अहं चोपवसेदंत्यमतिरुद्धः प्रकीर्तितः ॥ अहं मुष्णपिबेदाफः च हमुष्णं च
 तपिबेत् ॥ अहं मुष्णपयः पीत्वा वायुमह्यो दिनत्रयं ॥ अथ तत्र कृच्छ्रशक्तः ॥ तप्तक्षीरघृतांबूना एकैकं प्रत्यहं
 पिबेत् ॥ रात्रौ हि चोपवासस्तु सप्तकृच्छ्रसमाचरेत् ॥ क्षीरं तु द्विपलं तच्च घृतमेकफलं स्मृतं ॥ जलं तु त्रिपलं ग्राह्यं
 परिमाणं प्रकीर्तितं ॥ कृच्छ्रातिरुद्धः पयसः ॥ द्विद्वसानेकविंशतिः ॥ द्वादशाहोपवासेन पराकः परिकीर्तितः ॥ गो
 मूत्रे गोमयक्षीरदधिः सर्पिः कुशोदकं ॥ प्राश्या परं दुपवसे कृच्छ्रं सतिपनं चरेत् ॥ एकैकं प्रत्यहं पीत्वात्कृपवासः
 स्ततः परः ॥ सप्ताहेन तु कृच्छ्रायं महात्तत्पनं स्मृतं ॥ ॥ अथ गामूत्रादिलक्षणं ॥ ब्रह्मकूर्वेत्कं ज्ञेयं ॥ पिण्या
 कमितितकांबुसक्रुनां प्रतिवासरं ॥ एकमात्रोपवासश्च कृच्छ्रसौम्ययमुच्यते ॥ एषा त्रिरात्रमभ्यास्यादिकैकस्य यथा
 क्रमः ॥ तुलापुरुष इत्येष कृच्छ्रं पंचदशदिक् ॥ गोक्षीरं सप्तरात्रं तु पिबेत्स्ननं च तुष्टयं ॥ स्ननयत्रात्सप्तरात्रं सप्तरात्रं स्न
 नद्वयात् ॥ स्ननेनैकेन षड्रात्रं त्रिरात्रं वानुभुङ्गुवेत् ॥ एतत्सौम्यायनं नाम व्रतं कल्मषनाशना ॥ पण्डितुवरराजीववि
 ल्वपत्रं कुशोदकैः ॥ प्रत्येकं प्रत्यहं पीत्वा पण्डितुवरमुदाहृतः ॥ एतान्येव समस्तानि त्रिरात्रोपोषितशुचिः ॥ कथं पीत्वा
 पिबेदद्विपणं कृच्छ्रं विधीयते ॥ पत्रैर्मतः परं कृच्छ्रं पुण्येस्तत्कृच्छ्रमुच्यते ॥ कलेमसिनकथितः फला कृच्छ्रमनीषि
 षिः ॥ श्रीकृष्णः श्रीफले जातो मासेनामकलेस्तथा ॥ मूलकृच्छ्रं स्मृतं मूलैस्तोयकृच्छ्रं जलेन वा ॥ तिथिवध्या
 चरोपिडाकुक्षिरिखडसंमतान् ॥ एकैकं द्वादशैव कृच्छ्रं पिंडचांद्रायणं चरेत् ॥ हविष्यान्नं समश्रीयद्वायत्र्या

भिसमंत्रितं॥ अमावास्या नसीतस्वापरस्त्रीषेवपांस्पृशेत्॥ धर्ममाने तथा सोमेयासवर्धतिसेवदा॥ तोयमाने च हीय
 ते एतन्वाद्रायणं चरेत्॥ अष्टवृत्ते समश्रीयापिंडान्मध्यदिनोऽस्ति॥ नियतात्महविष्यस्ययतिचाद्रायणं चरेत्॥ चतुरः
 प्रातरश्रीयापिंडान्प्रः समाहितः॥ चतुरोऽस्तिमितेस्तैरेदिशुचांद्रायणं चरेत्॥ त्रीस्त्रीपिंडान्समश्रीयान् वियुता
 त्मा दृष्टव्रतः॥ हविष्यान्नस्य वै मासमृषिंचांद्रायणं चरेत्॥ यथा कथंचित् पिंडानां चत्वारिंशद्वयं स्मृतं॥ मासेनैव
 पशुं जीत चेद्रायणमथापरं॥ अनादिष्टेषु शुद्धिंचांद्रायणं स्मृतं॥ धर्माधेयश्चरेत्तच्चंद्रस्यै सलोकता॥ ॥ अथ
 प्रत्यकायः॥ जन्मप्रभृतिपानिकृतानि सबहुच्यपि॥ षडहं नैव शुध्यति मत्तः पातकादते॥ प्रत्याम्नायगवादेयं म
 शीतिर्धनिनुः शतं॥ दशालक्षाणि गायत्र्या तथोष्टौ व्रतमाचरेत्॥ प्राणायामसहस्राणि द्वादशस्त्रिगुणानि च॥
 एवं नरविशेषेण प्रायश्चित्तं प्रकल्पयेत्॥ तिलहोमस्य लक्षंतुसहस्राण्यथ शीतिच॥ प्रत्याम्नायसमागवा
 दक्षिणाहितथैव च॥ प्राजापत्यं च शतं गोदद्याद्देभ्युत्तलक्षणं॥ तद्भावे तु निष्कं स्यात्तदर्थं पादमेव च॥ विप्रादाद
 शमावो ज्यो उपवासास्तथैव च॥ पारायणं संहिताया समान्या दुर्मनीषिणः॥ रुद्धो देयायुतं वैव प्राणायामशत
 द्वयं॥ तिलहोमसहस्रंतुसमान्या दुर्मनीषिणः॥ उपवासस्तु गायत्र्या संहस्त्रं विप्रभोजने॥ प्राणायामशतद्वौ च स
 ममेतच्चतुष्टयं॥ अतिरुद्धं पुरा कश्चित् प्ररुद्धं स्तथैव च॥ प्राजापत्यत्रयं चैव समेतच्च चतुष्टयं॥ पुण्यतीर्थंचाद्र
 शिरः शतद्वादश संख्यया॥ द्विजो जननीययात्रा प्रजापत्यं समं स्मृतं॥ चांद्रायणं त्रयः रुद्धं त्वागायत्र्याद्युत्तत्र
 यं॥ गोदानं नितथा त्रीणि सममेतच्चतुष्टयं॥ गायत्र्यास्तु जपे कोटि ब्रह्म हत्या व्यपोहति॥ लक्ष्मा शीतिजपे

तैः॥ पंचरात्रं निराहारापंगव्येन शुध्यति॥ प्रेतस्य प्रेतकार्याणि ह्यकृत्वा धनहारितः॥ वर्षापायद्वेह प्रोक्तं तदर्थं प्रयतश्च
 रेत॥ बलादासीकृताये च म्लेशचांडालतस्करैः॥ अशुभं कारितये न गवाविप्राहिंसनं॥ उच्छिष्टमार्जनं चैव तथा त
 स्यैव भोजनं॥ स्वरोष्ठविद्वराहाणां मामिषस्य च पक्ष्णं॥ तस्त्रीणां च तथा संगताभिः साकं च भोजनं॥ सासोषिते द्विजा
 तो हि प्रजापत्यं विशेषधनं॥ चांद्रायणं पराकं च वसे संवत्सरोषितः॥ उर्ध्वं संवत्सरात्कल्पं प्रायश्चित्तं द्विजोत्तमैः॥ संव
 त्तरे च शुभं चैव सद्राव संनियति॥ चांडाले न च संस्पृष्टं कांस्यभांडादिकं च यत्॥ तस्मिन् शुक्लाचरेत्कृच्छ्रजल
 पानं तु रुद्धं॥ चांडालस्वपत्नानां च संचरेत्समुपस्थितः॥ अहोरात्रो त्रिरात्रस्यात्रिरात्रे षडहं स्मृतः॥ याध्यं घटे म
 पापृणं पयसं त्यजत व ह्यं॥ अहोरात्रमुपासीत तस्थो च वाधवैः सह॥ पतितं स्यादकं कायं सपिंडं वाधवैः सह॥ नि
 दिते हे नि सायाद्देजातिभिः स हिः सह॥ निर्वर्तते तस्मात्संभाषणं सहासने॥ दायादस्य प्रधाने च यात्रा मेव च लोकि
 कं॥ एवमेव विधिकुर्यादोषितुस्वपतिस्वपि॥ शरणागतस्त्री बालाघातकान्सेदिभेन च॥ देशकाश्यापेक्षु
 सेरुद्धं संतप्य चरेत्॥ लेतयः पापं पक्षिचा वश्यं यत्नतः॥ प्रायश्चित्तं न दातव्यं यन्न नोक्ता न निष्कृतिः॥ नयेनिसिद्धिमा
 प्राप्तिर्येन प्राणो नियुज्यते॥ अतिवामहतिर्यादि नैव तद्भुतमाचरेत्॥ उमेकादशवर्षस्य पंचवर्षास्तिरस्य च॥ चरेद्दश
 रुद्धापि प्रायश्चित्तं विशुध्यति॥ मधुमांसपुरीषाणां पक्ष्णो नास्ति कश्चन॥ दोषः स्यात्पंचमावर्षा दुर्ध्वपित्रोः सुहृद्वरोः॥ यद्
 स्थोक्तानि पानि कुर्याद्द्विषणायादि॥ शोच वस्त्रं धनं कुर्यादवा कं ब्राह्मणादर्शनात्॥ नृपुदोषे च॥ द्विष्टं प्राजापत्यं
 समाचरेत्॥ शालावपेषु दोषे तु शुद्धौ चांद्रायणं स्मृतं॥ कृते निः संशये पापे न भुंजीतानुपस्थितः॥ भुजानोवध

ब्राह्मणस्यः कथितो ह्येतेषु धैर्येण ॥ द्वादशाङ्गिजभोज्यं च कृच्छ्रस्ते कउदाहृतः ॥ त्रिंशदेवहिते कृच्छ्रात्वे काष्टः परिकीर्तितः ॥ समुद्रग
 नदीस्नानमेकस्या कृच्छ्रमेव हि ॥ कृच्छ्रास्ते त्रिंशदेवाष्टः कथ्यन्ते मुनिभिः सदा ॥ षड्गुणीकृत्य तं चाष्टमे कें कंतु पृथक् पृथक् ॥ ष
 ड्विधिना कुर्यात्प्रायश्चित्तं चर्विधं ॥ सात्रीति शतसंख्याकः कृच्छ्रस्त्वयस्य चैव हि ॥ चतुर्विधानामथैव प्रायश्चित्तं विनिर्दि
 शतः ॥ एवं कर्तुं मन्त्राक्तश्चेद्यथावित्तानुसारतः ॥ तीर्थानुगमने चैव स्नानहोमजपादिना ॥ अत्रापि दशादानानि कुर्यात्प्रायश्चित्तं
 यव ॥ यथा क्तविधिना शक्तावशक्तौ च स्वशक्तिः ॥ गोमूत्रं तिलहिरण्यज्यं वा सोधान्यं गुडनिच ॥ रोप्यं लवणमित्याहुर्देवा
 दाननिवेद्य ॥ सालं कृतं सवत्सं च सदक्षिणां पयस्विनी ॥ गोचरदद्यादशक्तश्चे तन्मौल्यं वा स्वशक्तिः ॥ निर्वर्तनमिताभ
 मिद्रोपात्रयमितानिलाः ॥ सुवर्णनिष्कपादं स्यादज्यं चैवाढकं स्मृतं ॥ सुहृन्मवस्त्रद्वयं चैव गुडं च फलमष्टकं ॥ साध
 रवारिद्वयं धान्यं त्रीहियः परिकीर्तितः ॥ निष्कत्रयमिदं रोप्यं लवणं साधरवारिका ॥ प्रमाणादशदानानां कीर्तयंति म
 नीषिणः ॥ बालवत्सकधेनूना सहस्रयत्र तिष्ठति ॥ तद्वनिर्वर्तनं ज्ञेयं इति श्रुता तपो ब्रवीत् ॥ सात्रीति शतकृच्छ्रास्यः एकाद
 स्य चैव यता ॥ षड्गुणी च कृतं वा षड्गुणं परिकीर्तितः ॥ हिमान् स्नानधान्यानां समानं स्याच्चतुष्टयं ॥ इत्यर्कं कर्तुं मन्त्राक्तश्चेदेक
 कं वापि कृच्छ्रकं ॥ यान् कर्तुं विनियते चैषामवशक्तश्चेन्नोक्तिः ॥ सुवर्णं किंचिदत्वा यस्तानान्यपि समाचरेत् ॥ कुर्यात्तस्याः
 समर्थं पियथावित्तानुसारसारतः ॥ प्रत्यान्नायस्वरूपे पाताम्रकषकमासतः ॥ निवेद्य कृतपापनिपरिषिक्तान्निधौ स्वि
 यं ॥ अज्ञापितं तथा लब्ध्वा वपनादिकमाचरेत् ॥ स्नात्वा प्राच्यां गगोदानं प्रायश्चित्तं निमित्तकं ॥ आदादद्यात्तथा चान्ते प्यु
 दीच्यां गनिमित्तकं ॥ हवनं पंचगव्यस्य तत्तमंत्रपुरःसरं ॥ कृत्या व्याहृतिभिः श्वेतिलज्यं जुहुयादथा ॥ प्रायश्चित्तपंच
 गव्यं प्रणावेनापि वेदतः ॥ परिषदुक्तं यच्चैदं प्रायश्चित्तं समाचरेत् ॥ पुनः परिषदनत्वा समभ्यर्च्य स्वशक्तिः ॥ सर्वग्रा

८६

ह्यविनिमुक्ताः पूतो भवति मानवाः ॥ प्रायश्चित्तं षड्गुणं स्यादुत्तमस्याधिकारिणः ॥ द्विगुणं मध्यमस्याथ त्रिगुणं चाधमस्या
 तु ॥ षट्कर्म निरतो विप्रो उत्तमः परिकीर्तितः ॥ वेदहारः कर्मनिष्ठो मध्यमः परिकीर्तितः ॥ नीचसेवापरो वेदभूयस्या
 दधमो हि सः ॥ एवं ज्ञात्वा ततो विद्वान् प्रायश्चित्तं विनिर्दिशेत् ॥ कर्षमात्रं सुवर्णस्य कृच्छ्र इत्यभिधीयते ॥ तदभावे धर्मधर्वा
 गौर्गुजात्रमेव वा ॥ द्वादशाढकधान्यस्य कृच्छ्र इत्यभिधीयते ॥ कृच्छ्रमेकं नदीस्नानं द्वादशोङ्गिजने जन ॥ गुंजमात्रं सुव
 र्णं वा कृच्छ्रः सर्वत्र चैव हि ॥ तदभावे यथा ताम्रं कर्षमात्रं मथापि वा ॥ षड्गुणं ब्रह्मणस्योक्तं ब्राह्मण्यं चतुर्धकं ॥ जीवेत्स त
 ममेवाह शनं द्विगुणमुच्यते ॥ अस्ति नित्रिगुणं प्रोक्तं पालाशोत्तु चतुर्गुणं ॥ दाने भूस्तवती प्राक्ता यदुत्पन्नं भुवै हि वै ॥
 द्विजः सवत्सरं चैकं यस्त्रीकाला न्वितो भूते ॥ दशहस्ते नदडे न त्रिंशदंडविवर्तनं ॥ निवर्तने श्वतावद्भिः गोचर्म परि
 कीर्तितं ॥ अथ धान्यपरिमाणं ॥ पलद्वयं तु प्रसृतं द्विगुणं कुंडने मतं ॥ चतुर्भिः कुंडनैः प्रसृतं श्वतार आदकः ॥ आढकैश्च
 तुर्भिश्च द्रोणस्तु कथितो बुधैः ॥ कुंभो द्रोणं द्वयं श्वपरवारिद्राणां स्तुषोडशं ॥ अथ सुवर्णपरिमाणं ॥ जालसूर्यमरीची
 स्तु वसेरपारजस्मृतं ॥ तैलोलिहास्तु ततिस्त्रो राजकर्ष पठ्यते ॥ गोरस्तु ते त्रयः षड्के यवो मध्यस्तु ते त्रयः ॥ कलालः प
 चते माषः ते सुवर्णस्तु षोडशं ॥ पलं सुवर्णं श्वतारः पंच वापि प्रकीर्तितः ॥ द्वे कृष्णलेरोप्य माषो माषो षोडशं चैव ते ॥ शत
 मानंतु दशभिः धरणैः पलमेव वा ॥ निष्कः सुवर्णः श्वतारः कार्षिकस्ताम्रकः पणः ॥ अन्य पक्षः ॥ यवस्यात्सर्षपैः षड्वि
 गुंजा च स्यात्त्रिभिर्यवैः ॥ गुंजाभिः पंचभिश्चैकं माषकः परिकीर्तितः ॥ भवेत्षोडशभिर्मौषैः सुवर्णस्ते पुनस्मृतः ॥ पलं सु
 वर्णं श्वतारं पंच वापरिकीर्तितः ॥ मानंतु लोणं प्रसृतं गुंजापंचाथ माषकः ॥ षोडशं स्तु कर्षास्त्रिं पलं कर्षं चतुष्टयं ॥ भवे
 इति श्रीधर्मप्रवृत्तो अहं दिलक्षणात्मातं ॥ ॥ अथ निमेषादिलक्षणा माह ॥ अक्षिपक्षिपरिक्षेपानि मेषः पक्षि कीर्तितः ॥

भवे

दौनिमिषौत्तुर्निमिषौत्तुर्द्वितुलवस्मृतः॥दौलूवौक्षणाइत्युक्तःकाष्ठाप्रोक्ताक्षणादश॥त्रिंशत्काष्ठाःकलाप्रोक्ताकाल
 त्रिंशन्मूर्तकः॥अद्भुतपंचदशाःप्रोक्तामुहूर्ताःपूर्वसूरिभिः॥रात्रावपितथाप्रोक्ताअहोरात्रमितिस्मृतं॥द्विधात्रिधा
 चतुर्धावापंचधादिवसःस्मृतः॥तत्रमध्याह्नतःपूर्वपूर्वहस्तुस्मृतोबुधैः॥द्युमानस्यत्रिभावेनभास्वरोदयतःक्रमात्॥
 पूर्वार्द्धेवमध्याह्नोत्थपराहस्मृतोपरः॥सायाह्नश्चैवप्राक्तःचतुर्धादिवसस्यतु॥मुहूर्तत्रितयंप्रातःस्तावनेवहिसं
 गवः॥मध्याह्नस्त्रिमुहूर्तस्यादपरास्नेहस्तुतादश॥सायाह्नस्त्रिमुहूर्तस्यादित्येवंकथितोबुधैः॥आसायंवर्ततेया
 चसातिथिःसर्वकर्मसु॥उदितोयत्रमार्तउनखंडातिवर्तते॥अरवेडासातिथिर्ग्राह्यास्तानदानत्रतादिषु॥कर्म
 यस्ययःकालःतात्कालव्यापिनीतिथिः॥तस्यकर्मणि कुर्वीतहासद्यधिनकारयेत्॥जन्मात्याभ्यागयानाद्वास्तानत्र
 तमृजासुच॥तिथिस्तात्कालिकीग्राह्यापरणोलेखनेतथा॥त्रतोपवसिनियामेघटिकेकायदाभवेत्॥सातिथिः
 सकलाज्ञेयापित्र्येथवापराहिकी॥खर्वोदपस्तथाहिसास्त्रिविधंतिथिलक्षणं॥खर्वदपोपरोष्ट्रज्योहिसास्यात्पूर्व
 कालिकी॥खर्वनामतिथिःसाम्यदपोष्ट्रिधिंप्रकीर्तिताः॥हिसास्यात्क्षयमित्युक्तंमुनिमिस्तिथिनिर्णयोः॥तिथि
 परस्याघटिकास्तुयस्युन्यनास्तथेवाभ्याधिकाश्चतासां॥अर्धवियोज्यंचतुथाप्रयोज्यंहासचवृद्धोप्रथमेदिनेत
 द्धावायाक्षयेब्राह्म्यासिमसोरस्तथेव॥कस्मिन्धर्मलोकःश्वेयान्विष्णुधर्मेषुयोधिकः॥तत्रतावत्प्रतिपदादय
 स्तिथ्योनिर्णयते॥तत्रस्मृतिः॥युग्माग्निंयुग्मभूतानांषण्मुन्यावसुरंध्याः॥रुद्राद्वादशयुक्ताचतुर्दश्या
 चपौष्णिमा॥प्रतिपद्यप्यमावास्यातिथ्योयुग्ममहाफलं॥व्यस्तमेतन्महादोषप्रवर्तितमहीषिणः॥प्रतिपदा
 तिथिनामादिदेवता॥कालदर्श॥अग्निचाथविधिगोरीगणेशाफलितांगुलं॥सूर्यशंभुनथादुर्गायम

जपेद्यस्तपानात्प्रमुच्यते॥पुनर्निहोमहंतारंगायत्र्यालक्षसप्तति॥गयत्र्याषष्टिभिर्लक्षैपुनर्निगुरुत्तल्पगः॥मंडलं पावमान्यत्रजपे
 नित्यहविष्यभुक्॥मासमेकं तु नक्तांशं शुद्धिर्ब्रह्मवधाद्ये॥इदमिदमिदं स्तुतं मधुच्छिदे दमेव॥सुरापानाद्विमुच्येतमासमेक
 त्रयोजयेत्॥षण्मासंवत्सरेपापिजपतेनियताशनः॥जप्त्वातुपोरिषंस्तुमुच्येतसर्वपातके॥नारायणंजपेद्यस्तुदेका
 दशस्रया॥महापातकयुक्तपिमुच्यतेनात्रसंशयः॥प्राणानामशतंकार्यं सर्वपापमुत्तये॥उपपातकजानातुह्यनादिष्टस्य
 चैवहि॥महाव्याहृतिहोमस्तुतिलैःकार्योद्विजन्मना॥उपपातकशुद्ध्यर्थं सहस्रपरिसंख्यया॥मिश्रायांवादिवावाययदज्ञा
 नकृतंभवेत्॥त्रैलोक्यसंख्याकरणात्तत्समस्तंप्रणश्यति॥वेदाभ्यासरतज्ञांतमहायज्ञकियापरं॥नस्यशतीहपापानिम
 हापातकिंविना॥लोकेविलोक्यपापडितमसाकवलीकृतं॥प्रज्ञाभावधर्मेनश्रुतिस्मृत्यर्थमास्करं॥सन्मार्गच्युत
 रुन्मार्गगामिनंचात्रदर्शिनं॥पूततं पापकूपेषु रासाभ्रांति सभाकुलं॥अतस्तस्योपचारायसारमृद्वत्ययत्नेत॥संचा
 धमेकशास्त्राणांशास्त्रदीपःकृतोमया॥इतिप्रायश्चित्तंप्रकरणे समाप्तं॥अथसप्तगोत्राणि॥पितामातामहश्च
 मातासगिनीत्रयं॥श्वशुरेणचसंबंधोसप्तगोत्राःप्रकीर्तिताः॥अथकोत्तरशतकुलं॥बित्रादीनांचसप्तानांएके
 कस्यचतुर्दश॥मित्रस्वामिगुरुणाचकुलमेकोत्तरशतं॥मधुपर्कविषयं॥द्विशचम्यसमासीनःकर्ताप्राङ्मुखोव
 रं॥प्राङ्मुखस्तुसमासीनःमधुपर्केण पूजयेत्॥मूर्खेयोबाधिरस्तब्धःकुब्जोऽनपुंसकः॥कुष्ठीरोगीहृषस्मारीदृशदोष
 प्रकीर्तिताः॥कुलशीलेष्वपुर्विधावयावित्तंयनातथा॥गुणाःसप्तवरेयस्मिन्तस्मेकन्याप्रदीयते॥अथाष्टलक्षण
 माह॥हिरण्यधान्यमन्नचरानांसामुद्रगासुच॥चतुर्विधानामेतषामष्टसंख्याप्रकीर्तिताः॥सालकृतं तु गोदानं
 तन्मैत्र्येचत्रिनिष्ठं॥हेमकृष्णभवेत्रिंशददृक्चेकउदाहृतः॥द्वादशाढकधान्यस्यरुद्धइत्यभिधीयते॥त्रिंशत्

मीशं हरिं स्मरं॥ शिवा चंद्रमसं चैव यत्र मातृपतिपदिदिषु॥ शुक्ले कृष्णे पिवापक्षो विधिना पूरि पूरयेत्॥ ॥ तत्र तावत्सं
वच्छ प्रतिपादि निर्णीयेत्॥ माशुक्ल प्रतिपद्यैत्रे मासस्य वच्छस्यथा॥ पूर्वविधानु कर्तव्या कर्त्ता व्यापसंयुता॥ नंदासं
वच्छादौ तु दशविधान कारयेत्॥ परविधा प्रकर्त्तव्या हि मुहुर्त्तं भवेयदि॥ मुहुर्त्तं पूरि कर्त्तव्या प्रतिपद्वितीया चिता॥ याशु
क्ल चैत्रे मासस्था वच्छादिरिति स्मृता॥ मुहुर्त्तं द्वितयं मुहुर्त्तं यदि चापरा॥ वर्तते वासरे यस्मिन् प्रातः सोध प्रतिभवेत्॥
अन्याच्चा॥ प्रतिपदि श्रवणं चैत्राशुक्ल पक्षे भवेत्तां कथमपि यदि चापरो दौ तदा भूतिसंस्थात्॥ प्रथम इह मुनीन्द्र कीर्ति
तोगर्ग मुखे गुणा च तिसति डिं भेराज्य भाजेष्ट एवा॥ अथ द्वितीयं॥ पक्षति स्तिल काशोका करवीर व्रतो हिता॥ साहि
तीया तथा भ्रातृ द्वितीया प्रतिपद्युता॥ पूर्व कर सति प्रातः परेद्युस्त्रि मुहुर्त्तं॥ सा द्वितीया परोपोष्या पूर्व विधा तथा न्यथा॥
तृतीया॥ रभारव्य वर्जयित्वा तु तृतीयां द्विज सत्तमः॥ अन्येषु पूर्व कार्येषु गणायुक्ता प्रशस्यते॥ चतुर्थी॥ गणनाथ
व्रते ग्राह्या तृतीया सहिता सदा॥ चतुर्थी त्वन्य देवस्य व्रते ग्राह्या परा चिता॥ संकट चतुर्थी व्रते तृतीया तुता गृह्यते॥ सिद्धं
विनायक व्रते परविधा चतुर्थी गृह्यते॥ अथ पंचमी॥ स्कंदे पंचमी सर्वदा कार्या परा द्वादश नाडिका॥ सानाग चतुर्थी प्रा
का व्रते धन्येषु चारिता॥ कर्त्तव्या श्रावणे शुक्ला त्रिमुहुर्त्तं निपंचमी॥ तन्यू नायदि चेत्पूर्वा पंचमी शुभ दानृपां॥ तत्रैव पू
र्वयेत्सर्पानैक भक्तादिकं च हि॥ अथ षष्ठी॥ नहि षष्ठी नाग विधा कर्त्तव्या तु कदाचन॥ परविधा प्रकर्त्तव्या षष्ठी सर्व
व्रतेषु च॥ अथ सप्तमी॥ सप्तमी पूर्व विधे व्रतेषु संकलेषु च॥ अलाभे पूर्व विधाया परविधा पि गृह्यते॥ अथाष्टमी॥
शुक्ल पक्षे षष्ठी कार्या नवमी सहिता सदा॥ नवमी संयुता याचकत व्यान कदाचन॥ अथ नवमी॥ अष्टम्या संयुता

कौ कार्यो नवमी सर्वदा शुभा ॥ दशमी संयुता वापि कर्तव्या सा च उत्कृष्टा ॥ अथ दशमी दशमी तु प्रकर्तव्या नवम्या सहिता सदा ॥
 उदयव्यापिमी चेत्स्यात्पतञ्जपरहनि ॥ अथैकादशी दशमी वैथरहिता कर्तव्यैकादशी सदा ॥ गृहस्थैर्यतिभिश्चैव पक्षयो
 रुभयोरपि ॥ अथ द्वादशी ॥ पूर्वविधा प्रकर्तव्या द्वादशी सर्वदोषघ्ने ॥ परविधापि वा कार्ये यथायोगो भवेत्तथा ॥ अथ त्रयो
 दशी त्रयोदशी प्रकर्तव्या द्वादशी सहिता लुघैः ॥ भूतविधानकर्तव्या शुक्लरुक्मपराचिता ॥ अथ चतुर्दशी ॥ पौर्णिमा सहि
 ता कार्यो रुक्मपक्षे चतुर्दशी ॥ पूर्वविधानुकर्तव्या परविधा प्रशस्यते ॥ कश्चिद्विशेषः ॥ भविष्ये ॥ माघाश्रावणमासस्य शु
 क्लापि हि चतुर्दशी ॥ पूर्वविधैव कर्तव्या नात्या शुक्ला कदाचन ॥ वर्जयित्वा मुनिश्रेष्ठे सवित्रीव्रतमुत्तमं ॥ पूर्वविधैव सावित्री
 व्रते पंचदशी तिथिः ॥ नाड्योष्टादश भूतास्तु यदि चेत्स्यात्परहनि ॥ तथा च चिन्ता मणे ॥ द्वितीयात्रिमुहूर्ते न नवमी याममा
 व्रता ॥ दशमी घटिका धेनुदूषयन्नुत्तरातिथिः ॥ नागो द्वादश नाड्याभिस्तु शैवतु सप्तमी ॥ भूतोषि दशनाडीभिः दूषयन्नु
 त्तरातिथिः ॥ अभिश्च घटिकाभिर्यो उक्तास्तास्तिथयस्त्विमा ॥ पक्षयो रुभयोश्चैव दूषयन्नुत्तरातिथिः ॥ उक्तास्तु घटिकायत्र
 वर्तते तिथियश्च याः ॥ एतावतिथयः कार्यस्नानदानव्रतादिषु ॥ प्रदोषव्यापिनीत्याद्या तिथिर्नक्तव्रतेषु च ॥ एकादशी विना
 सर्वाः शुक्लरुक्मसमास्मृताः ॥ मुहूर्तनिर्दिष्टानक्तप्रवदन्ति मनीषिणः ॥ नक्षत्रदशानां नक्तमहमन्यगणाधिपा ॥ प्रदोषव्या
 पिनी नस्य हि नानक्तं विधीयते ॥ तिथौ सत्यामथो नक्तं सदैवार्कदिने दिवा ॥ आत्मनो द्विगुणीकृत्या मंदी भवति भास्करे ॥
 तक्तं नक्तं नक्तमित्याहुर्न नक्तं निशि भोजनं ॥ एवं ज्ञात्वा ततो विद्वान्स्थैरितुभुजीक्रियां ॥ कुर्यान्नक्तव्रती नक्तफलं भवति
 निश्चितं ॥ नक्षत्रदशानां नक्तं गृहस्थस्य बुधैः स्पृष्टं ॥ एते दिनाष्टमी मागे तस्य रात्रौ निषेधतः ॥ उदये तत्पूर्वास्तस्य नक्तस्य
 स्मर्येति तिथिः ॥ मध्याह्ने दृश्यते यावत्सकं नक्तत्वं याचिते ॥ ॥ इति श्रीनारायणसद्विरचितायां धर्मप्रवृत्तौ सामान्यति

लव्यापिनीतिश्चाधेकतपोत्तापरान्हांतव्यापिनीत्यर्थः॥अस्यमेवतृतीयायायापरशुरामोपिजाताः॥ परशुरामजयंतीस्
 च्यते॥ ब्रह्मापुराणे॥ वैशारवेमासिष्ठकृत्वायां तृतीयायां जनार्दनः॥ ब्रह्मलोकत्रिपथगोष्ठिद्वयामवतारयेत्॥ यशानु
 त्सादयामासरविमध्यं दिसति॥ प्रोक्तापरशुरामजयंतीति च स्मरिभिः॥ भविष्योत्तरे॥ वैशारवस्य तृतीयायां श्रीसम
 तजगद्गुरुं॥ नारायणं पूजयेत् धूपादीपादिलेपनैः॥ नमस्दीये॥ वैशारवे शुक्लपक्षे तु तृतीयायां रोहिणीयुता॥ दुर्लभा
 बुधवारोणसोमेनाथयुता तथा॥ रोहिणी बुधयुक्तापि पूर्वविधा विवर्जयेत्॥ भक्त्या कृतापि माधाता पुण्यं हति
 पुराकृतं॥ गोरीविनायकोपेतारोहिणी बुधसंयुता॥ विनापि रोहिणीयोगा पुण्यं कोटि प्रदासदा॥ पूर्वविधदिने द
 त्तं यत्किंचिच्छुजने च वै॥ नैवेद्यं कृत्वातिवेकं तः पूजां तद्दिनसंभवं॥ इति परशुरामजयंती॥ अथ नृसिंहज
 जयंतीव्रतं॥ शुक्लपक्षे चतुर्दश्यामासिमाधेव संज्ञके॥ प्रादुर्भूतो नृसिंहोस्य तस्यां तां समुपोषयेत्॥ अनेगेन समा
 युक्तानसोपोष्य चतुर्दशी॥ पूजायुक्ता तु तां कार्या नृसिंहस्य च त्विष्टये॥ यः करोति नरो मोहाकामविधां चतुर्द
 शी॥ धनापत्यैर्वियुज्येति तस्मात्तां परिवर्जयेत्॥ चतुर्दशीनवर्तेतसायंकाले दिनद्वयं॥ परैर्वर्तते वापि कर्तव्य
 सातथैव च॥ स्पृशत्परदिने च स्यात्सायंकाले चतुर्दशी॥ कर्तव्या साम्यं शुभं पूर्वानरसिंहप्रियातिथिः॥ अथ
 नागपंच॥ आवण्यस्य सिते पक्षे पंचम्यां च नराधिपा॥ दारस्थो भयतो लेखा गोमयेन विचक्षणः॥ पूजयेद्दि
 धिवद्दीर्घाधिपूर्वाकुरैः कुशैः॥ गंधपुष्पापहारे श्वब्राह्मणानां च तर्पणैः॥ एवं स्यात् पूजयंती ह नागान् भक्ति
 पुरः सराः॥ न तेषां सर्पतो वीरभयं वतिकुत्रचित्॥ ज्योतिः॥ षष्ठीयुक्ता सदा कार्या पंचमीमाग पूजने॥ चतु

८९

थीसहितासै चैव कुर्यान्नैव कदाचन॥ नमसः पंचमी शुक्ला त्रिमुहूर्तयुता परा॥ एकमल्लव्रते ग्राह्या स्नाने चैवादिश
 जने॥ नमसः पंचमीयत्र संगवत्यनुवर्तते॥ आसायं सातिथिः प्रोक्ता स्नानदानव्रताचने॥ षष्ठीयुतायां पंचम्यां श्रा
 वणस्य सितेयदा॥ पूजयेत्सन्नगान्सवान् मृन्मयान् पयसादिभिः॥ धृताक्तेनैव पयसा स्नापयित्वा महोरगात्॥
 सर्वपापविनिमुक्तं सर्वनिष्पापान्वाप्नुयात्॥ स्नात्वा नद्या तु पूर्वाह्नि पंचम्यां नमसः सिते॥ वाग्यतः पूजयेत्सर्पान्
 न च तस्य भयं भवेत्॥ क्वचिद्देशे शुक्लचतुर्थ्यामपि नागात् पूजयति॥ सा पंचमीयुते वकार्य॥ उर्जं शुक्ल
 चतुर्थरिया सेवोपोष्या तरेदिने॥ फणिनः पूजयेत्प्रसीदति फणीश्वराः॥ चतुर्थीसहिता कार्या पंचमीकार्तिके
 सिते॥ मध्याह्ने पूजयेत्सर्पान् गंधपुष्पाक्षतादिभिः॥ युगं मध्यं दिनं यत्र तत्रोपोष्य फणीश्वरान्॥ क्षीरिणायाथ पंच
 म्यां पारयेत्सर्पान् नरः॥ एतत्कार्तिकशुक्लचतुर्थीनागपूजनं विषयं॥ अथ जन्माष्टमी॥ अष्टम्यां श्रव
 णमासि कृष्णपक्षे नराधिपा॥ अर्धरात्रे जगन्नाथो देवक्यामवतारयेत्॥ जन्माष्टमीजयंती च सैव प्रोक्ता महर्षि
 भिः॥ उपोष्या भक्तियुक्ते श्वनरः पक्षाण कल्मषैः॥ अन्यच्च॥ श्रावणस्य तु मासस्य कृष्णपक्षे नराधिपा॥ रोहिणी
 यदिलभ्यते जयंती नाम सातिथिः॥ अर्धरात्रे तु रोहिण्यां यदा कृष्णपक्षे भवेत्॥ तस्यामस्य च शौरिच हतिपाप
 पराकृतं॥ येः कृष्णनाश्रावणे मासि ह्यष्टमी रोहिणीयुता॥ किंपुन बुधवारोणसोमेनापि विवर्जितः॥ तथाच॥
 अयंती बुधवारोणसोमेवारोणवापुनः॥ लभ्यते देवयोगेन तामुपोष्य महाफलं॥ अष्टम्यारोहिणीयोगो मध्य
 रात्रादिनद्वयं॥ तदोत्तरैव कर्तव्या नैव पूर्वा कदाचन॥ स्कादे॥ उदये चाष्टमी किंचिन्नवमी सकलायदि॥ भ

वेनुबधसंयुक्ताप्रजापत्यर्क्षसंयुता॥ अपि वर्ष इति न पिलभ्यतेवानवाविभो॥ स्नानार्चन उपदानं सर्वतत्राक्षयं भवेत्॥
 मध्यरात्रे तु योगोयं यदा चेन्न भवेद्यदि॥ जन्माष्टम्ये वविद्विः समुपोष्या सदा बुधैः॥ अर्धरात्रं भवेद्वावत्समारभ्यो
 दयं रे॥ अष्टमी यदि वर्तते सैवोपोष्या सदा बुधैः॥ दिनद्वयं धरात्रे तु वर्तते यदि चाष्टमी॥ परविधे वकर्तव्या पूर्वविधाप
 रित्यजेत्॥ अष्टमी मध्यरात्रे तु यदि न स्यादि न द्वयोः॥ द्विपूर्वविधापरित्यज्य परविधा प्रशस्यते॥ अथ पाराणां॥
 जन्माष्टमी रोहिणी च शिवरात्रिस्तथैव च॥ पूर्वविधे वकर्तव्या तिथिभाते च पारिणां॥ अयं ती शिवरात्रिश्च कार्ये भद्रा
 जया चिता॥ कृत्वा पात्रासतिथ्यां ते तदा कुर्यात्पारणं॥ तिथ्यर्क्षयो र्यदा छेदो न क्षत्रांतमथापि च॥ अर्धरात्रे थ
 वा कुर्यात्पारणात्वं परे हनि॥ श्रोत कर्म विहीनांश्च कुर्यात्स्ते पारणां निशि॥ निषिद्धं स्याद्ये ते रात्रौ परनः परणं भ
 वेत्॥ एतत्संन्यासविषये॥ दिवे वपारणं कुर्यात्गुह्यं पतयोपि च॥ मोहा कुर्वति ये रात्रौ न लभेयुः फलं च ते॥ पार
 णं तिथिभाते च कुर्यादेकस्य वा कुर्यात्॥ अथोपधा पारणायां त्रते भगवन्वा मुयात्॥ याः सश्चित्तिथयः प्राक्ता पुष्य
 नक्षत्रयोगतः॥ कृत्वा ते पारणं कृत्वा विनाश्रवणं रोहिणी॥ तिथ्यं ते चैव भाते च पारणं यत्र चादितं॥ तिथ्यक्षरा
 त्रपर्यंतं स्यात्तां चेत्पारणं दिवं॥ यामत्रयोर्ध्वगामिन्यां प्रातरे वहि पारणं॥ तिथिर्यामत्रयादवकिं तिथिभाते च पार
 णं॥ अथ गणेशचतुर्थी॥ भविष्योत्तरे॥ मासि सादपदे शुक्ले चतुर्थ्या मर्चयेन्नृप॥ मृन्मेयेन गणेशस्य रु
 पं कृत्वा विधानतः॥ नित्यं कर्म समाप्यादौ कल्पोक्तविधिना रततः॥ गंधपुष्पाक्षते चैव मध्याह्ने देवमर्चयेत्॥ तथा
 च तत्कल्पे॥ एकविंश पत्रं॥ चामीभृंगकविल्वद्वर्बदरी धृतरि कंसारसापामार्गं बृहती शमी चकरवीरश्मोतक

स्थि निर्णयः॥ मासयुक्ततिथयो विशेषेण निर्णयंते॥ पूर्वमेव संवत्सरप्रतिपत्तिर्णिता॥ अथ गौरी तृतीया संकेदः॥ चै
 त्रशुक्ल तृतीयायां गौरी तावत्प्रयत्नयेत्॥ यावन्मासो भवेन्नित्यं नारीपतिव्रते सदा॥ ज्योतिःसारे॥ चतुर्थी सहिता या तु सा तृतीया
 फलप्रदा॥ अव्यधैव करी स्त्रीणां पुत्रपौत्रप्रदायिनी॥ माघवियो॥ रभा तृतीया शर्वस्या दुत्तरास्या दत्तां चरेत्॥ शुधाधिकायाम
 प्येव गणयुक्तप्रशस्यते॥ अथ रामनवमी॥ चैत्रशुक्ल नवम्यां तु रामस्य जननं भवेत्॥ ततो मध्याह्ने लायां संजातहि
 जगद्धारिः॥ ज्योतिः॥ नवमी चाष्टमी विधात्याज्या रामपरायणे॥ उपोषणं तु नवम्यां तु दशम्यामेव पारणं॥ श्रीरामजन्मन
 वमी संपूर्णं फलदा सदा॥ खंडाचेत्परविधे वकर्तव्या नुविशेषतः॥ द्वयोर्मध्याह्ने युक्ता चेन्नोपोष्यात्सर्वसंयुता॥ परविधे
 वकर्तव्या मध्याह्ना व्यापिनी सदा॥ अक्षतृतीय॥ सात्रेता युगादि॥ तथा च ह्येमादौ॥ उज्जैराधे सिते माघभाद्रे कृष्ण
 कृतादयः॥ नवमी तृतीया दशमी त्रयोदशी धनुः क्रमात्॥ राघो वैरवः॥ स्मृत्यर्थे सारे॥ द्वे च शुक्ले द्वे च कृष्णे युगादिवयो
 विभुः॥ शुक्ले पूर्वाह्निकीयाद्या कृष्णे चैव पराह्निकी॥ शुक्ले पूर्वाह्निकीयाद्येति मध्याह्नात्पूर्वाह्णं शुक्ल युगादि आधमार
 भेत्॥ कृष्णे तु मध्याह्नादुपरि उपराह्णे चैत्यर्थः॥ आरभेत्कूपते आधसर्वत्र पितृकर्मणि॥ आदौ शुक्ले द्वयोर्चांते युगाद्यौ
 रभिसिते तथा॥ ज्योतिः॥ वैशाखस्य तृतीयायां पूर्वविधौ करोति वै॥ हयं देवानगृह्णति कव्यं च पितरस्तथा॥ पूर्वविधा
 दिवदत्तं पितृणां नोपतिष्ठति॥ यथा काले तु यदत्तं पितृणां मुपतिष्ठति॥ यथा काले इत्यपरान्हकालः॥ तृतीयाह्ने द्वे शुक्लौ म
 ध्याह्ने व्याप्यमाधवे॥ प्रथमे वतदा कार्या निष्फला तु परास्मृताः॥ मन्वादौ च युगादौ च दृष्टकास्तु तथैव च॥ आधे शुद्ध
 वक्तुर्या तिथ्यादेष्वेवमेव हि॥ व्यतीपाते च वैद्यत्या युगमन्वतरादिषु॥ तत्काल व्यापिनी कुर्यात्पूर्वावाप्यथवा परा॥ तत्का

तुल्याचेत्यतिपचित्रावैधतिश्चापिवायदि॥ कलशस्थापनं कुर्यात्तद्विहत्वाचित्रांतवैधति॥ खेरस्तम्भादर्वाक विधिरेषसमाहितः॥
नोचेदिवैवकुर्वीत कलशस्थापनं बुधः॥ प्रतिपत्स्वल्पमल्पपि यदि न स्यात्परेहनि॥ अमायुक्ता तदा कार्यं त्यक्त्वा षोडशना
डिका॥ घटिका षोडशत्याज्या आद्याः प्रतिपदस्तुयाः॥ कलशस्थापनं कार्यं मभिष्टं जायते ध्रुवं॥ पूर्वमुविद्यमानं तु न वरा
त्रस्य पूजनं॥ न दद्यामेव कर्तव्यं देवसंस्थापनं बुधः॥ पारंपर्यगतं वंशदेव्याः शरदिपूजने॥ प्रतिपद्येव कर्तव्यं नवान्यत्र
कदाचनं॥ नास्ति पूजा कुल्यस्य शक्तेः शरदियस्य चित्॥ कर्तुं नौतानि का पूजां मुद्यते भक्तिमान्मरुः॥ चित्रावैधु
नियुक्तां चेदर्शयुक्तामपि त्यजेत्॥ सुदिने पूजनं देव्याः कुर्यान्मृतनपूजकाः॥ कार्यासमाप्तिरष्टम्यां प्रतिपदधर्तव्या
दि॥ क्षीयते मायुतायां चै न वरात्रं भवेत्तदा॥ ॥ इति प्रतिपन्निर्णयः॥ प्रारब्धे स्तूतकं चेत्कथं भवेत्॥ विश्वरूपे॥ अग्नि
नस्यसितेपक्षे प्रारब्धे न वरात्रके॥ यदि स्यात्स्तूतकं तत्र क्रिया कार्या कथं बुधैः॥ स्तूतकं वर्तमानं चेत्तत्रोत्पन्नं यदा भवेत्॥
देवीपूजाप्रकर्तव्यामंत्रैर्यत्र विधानतः॥ स्तूतके पूजने प्रोक्तं दानं चैव विशेषतः॥ देवीमुद्दिश्य कर्तव्यं तत्र दोषो न विद्यते॥
प्रारंभात्प्राक् समारब्धं यदि चेत्स्तूतकं भवेत्॥ न त्यजेत् पूजनं देव्याः॥ कारयेदग्निहोत्रवत्॥ ॥ अथ न वरात्रविधि
रभीधीयते॥ ॥ दुर्गाएवे॥ प्रातरभ्यंजनं दद्यात्कृत्वा पुण्याहवाचनं॥ ऋत्विजो वदं संपन्नान्॥ कृत्वा देवीप्रपूज
येत्॥ ऋत्विग्न्यस्ते ततो दद्यादित्युक्ता क्षतं फलं॥ मया कर्मण्यपक्रांते ऋत्विकं भवमेकृतौ॥ स्तोत्रं देव्यास्तथास्तू
तंदुर्गायै मंत्रमेव च॥ स्तूतं चाथ प्रियो मंत्रं मृत्युं जयारब्धमेव च॥ आदित्यादिग्रहाणां च गणेशस्तत्रपालयोः॥ ज
पेनमंत्रान्यया शक्त्या कारयेदथ वा द्विजैः॥ कर्तव्यः कारयितव्यो जपेनमंत्रादिकाश्च वै॥ स्वेनैव ब्राह्मणेनैव पितृकै
कः कोटिरुच्यते॥ त्रिकाले पूजयेद्देवीं जपस्तोत्रपरायणः॥ कुमारीश्च तथा विप्रान् भोजयेत्प्रतिवासरं॥ एकैकं

पूजयेत्कन्यामेकवृद्ध्या तथैव च ॥ द्विगुणां त्रिगुणां च पिनवकं च वा ॥ एकवर्षे तु या कन्या पूजार्थं तां परित्यजेत् ॥ गंधपुष्पफला
 दीनां प्रीतिस्तस्या न विद्यते ॥ द्विवर्षं कन्यामारभ्य दशवर्षावधिक्रमात् ॥ पूजत्सर्वकार्येषु यथाविद्वत्तमार्गतः ॥ अवाहनस
 नेपाद्ये वरचू गंधाक्षतादिभिः ॥ धूपदीपफलैश्चैव पैतांबूलैः प्रतिवासरं ॥ यावन्नुदासमारभ्य नवमी महती भवेत् ॥ ता
 वदेव हि कर्तव्या जयपूर्यादिकाः क्रियाः ॥ इति नवरात्रविधिः ॥ अथ नवमिविधिः सूर्यनिबन्धे ॥ अश्वयुक् शुक्ल
 नवमी शुक्लपक्षे मूलसंयुता ॥ सामहानवमी तस्यां जगन्मातरं मर्चयेत् ॥ तथा च स्मृतिचंद्रिकायां ॥ शुक्लाष्टम्यां चिनेम
 सियामूलहर्षणसंयुता ॥ सामहानवमी प्रोक्ता सापि चात्यंतदुर्लभा ॥ नवम्यां वर्तते ग्राह्या पूर्वतः परतोऽपि वा ॥ तथा प्र
 तिपदादिस्थाने नवदुर्गाचिनं विधिः ॥ विधिना नवदुर्गाश्च क्रमात् प्रतिपदादिषु ॥ तितिष्ठा वर्तनाद्यस्तु नवम्यां ते सुप्र
 जयेत् ॥ तिथिप्रयुक्ता पूजाया तिथिर्वा वर्तते न हि ॥ साचि पूर्वा तिथिप्रोक्ता समता पूर्ववा सरे ॥ आवर्तनद्वये तत्र
 तिथिरका भवेद्वादि ॥ सा तिथिः परतो ग्राह्या पूर्वहव्यस्तु चानवा ॥ नवम्यां च जपं होमं सामं च विधित्व लिं ॥ अन्यथा
 कुरुते यस्तु पुत्रदार्धनक्षयं ॥ सूर्योदये परे रिक्ता पूर्णा स्यादपरायदि ॥ बलिदानं प्रकर्तव्यं तत्र दशः शुभावहः ॥
 अष्टम्यामुदिते सूर्ये दिनां ते नवमी भवेत् ॥ प्रभाते बलिदानं च किंचिन्मात्रा पिलभ्यते ॥ ॥ दुर्गाणवे ॥ आशि
 ने स्यसिते पक्षे नवमी याष्टमी युता ॥ सा ग्राह्या पूजने देव्या होमे ग्राह्या पराविता ॥ नवम्यां पूर्वविध्यां होमं यः कु
 रते यदि ॥ वित्तपुत्रकलत्रादिनाशाय च कुलं यतः ॥ सूर्योदये यदा न स्या नवमी चापरे हनि ॥ तदाष्टम्या युता का
 र्या नवमी भरतर्षभा ॥ संगवे यदि वर्तते नवमी चापरे हनि ॥ होमं तत्रैव कुर्वीत बलिदानादिनादिकं च यत् ॥ तथा
 चार्णवे ॥ मुहूर्तोदनुवर्तते नवमी यदि चेत्परे ॥ प्रारभ्या पररात्रे तु होमं तत्रैव समापयेत् ॥ कुंकुमारक्तमन्त्रे न बलि

दद्याद्विधानतः॥ पूर्वतोद्दिशुर्बुधस्ततन्मंत्रेण वैक्रमात्॥ ब्रह्मणान्द्रजयेद्भक्त्या वस्त्रालंकारभूषणैः॥ ऋत्विग्भ्यो
दक्षिणादद्यात्त्रेयसंपादयेत्ततः॥ संपूज्य देवतां सम्यक् कुमारीं च सुवासिनीं॥ पूज्ययेद्गन्धपुष्पैश्च वस्त्रालंकारकंचुकेः॥
त्रेयःफलं समासाद्य देव्या पुरतः स्थितः॥ कुतं दत्तं च यद्देव्यै तत्सर्वविधिं वेशयेत्॥ यजमानसपत्नीकं स्तुतत्वा तत्समावि
तं॥ कलशस्थो दके नैवमाजयेच्चैतपल्लवैः॥ ब्राह्मणा अभिषिच्युः र्वेदमंत्रैर्यथाविधि॥ कुमारीं ब्राह्मणं चैव भोज
येत्सुवासिनीः॥ दीवां धः कृपणां दीश्च भुंजीयात्सहबुधुभिः॥ इत्ययः कुरुते मर्त्यः पूजने प्रतिवृत्तः॥ ययं कामय
ते कामदेवी तस्मै प्रयच्छति॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पूजनीयामनीषिभिः॥ इति नवरात्रप्रकरणं समाप्तं॥ अथ विज
यदशमी॥ आश्विने दशमी शुक्लपक्षे नवमि विजयं॥ विजया दशमी प्रोक्ता सा चैवात्यंतदुर्लभा॥ ज्योतिः॥
आश्विनस्य सिते पक्षे दशम्यां तारकोदये॥ सकलो विजये ज्ञेयः॥ सर्वकामार्थसिद्धये॥ इषः तसंध्यापंति क्रान्तः कश्चिदु
द्भिन्नतारकः॥ विजयो नाम कालो यस्य सर्वकार्यार्थसाधवः॥ आश्विनस्य सिते पक्षे सर्वरात्रिषु जायते॥ सायंकालं शु
भायात्रादिवा वा विजयाक्षणे॥ एकादशो विजये मुदुर्तः॥ तथा च स्मृत्यर्थे सारं॥ दशम्यां तु नरैः सम्यक् पूजनीया
पराजिता॥ ऐशानं शिरशाम्नाश्रित्य त्वपराहे प्रयत्नतः॥ सायंकाले यदानस्या दशमी चापरे हनि॥ नवमी संयु
ता कार्यसर्वदा जयं कर्हिभिः॥ नवमी शेषसंयुक्ता द्वादश्यां विजयोत्सवः॥ कुरु राम त्वमित्युक्त्वा वसिष्ठे नमः हात्म
ना॥ नवमी मुक्तायां दशम्यां प्रस्थानमवकाशं॥ ज्योतिः॥ या पूर्णी नवमी युक्ता तस्या पूजा यथारचिता॥ क्षेमार्थं
विजयार्थं च प्रयाणं विधिना नरैः॥ आश्विने शुक्लपक्षे तु दशम्यां पूजयेन्नरः॥ एकादश्यां न कुर्वीत पूजने चापराधि

तं॥ स्कंदे॥ दशमीयः समुच्छंघ्यप्रस्थानं कुरुते नृप॥ तस्य संवत्सरं राज्यं न क्वापि विजयी भवेत्॥ दशमीभ्यर्चने त्वेश
 यात्रानिर्विघ्नसिधये॥ वास्तुलादिहित्वा यदि शुक्लप्रस्थानमारभेत्॥ प्रस्थानविषये एवोक्त उत्सवादि कं परि विधाय
 नेव कार्यं॥ ॥ तदुक्तं पुराणं समुच्चये॥ इधस्य दशमी कृत्वा पूर्वविधां परित्यजेत्॥ श्रावणेनापि संयुक्ता राज्ञाय
 दामिषे चने॥ ॥ तथा वस्कंदे॥ एकादस्यां युतायां च दशस्यामुत्सवादिकं॥ शुक्लायामश्विने मासिकुरु स्वभर
 तर्षन॥ सूर्ये हिये यदाराज नृद इत्येते दशमी तिथिः॥ आश्विने शुक्लपक्षे तु सामवेज्जयदानृणां॥ निषिधेपि च कर्त
 व्यं तैलाभ्यंगनमादरात्॥ अश्वनामपि कर्तव्यं तैलस्नानं नदीजले॥ इति विजयदशमी निर्णयः॥ ॥ अथ दीपा
 वली कथ्यते॥ भविष्योत्तरपुराणे॥ आश्विनस्य सिते पक्षे चतुर्दश्यां विधूदये॥ स्नातव्यं तिलतैलेन नरैर्नरक
 भीरुभिः॥ विधूदये यदानस्यात् एषा कृष्णचतुर्दशी॥ जया चितायारिकायां न स्नायाद्विधूदये॥ त्रयोदशी युताया
 च चतुर्दस्यां तु वेपरे॥ विधूदये नरः स्नायान्नरकं नैव पश्यति॥ विधूदये त्रयोदश्यां भवेद्यदि चतुर्दशी॥ नार
 की तिस्रः प्राक्तायाश्चिनस्यापरेषु धैः॥ श्रुतव्यं तिलतैलेन नरक्या चररात्तमे॥ मुमुक्षुभिः सकामैश्च सर्वैरपि म
 हामुने॥ इदुक्ष्येपि संप्राप्तो वारेणातद्दिनस्ये॥ तत्राभ्यंगमदोषाय प्रातः पापाय नृत्तये॥ अपामार्गं भ्रामयित्वा य
 कुर्याद्यमतर्पणं॥ नरकाय प्रदातव्यं दीपः संपूज्य देवताः॥ उपासितं चतुर्दश्यां मुदुक्ष्य तिथावपि॥ कुजादो
 स्वातिसंयुक्ते तदा दीपावली भवेत्॥ तैल-लक्ष्मीर्जले गंगादीपावल्यां तथा भवेत्॥ अलक्ष्मीपरिहारार्थं म
 भ्यंगस्नानमाचरे॥ अपामार्गाश्विने मासि पितृकर्मविधाय च॥ दीपदानं ततः कुर्यात्प्रदोषे च तथाल्मुके॥ नी
 रोजनद्वितीयो हि प्रातः काले विधीयते॥ तत्रैव विधिना कार्यं सुरभीणां च पूजनं॥ प्रतिपत्परविधाया त्यासाह

पूजने गवां॥ नीराजने सर्वेभ्यंगो दर्शविधांपरित्यजेत्॥ दर्शविधा गृहीतव्या प्रतिपत् पूजने गवां॥ परविधा प्रस्तास्याद
भ्यंगादिमहोत्सवे॥ नंदायामुदयेभ्यंगे कृतवानीराजनंततः॥ सायंकालेपि कर्तव्यास्त्रिभिर्मंगलमालिका॥ मुहूर्तवर्तते
दर्शमंगल्यंतदिने भवेत्॥ वितापत्यं कलत्रादितत्सर्वं न श्यतिष्ठत्॥ अथ चेत्प्रतिपत्स्वल्पा भवेद्यदि परे हनि॥ द्विती
यायां तदाकार्या सायंमंगलमालिका॥ मुहूर्तमपि वर्तते प्रतिपत्कार्तिके सित्ता॥ उत्सवादि कृत्येषु कर्तव्या शुभका
क्षिभिः॥ प्रतिपत्स्वल्पमल्पादियदि न स्यात्परे हनि॥ पूर्वविधा तदाकार्या सिते पक्षे च कार्त्तिके॥ परदिने भवत्स्वातीत
स्मिन्नेव दिने तु चै॥ स्वाती प्रयुक्ता मभ्यंगं कर्तव्यं शुभकाक्षिभिः॥ स्वात्यादौ मंगलस्नानं सर्वदामंगलप्रदं॥ मध्ये तु मध्य
फलदमंते स्यादशुभंतदा॥ अभ्यंगेन कुर्वीत यदि स्वाती निमित्तकं॥ नमो गल्यं भवेत्तेषां यावस्या दृष्टरध्रुवं॥ दीपावली
तिसंज्ञास्य भूतादि त्रिदिनं क्रमात्॥ द्विजातिभ्यो भवेद्दत्तं सर्वतत्राक्षमभवेत्॥ तथा च भारते॥ यो यादत्तेन भावेन तिष्ठत्य
स्या युधिष्ठिर॥ हर्षदेन्यादिरूपे पातद्वहर्षप्रयाति हि॥ ॥ इति दीपावली निर्णयः॥ अथ दीपावली स्कंदषष्ठी॥ उ
पोष्यं पंचमी शुक्लमार्गशीर्षे नराधिपा॥ पूजयंती हयैष पृथ्याशिवलोकं व्रजंति ते॥ स्कंदोपवासे स्वीकार्या पंचमी परसं
युता॥ चतुर्थी संयुतायान् कर्तव्या कदाचन॥ मार्गशीर्षे सिते पक्षे कर्तव्या स्कंदपूजने॥ त्रिमुहूर्ता तु याषष्ठी परासे
वान्यथापुरा॥ स्कंदषष्ठी तु कर्तव्या पंचम्या सहिता बुधैः॥ उपवासे वदा प्रोक्ता परास्कंदस्य पूजने॥ सप्तम्या सहिताया
च षष्ठ्या स्कंदप्रपूजयेत्॥ पारणांतत्र कर्तव्यं ब्राह्मणैः सह बंधुभिः॥ तथा च स्कंदे॥ मार्गशीर्षे तु या शुक्ला षष्ठे कंश
ततारका॥ च पारव्या स्कंदषष्ठी स्यादुपैत्तरा पापनाशनी॥ आपठे शुक्लषष्ठ्या स्कंदं केचित् पूजयंति॥ ॥ अथ रथसप्तमी॥

माघमाससितेपक्षेसप्तमीस्य इयस्यतु ॥ तत्रस्नानं च दानं च ॥ तत्सर्वमक्षयं भवेत् ॥ सप्तमीमाघमास्यशुक्लायाचाष्टमी
 युता ॥ मुहूर्तमपि कर्तव्यास्नानदानजपादिषु ॥ माघस्यशुक्लपक्षेतुसप्तमीयात्रिलोचना ॥ अजयंती नाम सा प्रोक्ता सर्व
 पापहरा ॥ तिथिः ॥ सूर्यचंद्रिकायां ॥ सूर्यग्रहणतुल्यां तु शुक्ला माघस्यसप्तमी ॥ अरुणादय वेलायां तत्रस्नानम
 हाफलं ॥ तथा च स्कंदे ॥ रविवारेण युक्तायां सप्तम्या मरुणोदये ॥ पुनश्च सिते माघे भास्करयस्तु पूजयेत् ॥ नरोगान
 भयं तस्य नापमृत्युं न वापदः ॥ सर्वानुकामानवाप्नोति सूर्यलोकं स गच्छति ॥ ॥ इति रथसप्तमी ॥ ॥ अथ शिवरात्रिः ॥
 पुराणे ॥ कृष्णपक्षे परवेद्यां तु माघमासि चतुर्दशी ॥ शिवरात्रिरिति प्रोक्ता महापापविनाशिनी ॥ यद्यर्धरात्रिपर्यंतं भवेद्धि
 वचतुर्दशी ॥ सूर्योदयं सभारभ्यसेवोपोष्य सदबुधैः ॥ अर्धरात्रे यदानस्यान्माघेशि च चतुर्दशी ॥ त्रयोदस्यायुताकाया
 नैरे शिवपरायणैः ॥ तथा च स्कंदे ॥ भवेच्च त्रयोदस्याभूतव्याप्तमहानिशी ॥ शिवरात्रि वृत्तं तत्र कुर्याज्जागरणं नि
 शि ॥ दिनद्वये पृथ्वरात्रे वर्तते या चतुर्दशी ॥ परे वसा प्रकर्तव्या न वै शर्वा कदाचन ॥ दिनद्वये यदानस्यान्माध्यरात्रे चतु
 र्दशी ॥ तथा पूर्वापरित्याज्या कर्तव्या सानरैः परा ॥ इति महाशिवरात्रिः ॥ प्रतिमासेपि कर्तव्या कृष्णपक्षे चतुर्दशी ॥
 प्रदोषव्यापिनी चैव पूर्वावायदि वा परा ॥ शिवपुराणे ॥ प्रदोषव्यापिनी ग्राह्या शिवरात्रि शिवप्रिये ॥ रात्रौ जागरणं य
 स्मा तस्मात्तां समुपोषयेत् ॥ त्रयोदश्या स्तगे सूर्ये च तस्त्रे वनडिका ॥ भूतविधा तु या तत्रा शिवरात्रि वृत्तं चरेत् ॥ प्रदो
 षव्यापिनी ग्राह्या सा कार्या च चतुर्दशी ॥ शिवरात्रि वृत्तं शर्वा कर्तव्या सान्यथा परा ॥ दिनद्वये यदा मास शिवरात्रि
 चतुर्दशी ॥ प्रदोषयदि वर्तते कर्तव्या सा परस्यतु ॥ प्रदोषलक्षणमहाज्योतिः ॥ प्रदोषे यदि वर्तते ॥ त्रिमूर्तेः प्रदो
 षस्याद्वा वस्तुगतससिः ॥ महानिशानिशीथश्च मध्यस्थं घटिकादयं ॥ इति मासशिवरात्रिः ॥ ॥ अथ होलिका

भविष्योत्तरपुराणे ॥ तपस्यपौर्णमास्यंतुरजन्यां होलिकोत्सवः ॥ कर्तव्यो न दिवा विष्णोः रिक्तायां प्रतिपद्यदि ॥ नारदः
 प्रतिपद्गतं दासुयार्चिता होलिकादिवा ॥ संवत्सरे च तद्वाष्टुपुरं हति च साद्रुत ॥ कालविवेके ॥ प्रहरद्वयात्तु परतः फाल्गु
 लिमास्यदि ॥ रात्रौ भद्रां परित्यज्य होलिकां दीपयंततः ॥ यामत्रयोर्ध्वयुक्ता चे फाल्गुनीया भवेतिथिः ॥ भद्रां मुखं परित्य
 ज्य कार्य होलिमनीषिभिः ॥ विशेषस्तु भविष्योत्तरे ॥ साध्यामत्रयं वास्या द्वितीयादि वसेयदा ॥ प्रतिपद्द्वर्धमाना हतदा
 सा होलिका स्मृता ॥ इति होलिकानिर्णयः ॥ अथ स्थालीपाकः ॥ कारिका ॥ ग्रहपूर्वशहो माद्यापौर्णमास्यां गमिष्य
 ति ॥ तस्यांतं प्रारभतेति वृत्तिकारेण भाषितं ॥ सद्यस्काले भवेद्यद्वापौर्णमासस्तु पावणः ॥ स्थालीपाकस्तु कर्तव्यास्त
 त्रैवश्रुतिचोदनात् ॥ सद्यस्काललक्षणो स्मृतिराह ॥ संधिश्चेत्संगवा द्वर्ध्वप्राक् ॥ चेदावर्तना द्वेः ॥ सापौर्णविज्ञेया सद्य
 स्काले भवेतिथिः ॥ दधो चेत्सये च कथंतिथेः परस्मात् घटिकास्तु या सुन्ये न्मस्तथैवाभ्यधिकाश्च तासां ॥ अर्धवियोज्य
 च तथा प्रयेज्य हसो च दधौ प्रथमे दिने ततः ॥ पर्वणो यश्चतुर्थीशः ॥ आद्या प्रतिपदस्त्रयः ॥ यागकालः सविज्ञेयो प्रातराहूय
 वारात्रो यदि पर्वसमाप्यते ॥ उपोष्य तस्मिन् हनिश्चोभूते याग इष्यते ॥ त्रिमुहूर्ता द्वितीया चे प्रतिपद्या परान्हिकी ॥ अन्वा
 धाने चतुर्दश्यां परतः सोमदशनात् ॥ पूर्वाह्ने वाथ मध्याह्ने यदि पर्वसमाप्यते ॥ उपोष्य तैतत्र पूर्वघ्नः तद्दह्याग इष्यते ॥
 उपोष्येति अन्वाधानं कर्तव्यमित्यर्थः ॥ माधवीये ॥ षोडशो हन्यभिष्टुमध्यापंचदशहनि ॥ चतुर्दशजं घन्यष्टिः पा
 पासप्तदशहनि ॥ इति स्थालीपाकः ॥ अथ अमावास्यानिर्णयते ॥ तत्र दंस्त्रं ॥ अमावास्या पराह्णे पिंडपितृयज्ञोदक्षि
 णाग्रे रेकोल्लुकमिति ॥ पूर्वाह्णे देवानां मध्यं दिनो मनुष्याणां अपराह्णे पितॄणां मित्या हिताग्रे विधयत्रय एव भाग
 मुक्ते ॥ तथा च स्मृतिः ॥ दशो प्राक्तास्त्रयो भागा आहिता मित्सु सर्वदा ॥ पिंडान्वाहार्यं कंकुयादित्येवं मुनिरब्रवीत् ॥

तथाच कालनिर्णये ॥ दर्श आश्वे विधि त्रिधा शकदिनां त्यांशो पराह्ने चरन् नित्यं यद्यनयोदरेष विहितः सर्वा परान्ह स्थि-
 तः ॥ दर्शयिद्यहो परान्ह लवधु कुचे त्स्या रतदाधः सये वृधो तु मथ मेहि वद्व च गणे ग्राह्याः पराधर्युभिः ॥ वृधो गैः सुयथे
 मेन दुदित साग्रे निरग्ने द्विज स्त्रीश्च द्वा कुत पस्थिते वित न युर्दर्श स्मृतं पर्वणं ॥ द्वे धे ल्यं कुत पं सम ग्रम पिचा योन्यत्य
 सावर्ण्य तो दर्शश्च तद्वि न द्वये पि कुत य नान्य त्यसा वा दिने ॥ अना हता ग्यादीनां पंच धा विभागो वक्ष्यते ॥ तत्र स्मृतिः ॥
 प्रत्य द्वितया दर्श पंच धा दिवसः स्मृतः ॥ द्विजानां मेव सर्वेषां मिति प्राहु मनीषिणः ॥ काल दर्श ॥ दर्शयित्र परान्ह स्पृशति
 सदिवः आध कालो द्वयोश्च घत्रान ल्यो यदि भवति समः क्षीयमाणे तु पूर्वः ॥ वृधो साम्योप्यन ग्रे युवति वृषलयोश्च श्वर
 वाहिताग्नेः पूर्वो न का परान्ह स्पृशति कुत प सं स्पृशति यं विधीः स्यात् ॥ हारितः ॥ अपरान्ह पितृणां तु या परान्हानु
 गामिनी ॥ साग्राह्या पितृ कृत्ये तु न पूर्वान्हानु यायिनी ॥ भूत विधा ममा वास्या मो हा दज्ञा पितो पिवा ॥ आध कर्मण्ये
 कुर्युः स्तेषां मायुः प्रहीयते ॥ प्रतिपद्य प्यमा वास्यां ना परान्ह गतानु वेद ॥ भूत विधे व साग्राह्या पित्र्य कर्मणि सर्वदा ॥ भूत
 विधा प्यमा वास्या प्रतिपन्मि श्रिता पिवा ॥ पित्र्ये कर्मणि विद्वद्भि ग्राह्या सैव पराह्णिका ॥ इत्यमा वास्य निर्णयः ॥ अथ
 प्रत्य द्विक आहु निर्णयते ॥ स्मृतिराह ॥ खेरुदयमारभ्य सायं सा स्पृशति तिथिः ॥ सैव प्रत्य द्विके ग्राह्या पूर्वस्या
 द्यवायदि ॥ तिथयोदयमारभ्य सायान्ह यदि चेत्स्पृशत् ॥ प्रत्य द्वे मासिके चैव ग्राह्येति मुनि रब्रवीत् ॥ तथाच
 हेमाद्रौ ॥ सायं तन्य परत्र चेन्मृत तिथिः सैव द्विके मासिके ग्राह्या साप्य परान्ह यो यदि तदा मत्राधिको सामता ॥
 तुल्या चेदुभय परान्ह समये पूर्वान् चेतद्वयोः पूर्ववत् त्रिम्ब हूत गास्त समये नो चेत्पुनरेवोचिता ॥ अन्यच्च ॥ उभ
 यत्रा परान्ह स्वेद्वे घत्राधिको सामता ॥ तुल्या चेदुभयत्रा पिपूर्वानो चेत्तथैव तु ॥ क्षीयमाणे तु पूर्वैव वर्धमाने तु वै

हस्तैर्वीर्यमिभ्योत्तरासदा॥ इतिकैश्चिदुक्तं॥ अत्रविशेषव्याघ्रपदः॥ संपूर्णैकादशीयाचपरतोपि विवधेर्त्त॥ स्मार्तेरुपो
 ष्यपूर्ववपरतोद्वादशीयदि॥ आदित्यादयमारभ्यभवेद्याष्टिनाडिका॥ एकादशीसदापेक्ष्यासैवस्मार्तेवद्विजातमेः॥
 दशमीवेधहीनायाप्रभातेपुनरेवसा॥ स्मार्तेकार्यासदापूर्वाद्वादशीपरतोपिचेत्॥ तथाचगालवः॥ ॥ एकादशीव्रतेश्च
 षष्टिनाड्यात्मकंचयत्॥ स्मार्तेस्तदैवकर्तव्यं वृधौवप्याहगालवः॥ एकादश्याद्वादस्यांचापिचष्टौसत्याषष्टीना
 उद्यात्मकं एकादशीव्रतंस्मार्तेरेवकर्तव्यमित्यर्थः॥ तथाचजाबालिः॥ एकादशीयदाष्टिनाडिकास्यात्परवसा॥ स्मार्ते
 कार्यासदापूर्वाद्वादशीपरतोपिचेत्॥ स्कंदः॥ संपूर्णैकादशीवृक्षमुपेयाद्वादशीपुनः॥ दृश्यतेपिहिपूर्ववस्मार्तेःकार्या
 नचापरैः॥ गालवः॥ संपूर्णैकादशीकिंचिद्वादशीचपरैह्यपि॥ स्मार्तेःपूर्वासपत्नीकैःकाययितिभिरुत्तरा॥ तथाचव्या
 घ्रपादः॥ एकादशीद्वादशीचक्षभयवर्धतेयदि॥ अविधेकादशीकायागृहस्थेयतिभिःपरति॥ सिघांते॥ अविधेका
 दशीकृत्वायोमवेपुत्रवानरगृही॥ द्वादश्यापारयेधित्वाहरिवासरसंज्ञियौतं॥ अथविधेकादशीकर्तव्येति काल
 निर्णयः॥ ॥ दशमीशेषसंयुक्ताद्यपोष्येकादसीतदा॥ यदानस्यात्रयोदस्यांकलावाद्वादशीयदि॥ नचेदेकादशी
 पूर्वद्वादशीपरतःस्थिता॥ उपोष्यदशमीविधायदिष्ठेत्परसंपदं॥ गालवः॥ एकादस्युदेयकिंचित्परंनहिद्वादशीनचेत्॥
 त्यक्तामपिषुधमपिस्मार्तेःकर्तव्यादशमीयुता॥ तथाचाचार्यः॥ एकादशीयदावापिद्वादसीलुप्यतेथवा॥ दशम्यासं
 युक्ताकार्यास्मार्तेरेकादशीसदा॥ त्रयोदश्यांनलभतेद्वादसीयदिकिंचन॥ उपोष्येकादशीतत्रदशमीमिश्रितावि
 वा॥ द्वादसीस्वल्पमल्पापियदिनस्यात्परहनि॥ दशमीमिश्रिताकार्यामहापातकनाशनी॥ एकादशीनलभेतसफुला
 द्वादसीभवेत्॥ उपोष्यादशमीविधाऋषिरुद्दालकोब्रवीत्॥ पाप्मे॥ द्वादस्याःप्रथमःप्रादोहरिवासरसंज्ञकः॥ नदते

९७

पारणंकुर्यादन्यथादोषभागवाभेत्॥ अथवैष्णवैकादशी॥ नारदीये॥ उद्यात्याग्यदानायचतस्त्रोघटिकास्तुया
 अरुणोदयविधेषासतानोपवसेदिति॥ अरुणोदयवेलायांदशदशमीयतैवोपवसेदिति॥ पद्मे॥ नवमीपलमात्रं
 दशम्यायदिदृश्यते॥ उपोष्याद्वादशीशुभात्रयोदस्यांतुपारणं॥ अविधेकादशीयत्रसंपूर्णाद्वादशीभवेत्॥ त्रयो
 दश्यांकियन्मात्राद्वादशीयदिवाभवेत्॥ उपवासद्वयकार्यंविष्णुभक्तैर्विशिष्यतः॥ विष्णुपूजार्तैःकार्याद्वादस्या
 मवपारणं॥ तथाचपद्मे॥ दशमीवेधहीनाचेत्परतोद्वादशीयदि॥ उपवासद्वयकार्यंविष्णुभक्तिपरायणैः॥ एकादशीमु
 पोष्याथद्वादशीसमुपोषयेत्॥ नतत्रविधिलोपःस्यादुभयोर्देवतंहरेः॥ सभयदाभवेदत्तीवादल्याद्वादशीपारणं
 दिने॥ उषःकालेद्वयकार्यंप्रातर्मध्याह्नकर्मच॥ जल्ल्यायामथविप्रेन्द्रद्वादस्यामरुणोदये॥ स्नानार्चनक्रियाःकार्या
 दानहोमादिकाश्रयाः॥ एतस्मात्कारणोविप्रप्रत्यक्षःस्नानमाचरेत्॥ पितृतर्पणसंयुक्ताद्वादशीस्यात्क
 लायदि॥ यदास्याद्वादसीस्वल्पाह्यकर्षबुभुजेतदा॥ यदास्वल्पाद्वादशीस्यादकर्षभुभुजोभवेत्॥ प्रातर्मध्या
 ह्निकस्यापितत्रस्यादपकर्षणं॥ पंचपंचउषःकालःसप्तपंचारुणोदयः॥ अष्टपंचभवेधातःशेषःसूर्योदयःसमुत्तः॥
 इत्येकादशीनिर्णयः॥ ॥ अथोपवासाशक्तविषये॥ उपवासेत्तत्राक्तानासशीनेरुर्ध्वजीविना॥ एकभक्तादिकका
 र्यमहाबोधायनोमुनिः॥ एकभक्तेनक्तनशीणवृथातुराश्चहि॥ नातिक्रमेयुद्वादशीमुपवासव्रतंनच॥ असाम
 र्थ्यशरीरस्यव्रतंचसमुपस्थिते॥ कार्येधर्मपत्न्यावानियमान्वितं॥ भार्यापत्यव्रतंकुर्याद्भार्याश्वपतिव्रतं॥
 असामर्थ्याशरीरस्यव्रतभंगानिजायते॥ संप्राप्तेसंकटेकार्येद्वादस्यामंत्रपूर्वकं॥ अहिस्तुपारणंकुर्यात्पुनर्भु

जन्मदुष्यति॥पत्नीपुत्रोथवाभ्रातृकुर्याच्छिष्येपिवाव्रतं॥एषामभिव्रतान्यंब्राह्मणंविनियोजयेत्॥अथाष्टौमहा
द्वादश्यानिर्णयः॥तत्रतिथिप्रयुक्ताश्वत्वारो नक्षत्रप्रयुक्ताश्वेति॥पुराणे॥चतुश्चतिथिप्रयुक्ताश्वद्वादश्यापरिकी
र्तिता॥उन्मालिनीवंतुलीचत्रिस्तयाप्रक्षालधिनी॥प्रोक्तामहाद्वादशीतिमुनिभिःपापनाशनी॥पुनर्वसुयुताय
चश्रवणेनसमन्विता॥पुष्यान्वितामहतीचरोहिणीद्वादशीयुता॥तथावस्मरतिचंद्रिकायां॥शुद्धवृद्धिमुपैतिचे
द्वारिदिनेभद्रासने॥मिलीनीभद्रेवाप्यधिकानहर्तायहरियंबंजुएयभीष्मासनी॥नदादित्यजयान्वितेतिमहर्ति
स्यात्रिस्तयाद्वादशी॥श्रृणोपर्वणीनिर्गतेपारनेस्यासप्तवर्धन्यपि॥आदित्येनजयाच्युतेनविजयापुण्येनपा
पहारोहिरण्याचजयंतीकासुचतस्रश्छादिनोदोभवत्॥श्रृणोवोनमथाधिकंकहरिभाधक्येतुभा
तर्भुजिर्हृसाधिक्यसमत्वोस्तुदिनतःप्राग्मेतुपश्चाद्गतं॥हिवावैष्णवमस्तसत्वमितरेऋक्षेषुभद्रातिथे
स्तत्रायागापिचक्षरवंडनइहाद्येन्द्रप्रतंपारणे॥अन्यस्मिन्यधिकातिथेयस्मिन्नेभान्तेभरुधौतिथेस्तपारणंभ
वेदितिमहास्तद्वादशीनिर्णयः॥अस्यार्थः॥दशमीवेदरहितेकादशीपरदिनेकियन्मात्रादृश्यतेनद्वाद
शीसोन्मीलिनीमहाद्वादशी॥द्वादशीमात्रावृधौबंजुली॥एकादशीद्वादशीत्रयोदशीयोगोत्रस्तयाषष्ठी॥घटि
काभ्रमापूर्णमावास्यावापरदिनेक्रियन्मात्रावृधतेसाप्तवर्धनी॥पुनर्वसुयोगेजया॥श्रवणयोगेविजयाज्येष्ठ
योगोपापनाशनी॥याद्विरोहिणीयोगेजयति॥एतासुनक्षत्रप्रयुक्तासुचतस्रषुद्वादशीदिनेसूर्योदयसा
रभ्यनक्षत्रेणभवितव्यंप्राक्कासवृद्धिययालेचिनयानक्षत्रन्यूनत्वात्सामान्यधिक्येषुसत्त्वपिरोहिणी

परा॥ समन्ते पितृवैवास्याद्वा कुतुपूकालिका॥ कुतुपाद्यान्मुहूर्तस्त्रान्यदाचरति भास्करः॥ सकलाः कुतपस्तत्रापितृणां
दत्तमक्षयं॥ प्रारब्धकुतपे आशंकुर्यादारोहणबुधः॥ विधिशोविधिमास्त्रायरोहिण्येतु नलं घयेत्॥ इति प्रत्यङ्गिकनिर्णयः
अथाधोदयः॥ भविष्योत्तरे॥ अमार्कश्रवणे पाते युक्ता चे पुष्पमाघयोः॥ अधोदयः केदिसूर्यस्मृतश्चैव ग्रहैः समः॥ दि
वैवयोगशस्तायमुष्काले पथवायदि॥ नैवरात्रौ तु कर्तव्यं नैव धर्मपरायणैः॥ स्कंदे॥ अधोदये नु संप्राप्तिसर्वगंगासमं
जलं॥ शुभात्मनो द्विजाः सर्वं भवेयुर्ब्रह्मसंमिता॥ यत्किंचिच्चिंतयते दाने तद्दानं मेरुसंनिभं॥ पितृनुद्दिश्य यद्दत्तं गयाश्रद्धा
समं भवेत्॥ चतुषष्ठीपद्मसुर्यमंत्रं तत्र नु कारयेत्॥ चत्वारिंशत्तलं वापि पंचविंशतिरेव च॥ निधाय पायसे तत्र मद्म
ष्टदलं लिखेत्॥ अमंत्रं स्थापयेत् तत्र ब्रह्मविष्णुशिवात्मकं॥ तेषां प्रीतिकारार्थाय श्वेतमल्पैः सुशोभनैः॥ वस्त्रादिभिरलं
कृत्य ब्राह्मणाय निवेदेत्॥ दानमंत्रः॥ सुवर्णपायसं पात्रं स च स्मादेतं त्रयीमयं॥ आवयोस्तारकं यस्माद्गृह्णो द्विजस
त्तम॥ समुद्रमेखलं च्छ्वी सम्यग्दानस्य यत्फलं॥ तत्फलं लभते मर्त्यकृत्वा दानममंत्रकं॥ ॥ इति अधोदयानिर्णयः॥ अ
थेकादशीनिर्णयते॥ भविष्योत्तरे॥ आदित्योदयवेधस्तु स्मार्तानां कथितो बुधैः॥ असृणोदयवेधस्तु वैष्णवानां त
थापरैः॥ सूर्योदयसमारभ्य परतः सूर्यदर्शनं॥ एकादशी भवेद्यातु सेयं प्रोक्ता नु वै बुधैः॥ संपूर्णैकादशी यत्र भाते पु
नरेव सा॥ सर्वे रेवोत्तराकार्या परतो द्वादशीयदि॥ एकादशी द्वादशी चैकभयं वर्धते यदि॥ तदा पूर्वदिनं त्याज्यं स्मार्तं त्रि
द्यापरहनि इति कवित्॥ भविष्योत्तरे॥ संपूर्णैकादशी यत्र प्रभाते पुनरेव सा॥ लुप्यते द्वादशी तस्मिन् उपवासकथं भवेत्॥
उपोष्य हतिथिस्तत्र स्मार्तं त्रिपि सुमुहूर्तमभः॥ पारणंतु त्रयोदस्यां केचिदाहुर्मनीषिणः॥ व्याघ्रः॥ प्रथमे हनि संपूर्णायुष्या
द्येकादशीयदि॥ द्वादशी च यदा तातदुच्यते पुनरेव सा॥ त्रयोदश्यां कियन्मात्राद्वादशी न लभेद्यदि॥ श्रुवाकायाग्ध

वाग्यातानारीबृहदौरीसमर्चयेत्॥ पूर्वविधामतसकर्म बृहदौरे ब्रतेग्राह्यात्तृतीयाद्वितीयान्विता॥ चतुर्थसहिताकार्यात्तृतीया
 न्यब्रतेषु॥ चंद्रोदयेयदातस्यात्तृतीयादिचेत्तरा॥ पूर्वविधानाकार्यायदिस्याद्दर्शनेविधोः॥ दिनद्वयेयदानस्यात्तृतीया
 चंद्रदर्शने॥ परविधेवकर्तव्यापूर्वविधापरित्यजेत्॥ चंद्रोदयेतृतीयाचंद्रदिनद्वयेपिवर्तते॥ पूर्वविधापरित्यज्यकर्तव्याप
 रसंयुता॥ अथपाकपिलषष्ठी॥ भाद्रमासेसितेपक्षेनाभौचैवकरेस्थिते॥ पोतकुजेचरोहिण्यासाषष्ठीकपित्वास्मृता
 द्विवैवयोगः शस्तोयस्सूर्यपर्वदाताधिकं॥ योगस्याद्यदिचेद्वात्रोचंद्रषष्ठीतिसास्मृता॥ ॥ इतिचैत्रादिषणमासतिथिनि
 र्णयः॥ आश्विजप्रतिपत्तिर्णीयते॥ विश्वरूपनिबधे॥ कलशस्थापनंकुर्यान्नंदायामश्विनेसिते॥ पूजयेद्भक्ति
 भावेनचंडिकाभक्तवृत्तलं॥ मत्स्यपुराणे॥ प्रतिपद्याश्विनेकार्यंनवरात्रंकमात्ततः॥ कुह्युक्तासदात्याज्यानाशयेच्च
 कुलंयतः॥ नचेदर्शकलाप्राप्तिप्रतिपच्चंडिकार्चने॥ उदयेदिमुहूर्तोपिग्राह्यासेवपरेहनि॥ अमायुक्तानकर्त
 व्याप्रतिपत्पूजनेममा॥ मुहूर्तोपिप्रकर्तव्याकर्तव्यापरसंयुता॥ वर्जनीयाप्रयत्नेनह्यमायुक्तापिपार्थिव॥ द्वितीया
 द्विगुणैर्युक्ताप्रतिपत्सर्वदाशुभा॥ अमायुक्तानकर्तव्याकर्तव्यापरसंयुता॥ स्वल्पापिप्रतिपन्दाद्याचित्रावैधृतिव
 र्जिता॥ चित्रावैधृतियोगस्तुभवेद्यामत्रयंयदि॥ प्रातरेवतदाकार्यंनवरात्रंसदाबुधे॥ द्वितीयेदिनप्रतिपन्मुहूर्त
 द्वयंत्रयंवास्यात्॥ चित्रावैधृतिश्चवायामत्रयवायदिचतदा॥ प्रतिपद्येवप्रातःकर्तव्यं॥ नैवामायुक्तायां॥ नोश
 येच्चकुलंयतइतिश्रवणादोषता॥ तथाच॥ वैधृतिश्चतथाचित्रासमग्राह्यंप्रतिपद्यदि॥ प्रभावेप्रतिपन्नास्ति
 तदाकार्यंतथैवतु॥ चित्रावैधृतियुक्ताचेत्प्रतिपद्वितयान्विता॥ तत्रैवपूजनंदेव्याःकर्तव्यंशुभकाक्षिभिः॥

९२

कीर्जुनं॥ कान्तादाडिमदेवरोस्मरुचश्रीसिंधुवारंतथाजातिगंडलपत्रिकाहरसुतास्याराधनेसिद्धिदा॥ अतोन्वथापारणा
 यां ब्रतेभंगमश्रुयात्॥ याःकाश्चित्तिथयस्तोक्तनक्षत्रयोगतः॥ ऋक्षान्तेपारणाकृत्वाविनाश्रावणारोहिणी॥ तिथ्यन्तेचैवभांते
 चपारणायचोदित॥ प्रातःशुक्लतिलेस्नात्वा मध्याह्ने देवमर्चयेत्॥ स्वशक्त्यागणनाथस्य स्वणरोप्यमेववा॥ चतुर्थगणना
 थस्यपरविधाप्रशस्यते॥ ज्यायुक्तानकर्तव्यासर्वथाशुभकाक्षिभिः॥ गणनाथचतुर्थीतुमध्याह्न्यापिनीयदि॥ पूर्वविधे
 वकर्तव्यापरविधापरित्यजेत्॥ चतुर्थगणनाथस्यसंगवांतेपरेहनि॥ यदिनस्यातदापूर्वकर्तव्याशुभकाक्षिभिः॥ स
 गवांतेमध्याह्नेइत्यर्थः॥ ॥ अथप्रसंगतोविनायकत्रतमपिकथ्यते॥ मासंशुचिसमारभ्ययावद्वर्षमेवन्मृषा॥ विना
 यकत्रतंकुर्याच्चतुर्थीपक्षयोदयोः॥ विनायकब्रतेयद्यात्तृतीयासहितासदा॥ चतुर्थिस्त्वन्यदेवस्य ब्रतेग्राह्यापरा
 न्विता॥ बृहस्पतिः॥ चतुर्थगणनाथस्यमातृविधाप्रशस्यते॥ मध्याह्न्यापिनीचेत्स्यात्परतश्चेत्परेहनि॥ मातृविधाप्र
 शस्यास्तास्याचतुर्थीसर्वदाशुभा॥ मध्याह्नात्परतश्चेत्स्यान्नागविधाप्रशस्यते॥ प्रसंगतः सकटचतुर्थीपिकथ्यते॥ पुराणे॥
 शृणुराजप्रवक्ष्यामिमंत्रैरागमसंभवेः॥ रुक्मापक्षपंचतुर्थीचेनिशिचंद्रोदयेनृप॥ ओषधीभिःशुक्लतिलैःदिवास्नात्वाप
 संन्तधीः॥ कार्यंसकल्पमनसाध्यात्वादेवगणाधिपं॥ नित्यकर्मसमाध्यादोनिशिचंद्रोदयेनृप॥ तत्रपीठगणशस्यपूज
 येत्कुसुमाक्षतेः॥ विष्टुदयेयदानस्याचतुर्थीसंकटव्रते॥ तृतीयासंयुताकार्यासर्वदाशुभकाक्षिभिः॥ चंद्रोदयेयदानेस्या
 द्यदिवापिदिनद्वये॥ परैवत्रतिभिःकार्यागणनाथपरम्परेः॥ सूर्यादयसमारभ्यचतुर्थीयाववर्तते॥ चंद्रोदयस्यपर्यंत
 समवेत्सर्वकामदा॥ ॥ अथऋषिपंचमीभविष्योत्तरे॥ ॥ मासिभद्रपदेशुक्लेपंचम्यापूजयेत्मुनीन्॥ प्रातर्नद्यातुसु
 स्नात्वा करपादीश्वसप्तैव॥ पंचमीचैवकर्तव्याषष्ठीयुक्ताचभारत॥ ऋक्षारख्यामुनिभिःप्राक्तासर्वपापप्रनाशनी॥ म

हर्तृद्वितीयं वापि च मीयदवा भवेत् ॥ तृतीयां प्रजने नैव कर्तव्या व्रतिभिः परा ॥ चतुर्था संवृतायां च पंचम्यां सुनिश्चयना ॥ व्रतिभिः
 नैव कर्तव्या यदि चेन्निष्फलं भवेत् ॥ अथ दूर्वाष्टमी पुराणे ॥ शुक्लाष्टमी तिथिर्वा तु मासि भाद्रपदे भवेत् ॥ दूर्वाष्टम्या साष्ट
 मी ज्ञेयानोत्तरा साभिधीयते ॥ प्राप्ते भाद्रपदे मासि शुक्लाष्टम्यां च भारती ॥ दूर्वाष्टम्यर्चयेद्भक्त्या ज्येष्ठं मूलं च वर्जयेत् ॥
 यानोष्ट्रजयते दूर्वा मोहादि हयथा विधिः ॥ त्रिणिजन्मनि वैधव्यं लभते नात्र स त्रायः ॥ तस्मात्संज्ञनीया सा प्रतिवर्षं वधूज
 नेः ॥ सुखसंतापजननी भक्तसौख्यप्रदायिनी ॥ मासि भाद्रपदे शुक्लपक्षे दूर्वाष्टमी नृप ॥ दूर्वाष्टमी तिथिर्वा तु मासि भाद्रपदे भवेत् ॥
 प्रशस्यते ॥ मुहूर्तरोहिणीष्टम्यां पूर्वा यदि वा परा ॥ दूर्वाष्टमी तिसा कार्या ज्येष्ठं मूलं च वर्जयेत् ॥ दूर्वाष्टमि त्रितं केवलाष्टम्या मे
 व कर्तव्यं ॥ अथ ज्येष्ठाष्टमी निश्चिंयते ॥ कालदर्शः ॥ भाद्रपदशुक्लाष्टमी ज्येष्ठं नक्षत्रेण समान्विता ॥ महतां किर्तिता त
 स्या ज्येष्ठा देवी प्रशस्यते ॥ लिंगपुराणे ॥ कन्यार्के याष्टमी शुक्ला ज्येष्ठं क्षेमहती स्मृता ॥ अनक्षती परिहाराय ज्ये
 ष्ठा तत्र प्रशस्यते ॥ तत्रापि विशेषः स्कादे ॥ तत्राष्टम्या यदा भाना वारं ज्येष्ठा श्यमेव च ॥ नीलं ज्येष्ठेति सा प्राक्ता दुर्बला
 बहुकालिका ॥ मासि भाद्रपदे शुक्लपक्षे ज्येष्ठा श्यं संयुता ॥ तस्मिन्नेव दिने कार्या ज्येष्ठायां परिष्करणं ॥ मत्स्ये ॥ प्रत्यादि
 कं तथा बुक्तं ज्येष्ठा देवता त्रतं ॥ नीलं ज्येष्ठा त्रतं यच्च विहितं केवले दुनि ॥ ज्योतिः ॥ मेत्रा विधासदा कार्या ज्येष्ठा का
 मप्रदायिनी ॥ मूलविधानकर्तव्या ज्येष्ठा कामविनाशनि ॥ मूलविधा कृता ज्येष्ठा पुरा दुर्वाधने नहि ॥ आयुः सयंग
 ताः सर्वे तस्मात्तां परि वर्जयेत् ॥ गर्गः ॥ अर्वागावर्तना ज्येष्ठा दिने यस्मिन् समायत्त ॥ मूलविधा स्यात्तदूर्ध्वं चेदुभयप्रदा ॥
 माधवीये ॥ यस्मिन् दिने भवेज्येष्ठमध्याह्न्यर्धमप्यपि शृणु ॥ यस्मिन् नहनिष्टजास्या न्यूना चेत्सर्ववासरे ॥ ॥ इति
 ज्येष्ठाव्रतं ॥ अथ श्रावणद्वादशी ॥ सेववा मनजयती ॥ कल्पे ॥ नभस्याशु रूपेण तुद्वादस्यां श्रावणे दुनि ॥ बलेस्तु

९१

बंधन कर्तुं तस्या वैवा मनस्त्वभूत् ॥ जयंती वामनारव्या स्यात्सैवोष्या नुरात्तमेः ॥ सर्वपापप्रशमनी सर्वकामप्रदायिनी ॥ एका
 दश्या भवेद्योगोद्वादश्याः श्रावणस्य च ॥ पूर्वाह्णवथ मध्यह्ने सा तिथिर्महती स्मृता ॥ पुराणसमुच्चये ॥ द्वादशी श्रावणे द्वैव स्थ
 शोदे कादशी यदि ॥ स एव वैष्णवो योगो विष्णुसंखलसंज्ञकः ॥ तस्मिन्नुपोष्यविधि वन्तरेः प्रक्षीणकल्मषेः ॥ प्राप्नोत्य
 मांसिधि पुनरावर्ति दुर्लभं ॥ अथ केवल श्रावणद्वादशी ॥ माधवीये कालनिर्णये ॥ शुक्लावायदिवा कृष्णाद्वादसा श्राव
 णान्विता ॥ तयोरेवापवासश्च त्रयोदस्या तु पारणं ॥ एकादशी मुपोष्यैव द्वादशी समुपोषयेत् ॥ नचात्र विधिलोयः स्यात्तदुभयो
 र्देवतं हरिः ॥ असमाप्ते व्रतं पूर्वं नैव कुर्याद्भ्रतं तत्र ॥ एकदेवत्यमुद्दिश्य कर्तव्यं नान्यथा क्वचित् ॥ द्वादस्यां तु भवेद्योगः श्रावणस्य दि
 वैवहि ॥ वदोपवासः कर्तव्यो वैष्णवैः सर्वदापि च ॥ उदयव्यापिनी कुर्यात् श्रावणद्वादशी सदा ॥ आचार्याः केचिदिच्छंति केचि
 न्नेच्छंति चापरे ॥ मुहूर्तत्रितयं वापि संगवां त्यमथापि वा ॥ श्रावणद्वादशी ॥ पुराणे ॥ मासि भाद्रपदे शुक्लपक्षे चतुर्दश्यां द्विजोत्तम ॥
 अनंतं प्रजयेद्भक्त्या दानं दद्याच्च शक्तिः ॥ कल्पे ॥ शुक्लपक्षे चतुर्दश्यां मासि भाद्रपदे शुभे ॥ तस्यामनुष्ठानमात्रेण सर्वपापैः प्र
 मुच्यते ॥ जयायुक्ता न कर्तव्या ह्यनंतस्य चतुर्दशी ॥ श्रावणयुक्ता प्रकर्तव्या सर्वदा शुभकांक्षिभिः ॥ स्कादे ॥ जयायोगे नयकु
 र्याद्रिक्तायां प्रजनं हरे ॥ वर्षप्रजाफलं तस्य बाधले यायागच्छति ॥ विश्वरूपे ॥ मध्याह्न्यापि नीया च भद्रशुक्ल चतुर्दशी ॥ से
 वानंतं व्रते आद्याष्टम्या युक्ता विशेषतः ॥ मध्याह्न्यापि नीया इति मध्याह्नादवा कुरु प्रजा समापनीत्यर्थः ॥ स्कादे ॥ उद
 ये हि मुहूर्तापि आद्यानंतं व्रतं तिथिः ॥ परविधेव कर्तव्या पूर्वविध्या नुकुत्रचित् ॥ अतो मुहूर्तमात्रापि पोषि मायां चतुर्द
 शी ॥ तस्य भयार्चनं कुर्यादिनंतस्य विशेषतः ॥ बृहद्गौरी तृतीया ॥ भाद्रसीततृतीयायां विधूदाय समभक्तका ॥ सुखात्वा

गायत्र्या काले भवेद्यदि॥ प्रभाते वाथ मध्याह्ने पुण्य कालः स नान्यथा॥ अथ पञ्चकांतिविधिः॥ यथा षष्ठी व्यतीपत्ता
 भानुवार भवेद्यदि॥ पञ्चकं नाम तत्प्राक्ताय सुना च चतुर्गुणं॥ षष्ठी सप्तमि संयोगे वारश्चंद्रं शुभालिनः॥ मोगा यपञ्च
 को नाम सहस्रार्कय हे समः॥ अथ च पाषाणी॥ विशारद्या भानुवारो वै धृत्या च समन्विता॥ नभस्य शुक्ल षष्ठीया
 च पतिनि गद्यते॥ अथ कपिला षष्ठी नभस्य कृष्ण पक्षे चारो हिणी पात भू सुते॥ युक्ता षष्ठी पुराणा जै कपिलि
 परिकीर्तिताः॥ भाद्रमासि सिते पक्षे भाननाया करे स्थिता॥ पात कुजे च रोहिण्या सा षष्ठी कपिला स्मृता॥ दिवे क्यो
 गशस्तोय मुष काले पि वायदि॥ स्नान दानादिकं च वसवत त्राक्षय भवेत्॥ अथ बुधाष्टमी॥ यदा यदा सिते ष
 म्या बुधवारो भवेद्यदि॥ भवेत् तत्राक्षयं सर्वस्नान दानं च यत्कृतं॥ संध्या काले तथारात्रौ प्राप्ते च वज्रनादनः॥ बुधाष्टमी
 न कर्त्तव्या हंति पुण्यं पुरा कृतं॥ इति व्रत प्रारंभ विषयः॥ अथ गजछाया॥ प्रेतपक्षे त्रयोदश्या मघा सिंदुकर
 रविः॥ गजछायेति सा प्राक्ता दत्तं तत्राक्षयं भवेत्॥ तिथ्युक्तं यद्गतं चैव तिथ्या मव विधीयते॥ नक्षत्र विहितं यच्च वि
 हितं केवलं बुद्धिनि॥ भविष्योत्तरे॥ नैव दोष कुयो गस्य व्रतेत्यतिवासे॥ तिथि प्रयुक्तं नक्षत्र विहि वापि कुत्रचि
 त्॥ अथ कै संक्रांतिः॥ संक्रांते समयः सूर्यो दुर्ज्ञेयो पिशते क्षणे॥ तस्य योगादयश्चार्थे विशान्ना उया
 प्रकीर्तिताः॥ अर्वा कषोडश नाड्यस्तु परतश्च वषोडश॥ पुण्य कालोर्क संक्रांते स्नान दानादिकं कर्मसु॥ आ
 त्यपुराणं॥ तशतमिंदुक्षये दान उपरागं त्वनंतकं॥ षडशीत्यां सहस्रं तु विष्णु पद्यांतथैव च॥ विष्णु वेचा युतं प्रो
 क्तं कोटिदं दक्षिणायने॥ अथ चैव तुलामेषौ विष्वीतो प्रकीर्तिताः॥ अलि सि होष्टृ कुं भो विष्णु पद्यः प्रकीर्तिताः॥
 मीनकं न्याध नुर्युग्मं स्मृता स्ता षडशीतयः॥ असीतानागत पुण्यं इत्तद दक्षिणायने॥ त्रिंशत्कटको नान्यथा

मकरे विशांति परः॥ माघ वीये॥ त्रिंशत्कटक संक्रांतौ पूर्वतः पुण्य नाडिका॥ मकरे तुत्तरा पुण्याश्च त्वारिंशति
 नाडिका॥ विष्णु वयोस्तु पुण्यास्तु नड्यास्तु तभयोदश॥ पुण्यायां विष्णु पद्यायां प्राक् पश्चादपि षोडश॥ षडमी
 शीत्यां व्यतीतायां नाड्यः पंचदश स्मृताः॥ यायाः सन्निहिता नाड्यास्तस्मात् पुण्यतमा स्मृताः॥ संक्रांतीनां च स
 र्वासां नाड्यः सन्निहिताश्च याः॥ ताताः पुण्यतमाः प्राक्ताः स्मृता कर कर्कटौ॥ मकरे तुत्तराः सर्वा नाड्यः पंचतमाः स्मृताः॥
 कर्क पुण्यतमा सर्वा नाड्यः पूर्वा महर्षिभिः॥ अहः संक्रमणे पुण्याः सहस्रं तु प्रकीर्तिताः॥ रात्रौ संक्रमणे पुण्यं दिनार्धं
 स्नान दानयोः॥ अर्धरात्रावधः सस्मिन् मध्याह्नस्य परि क्रिया॥ उर्ध्वं संक्रमणे चोर्ध्वं उदयात्पहरद्वयं॥ पूर्वा चैव
 धरात्रौ तु यादा संक्रमते रविः॥ तदा दिनद्वयं पुण्यं मुक्ता मकर कर्कटौ॥ युस्त्वास्तमय वेलाया मकरं याति भास्करः॥
 प्रदोषे चार्धरात्रे वा स्नान दानं परेह नि॥ अर्धरात्रे तु दुर्ध्वं वा संक्रांतो दक्षिणायने॥ पूर्वमेव दिनं ग्राह्यं याव
 न्नोदयते रविः॥ मिथुनात्क के संक्रांतियदि स्याद शुभालिनः॥ प्रभाते वा निशीथे वा कुर्यादह नि पूर्वतः॥ रवेस्त
 मया सर्व मकरं याति भास्करः॥ स्नान दानादिकं कुर्याद्वात्रावपि न दुष्यति॥ तथा च मनुः॥ राहुर्दृशेन संक्रांति वि
 वाहोत्यपष्टिषु॥ स्नान दानादिकं कुर्यान्निशिकाम्य व्रतेषु च॥ संक्रांता विति सर्वाधारणात्वेनोक्तत्वात्सापि क
 श्चिद्देशाचारस्तत्र स्वर वशिष्ठेराचार्येन तु सर्वत्र शिष्टाचारः॥ तथा च स्मृत्यंते॥ स्नान दानादिकं चैव रात्रौ
 कुर्वति केचन॥ केचिद्रात्रौ न कुर्वति स्नान दानादिकं च यत्॥ तथा च सुमंतु॥ रात्रौ स्नानं न कुर्वीत दानं चै
 व विशेषतः॥ नैमिषिकं तु कुर्वीत स्नानं दानं च रात्रिषु॥ प्रत्यहं वाथ मास वा भवितव्यानि यानि च॥ उपवास
 व्रतादिनि॥ ग्रान्या ऊर्म नीषिणः॥ प्रति मासे पिसंक्रांति भवत्ये व संक्रांतौ निमित्त कत्वा नास्त्ये व संक्रांति विना

ग्रहणेद्वाहादीनि नैमित्तिकानि ॥ मांडव्यः ॥ ग्रहणेद्वाहत्याज्रादिमरणं पुत्रजन्मवा ॥ निमित्तिकमिति प्रकृतावापि
 न दुष्यति ॥ अथ निगमः ॥ यदि स्यात्कर्कसंक्रांतिः प्रभाते वा ध्वनिः ॥ पूर्व एव दिने कुर्यान्मध्याह्नस्योपरि
 क्रिया ॥ रात्रौ मकरसंक्रांतिः यदि स्यात्परेहनि ॥ कुर्यादावर्तनादवाक्स्नानदानादिकं च यत् ॥ कामुकं तु परि
 त्यज्य ज्ञप्तसंक्रमेतरविः ॥ प्रदोषे वा ध्वरात्रे वा स्नानदानं परेहनि ॥ इति संक्रांतिः ॥ अथ मलमासः ॥ स्मृत्यन्ते
 यस्मिन्मासेन संक्रांतिः संक्रांतिद्वयमेव वा ॥ मलमासः सर्वज्ञेयो मासः स्यात्तु त्रयोदश ॥ ज्योतिषास्त्रे ॥ अथ संक्रां
 तिमासो धिमासः स्फुटस्याद्विसंक्रांतिमासः क्षयाख्यः कदाचित् ॥ केयकार्तिकादित्रये नान्यतः स्यात्तदा वर्षम
 ध्ये धिमासद्वयं च ॥ देवकार्याणि सर्वाणि प्रतिष्ठादीन्यानि च ॥ मलमासेन कार्याणि व्रतचूडादिकानि च ॥ आ
 ध्यादीनि च कर्माणि प्रज्ञानांतान्यानि च ॥ मलमासे तु कार्याणि गार्ग्यस्य वचनं यथा ॥ पाराशर
 गभे वा धुषिके भृत्ये प्रेतकर्माणि मासिके ॥ सपिंडीकरणे चैव नाधिमासविवर्जयेत् ॥ नारायणः ॥ आद्या
 दिषोऽत्राधे सपिंडीकरणं तथा ॥ मलमासे तु तत्कुर्यादन्यमासमृतस्य तु ॥ शाकलः ॥ अधिकं मरणं चा
 द्युभयं प्राप्येति यदि ॥ तत्र कुर्यादन्यमेकं शुद्धिस्तदादिकं ॥ आचार्यः ॥ आवृत्तिर्नान्यमासानां द्वाद
 शसि सपिंडने ॥ न तथा वतयेदाद्यं मलेत्वावृत्तिरिष्यति ॥ प्रेतमुद्दिश्य यद्वाष्टं षोडशस्यान्मलिल्लुचे ॥ मा
 से द्वये पितृकुर्यात्त्रयो केचित्सपिंडनं ॥ मरणमलमासे स्यादाद्यादिकं मनुक्रमान् ॥ शुद्धमासे भवेद्यत्र तत्रै
 कस्यात्सपिंडनं ॥ अथाद्विकसंग्रहे ॥ मलिल्लुचे मासिमृतस्य पुंसः प्रयोदशे तु प्रथमाद्विकं स्यात् ॥ मध्ये धि
 मासे पितृद्वन्मृताहमित्यधिके द्वादश एव मासि ॥ अद्विकं प्रथमं यच्च मलमासमृतस्य तु ॥ कुर्यात्त्रयोदशी

श्रवणे चेत् ॥ षष्ठी घटिकौ भूत्वा पारणादिने वर्धते तदा नक्षत्रमध्ये एव पारणं ॥ यदा नक्षत्रे द्यौः सूर्योदयः प्राकृष्टवृत्तानि
 नक्षत्राणि साम्यधिक्यवावाभमेते तदा सूर्योदयादुपर्येव नक्षत्रेण भवितव्यं नित्यमः ॥ श्रवणातिथिरिक्तेषु नक्षत्रेषु द्वाद
 स्यास्तमपर्यंतं तदा भवितव्यं श्रवणे तु अस्ताह्नागमपि द्वादश ॥ समाप्तौ तदेवापवासः ॥ पारणादिने नक्षत्रातिथ्योरनुवृ
 त्तौ यदि तिथिरधिकं नक्षत्रं तर्हि तिथिर्मध्य एव पारणं द्वादशी लघनस्य शतशो निषिध्यत्वात् ॥ एताश्चाष्टमहाद्वादश्या
 वैष्णवानां नित्याः ॥ वैष्णवाः का इत्याह ॥ सदीक्षावाधिसंन्यासं समंत्रं द्वादशाक्षरं ॥ अष्टक्षरं मयान्यं वायं मंत्रं समु
 पासते ॥ ज्ञेयास्ते वैष्णवा लोके विष्णुर्वचनरताः सदा ॥ तेषां मेवोपवासः स्यान्महाद्वादशिनो नामपि ॥ वैष्णवा येन कुर्यात्
 अष्टद्वादशकं व्रतं ॥ पतंति नरके घोरे यावदाभूतसंस्तवं ॥ वैष्णवव्यतिरिक्तानां मुपवासः कृताकृतः ॥ अष्टो महाद्वादश
 नामेषधर्मः सनातनः ॥ इति नरसिंहपरिचर्या ॥ अष्टोत्तान्यव्रतघ्नानि द्वापोमूलं घृतं पयः ॥ हविर्ब्राह्मणकामाया गु
 रोर्वनमोषधं ॥ अक्षारलवणं सर्वहरिष्यं न निषेवणः ॥ अबनीतल्पशयनाः प्रियसंगविवर्जितः ॥ तिलमुद्राद्यो शिष्य
 सस्यांगो धूमकोद्रवाः ॥ चणकं देवधान्यं च ह्येषः क्षारगणः स्मृतः ॥ कांश्यं मांसं सस्त्रश्च वणकं काष्ठं दुष्कम् ॥ शकं मधुप
 रान्नं च तज्जेदुपवसेत्त्रियं ॥ विनोदकेन यधान्यं जाते वेदसि प्रच्यते ॥ तत्सर्वं फलवद्वाह्यमिति वेदविदो विदुः ॥ गालवः
 एकादश्यां तु कौशुल्यायां न किंचिदपि भक्षयेत् ॥ कृष्णायां भक्षयेत्किंचिदभियादिति केचन ॥ तथा च सर्वे वाह ॥ इ
 त्येकादशी ॥ अथ पुण्यतिथयः ॥ अमावास्या तु सोमेन सोमेन सप्तमी भानुना युता ॥ चतुर्थी भोमवारेण बुध
 वारेण चाष्टमी ॥ चतस्रस्तिथयस्ते तासूर्यग्रहणसंनिभा ॥ स्नानं दानं तथा आर्घ्यं सर्वं तत्र क्षयं भवेत् ॥ तिथिवासरायां

न कंचयत् ॥ अले अतप्रारंभपांचैवनववृद्धाः प्रवेदाननं ॥ बालुकर्म महायज्ञा मुपाकरणमेव च ॥ विलंबितं प्रेतकार्यं
 महादानादिकंचयत् ॥ बाले वायदिवाष्ट्युक्ते वास्तुगते गुरो ॥ मलमासपि चैतानि वर्जयेद्देवदर्शने ॥ ज्योतिः ॥ वा
 मे शुक्रनवादायाः सुखं हानिश्च दक्षिणे ॥ धनधान्यं च पृष्टं सर्वनाशः पुरस्तिते ॥ न च बालवती नारी सूर्ये
 तत्र सायदि ॥ नैव गच्छेद्गृहं भर्तुः सार्भका स चुरवे भगौ ॥ एकग्रामे पुरे वापि दुर्भिक्ष्ये राष्ट्रविल्लवे ॥ उद्धाहृती
 र्थयात्रायां प्रतिशुक्रो न विद्यते ॥ गोदा वयंगयो या च श्रीशैले गृहण द्वये ॥ अयने विषुवे चैव चानुमस्य व्रतेषु
 च ॥ उत्सवेषु च सर्वेषु सीमांतं क्रतु कर्मसु ॥ सुरासुरज्यैश्चैव मोद दोषो न विद्यते ॥ नित्यायोगं गृहे जर्णि प्राश
 नातेषु सप्तसु ॥ बहुप्रवेशं सांगत्ये न मोद गुरुशुक्रयो ॥ पोषर्धमासे शयने मुक्तेशु क्रैज्ययोरस्तगवाल
 वृद्धौ ॥ उत्पत्तयो गृहणं च शांतिं समाचरेद्गृहं गृहस्य कर्म ॥ वापी कूपतटाकयागकरणक्षौरं प्रतिष्ठाव्रतवि
 धामंदिर कर्णवधेन महादानं वनं सेवनं ॥ तीर्थस्नानजपानिषेकनियममंत्रादिदेवेश्मणः ॥ दूरेणो जिजी
 विषुः परिहरेच्छुक्रैज्यमूढनकिं ॥ आषाढं च मल्लेषु गुरो वास्तुगते भगौ ॥ आधानादि क्रियाः सप्तश
 तिश्चापि विधीयते ॥ इति गुरुस्तानिर्णयः ॥ अथ सिंहस्तमहास्यं ब्रह्मांडपुराणे ॥ सिंह रासि गते यस्मि
 न्दिने सुरगुरो भवेत् ॥ तस्मिन् वै गौतमी स्नानं क्रोडिजन्माघनाशनं ॥ पुष्कराव्यानितीर्थानि चैव लोक्यस्थानि
 यानि च ॥ वासंति वर्षमेकं हि गौतम्या सिंहगे गुरो ॥ कृत्वाभ्युदयिकं श्राद्धं समभ्यर्च्यैष्ट देवतः ॥ स्नानाद्यमुपग
 छेत्त गौतमी सिंहगे गुरो ॥ अश्वमेधफलं चैव लक्ष गोदानजं फलं प्राप्नोति स्नानमात्रेण गौतम्या सिंहगे गुरो ॥ १०१

वर्ज्यानां हकालनिर्णयः ॥ शांतिकं पौष्णिकं यात्राप्रतिष्ठादाह पूर्वकं ॥ न कुर्यात्सर्वमांशं ल्ये सिंहयाते बृहस्प
 तौ ॥ शांतिकं सिंहच्छात्पूर्वप्राप्ततन्म कर्तनं ॥ गौतमी रत्नानां न्यथात्रानर्कर्यं ॥ तथा इष्टं पूर्वं च बौल्लादिसंस्का
 रां वास्तुकर्म च ॥ अन्यानि शुभकर्मणि न कुर्यात्सिंहगे गुरो ॥ बौल्लकर्मोपनयनं विवाहं वास्तुकर्म च ॥ न कुर
 यो सिंहयाते गुरो देवपुराहिते ॥ कर्तव्यमाह ॥ गर्भाधानादिकाः सर्वाः प्राशनाताः क्रियाश्च याः ॥ कर्तव्याः स
 र्वदेशेषु सिंहस्थे च बृहस्पतौ ॥ वसिष्ठकल्पे ॥ गोदावयुत्तरे तीरे भागीरथ्याश्च पश्चिमे ॥ विवाहादिन क
 र्त्तव्यं सिंहस्थे च कर्तव्यं स बृहस्पतौ ॥ वरलोनाति कालाभ्यां दुर्भिक्षादेश विष्णवात् ॥ गौतम्या दक्षिणे ती
 रे विवाहः शुभदोमतः ॥ ज्योतिः सौर ॥ सिंहस्थे पि मघासंस्थे गुरुयत्नेन वर्जयेत् ॥ अन्यत्र सिंहभागे
 विवाहादिविधीयते ॥ सिंह रासि गते स्तूज्यो गौतम्याश्चैव दक्षिणे ॥ व्रतं चो लं विवाहादिकुर्यादिति महव
 यः ॥ क्रियमाणं हि प्रत्यक्षं कुलधर्मादिकंचयत् ॥ सर्वदेशेषु कर्तव्यमित्याहुः सिंहगे गुरो ॥ प्रसंगे ल्लौरं का
 थयति ॥ गर्भिण्यामपि भार्यायां विवाहे वाथवाकृतं ॥ सपितापि वयले शान्ते गौतम्या सिंहगे गुरो ॥ भागीरथ्यां
 व्रतस्थे च आयातं सिंहगे गुरो ॥ कारयेत्सपिताक्षौरं चाप्रस्य वचने यथा ॥ धर्मपत्न्या च गर्भिण्यां गौतम्या
 पियत्कृतं ॥ वपनप्रादुराचार्या गौतम्या सिंहगे गुरो ॥ अन्यच्च ॥ यावत्स्यात्यसं पत्न्या द्यारभ्य गर्भसंभवं ॥
 क्षौरमिष्टं भवेत्स्थे च गौतम्या सिंहगे गुरो ॥ इति सिंहस्थनिर्णयः ॥ अथ ग्रहणनिर्णयः ॥ सिधाते ॥

अमाप्रतिपदोः संधौ स्तस्य गृहणं भवेत् ॥ प्रतिपत्तौ पूर्णमास्योश्च संधौ स्याद्गृहणविधौ ॥ दिवा चंद्रग्रहं रात्रौ
 सूर्यपर्वनपुण्यदं ॥ संधिस्तु पुण्यदं यथावदृशनेन चरं ॥ मेघास्त्रिंशद्गृहस्तान्प्रतिकारो न विद्यते ॥ इति य
 कीर्तितयज्ञनिर्मूलत्वादुपेक्षितं ॥ यथा दृष्टादिभिर्छन्ने स्नानाद्यं क्रियते गृहे ॥ मेघेराडादिने तदस्नानादौ नैव
 बाधकं ॥ स्पर्शमुक्तनिमित्तं हि स्नानं च गणितगतं ॥ काले कुर्वितस्त्वदोर्मिघाडादित्योगेह ॥ यावन्मुक्तरेव वि
 बं विधौ वापि न दृश्यते ॥ तावन्नक्रियते स्नानं मोक्षकं मनुरब्रवीत् ॥ यस्ते दिने गृहे गस्तं दृष्ट्वा स्नानं समाचरेत् ॥ ग्र
 स्तास्ते मोक्षिकं स्नानं मुक्तं दृष्ट्वा विविधं ॥ स्पर्शस्नानं तथा श्राद्धं कृत्वा संप्रिये सित् ॥ जपहोमादिकं कुर्या
 दानदद्यात्तनो द्विजः ॥ सूर्यग्रहे तु नास्तीयात्पूर्व्या मचतुष्टयं ॥ चंद्रग्रस्ते तु यामास्त्री नूबालवृधानुरान्विता ॥
 राहुना केतुना वास्तं ग्रस्ते याति दिवा करः ॥ उपोषितो नरः श्नायाद्गृहणे चंद्रसूर्ययोः ॥ ग्रस्तं स न्यदिवा भानु
 रस्तं याति गृहे पातु ॥ सर्वेष्वपवासे तु कुर्युरेवं वदंति हि ॥ गृहणे स्तनिकानापि च स्नानादिकं विधेयं ॥ तत्र स्मृ
 तिः ॥ स्मार्तकर्मपरित्यागो राहोरन्यत्र स्तके ॥ श्रोतकर्मणि तत्कालः स्नानशुद्धिमवाप्नुयात् ॥ आशौचं जा
 यत नृणां स्तकं राहुदृशने ॥ स्नात्वा कर्माणि कुर्वितश्रुतमन्नविवर्जयेत् ॥ स्तके मृतके चैव न दोषा राहुद
 र्शने ॥ तावदेव भवेच्छुधिर्यावन्मुक्तिर्न दृश्यते ॥ न स्तकादिदोषोऽत्र स्नानं होमजपार्चने ॥ गृहे स्नातुं दद्या
 पितृतीर्थं व्रधृतवारिणा ॥ अन्नपक्वमिह त्यज्य स्नानं सर्वसमं गृहे ॥ वारितक्रान्नालादितिलैर्दध्नेर्न दु
 ष्यते ॥ अरनालपयस्तक्रंदधिरस्तेह ज्यपाचिते ॥ मणिकरुण्डादकं चैव न दुष्येद्वाहुदृशने ॥ अथ ग्रह

१०२

वेव व्याघ्रस्य वचनं यथा ॥ पुंसश्चैवाधिके मासि मृतस्य प्रथमादिकं ॥ मध्येधिके पितृहत्या कुर्यान्मासत्रयोदश ॥ मृतमा
 सो भवेद्याद्यवर्षे चैव अधिको यदि ॥ कुर्यान्मल्लिग्लुचे मासि द्वादशे प्रथमादिकं ॥ सादा दशे मासीति संप्रपञ्चिते सती
 त्यर्थः ॥ सर्वत्र ॥ अधिकं प्रथमं यत्स्यात्तत्कुर्वितमल्लिग्लुचे ॥ शुद्धे मासे न तत्कार्यमित्येवं मुनिर्ब्रवीत् ॥ असंक्रांतो हि क
 र्तव्यमादिकं प्रथमं द्विजैः ॥ प्रत्यक्षं शुद्धमासे तु कर्तव्यमिति चेत्तत्र ॥ मलमासे मृतानां तु मृताहतं न तत्र ॥ अन्येषामुत्त
 रे कुर्यात्प्रथमं त्वधिकं चरेत् ॥ शुद्धमासे मृतानां तु मलने प्रथमादिके ॥ मलमासे मृतानां तु मृते ले स्यादादिकं ॥
 वर्षे वर्षे तु यद्वाधं मृताहेन मल्लिग्लुचे ॥ कुर्यात्तत्र प्रमीतानां नान्येषां च कुदावन ॥ अत्र केचिद्विशेषमाहः संग्रहे ॥ दो
 मासावेकनामानावेकस्मिन्वर्षे रेयदि ॥ उत्तरदेवकार्याणि पितृकार्याणि चोभयोः ॥ पिंडहीनमसंक्रांतो संक्रांतोपि
 डसंयुतः ॥ श्राद्धद्वयं प्रकुर्वितमासयोरुभयोरपि ॥ मृताहे मलमासेपि न वंध्यदिव नयेत् ॥ कुर्याद्ब्रध्मपिंडं तु स देव
 भित्तिकेचिनः ॥ प्रत्याह माधिकेपि स्यादर्थ्यपिंडविवर्जितं ॥ पिंडार्थ्यसहितं शुद्धे कुर्यादित्याह कश्यपः ॥ कालदृशे ॥
 न वंध्यदिव संकुर्यान्माताहतं न मल्लिग्लुचे ॥ एकमप्याश्रये द्विप्राविति वेदविदो विदुः ॥ गालवः ॥ यस्मिन्वर्षे अधिको वर्षो
 मासः षष्टिदिनात्मकः ॥ तत्र चैवाधिकः मासद्वयमुदीरितः ॥ एक एव यदा मासः संक्रांतिद्वयसंयुतः ॥ मासद्वयगतं श्राद्धं तस्मि
 न्नैव प्रशस्यते ॥ इति मलमासनिर्णयः ॥ अथ शुक्रास्तनिर्णयः ॥ वृत्तशते ॥ बालः शुक्रो दिवसदशकं पंचकं चैव ब्रध्मप
 श्रादन्वृत्तितयमुदितः ॥ पक्षमेद्वयं क्रमेण ॥ जीवो ब्रध्मः शिशुरपि सदा पक्षमन्येः शिशुरतो ब्रध्मो प्राक्तो दिवसदशकं चा
 परे सप्तरात्रं ॥ बौलपिनयने चैव विवाहाद्यापनादिका वेदाभरणगृहारभमहस्तदंतथैव च ॥ दचनानां प्रतिष्ठानि गोदानं स्ना

णोयेतिविधवयोरुपवासः॥अधरात्रोभवेदर्वाकुड्ग्रहयग्रहपांयदि॥अपुत्राविविधवाकुर्यादुपवासंहियत्न
तः॥तथाच॥यदिरात्रोभवेदिद्रोयग्रहपांचोपवासतः॥॥अथग्रहपादिनेआधं॥ग्रहणेतुद्वितीयेनिरजोदोषात्
पंचमे॥त्रयोदशाहमरणेजातस्यैकादशहवि॥सूर्यस्यैवग्रहस्तास्तेद्वितीयदिनेआधंकार्यं॥सूर्यग्रहेतुनाश्रीयादितिया
वन्मुक्तरेवर्बिब्रमितिचनुत्॥दाभ्यांपूर्वपश्चमादिनएवभोजनंप्रतिविध्यति॥पुत्रहीनारजस्वलाचेद्रुश्राधं
चमेहनिकर्यापित्रोर्मृतयोःकारुण्यआधंत्रयोदशाहस्यादथवायःसपिंडीकरणकर्त्तासचापित्रयोदशाहेकुर्यात्
अन्येस्तुएकादशाहेएवजातस्तकेसूर्येकादशाहएवआधंकार्यं॥तथाच॥व्याघ्रपादः॥यदिस्यादाष्टिकंप्रा
प्तंस्तकेपिवा॥सूतकानांतरंकुर्यात्तथाधमेकादशाहनि॥ग्रस्तास्तेयदिवेसूर्येआधंकुर्यात्परेहनि॥त
स्मिन्नेवदिनेकुर्याद्ग्रस्तास्तेनभवेद्यदि॥तथाचमनुराह॥संध्यारात्रौनकर्त्तव्यंआधंखलुविचक्षणैः॥द्वयोरपि
चकर्त्तव्यंयदिस्याद्राऊदशनि॥आधमितिप्रत्यब्धिकं॥तथाचस्मृतिः॥अस्तंग्रस्तोरवियातिप्रत्यक्षंस्यात्परह
नि॥नयानियादिचैग्रस्तःतस्मिन्नेवदिनेभवेभवेत्॥ग्रस्तोरवियदाभुक्तःप्रागेवास्तमयाद्रवैः॥प्रत्यब्धिदिनेतस्मि
नुरात्रावपिनृण्यति॥ग्रस्तोदयेभवेदिद्रोःदिवाआधंनकारयेत्॥रात्रावपितदाकुर्यात्प्रत्यब्धमनुरब्रवीत्॥संवर्तः
रात्रावपिप्रकव्यंग्रहणेपुत्रजन्मनि॥प्रत्यब्धिकंप्रामादावाआधंकुर्याद्विधानतः॥अथनित्यकर्माधिकारःस्मृति
भास्करे॥कथंस्थुर्नित्यकर्माणिग्रस्तास्तेयोरीदिद्वयोः॥स्नानंसंध्यादिकंकुर्याद्यकालेतुनैत्यकं॥ग्रस्तास्तयोय

दाभुक्त्या दृश्यते॥ भोजनं मौक्तिकं स्नानं न कुर्यात् शैत्यं काविना॥ भवेदाच्छादितौ मेघौर्मुक्तौ यदि न दृश्यते॥ ग्रस्तास्तादि
 चतुर्यासंहित्वा स्नानादिकं चरेत्॥ ग्रस्तो दये च यमेव॥ ग्रहणमाहात्म्यं॥ सर्वगंगा समेतो यं सर्वब्रह्म सद्विजाः॥ सर्व
 भूमिसमंदानं ग्रहणं चंद्रसूर्ययोः॥ ॥ इति ग्रहणनिर्णयः॥ अथ विधिर्विरच्यते स्मृतिः॥ गोभिर्युक्तो न पापेन ती
 र्थयात्रां करोति यः॥ स याति नरके घोरयावद्द्वारो म संख्यय॥ मुंडनं चोपवासश्च सर्वतीर्थेष्वयं विधिः॥ वर्जयित्वा
 कुरुक्षेत्रं विशालं विरजंगया॥ गंगायां भास्करक्षेत्रे मातापित्रोर्मध्ये हनि॥ आधाने यज्ञकाले चक्षोरंषद्दुःखविधीयते॥
 सेतुबंधे च गोकर्णनिवृत्तः श्रीगिरिस्तथा॥ विस्फासस्तथा काशीक्षेत्रं भास्करसंज्ञितं॥ गंगाशब्देन कृष्णगोदा
 दिषु महानदीष्वपि ज्ञेयं॥ सिंहकर्कदयोर्मध्ये सर्वान्धारजस्वलाः॥ तत्सु स्नानं न कुर्वीत वर्जयित्वा समुद्र
 गाः॥ तीर्थे विवाहयात्रायां संप्राप्ते देवतालये॥ ग्रामदाहे प्रवासे च स्पृष्ट्वा स्पृष्टुं न नयोजयेत्॥ वित्तं मंत्रं गर्तं दुष्टं
 न तीर्थफलमश्नुते॥ शतशोऽथ जलोघोतं सुराभांडमिवाशुचि॥ दानमिज्या तपः शौचं तीर्थसेवा श्रुतं तथा॥ म
 र्वाण्येतानि तीर्थानि यदि भावेहि निर्मलः॥ वृद्धशौनकः॥ तीर्थे प्राप्ते गंगाप्राप्ते तर्पणे च महालये॥ संतर्पये
 त्पितृन्सर्वान् विधिना पितृजानपि॥ विधिर्यं न कृते तीर्थेषु मासाभ्यंतरे यदि॥ प्रसंगाच्चैतुनः प्राप्तं न कुर्यान्मु
 ङ्गनादिकं॥ कृत्वा विधेयं योक्तुं नु गृहमागत्य वेद्यदि॥ गच्छेन्मासत्रयादव किं न कुर्यात्तीर्थं कंचित्॥ कृत्वा त
 र्थगमिनी॥ द्विजानामेव सर्वेषां न तु ततीरवासिनां॥ गंगायां मरुणां पितृनां भास्करक्षेत्रे एव च॥ निषिध्यतिथि वा
 राणां तदोषक्षौ रकर्मणि॥ न जीवत्सित्तकः कुर्यात्तीर्थे देशमुपोषणं॥ वपनं तीर्थकं च प्रायश्चित्तादिकं तथा॥

॥ प्राप्तेरेव सदा कार्यं कर्तव्यं पितृ तर्पणं ॥ अर्घ्यमावाहने चैव द्विजांगुष्ठनिवेहनं ॥ तपितृभ्यं च विकिरंती
 र्थे पंचविवर्जयेत् ॥ पितृवर्गं तथा मातृवर्गं मातामहस्य च ॥ पत्न्यादिबर्गविर्गस्थनामान्मुञ्च्यारये क्रमात् ॥ संकल्पविधिरेषः
 स्य तथा चैवानुवादेन ॥ तीर्थमहालये चैव ह्यर्चनं स्यात् पृथक् पृथक् ॥ देवानादौ समभ्यर्च्य पितृर्गमथा चयेत् ॥ मातृव
 र्गततो मातामहोद्देश्यथा क्रमात् ॥ पितृवर्गमातृवर्गवर्गमातामहस्य च ॥ अर्चयित्वाथ कारुण्यान्न च येदितिकेचना ॥ अ
 थान्यपक्षः ॥ शौमकः ॥ देवानभ्यर्च्य पित्रादिबर्गवर्गसमर्चयेत् ॥ काले चैवाथ वै कस्मिन् सर्वानप्यर्चयेत् पितृन् ॥ एकोऽपि
 एविधानेन वर्गं चैकैकमर्चयेत् ॥ तीर्थमहालये चैव हित्वा द्वादशदेवतं ॥ यद्येको भिन्नसंबन्धादार्तते चैव द्वयोरपि ॥ त
 त्सर्वेषु तीर्थेषु मासनेषु च नित्यं ॥ उभयेषु पियः स्नातिसयाति परमांगतिः ॥ अशुद्धानपापासानास्ति कोऽपि न
 संशयः ॥ हेतुनिष्ठश्च पुं चैतेन स्य स्ते तीर्थभागिनः ॥ तीर्थं प्राप्य प्रसंगेन स्नानं तीर्थे समाचरेत् ॥ स्नानं जलमाप्नोति
 र्थयामाश्रितं न तु ॥ षोडशं शंसलभते यः परार्थेन गच्छति ॥ अर्धं तीर्थं फले तस्य प्रसंगेनापि गच्छति ॥ कुशवृत्तिरु
 त्तिरुत्वा तीर्थं वारिनि मज्जयेत् ॥ मज्जयेच्च समुद्दिश्य सोऽष्टमंगलमेतवै ॥ पितरे सर्व तीर्थेषु समुद्दिश्य च मातरं ॥ य
 स्नापितपरमं सिद्धिं पितृभ्यां गच्छति ॥ तीर्थं दृष्ट्वा ततो विप्रः स्ववासाजलमाविशेत् ॥ अज्जालब्धादिभ्य
 सुदत्ताशक्त्या च दक्षिणं ॥ वामये च श्रुक् केशाश्च नखान्यपि निरुक्तयेत् ॥ प्रायश्चित्तं यथाशक्त्या कृत्वा पापाप
 नुतये ॥ स्नात्वा श्मश्रुणिकेशाश्च लोमान्यथ च वापयेत् ॥ श्मश्रुकेशाश्च लोमानि नखान्यपि निरुक्तयेत् ॥ कक्षो
 पच्छादिरवावर्ज्यमेवं स्यान्मुंडनक्रिया ॥ शिरोगतानि पापानि न्याति मुंडनतो यत् ॥ अकारयित्वा पनं प्रायश्चित्तं
 निर्वशेत् ॥ राजा वाराजपुत्रौ वा ब्राह्मणो वा यदि वा भवेत् ॥ केशां सरक्षणार्थाय द्विगुणव्रतमाचरेत् ॥ ततः स्नानं प्र
 कुर्वेत्तमेत्तिका गोमयादिभिः ॥ सर्वग्रथेषु यत्प्रोक्तं सारं सारं समुद्धृतं ॥ नारायणेन तत्सर्वं लिखितं हितकाम्यया ॥

२०४

दृष्ट्वा यत्र च यादृक् कृता दृक् लिखितं मया ॥ परार्थे पुस्तकं चेदं मंगी कुर्वतु पुंडिताः ॥ ॥ इति श्रीभट्टरामेश्वरसुतस्स
 रिस्तुनारायणभट्टविरचितायां धर्मप्रवृत्तौ रचालीपाकादिमंगलस्नानांतं प्रकरणं समाप्तं ॥ ॥ ॥ जलजा
 नवलक्षंतु रक्षावराणां च विंशतिः ॥ त्रिंशलक्षगजाश्चादिपक्षीणां दशलक्षकं ॥ १॥ कृमिजोरुद्रसंख्या कश्च तु
 ल्लक्षंतु मानवाः ॥ चतुरीशीतिलक्षाणां योनिमानं लं प्रकीर्तितं ॥ २॥ ॥ शके १६७३ प्रजापतिनामसंवत्सरका
 र्तिकवदिनौम्यां यागुरुवासे प्रातः कालं समाप्तः ॥ इदं पुस्तकं नरगुहकरजीवणपाठकूलिखितं लेखिकया शु
 भं भवतु ॥ श्रीरेणुकापरमेश्वरार्पणमस्तु ॥

3/14
142a
403

स्नात्वा दानं प्रकुर्वित यथा वित्तानुसारतः ॥ सर्वतीर्थेष्वयं धर्मः स्याद्जीवत्पितृकस्य तु ॥ अशक्तश्चेत्पितायस्य गतुं न
 र्थं न शक्यते ॥ स जीवत्पितृकः कुर्यात्तीर्थं कपितुराज्ञया ॥ प्रसंगात्सौरकर्मापिकथ्यते ॥ कर्कधनुषिकुंसे च केन्यायां सं
 स्थिते रवौ ॥ क्षुरकर्म न कुर्वित आघ्रस्य वचनं यथा ॥ तीर्थे यज्ञे च गोदाने मृता हात्पूर्ववासरे ॥ पित्रोर्मरणकाले तु दोषस्त
 ज्ञविधीयते ॥ न विद्येत ॥ तथा चापि वै क्षुरकर्म निविध्यदिवस ॥ शन्यर्कभौमरित्कमांषष्ट्याष्टम्याश्च पर्वसु ॥ आधा
 नेषु ब्रतैश्चैव सततं केनिशिसंध्ययोः ॥ कर्कधनुषिकन्यायां कुंभे चैव स्थिते रवौ ॥ नवमेष्टु आकेशांश्च प्राङ्मुखं दविदोज
 नाः ॥ इति तीर्थविधिर्निर्णयः ॥ अथाभ्यंगविधिः ॥ सुदिने चैव मांगल्ये वासरे बुधमंदयोः ॥ तैलाभ्यंगं द्विजः कुर्याद्वि
 वाहादिमहोत्सवे ॥ आधेहेषु च सर्वेषु रवौ भौमे च पर्वसु ॥ रित्तानं दाष्टमीषष्ठीष्वभ्यंगपरिवर्जयेत् ॥ कौशिकः ॥ प्रत्य
 ययुगमन्वाद्ये प्रेतपक्षेष्टमीकासु च ॥ अभ्यंगमेषु न क्षौरं न कार्यं श्राद्धकर्तृभिः ॥ निविध्यदिवसे कारे रासि वन्याधि
 तस्य च ॥ इत्यांतरयुतं तैलं न दुष्यति कदाचन ॥ नारकायां चतुर्दश्या विवाहादिमहोत्सवे ॥ तथा संवत्सरस्यादौ
 सप्तकांते शिरोरुजि ॥ श्रावण्या बलि राज्ये च सतस्योदयतेथ ॥ तथा ॥ तैलाभ्यंगं न दुष्येत संक्रांतिगृहणादिषु ॥ तै
 लाभ्यंगं बुधः प्रोक्तं मंगलं स्नानमुच्यते ॥ उच्येत्तवाद्यौ प्रकर्तव्यं सर्वदा शुभवात्सिभिः ॥ संतापः कांतिरत्न्यायुध
 नं निर्धनता तथा ॥ अनारोग्यं सर्वकामाभस्मना ततः ॥ ततः कुर्यान्निजकायविशोधनं ॥ प्रायश्चित्तं समासाद्य दद्याद्गो
 मिथुने ततः ॥ कुर्यात्प्राधर्हिष्ये नक्षत्रवासे भवेयत् ॥ प्रयोगपारिजाते ॥ स्नात्वा नदीषु सर्वासु पितृदेवाश्च तर्पयेत् ॥ ते
 ब्रतत्रयं यथावित्तं कुर्याद्बुधादिकं तथा ॥ न परीक्षेद्द्विजस्तीर्थं त्वन्नार्थं भोज्य एव च ॥ स तु भिः पिंडदानं च चतुर्णां पात्रसे
 नवा ॥ कर्तव्यं मृषिभिर्देष्टुं पिण्या केन गुणेन वा ॥ श्राद्धं तत्र तु कर्तव्यं नैव विघ्नं समाचरेत् ॥ अकाले पथवा काले तीर्थं